DE GRUYTER

Georgios A. Xenis (Ed.)

SCHOLIA VETERA IN SOPHOCLIS ›TRACHINIAS‹

DE
G

Scholia vetera in Sophoclis *Trachinias*

Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker (SGLG)

Herausgegeben von

Klaus Alpers · Ian C. Cunningham

Band 13

De Gruyter

Scholia vetera in Sophoclis *Trachinias*

edited by

Georgios A. Xenis

De Gruyter

ISBN 978-3-11-022702-4
e-ISBN 978-3-11-022703-1
ISSN 1862-2372

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

Scholia vetera in Sophoclis Trachinias / edited by Georgios A. Xenis.
p. cm. — (Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker, ISSN 1862-2372 ; v. 13)
Text in Greek, introduction in English.
Includes bibliographical references and index.
ISBN 978-3-11-022702-4 (hardcover : alk. paper)
ISBN 978-3-11-022703-1 (ebk.)
1. Sophocles. Trachiniae. 2. Sophocles — Scholia. I. Xenis, Georgios A.
PA4413.T7S35 2010
882'.01—dc22
2010028068

Bibliografische Information der Deutschen Nationalbibliothek

Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten sind im Internet über http://dnb.d-nb.de abrufbar.

© 2010 Walter de Gruyter GmbH & Co. KG, Berlin/New York

Satz: Katharina Fischer, Berlin
Druck und buchbinderische Verarbeitung: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen
∞ Gedruckt auf säurefreiem Papier

Printed in Germany

www.degruyter.com

For my grandmother Eva
1915–2010

Preface

This volume is the second in a series which is designed to establish new critical texts of the scholia vetera to the tragedies of Sophocles. It is my goal in this second volume, as it was in its predecessor, the scholia vetera to the *Electra*, to restore the scholia vetera to the *Trachiniae* in their *oldest recoverable version and corpus*. This statement contains a number of key terms which are not explained here. What is a version, what does it tell us about the nature of the transmission of scholia in general, and what are its implications for the editor? What exactly do the oldest recoverable version and corpus represent, and why is it desirable to seek after them at the expense of other versions and corpora? By what methods can we gain access to this oldest version and corpus? These questions as well as the principles which guide me in the constitution of the text are fundamental for a proper understanding of the character of this edition, but are thoroughly dealt with in the first volume, and more specifically in the sections on 'Editing *Scholia*: Methodological considerations and the scope of the present edition', and on 'The present edition'. Likewise, I do not repeat the description of the manuscripts nor do I outline the distinguishing features of the Roman version again.

In this volume I do discuss issues which are peculiar to the new text, and most importantly its manuscript tradition. For the *Trachiniae* scholia vetera and the *Electra* scholia vetera differ in that the former text exists in four versions whereas the latter exists in two, and in the fact that the former lacks an indirect tradition. Therefore I provide a description of the two new versions, namely the Triclinian and **a**-version, as well as an analysis of the manuscripts' interrelationships. I also take a fresh look at the previous editions, but only to highlight matters specifically related to the treatment of this text. For the general characteristics of these editions the reader should consult the first volume once again.

Once again I wish to record my gratitude to Professor Klaus Alpers and Mr Ian Cunningham who read the final version of the book and provided me with their invaluable comments and expert advice. Ms Stephanie Roussou placed me in her debt by her assistance in proofreading the manuscript. Finally, it is a pleasure to acknowledge the support of Dr Sabine Vogt, my editor at Walter de Gruyter, and of Ms Katharina Fischer, who skilfully prepared the camera-ready copy of the book.

University of Cyprus, Nicosia Georgios A. Xenis
August 2010

Contents

Preface VII

Abbreviations and Bibliography 1

Works cited in Introduction 1
Conspectus scriptorum veterum qui per compendium notantur 2
Conspectus editionum et commentationum quae per compendium notantur 6
Conspectus siglorum 9

Introduction 11

1 The versions and their manuscripts 13
2 Characteristics of the versions and/ or affiliations of their manuscripts 16
The Laurentian version: L Λ Lp 16
The Roman version: M R 22
The **a**-version: A U Y 25
The Triclinian version: T Ta 33
Stemma of the tradition 41
3 Previous editions 43
3.1 Lascaris 43
3.2 Juntine 46
3.3 Turnebus 46
3.4 Estienne 47
3.5 Brunck 48
3.6 Papageorgiou 49

Textus criticus 51

Indices.....259
Scriptores in scholiis laudati..... 261
Verba de quibus scholia agunt..... 262
Grammatica..... 268
Rhetorica..... 269
Scaenica, ars tragica, histriones..... 270

Abbreviations and Bibliography[1]

Works cited in Introduction

Aubreton R. 1949, *Démétrius Triclinius et les recensions médiévales de Sophocle*, Paris.

Christodoulou G. 1977, *Τὰ ἀρχαῖα σχόλια εἰς Αἴαντα τοῦ Σοφοκλέους. Κριτικὴ ἔκδοσις*, ἐν Ἀθήναις.

De Marco V. 1936, 'Sulla tradizione manoscritta degli scolii sofoclei' *SIFC* n.s. 13, 3–44.

— 1951, 'Gli scolii all' Edipo a Colono di Sofocle e la loro tradizione manoscritta', *Rendiconti della Accademia di Archeologia, Lettere e Belle Arti Napoli*, n. s. 26, 1–43.

— 1952, *Scholia in Sophoclis Oedipum Coloneum*, Romae.

Eleuteri P. 1993, *I manoscritti greci della Biblioteca Palatina di Parma*, Milano.

Janz T. 2004, *The Scholia to Sophocles' Philoctetes*. A thesis submitted for the degree of Doctor of Philosophy at the University of Oxford, Faculty of Classics 2004.

Olivier J.-M. – Monégier du Sorbier M.-A. 1983, *Catalogue des manuscrits grecs de Tchécoslovaquie*, Paris.

Papageorgiou P. 1888, *Scholia in Sophoclis tragoedias vetera*, Lipsiae.

Tessier A. 2005, *Demetrio Triclinio. Scolii metrici alla tetrada sofolea*, Alessandria.

Thompson E.M. – Jebb R.C. 1885, *Facsimile of the Laurentian Manuscript of Sophocles*, London.

Turyn. A. 1949, 'The Sophocles recension of Manuel Moschopulus', *TAPhA* 80, 94–173.

— 1952, *Studies in the manuscript tradition of the tragedies of Sophocles*, Urbana.

Wolff G. 1843, *De Sophoclis scholiorum laurentianorum variis lectionibus*, Lipsiae.

Xenis G. 2010, *Scholia vetera in Sophoclis Electram*, SGLG 12, Berlin–New York.

1 For a full bibliography, see Xenis 2010, 1–3.

Conspectus scriptorum veterum qui per compendium notantur

Ael. D.	‘Αἰλίου Διονυσίου Ἁλικαρνασσέως Ἀττικῶν ὀνομάτων λόγοι πέντε’, ed. H. Erbse, *Untersuchungen zu den attizistischen Lexica*, Berlin 1950, 95–151.
Amm.	*Ammonii qui dicitur liber de adfinium vocabulorum differentia*, ed. K. Nickau, Lipsiae 1966.
Apion … L	A. Ludwich, ‘Über die homerische Glossen Apions’, *Philologus* 74 (1917) 209–47; 75 (1919) 95–103.
Apion … N	Apions *Γλῶσσαι Ὁμηρικαί*, hrsg. von S. Neitzel, SGLG 3, Berlin–New York 2007, 185–328.
Apollon. Dysc. *Pron.*	Ἀπολλωνίου Ἀλεξανδρέως *Περὶ ἀντωνυμίας*, rec. R. Schneider, Lipsiae 1878, 3–116.
Apollon. Dysc. *Adv.*	Ἀπολλωνίου Ἀλεξανδρέως *Περὶ ἐπιρρημάτων*, rec. R. Schneider, ibid. 119–210.
Apollon. S.	Apollonii Sophistae *Lexicon Homericum*, rec. I. Bekker, Berolini 1833.
[Arc.]	*Ἐπιτομὴ τῆς καθολικῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ*, ed. M. Schmidt, Ienae 1860.
Ar. Byz.	*Aristophanis Byzantii Fragmenta*, ed. W. Slater, SGLG 6, Berlin–New York 1986.
Choer. *Orth.*	Georgii Choerobosci *Orthographia*, ed. J.A. Cramer, in *Anecdota Graeca e codd. manuscriptis bibliothecarum Oxoniensium*, vol. II, Oxonii 1835, 167–281.
Choer. sch. Th.	Georgii Choerobosci *Prolegomena et scholia in Theodosii Alexandrini canones isagogicos de flexione nominum*, ed. A. Hilgard, vol. I, 103–417, Lipsiae 1889 (Grammatici Graeci IV).
Did.	Didymi Chalcenteri grammatici Alexandrini Fragmenta quae supersunt omnia, collegit et disposuit M. Schmidt, Lipsiae 1854.
EM	*Etymologicum Magnum*, ed. Th. Gaisford, Oxonii 1848.
Erot.	Erotiani *Vocum Hippocraticarum collectio cum fragmentis*, rec. E. Nachmanson, Upsaliae 1918.
Et. Gen. α 1–β 312	Etymologicum Magnum Genuinum, Symeonis Etymologicum una cum Magna Grammatica, Etymologicum Magnum Auctum, ed. F. Lasserre – N. Livadaras, vol. I: α–ἀμωσγέπως (sic), Romae 1976; vol. II: ἀνά–βώτορες, Athenis 1992.
Et. Sym. α 1– β 273	vide Et. Gen. α 1–β 312
Eudem. Rhet.	*Περὶ λέξεων ῥητορικῶν*, ed. B. Niese: ‘Excerpta ex Eudemi codice Parisino n. 2635’, *Philologus*, suppl. 15 (1922) p. 145–60.
Eust. *Il.*	Eustathii Archiepiscopi Thessalonicensis *Commentarii ad Iliadem pertinentes*, ed. M. van der Valk, vol. I–IV, Leiden 1971–87.
Eust. *Od.*	*Commentarii ad Homeri Odysseam*, ed. G. Stallbaum, vol. I–II, Lipsiae 1825–6.

Hdn.	Herodiani Technici Reliquiae, ed. A. Lentz, vol. I–II, Lipsiae 1867–70.
Hdn. *καθ. προσ.*	Ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ *Περὶ καθολικῆς προσῳδίας*, ibid. I, 1–547.
Hdn. *ἦν*	Ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ *Μονόβιβλος περὶ τοῦ ἦν*, ibid. II, 785–6.
Hdn. *μον. λέξ.*	Αἰλίου Ἡρωδιανοῦ *Περὶ μονήρους λέξεως*, ibid. II, 908–52.
Hdn. *παρεκβ.*	Ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ *Παρεκβολαὶ τοῦ μεγάλου ῥήματος*, ed. La Roche, J, Programm Akad. Gymn. Vienna, 1863.
Harp.	Harpocrationis, *Lexicon in decem oratores Atticos*, ex recensione G. Dindorfii, tom. I, Oxonii 1853.[2]
Hesych.	Hesychii Alexandrini *Lexicon*, vol. I–II [A–O], rec. et emend. K. Latte, Hauniae 1953–66; vol. III [Π–Σ], editionem post K. Latte continuans rec. et emend. P. Allan Hansen, SGLG 11/3, Berlin–New York 2005; vol. IV [T–Ω], rec. et emend. P. Allen Hansen et I.C. Cunningham, SGLG 11/4, Berlin–New York 2009.
Ioh. Al.	Iohannis Alexandrini Praecepta Tonica, recognovit Georgios A. Xenis, Berolini et Novi Eboraci, Walter de Gruyter (Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana); editio anno proximo in lucem proferetur.
Lex. Patm.	'Lexicon Patmense. Λέξεις μεθ' ἱστοριῶν ἐκ τῶν Δημοσθένους λόγων', ed. I. Sakkelion, *BCH* 1 (1887) 10–6, 137–55 (= LGM 140–65).
Lex. Vind.	*Lexicon Vindobonense*, rec. A. Nauck, Petropoli 1867.
Moer.	*Das attizistische Lexikon des Moeris, Quellenkritische Untersuchungen und Edition*, hrsg. von D. Hansen, SGLG 9, Berlin–New York 1998.
Orus	*Das attizistische Lexicon des Oros*, untersucht und kritische Ausgabe der Fragmente von K. Alpers, SGLG 4, Berlin–New York 1981.
Paus. att.	'Παυσανίου Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγή', ed. H. Erbse, *Untersuchungen zu den attizistischen Lexica*, Berlin 1950, 152–221.
Philox.	*Die Fragmente des Grammatikers Philoxenos*, hrsg. von Chr. Theodorides, SGLG 2, Berlin–New York 1976.
Phot.	Photii Patriarchae *Lexicon*, vol. I–II [A–M], ed. Chr. Theodorides, Berlin–New York 1982–98; reliqua in Φωτίου τοῦ Πατριάρχου *Λέξεων Συναγωγή*, e codice Galeano descripsit R. Porsonus, Partes I–II, Londini 1822.
Phryn. *PS*	Phrynichi Sophistae *Praeparatio Sophistica*, ed. I. de Borries, Lipsiae 1911.
Poll.	Pollucis *Onomasticon*, e codicibus ab ipso collatis denuo ed. et adnotavit E. Bethe, vol. I–II, Lipsiae 1900–31.
Σ	*Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων*, *Versio antiqua*; in *Synagoge, Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων, Texts of the Original Version*

2 For the edition by J.J. Keaney, Amsterdam 1992, see R. Otranto, *QS* 19 (luglio–dicembre 1993) 225–31 and W. Slater, *BMCRev* 94.06.07.

and of MS. B, edited by I.C. Cunningham, SGLG 10, Berlin–New York 2003, 71–523.

Σ^b *Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων ἐκ διαφόρων σοφῶν τε καὶ ῥητόρων πολλῶν*, *Versio codicis B*; in *Synagoge, Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων*, *Texts of the Original Version and of MS. B*, edited by I.C. Cunningham, SGLG 10, Berlin–New York 2003, 525–701.

Sch. Aesch. *Scholia Graeca in Aeschylum quae exstant omnia*, ed. O.L. Smith, vol. I^2, Lipsiae 1993; vol. II.2, ib. 1982.

Sch. Aesch. *Pers.* *Aeschyli tragoediae superstites et deperditarum fragmenta*, ex recensione G. Dindorfii, tom. III: *Scholia Graeca ex codicibus aucta et emendata*, Oxonii 1851, 70–92.

Sch. Aesch. *Pr.* *The Older Scholia on the Prometheus Bound*, ed. C. J. Herington, Leiden 1972.

Sch. Aeschin. *Scholia in Aeschinem*, ed. M.R. Dilts, Stutgardiae et Lipsiae 1992.

Sch. Ap. Rh. *Scholia in Apollonium Rhodium vetera*, rec. C. Wendel, Berolini 1935.

Sch. Aristid. *Scholia in Aelium Aristidem*, ed. W. Dindorf, Leipzig 1829.

Sch. Ar. *Ach.* *Scholia in Aristophanis Acharnenses*, ed. N.G. Wilson, Groningen 1975.

Sch. Ar. *Av.* *Scholia vetera et recentiora in Aristophanis Aves*, ed. D. Holwerda, Groningen 1991.

Sch. Ar. *Eq.* *Scholia vetera in Aristophanis Equites*, ed. D. Mervyn Jones, Groningen 1969.

Sch. Ar. *Nub.* *Scholia vetera in Nubes*, ed. D. Holwerda, Groningen 1977.

Sch. Ar. *Plut.* *Scholia vetera in Aristophanis Plutum*, ed. M. Chantry, Groningen 1994.

Sch. Ar. *Ra.* *Scholia vetera in Aristophanis Ranas*, ed. M. Chantry, Groningen 1999.

Sch. Ar. *Th.* *Scholia in Thesmophoriazusas*, ed. R.F. Regtuit, Groningen 2007.

Sch. Ar. *Vesp.* *Scholia vetera et recentiora in Aristophanis Vespas*, ed. W.J.W. Koster, Groningen 1978.

Sch. Arat. *Scholia in Aratum vetera*, ed. J. Martin, Stutgardiae 1974.

Sch. Dem. *Scholia Demosthenica*, ed. M.R. Dilts, vol. I–II, Lipsiae 1983–6.

Sch. Eur. *Scholia in Euripidem*, ed. E. Schwarz, vol. I–II, Berolini 1887–91.

Sch. Hes. *Op.* *Scholia vetera in Hesiodi Opera et dies*, ed. A. Pertusi, Milano 1955.

Sch. Hom. *Il.* *Scholia Graeca in Homeri Iliadem*, rec. H. Erbse, vol. I–V, Berolini 1969–77.

Sch. Hom. *Od.* *Scholia graeca in Odysseam*, ed. F. Pontani, vol. I: scholia ad libros α–β, Roma 2007; reliqua in *Scholia Graeca in Homeri Odysseam ex codicibus aucta et emendata*, ed. G. Dindorf, vol. I–II, Oxonii 1855.

Sch. D. Hom. *Il.*	*Scholia D in Iliadem secundum codices manu scriptos*, ed. H. van Thiel (Proecdosis 2000): http://www.uni-koeln.de/phil-fak/ifa/vanthiel/scholiaD.pdf.
Sch. Lyc.	*Scholia vetera et paraphrases in Lycophronis Alexandram*, ed. P. Aloisius M. Leone, Congedo Editore 2002.
Sch. Opp. *Hal.*	*Scholia in Oppiani Halieutica*, ed. U.C. Bussemaker, in *Scholia in Theocritum*, ed. F. Dübner, Parisiis 1849, 260–364.
Sch. Pi.	*Scholia vetera in Pindari carmina*, ed. A.B. Drachmann, vol. I–III, Lipsiae 1903–27.
Sch. Plat.	*Scholia Platonica*, by W.C. Greene, Haverford 1938.
Sch. Soph.	*Scholia in Sophoclis tragoedias vetera*, ed. P.N. Papageorgius, Lipsiae 1888.
Sch. *Ai.*	G.A. Christodoulou, *Τὰ ἀρχαῖα σχόλια εἰς Αἴαντα τοῦ Σοφοκλέους*, Κριτικὴ ἔκδοσις, ἐν Ἀθήναις 1977.
Sch. *El.*	*Scholia vetera in Sophoclis Electram*, ed. G. Xenis, SGLG 12, Berlin–New York 2010.
Sch. *OC*	*Scholia in Sophoclis Oedipum Coloneum*, ed. V. de Marco, Romae 1952.
Sch. Theocr.	*Scholia in Theocritum vetera*, rec. C. Wendel, Lipsiae 1914.
Sch. Thuc.	*Scholia in Thucydidem*, ed. C. Hude, Leipzig 1927.
Steph. Byz.	Stephani Byzantii *Ethnica*, vol. I (A–Γ), rec. germanice vertit adnotationibus indicibusque instruxit M. Billerbeck, Berolini et Novi Eboraci 2006; reliqua in Stephan von Byzanz, *Ethnika*, ed. A. Meineke, Berlin 1849.
Strab.	Strabons *Geographika*, hrsg. von S. Radt, Bde 1–7, Göttingen 2002–8.
Su.	*Suidae Lexicon*, ed. A. Adler, vol. I–V, Lipsiae 1928–38.
Theogn.	Theognostos *Περὶ ὀρθογραφίας*, can. 1–84, ed. K. Alpers, Hamburg 1964; reliquos ed. J.A. Cramer in *Anecdota Graeca e codd. manuscriptis bibliothecarum Oxoniensium* (= AO), vol. II, Oxonii 1835, 15–165.
Thom. Mag. *Ecl.*	Thomae Magistri sive Theoduli Monachi, *Ecloga Vocum Atticarum*, ex recensione et cum prolegomenis F. Ritschelii, Halis Saxonum 1832.
Tim.	Timaei Sophistae Lexicon vocum Platonicarum, ed. D. Ruhnken, editio nova, curavit G. Koch, Lipsiae 1828.[3]
Zonar.	Iohannis Zonarae *Lexicon*, ed. I.A.H. Tittmann, vol. I–II, Lipsiae 1908.

3 For the edition by M. Bonelli, Leiden 2007, see K. Alpers, *Mnemosyne* 62 (2009), 664–74.

Conspectus editionum et commentationum quae per compendium notantur

BDR	F. Blass – A. Debrunner, *Grammatik des neutestamentlichen Griechisch*; bearbeitet von F. Rehkopf, 14. völlig neubearbeitete und erweiterte Auflage, Göttingen 1976.
Bergk	*Sophoclis tragoediae*, ed. Th. Bergk, Lipsiae 1858.
Bernardakis	Γ. Βερναρδάκη, 'Περὶ τῶν παλαιῶν τοῦ Σοφοκλέους σχολίων', *Φιλολογικὸς Σύλλογος Ἡ Παρνασσός, Ἐπετηρίς, β΄ ἔτος*, 1898, 19–70.
Blaydes	*The Trachiniae of Sophocles, critically revised, with the aid of mss. newly collated, and explained*, by F.H.M. Blaydes, London–Edinburgh 1871.
Brunck[1]	*Sophoclis quae extant omnia cum veterum grammaticorum scholiis.* Superstites tragoedias VII ad optimorum exemplarium fidem recensuit, versione et notis illustravit, deperditarum fragmenta collegit R.F.Ph. Brunck, vol. I (continens Oedipos duos, Antigonam et Trachinias) – vol. II (continens Ajacem, Philoctetam et Electram), Argentorati 1786.
Brunck[2]	*Sophoclis tragoediae septem cum scholiis veteribus, versione latina et notis. Accedunt deperditorum dramatum fragmenta.* Ex editione R.F.Ph. Brunck, Argentorati 1788.
de Marco	'De scholiis in Sophoclis tragoedias veteribus', *Memorie della Reale Accademia Nazionale dei Lincei*, ser. VI, 6 (1937), 105–229.
Dindorf	*Scholia in Sophoclis tragoedias septem ex codicibus aucta et emendata*, vol. II, ed. G. Dindorfius, Oxonii 1852.
Dindorf[2]	*Ad Sophoclis tragoedias annotationes Gulielmi Dindorfii*, Oxonii 1836.
Ellendt	*Lexicon Sophocleum adhibitis veterum interpretum explicationibus, grammaticorum notationibus, recentiorum doctorum commentariis*, composuit F. Ellendt, vol. I–II, Regimontii Prussorum 1835.
Elmsley	*Scholia in Sophoclis tragoedias septem*, e codice ms. laurentiano descripsit P. Elmsley, Oxonii 1825.
Hartung	*Sophokles' Trachinierinnen*, Griechisch mit metrischer Übersetzung und prüfenden und erklärenden Anmerkungen von J.A. Hartung, Leipzig 1851.
Heath	*Notae sive lectiones ad tragicorum graecorum veterum Aeschyli, Sophoclis, Euripidis quae supersunt dramata deperditorumque reliquias*, auctore B. Heath, Oxonii 1762.
Hermann	*Sophoclis Trachiniae.* Ad optimorum librorum fidem recensuit et brevibus notis instruxit G. Hermannus, Lipsiae 1822.
Hermann[2]	*Sophoclis Trachiniae.* Ad optimorum librorum fidem iterum recensuit et brevibus notis instruxit G. Hermannus, ed. altera, Lipsiae 1848.
Iuntina	*Σοφοκλέους τραγωδίαι (sic) ἑπτὰ μετὰ σχολίων παλαιῶν καὶ πάνυ ὀφελίμων (sic). Sophoclis tragoediae septem cum interpretationibus vetustis et valde utilibus*, ed. Antonius Francinus Varchiensis, Florentiae, per haeredes Philippi Iuntae, 1522.

Jebb	*Sophocles. The plays and fragments.* With critical notes, commentary, and translation in English prose, by R.C. Jebb, Part V: The Trachiniae, Cambridge 1892.
Kamerbeek	*The plays of Sophocles. Commentaries.* Vol. II: The Trachiniae, Leiden 1959.
Kruytbosch	*Annotationes ad scholia in Sophoclis tragoedias septem*, scripsit B. Kruytbosch, Lugduni Batavorum 1882.
Lascaris	*Commentarii in septem tragedias* (sic) *Sophoclis quae ex aliis eius compluribus iniuria temporum amissis, solae superfuerunt.* Opus exactissimum rarissimumque in Gymnasio Mediceo Caballini montis a Leone Decimo Pont. Max. constituto recognitum repurgatumque atque ad communem studiosorum utilitatem in plurima exemplaria editum non sine privilegio ut in caeteris. *Σχόλια τῶν πάνυ δοκίμων εἰς τὰς σωζομένας* (sic) *τῶν Σοφοκλέους τραγῳδιῶν*, Romae 1518.
Lloyd-Jones – Wilson	*Sophoclis Fabulae*, recognoverunt brevique adnotatione critica instruxerunt H. Lloyd-Jones et N. G. Wilson, Oxonii 1990.
Meineke	*Sophoclis Oedipus Coloneus, cum scholiis graecis*, edidit et annotavit A. Meineke. Accedunt Analecta Sophoclea, Berolini 1863.
Nauck	A. Nauck, 'De scholiis in Sophoclis tragoedias a P.N. Papageorgio editis', *Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg* n. s. 1 (1890), 411–41.
Neue	*Sophoclis tragoediae.* Recognovit ac brevi annotatione scholarum in usum instruxit F. Nevius, Lipsiae 1831.
Papageorgiou	*Scholia in Sophoclis tragoedias vetera*, e codice laurentiano denuo collato edidit commentario critico instruxit indices adiecit P.N. Papageorgius, Lipsiae 1888.
Pauli	*De scholiorum laurentianorum ad Sophoclis verba restituenda usu*, scripsit O. Pauli, Gottingae 1865.
Scaliger	Unpublished autograph marginalia by J. Scaliger jotted in a copy of H. Stephanus' edition of Sophocles (Geneva 1568); the copy is held in the Library of Leiden University under the shelfmark 756 D 25.
SD II	*Griechische Grammatik*, auf der Grundlage von Karl Brugmanns Griechischer Grammatik von Eduard Schwyzer, 2. Band, *Syntax und Syntaktische Stilistik*, vervollständigt und herausgegeben von A. Debrunner, München 1950.
Stephanus	*Σοφοκλέους αἱ ἑπτὰ τραγῳδίαι. Sophoclis tragoediae septem una cum omnibus Graecis scholiis & cum Latinis Ioach. Camerarii. Annotationes Henrici Stephani in Sophoclem & Euripidem seorsum excusae*, simul prodeunt, 1568.
Stiehle	R. Stiehle, 'Zu den Fragmenten der griechischen Historiker', *Philologus* 8 (1853) 590–651.
Stiehle[2]	R. Stiehle, 'Zu den Fragmenten der griechischen Historiker', *Philologus* 9 (1854) 462–514.
Turnebus	*Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου Εἰς τὰ τοῦ Σοφοκλέους ἑπτὰ δράματα, Περὶ μέτρων οἷς ἐχρήσατο Σοφοκλῆς, περὶ σχημάτων, καὶ σχόλια*, Parisiis: Apud Adrianum Turnebum typographum regium 1553.
Valckenaer	*Observationes in Sophoclem*: unpublished autograph manuscript by L. Valckenaer held in the Library of Leiden University under the shelfmark BPL 384.

Valckenaer[2] Unpublished autograph marginalia by L. Valckenaer jotted in a copy of a printed edition of Sophocles (Cambridge 1669); the copy is held in the Library of Leiden University under the shelfmark 755 D 12.

van Staveren Augustini van Staveren, 'Emendationes in Pausaniam & alios', *Miscellaneae observationes criticae in auctores veteres et recentiores*, vol. X, tom. II, Amstelaedami 1739, 296–310.

Wansink *De scholiis in Sophoclis tragoedias veteribus a P.N. Papageorgio editis*, scripsit H.J.F.A. Wansink, Lugduni Batavorum 1895.

Wecklein N. Wecklein, *Ars Sophoclis emendandi*. Accedunt analecta Euripidea, Wirceburgi 1869.

Wolff *De Sophoclis scholiorum laurentianorum variis lectionibus*, scripsit Dr G. Wolff, Lipsiae 1843.

Wunder *Sophoclis tragoediae*, rec. et explanavit E. Wunderus, vol. II sect. III continens Trachinias, editio secunda, Gothae 1850.

Wunder[2] *De scholiorum in Sophoclis tragoedias auctoritate*, scripsit E. Wunderus, Grimae 1838.

Wunder[3] E. Wunderi, *Emendationes in Sophoclis Trachinias*, Grimae 1841.

Xenis G. Xenis, 'Corrupt passages in the scholia vetera on Sophocles' Trachiniae', *Philologus* 154 (2010), forthcoming.

Zielinski Th. Zielinski, 'Zametki k tragediam Sofokla I k scholiam na nikh', *Zhournal ministerstva narodnago prosvescheniya*, (July–Aug. 1892) 1–62.

Conspectus siglorum

Sigla Sophoclis librorum

L	Laurentianus 32.9, saec. X, p. 13
M	Mutinensis a.T.9.4, saec. XV, p. 14
R	Vaticanus graecus 2291, saec. XV, p. 14
r	fons M et R
T	Parisinus graecus 2711, saec. XIV, p. 15

Raro memorantur

Λ	Lugdunensis Bibl. Publ. Graecus 60A, saec. X, p. 13
Lp	Parisinus graecus 2799, saec. XV–XVI, p. 13
Ta	Venetus Marcianus graecus 470, saec. XV, p. 15
V	Venetus Marcianus graecus 468, ca. 1290
A	Parisinus graecus 2712, ca. 1300, p. 15
U	Venetus Marcianus graecus 467, ca. 1310, p. 15
Y	Vindobonensis philosophicus – philologicus graecus 48, saec. XIV, p. 15
a	fons A, U et Y

Sigla varia

$A^{a.c.}$	A ante correctionem
$A^{i.l.}$	A in linea
$A^{p.c.}$	A post correctionem
$A^{s.l.}$	A supra lineam
accuratiss.	accuratissimum (lemma)
c.	coniungitur vel coniunguntur
fin.	finis
gl.	glossa, ae etc
h.l.	hoc loco
l.c.	loco citato
lm.	lemma, atis etc
(*βούκρανος* n.) R	scholium ad verbum poetae *βούκρανος* numero adhibito scriba libri R rettulit

(*κἀξ ἀγεννήτων s.*) L	scholium ad verba poetae *κἀξ ἀγεννήτων* signo adhibito scriba libri L rettulit
pr.	prior, prius etc
sch. *y* cum sch. *x* c. in A (ἄλλως)	scholium *y* cum scholio *x* coniungitur, i.e. scriba libri A scholium *x* et scholium *y* (hoc ordine) continue scripsit adverbio ἄλλως pro voce coniunctiva utens
haec a sch. pr. separavi	haec, quae in codd. cum scholio priore coniuncta leguntur, separatim collocavi scholium novum esse iudicans
:	lemma quod in codicibus invenitur
( )	lemma (vel pars lemmatis) ab editore additum
|	versus finis
[α]	littera ab editore deleta
<α>	littera ab editore addita
α – β	ab α <u>usque ad</u> β
α … β	α <u>et</u> β

In papyro edenda (vide sch. **372a**) siglis usus sum hisce:

[α]	littera perdita et coniectura restituta
α̇	littera partim perdita vel incerta
|̇	lineae finis

Introduction

1 The versions and their manuscripts

The fluidity which characterises the reproduction of scholia has generated four different versions in the case of the *scholia vetera* to Sophocles' *Trachiniae*. In the following, I offer a list of them and I provide essential information about the principal manuscripts which represent each. For detailed descriptions of the manuscripts the reader should consult the introductions to my edition of the *Electra* scholia vetera and Janz's edition of the *Philoctetes* scholia.[1]

(i) Laurentian version

L,[2] Florence, Biblioteca Medicea-Laurenziana, plut. 32.9. Parchment, 309 x 212 mm., 264 ff. Mid-tenth century. *Codex optimus*. For a description and bibliography, see Xenis 2010, 26–8. Argument (from Apollodorus), *dramatis personae*, poetic text and scholia to the *Trachiniae* on ff. 64^{v} – 79^{v}. On f. 79^{v} poem *Ἆθλοι Ἡρακλέους* accompanied by a short list of the *Labours* in the left margin. Collated from Thompson-Jebb's[3] facsimile and verified by autopsy.

Λ, Leiden, Universiteitsbibliotheek, Bibl. Publ. Graec. 60A. Palimpsest (Sophocles is the *scriptio inferior*), parchment, 220 x 160 mm., 147ff. Mid-tenth century. For a description and bibliography, see Xenis 2010, 28–9. From *Trachiniae* the manuscript preserves the Argument (from Apollodorus), *dramatis personae*, poetic text's lines 1–8, 150–243, 385–1126, 1175–278, and scholia thereon, the poem *Ἆθλοι Ἡρακλέους* accompanied by a short list of the *Labours*. Collated from the original.

Lp, Paris, Bibliothèque Nationale de France, grec 2799. Paper, 229 x 166 mm., VI + 164 ff. Late fifteenth or early sixteenth century. For a description and bibliography, see Xenis 2010, 33–4. The scholia to *Tra-*

1 Xenis 2010 and Janz 2004.
2 The nomenclature of manuscripts follows that of Turyn 1952.
3 Thompson – Jebb 1885.

chiniae appear on ff. 1^{r}–19^{r}. Collated from microfilm and verified by autopsy.

Three copies of the Laurentian version are here dismissed from any consideration as having no independent value. Lp has been shown by Turyn to have two direct descendants:

Ld,[4] Parma, Biblioteca Palatina, Fondo Parmense 3176. Early sixteenth century (Eleuteri 1993, 87). Scholia to *Trachiniae* on ff. 134^{r} – 149^{v}. Turyn 1952, 186; 196–7. Janz 2004, 22.

Lf, Florence, Biblioteca Laurenziana, Conventi Soppressi 142. Around 1500. Scholia to *Trachiniae* on ff. 45^{r}–69^{v}; argument (from Apollodorus) and poetic text on ff. 151^{r}–181^{v}. On f. 181^{v} the poem *Ἆθλοι Ἡρακλέους*. Turyn 1952, 186–7; 197. From Lf is derived:

Lr, Prague, Lobkovická Roudnická Knihovna, VI Fe 43. Fifteenth to sixteenth centuries (Olivier – Monégier du Sorbier 1983, 140). Scholia to *Trachiniae* on pp. 17–66. Turyn 1952, 186; 188; 197.[5]

(ii) Roman version

M, Modena, Biblioteca Estense, α. T. 9.4. Paper, 223 x 160 mm., IV+199 ff. Fifteenth century. For a description and bibliography, see Xenis 2010, 44. Argument (from Apollodorus), *dramatis personae* and scholia to *Trachiniae* breaking off at sch. **112–3** on ff. 138^{v} – 43^{v}. No poetic text. Collated from the original.

R, Vatican City, Biblioteca Apostolica Vaticana, gr. 2291. Paper, 312 x 215 mm., V+283ff. Fifteenth century. For a description and bibliography, see Xenis 2010, 42–4. Ff. 230^{v} – 8^{v} contain argument (from Apollodorus),

---

4 Ld is the symbol assigned to the manuscript by Janz 2004, 22.

5 Turyn was not the first to argue for such an interrelation among Lp, Ld, Lf and Lr. He was preceded by de Marco who had reached the same conclusion about the affiliations of the three manuscripts but on the narrower base of the *OC* scholia (De Marco 1951, 3–6, on Lf – his symbol φ; 6–7, on Lr – his symbol l; 7–9, on Ld – his symbol Pa). Recently Janz confirmed Turyn's position with regard to the *Phil.* scholia (Janz 2004, 34–6, on Ld and Lf as twin copies of Lp; 36–7, on Lr as apograph of Lf). I was not able to study Ld, Lf and Lr myself, but in regard to the readings of Lr, I derived some information from the reports of Papageorgiou who had used it for the establishment of his text of the scholia to the *Trachiniae*. I checked these readings against Lp and confirmed that they do indeed agree with it.

dramatis personae, poetic text's lines 1–372, and scholia to *Trachiniae*, which cease at sch. **360a²**. Collated from microfilm.

(iii) Triclinian version

T, Paris, Bibliothèque Nationale de France, grec 2711. Paper, 298 x 195 mm., 262 ff. Mid to late fourteenth century. For a description and bibliography, see Janz 2004, 18–9 and Tessier 2005, xvii–xix. Argument (from Apollodorus), poem *Ἆθλοι Ἡρακλέους*, *dramatis personae*, poetic text and scholia to *Trachiniae* on ff. 193ʳ – 225ᵛ. Collated from microfilm and verified by autopsy.

Ta, Venice, Biblioteca Nazionale Marciana, graecus 470. Parchment, 345 x 240 mm., II + 302 ff. Fifteenth century. For a description and bibliography, see Janz 2004, 26 and Tessier 2005, xx–xxii. Argument (from Apollodorus), *dramatis personae*, poetic text, scholia to *Trachiniae* and poem *Ἆθλοι Ἡρακλέους*[6] on ff. 221ᵛ – 39ʳ. Collated from microfilm and verified by autopsy.

(iv) **a**-version

A, Paris, Bibliothèque Nationale de France, grec 2712. Parchment, 290 x 230 mm., 324 pp. Around 1300. Turyn 1949, 141. For a description and bibliography, see Janz 2004, 19. Argument (from Apollodorus), *dramatis personae*, poetic text and sparse scholia to *Trachiniae* on pp. 183–97. Collated from microfilm and verified by autopsy.

U, Venice, Biblioteca Nazionale Marciana, graecus 467. Paper, 228 x 140 mm., IV + 336 ff. Around 1310. Turyn 1949, 141. For a description and bibliography, see Janz 2004, 25. Argument (from Apollodorus), *dramatis personae*, poetic text and sparse scholia to *Trachiniae* on ff. 246ᵛ – 288ʳ. Collated from microfilm and verified by autopsy.

Y, Vienna, Österreichische Nationalbibliothek, philosophicus – philologicus graecus 48. Paper, 300 x 215 mm., I + 118 ff. Fourteenth century. Turyn 1952, 173–6. For a description and bibliography, see Janz 2004, 27. Argument (from Apollodorus), *dramatis personae*, poetic text and sparse scholia to *Trachiniae* on ff. 84ᵛ – 99ʳ. Collated from microfilm.

6 The poem appears untitled in Ta.

The argument to the tragedy is also available in:
V, Venice, Biblioteca Nazionale Marciana, graecus 468. Paper, 340 x 248 mm, I+190 ff. Around 1290. For a description and bibliography, see Xenis 2010, 40–1. Argument (from Apollodorus), *dramatis personae*, *Trachiniae* lines 1–18 on f. 142. No scholia. Collated from the original.

2 Characteristics of the versions and/ or affiliations of their manuscripts

The Laurentian version: L Λ Lp

The pattern of errors shows that Λ and Lp are *codices gemelli* and are derived from L.[7]

(i) Most of L's errors recur in Λ and Lp:[8]

1a.3–5	*ἐπιμενεῖν [δὲ]...· παρευλαβούμενον* δὲ... ἀναχωρῆσαι sic textum refinxit Kruytbosch: *ἐπέμενε* δὲ ..., *παρευλαβούμενος δὲ* (δέ om. Lp) ..., ἀναχωρῆσαι LLp: *ἐπέμεινε* δὲ ... *καὶ παρευλαβούμενος*..., ἀναχωρῆσαι TTa: *ἐπέμενε* (ὑπέμενε R) δὲ ... *παρευλαβούμενος* δὲ ... *ἀνεχώρησεν* MR: de Λ non constat
1a.10	προβαλομένου Papageorgiou: προβαλλομένου LLp TTa MR: de Λ non constat
13a.3	*ἔκβαλλε* AUY TTa: ἔκβαλεν LLp

7 The relation of Lp to L is a question which has divided the opinions of scholars. De Marco (1951, 11–9) argued that in the *OC* scholia Lp is copied directly from L, and Turyn (1952, 185) generalised de Marco's conclusion to cover *all seven* tragedies. I tested Turyn's theory against the material supplied by the scholia to *Electra* and was able to verify it (Xenis 2010, 54–61). On the other hand, Janz advanced the view that Lp has independent value in the *Philoctetes* scholia, but the evidence he adduced for such a position is by no means satisfactory (Xenis 2010, 59–60). In fact, Lp can be considered to be an apograph of L in the *Philoctetes* scholia as well. As regards Λ, Christodoulou 1977 and Janz 2004 designate it as L's twin, but again the evidence does not support such a description. Λ is a copy of L in the *Ajax* and *Philoctetes* scholia as well as in the *Electra* scholia: see Xenis 2010, 58–9.

8 The table also includes the cases where either Λ or Lp are unavailable or illegible.

20.1 (lm.)	ad lm. *εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης* (v. 20) sch. rettuli: ad lm. *ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνός* (v. 19) adscripsit LLp: ad lm. *χρόνῳ δ᾽ ἐν ὑστέρῳ μέν* (v. 18) R: lm. deest in TTa
39.2	φόνον TTa MR et manus recentior in margine L: νόμου L: νόμον Lp
40.3	δέ τοι παρελαύνω ex Hesiodo Brunck: δὲ παρελαύνω MR: δ᾽ ἕτοιμοι (ἑτοῖμοι Lp) παρελαύνομεν LLp
46–7.4	αὐτὴν Lascaris: αὐτὸν LLp: αὐτῶν MR
48.1	ἐγγεγραμμένον TTa: ἐγγεγραμμένην LLp MR
69.1	(lm.) *ἄροτον* TTa MR: *ἄροτρον* LLp
101.1	ἑῷα TTa: ἕω LLp MR
104.1	post περιμάχητον habent ἐπιρρηματικῶς LLp R
119.3	ἐπιτυχῇ Lascaris: ἐπιτύχηι LLp: ἐπιτυχόντα R
122–3a.2	ἐρῶ· τὸ sic scripsit et interpunxit Papageorgiou: ἔρωτι LLp R
122–3b.1	*ἡδέα* TTa: ἡ δὲ LLp R: *ἡδεῖα* Papageorgiou
140.3	παρορᾷ τὸν ... παῖδα T: παρορᾷ τοῦ ... παιδὸς LLp R (αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ praebet R)
151.1	τὸ νέον Neue: τὸν νέον LΛ
151–2.1–3	ad vv. 151–2 scholium rettuli: ad v. 148 rettulerunt LLp TTa R
160–3.1	lm. scripsi: *νῦν δ᾽ ὡς ἔτ᾽ οὐκ ὤν* (ὤν om. Λ) (v. 161) LΛLp: deest in TTaR; (*νῦν δ᾽ ὡς* n.) R
160–3.2	πρόνοιαν TTa: προνοίᾳ LLp R
161–2a[1].1	lm. scripsi: *χρεῖ᾽ ᾗ μέλεσθαι κτῆσιν* (*κτῆσιν* om. Λ) LΛLp: deest in R
172.4	πελιούς scripsi: πολιούς LΛLp TTa R: πελείους Brunck[1]
173.1 (lm.)	ναμέρτεια Lascaris: ναμερτεῖα LΛLp: om. R
188b.1–2	haec separatim posui deleto ἢ: cum sch. **188a** coniunxerunt LΛLp: scholio **188c** continuant TTaR
188b.1	θερομένῳ TTa: καθαιρομένῳ LΛLp R
188c.1–3	haec separatim posuit R: cum sch. **118b** copulaverunt LΛLp (ἄλλως): cum sch. **118a** copulavit TTa
203–4.2	ἀνασχὸν RLp[p.c.]: ἀνασχὼν LLp[a.c.]: de Λ non constat: om. TTa
280b.2	ἀνεκτικώτατον AUY: ἀνεκτότατον (-κτω- R) LLp R: ἀνεχόμενον TTa
305.1	lm. ex TTa: *μηδ᾽ εἴ τι δράσεις* LΛLp: deest in R
352–5.6	Εὔρυτος Müller: Ἴφιτος LLp TTa R
379a.1	lm. scripsi: *ἢ καὶ τὰ λαμπρά* LLp: deest in TTa

434–5a.3	ᾗ Nauck: ἢ LΛLp
434–5b.3	φιλονεικήσω TTa: φιλονεικήσοι LΛ: φιλονεικήσει Lp;
503.2	τίνες TTa: τινὲς LLp
510.1	Οἰνιάδαι Stiehle: Οἰνίαι LLp TTa
520b.2	αὐτοὺς Heath: αὐτὰς LLp TTa
547.1 (lm.)	*τῇ μὲν* Kruytbosch: *τὴν μὲν* LΛLp
548–9a.1	lm. scripsi: *τῶνδ᾽ ὑπεκτρέπει πόδα* LΛ Lp: deest in TTa
548–9a.1–2	ὧν, <τῶν> δύο ἡλικιῶν locum refinxi: ὧν δύο LΛLp: τῶν δύο TTa
550–1.2	ἀποστὰς τῆς Lascaris: ἀποστάτης LΛLp
575.3	κατακηλοῦν TTa: κατακηλοῦντος LΛLp
597	ad v. 597 sch. rettulit T: ad v. 596 LΛLp
597.1	πράσσῃ T: πράσσοι LΛLp
608.2	μέλλει TTa: μέλλοι LLp: de Λ non constat
616.2	αὐτοῖς TTa: αὐτῷ LΛ Lp
638.5	Τραχίν] Τραχίη LLp: de Λ non constat
638.5	Ἑλλάδος Lascaris: Τραχῖνος LΛLp
660a².1	ἔλθοι T: ἔλθοις LΛ
690a.1	ἀπὸ κτησίου TTa: ἀποκτικου LΛLp
694.1	ἀφανῆ scripsi: ἀφανές LΛLp
694.2	ἔχουσαν scripsi: ἔχον LΛLp$^{a.c.}$: ἔχων Lp$^{p.c.}$
695a.2	εἰς TTa: ὑπὸ LΛLp
699.1	πρίσματι Lascaris: πρίσματος LΛLp: πρίσμα$^{\tau}$ TTa
754.1	τὸν T: τῶν LLp
765–7.2	ἀνῄει T: ἀνίει Ta: ἀνείη LΛLp
768.3	νεαρὰ κόλλη Lascaris: νεαρᾶ κόλλη LLp: νεαρὰ κόλλα TTa
784.1	Λίχα Brunck (cf. gl. in TTa): Λίχου LΛLp
791a².2	ἐνδατεῖσθαι T: ἐνδατοῦσθαι LΛLp
794a.2	τῷ σώματι Kruytbosch 49: τοῦ σώματος LΛLp: τοῖς ὄμμασι TTa
794b.2	αὐτῷ scripsi: αὐτὸν LΛLp: possis etiam <περὶ> αὐτὸν
808.1	ποινὴν T: ποινὴ ἡ LΛLp
810.3	ἀντὶ τοῦ Lp: ἀν (sic) τοῦ LΛ
831–2.3	τοῦτο Lascaris: του LΛLp: om. TTa
856c.1	*αἰχμᾷ* Heath: αἷμα LLp
883.1 (lm.)	*τάνδ᾽ αἰχμάν* Lp: *τᾶνδ᾽ αἰχμᾶν* LΛ
883.3	προσετρίψατο Stephanus: προετρίψατο LΛLp
905–6.1	εἰώθει TTa: εἴωθε LΛLp
931.1	παχεῖαι TTa: ταχεῖαι LΛ
939.3	αὐτῷ TTa: αὐτὴν LLp

959–61.1	γὰρ scripsi: τι LΛ: τοι Lp
995–6	sch. ad v. 995–6 adscripsit Wolff: ad v. 994 LΛLp: lm. deest in TTa
1003a.2	θεραπεύσοντα TTa: θεραπεύσαντα LΛLp
1009a.2	ἀνέτρεψας Lascaris: ἀνατρέψας LLp: de Λ non constat
1089–90.1	lm. *ὦ χέρες – βραχίονες* scripsi: *ὦ νῶτα καὶ στέρνα* LΛLp: deest in TTa
1089–90.1	ἓν Stephanus: ἕνα LΛLp: om. TTa
1093a et **1093b**[1]	separatim praebent TTa: coniunguntur in LΛLp
1093b[1].2	ὃ Stephanus: ὃν LΛLp TTa
1109.1	lm. *κἀκ τῶνδε* scripsit Bernardakis: *κἂν τὸ μηδὲν ὦ* / *κἂν μηδὲν ἕρπω* (vv. 1107–8) LΛLp: deest in T
1118.4	τῇ ... ἀδικησάσῃ scripsi: τὴν ... ἀδικήσασαν LLp TTa
1126.2	μὴ δέον Papageorgiou: μηδὲν LLp: μὴ δὲ TTa
1131.2	δυσφήμων Hermann: δυσφημῶν LLp: δυσφημιῶν TTa
1167b.1–2	hanc annotationem ut novum scholium praebent TTa: in initio sch. **1167a** legitur in LLp
1176a[1].1	παροξύνῃς O. Hensius: παροξυνεῖς LΛLp
1190b	hoc scholium separatim posui: cum sch. **1190a** coniungitur in LΛLp
1192.1	δεῖ add. Stephanus ex Turnebo: om. LΛLp
1235–6.2	θεηλασίας TTa: ἠλασίας LLp
1245.1–2	πρὸς – fin. h.l. transposui: post sch. **1247**.2 Ἰόλῃ demigraverunt in LΛLp: ut sui iuris scholium praebet TTa omissis verbis πρὸς ὃν ὅτι
1253.1	ὡς TTa: ὡς πρὶν LΛ
1259.4	σεαυτῆς TTa: σεαυτοῦ LLp: de Λ non constat
1259.5	κεκολλημένον TTa: κεκολλημένου LΛLp
1262.1	εἰς TTa: om. LΛLp
1275.3	ἐπανέλθωσιν AUY: ἐπέλθωσιν LLp

(ii) However either Λ or Lp or both improve on L in the following places:

160–3.3	ποιήσωμαι TTaR Lp: ποιήσομαι L: de Λ non constat
344.3	τὸν TTaRLp: τὴν L
374.1	κεχαρισμένα TTa Lp: κεχωρισμένα L
550–1.1	ὁ *πόσις* Lascaris: τὸ πόσις Lp: ἡ πόσις LΛ
556b.2	αὐτῷ TLp: αὐτὸ L: de Λ non constat
584–7.3	Ἡρακλέους TTa Lp: Ἡρακλέος LΛ;
594.2	πορευόμενον TTa et ΛLp: πορευσόμενον L
616.1	προσήκων TTa Lp: προσῆκον L: de Λ non constat
742–3.5	*θέμεν* TTa Lp: θέμεναι LΛ

788.3	οἳ TLp: οἷοι LΛ
810.3	ἀντὶ τοῦ Lp: ἀν τοῦ (sic) LΛ
815.1	ἐπιπνεύσειεν AUY TTa Lp: ἐπιπνεύσει L
831–2.2	ἡ (alt.) Lp: ἢ L: om. TTa: de Λ non constat
839–40.2	Νέσου TTa Lp: Νόσου L
856d.2	*τάνδε* T Lp: τᾶνδε L
883.1 (lm.)	*τάνδ᾽ αἰχμάν* Lp: *τᾶνδ᾽ αἰχμᾶν* LΛ
1091.2	Νεμέαν Lp: νεμαίαν LΛ
1167a.13	ἔλθῃσι Lp: ἔλθῃ L: ἵκοιτο TTa
1247.2	με ΛLp: μαι L
1259.1 (lm.)	*τήνδ᾽* ΛLp: *τῆνδ᾽* L: lm. deest in TTa
1259.3	τήνδε TTaLpΛ: τῆνδε L

All of these good readings could easily be explained by saying that the scribe of Lp or Λ corrected on his own initiative an obvious error which he found in L. For example at sch. **594**.2 the correct πορευόμενον can easily be restored from the context or can be considered a happy case of haplography, since σ and ο look alike in L's palaeographical style. Or, at sch. **374**.1 the correction may have been suggested to the scribe by sch. **484**.2. The least obvious errors occur at sch. **1167a**.13 and **742–3**.5. The reading at **1167a**.13 is a conjecture of the eminent scholar Marcus Musurus, the scribe of Lp,[9] based on considerations of metre, whereas that at sch. **742–3**.5 in the same manuscript he may more probably have borrowed from a manuscript of Pindar. So the items in the above table are certainly inadequate to establish Λ's or Lp's independence from L.[10] The two manuscripts have no value except, in the case of Λ, as evidence for L's own readings where these are unclear (there are some such instances in the *Argument* of the *Trachiniae*) or, in the case of Lp, as source of conjecture.[11]

9 See Xenis 2010, 33–4.

10 Musurus also made a number of deliberate modifications in Lp. There follows a selection from the Prologue: **4**.2 διέγνωκα L R: ἔγνωκα T: διέγνων Lp; **36**.2 ὤφθη L MR: εὑρέθη Lp; **48**.1 εὔχομαι L MR: εὔχομαι τοῖς θεοῖς Lp TTa; **54**.1–2 ἦσαν γὰρ αὐτῇ παῖδες ἐξ Ἡρακλέους L MR: ὅτι (καὶ Ta) παῖδες ἦσαν αὐτῇ ἐξ Ἡρακλέους TTa: Ἡρακλεῖ παῖδες ἐξ αὐτῆς Lp.

11 There are also some disagreements between Λ and L in respect of lemmata. Λ supplies a longer lemma in sch. **608** (*πρὶν κεῖνος αὐτόν*), and shorter ones in about twenty six scholia, e.g. at sch. **160–3** (*νῦν δ᾽ ὡς ἔτ᾽ οὐκ*) **161–2a**[1] (*χρεῖ᾽ ᾗ μέλεσθαι*); **203–4**(*ὡς ἄελπτον ὄμμ᾽ ἐμοί*); **239** (*εὐκταῖα φαίνων*). In three instances Λ supplies lemmata where L has none. In two of them, however, L has a symbol: sch. **931**; **932** (*ἔγνω* s.) L; **1190a** (*οὐ μή* s.) L. But evidence based on lemmata is in most cases inconclusive as a means of ascertaining manuscript affiliations: see Xenis 2010, 58.

(iii) That Λ and Lp are twins is demonstrated by the fact that each is marked by a number of separative errors:

Λ's separative errors:

172.1	Δωδώνῃ LLp TTa: Δωδώνι ΛR
181.2	δ΄ ἵππων habet L: om. Λ
230a².1	ἀντὶ habet L: om. Λ
460.2	Ἀλεοῦ Papageorgiou: Ἀλέου LLp TTa: Αὐλεοῦ Λ
602b.1	λεπτοϋφῆ LLp: λεπτοϋφῇ Λ
1058a.1	(lm.) *κοὐ ταῦτα* LLp : *οὐ αὐτά* Λ: deest in TTa
1082.1	ἐξεπύρωσέν LLpTTa: ἐξεπλήρωσέν Λ
1176a¹.1	ἀπειθήσας (-πι- Lp) μοι LLp: ἀπειθήσασθαι Λ
1268.2	ἡγεῖσθε LLp TTa: ἡγεῖσθαι Λ
1275.2–3	ἕως ἂν ἐπέλθωσιν ἀπὸ τῆς πυρᾶς habet LLp: om. Λ[12]

There is a very long list of errors appearing exclusively in Lp.[13] It is sufficient to cite a selection:

1a.3	ἀψίκορον L TTa MR: ὑψίκορον Lp: de Λ non constat
1a.6	δείκνυσι (αὐτῷ add. MR) πάντα τὸν πλοῦτον habent L TTa MR: om. Lp: de Λ non constat
7b.1–2	καὶ μνηστευμάτων habent L T MR: om. Lp
20.2	αὐτὴν δώσειν L T R: παραδώσειν Lp: om. Ta
153.2	ἀπωδυράμην LΛ: ἐπωδυράμην Lp
217b².2	ὀρχοῦνται LΛ: ὀρθοῦνται Lp: ὀρχεῖται TTa
223.1–2	ἢ ἀντιπρόσωπα LΛ TTa R: κἀντιπρόσωπα Lp
230–1.1	προσφωνημάτων LΛ TTa R: προσκυνημάτων Lp
449.3	θελήσῃς LΛ TTa: θέλῃς Lp
974.1	τῷ Ἡρακλεῖ habet LΛ TTa: om. Lp
1259.4	ἐμφραγῆναι LΛ TTa: ἐμφραγίσαι Lp
1262.1	ἀνάπαυσον (ἀνάπαυε TTa) τὴν βοὴν habent LΛ TTa: om. Lp

We can now describe L as the archetype of the Laurentian version. Λ and L derive from L and need not be taken systematically into consideration.

12 There is also a very great number of scholia which are available in L but absent from Λ.

13 Lp's errors are of course shared with Lf and Lr, since, as it has been noted on p. 14 with n. 5, Lp was the model of Lf and Lf was the model of Lr.

The Roman version: M R

Since the distinctive features of the Roman version and the date which we can assign to it are questions that have already been dealt with in detail,[14] we may immediately move on to examine the affiliations between the two manuscripts which represent it. The affiliations of M and R in the scholia vetera to *Trachiniae* will be shown to follow those obtaining between the two manuscripts in the scholia to *Electra*, *Ajax*, *Philoctetes* and *Oedipus Coloneus.*[15]

M and R agree in error against the rest of the tradition:[16]

1a.2	αἰτήσασθαι om. MR
1a.3	δεδιότα] διδιότα, sic MR
1a.17	ὑπὸ Κύρου om. MR
13b.2	ὡς om. MR
21b.3	ἐκάθητο om. MR
21b.4	*ἔνθα κεν*] ἔνθακος MR
46–7.2	ὡς om. MR
46–7.4	ἀναγνοῦσαν] ἀναγνοῦσα MR
48.2	λαβεῖν] λωβεῖν MR
71.1	τοίνυν] πάνυ MR
79.2	ἢ] εἰ MR
79.2	εὐδαιμονήσω] εὐδαιμονίσω MR
82.1	ξυροῦ] ξηροῦ MR

M is alone in error at:

1a.2	Σόλωνα] Σόλονος M
1a.8	εὐδαιμονέστερος] εὐδαιμονέστερον M
1a.9	Κλέοβιν] Κλόοβιν M
1a.10	φέροντα om. M
1a.12	ἀπεφήνατο] ἐπεφήνατο M
1a.12	βίου] βοίου M
1a.19	ὅθεν] ὅσθεν M
7b.4	*ὅτλον*] ὅπλον M

14 Xenis 2010, 44–8.

15 Xenis 2010, 62–4, with further bibliography, but see also Xenis 2010, 65–6.

16 For the compilation of the lists in this section I use readings which may reasonably be supposed to have come to MR from their base text, i.e. the Laurentian copy which served as the basis for the revision.

13a.4	σχίζουσι] σχίζουσα M
26.3	ὅτι] οὕτω M
26.4	ἀπουσίαν] ἄγουσαν M
36.2	ὑπέρτερος] ὑπέρτερον M
46–7.3	τοσούτου] τὸ τοῦ M
54.2	ἔστι] ἔτι M
56–7.4	διαπράττεσθαι] διατράπτεσθαι M
69.1	ἀροτριᾶται] ἀρωτριᾶται M
79.1	τεθνήξομαι] τεθνήζομαι M
82.1	κινδύνῳ] κυνδύνῳ M
92.1	τὸ] τὴ M
94.1	ποικίλη] ποικήλη M
107–8.2	μνημονεύουσαν] μνημονεύσαν M
112–3.2	πνέοντος] πλέοντος M

R is alone in error at:

7b.3	*ἵππων*] ἵππον R
21a.1	ἐλευθεροῖ] ἐλευθερεῖ R
21b.2	διείποιμι] δὲ εἴποιμι R
21b.2	εἴποι om. R
21b.2	ἄφοβος] ἄφωνος R
64.1	μοι om. R
74.1	καὶ om. R
74.1	Θεσσαλίας] Θεσσαλίους R
82.2	πορεύσῃ] πορεύσῳ R

M and R are, then, *codices gemelli* stemming from a common ancestor which will be designated **r**.[17] That **r** was a very badly damaged manuscript is explicitly mentioned by the scribe of M on f. 143^{v} (after the final sch. **112–3**):

> ἐνταῦθα λείπουσι τὰ σχόλια ὅτι παλαιὸν καὶ σχεδὸν σεσηπωμένον (-μένον M$^{p.c.}$: -μένων M$^{a.c.}$) ἦν τὸ βιβλίον ἤγουν τὸ προτότυπον (sic pro πρωτό-).

17 There are strong connections between **r** and V in the argument to the play, i.e. in the portion of the material for which V is available: arg.1 tit.; arg.17 ἦκεν] ἦλθεν **a**T: ἀνῆλθεν V**r**; arg. 19 αὐτὸς μὲν ὁ] αὐτὸς μὲν οὖν **a**: αὐτὸς μὲν οὖν ὁ V**r**: καὶ αὐτὸς μὲν ὁ T; arg.24–5 εἰ - κόχλου om. V**r**; arg. 42 δ' Ἀρκάδων αὐτῷ] δὲ αὐτῷ Ἀρκάδων V**r**; arg. 46 αἱρεῖ **a**T: αἴρει L: αἱρεῖ (αἰ- M) καὶ V**r**; arg. 47–8 Ἵππασον – Μέλανα om. V**r**; arg. 59 παῖς om. V**r**. The two manuscripts may be supposed to go back to the same ancestor. For the details see Xenis 2010, 67ff.

What is the contribution of the Roman version to the establishment of the Laurentian version? Is it possible to retrieve any good material from $\mathbf{1}^{\mathbf{r}}$, that is the now lost Laurentian copy which served as the basis for the revision in **r**? Unfortunately, **r** has preserved correct readings of its model far less often here than it has in the scholia to the other Sophoclean plays:

40.3	*δέ τοι παρελαύνω* ex Hesiodo Brunck: δὲ παρελαύνω MR: δ ἔτοιμοι παρελαύνομεν L
117b^2	hoc sch. separatim praebet post sch. **119** R: cum sch. **117b**^{1} coniunxit L (ἄλλος *τρέφει* sic pro ἄλλως *τρέφει*): cum sch. **116** copulavit T (*τρέφει* δὲ)
188c	hoc sch. separatim posuit R: cum sch. **188b** copulavit L (ἄλλως): cum sch. **188a** copulavit T
217b^1	hoc sch. separatim post sch. **218** praebet R: cum sch. **217a** coniunxit L (ἄλλως)

To be sure, the first case is questionable. In sch. **102a** MR differ from L in offering a longer quotation from the *Iliad*. As the extra words are obviously inappropriate to the context, they are likely to be a gratuitous addition on the part of the scribe rather than preservation of pristine material lost to L. On the analogy of this, it may be right to say that the situation in sch. **40**.3 is a scribal interference.

Here, we should add a case in which MR do not give us the truth but point us in its direction. In sch. **7b**.4, between the words ταλαιπωρίαν and Καλλίμαχος, L gives a phrase which breaks the smooth sequence of thought. On the other hand, MR omit this phrase. It may be supposed that it stood independently as a separate scholion in the archetype. Then, L conflated it with sch. **7b**, whereas MR left it out.

In total, then, there are only four cases in which L is wrong and MR are right or help us to find the truth. However, it is not to be forgotten that in the other plays, where the Roman version provides us with the *complete* corpus of the *scholia vetera*, we find ample evidence for its independence from L. It is not unwise, therefore, to treat the matter likewise in the *Trachiniae* scholia and trace the above good readings to a true line of inheritance from antiquity independently of L. That MR here scarcely contain any truth which is not in L may be the result of the serious damage in **r** and, consequently, the small number of scholia which M and R could copy from it.

The **a**-version: A U Y

A, U and Y in the *Philoctetes* scholia have been recently studied by Janz[18] and have been found to be *codices* '*gemelli*' descending from a lost common ancestor **a**. A, U and Y behave in the *Trachiniae* scholia in exactly the same way:

(i) Errors common to all three:

214.1	ταῖς χερσί om. AYU
1275.1	ἀποστραφεὶς] ἐπιστραφεὶς AUY

(ii) Errors peculiar to A:

71.2	post Ὀμφάλῃ add. γῇ A
467–8.2	ἐρρίφθω, φησίν] φησίν, ἐρρίφθω, φησίν A
548–9b.2	τοῦ ἀνδρὸς om. A
614.2	ὄμμα] ὄνομα A
673.1–2	τις ἐλπίζοι] τις ἐλπίζει U: τι ἐλπιζόμενον A
815.2	ἀπιούσῃ] ἐπιούσῃ A

(iii) Errors peculiar to Y:

arg. tit.	om. Y
614.1	εὔγνωστον] ἄγνωστον Y
678a.2	κατατήκεται] κατατηκέναι Y

(iv) Errors peculiar to U:

548–9b.3	πρεσβυτέρων] πρεσβυτίδων U
673.1–2	τις ἐλπίζοι Y: τις ἐλπίζει U: τι ἐλπιζόμενον A

On the basis of thirteen readings of AUY, Janz draws the conclusion that **a** 'derived its paratextual material from a source independent of the other witnesses which have come down to us, and of L in particular' and thus 'must be considered a genuine, independent witness to the "old" scholia, alongside **l** and **r**'.[19] On the contrary, De Marco who examined A for his

18 Janz 2004, 56–60.

19 Janz 2004, 75. Janz uses **l** to denote the common ancestor of L and Λ, which he considers as L's twin. However, as I have shown, Λ is in fact a copy of L; see 16–21.

edition of the *OC* scholia, thought that the few good readings he found in A should be better explained as products of conjecture.[20]

In what follows I shall show that the scribe of **a** did have the necessary critical acumen to devise the good readings which appear in this version, and therefore that De Marco's position claims higher probability than that of Janz. To do this I shall consider his methods of crafting his own version out of the scholiastic material that had come down to him.

First of all it should be noted, by way of a general description, that this version contains only few of the items which appear in L. What is also true is that these items appear severely abbreviated or modified in other ways. The method of abridgement varies. It may consist of omitting items which repeat an idea or which can be left implied. Two examples:

703a^1+a^2 *ποτοῦ*: τοῦ γλεύκους τοῦ ἀρτίως ἐκπιασθέντος. *γλαυκῆς* δὲ *ὀπώρας* τὸν νέον οἶνον διὰ τὴν λαμπρότητα. AUY

1 lm. deest in A τοῦ γλεύκους] ἀπὸ τ. γ. A ἐκπιασθέντος] ἐκπιανθέντος UY

723 *ταρβεῖν μέν*: ἀνάγκη μὲν εὐλαβεῖσθαι τὰ δεινὰ ἔργα. οὐ χρὴ δὲ πρὸ τῆς ἐκβάσεως αἱρεῖσθαι τὰ δεινά. AUY

1 lm. deest in U

In the first case, he did not copy καὶ νέου after τοῦ ἀρτίως ἐκπιασθέντος nor εἶπεν after οἶνον, and in the second, the phrase καὶ τῶν συμβησομένων, which is a synonym to the preceding ἐκβάσεως, is not reproduced.

Elsewhere the scribe keeps just the material that amounts to a word for word paraphrase of the poetical text and excludes everything else. More specifically, he is not concerned to explain why Sophocles used the expression *πειθοῦς πέπλῳ* in 661:

660a^1 *πανάμερος*: ἀντὶ τοῦ τὴν σήμερον ἡμέραν τῷ πέπλῳ τῆς πειθοῦς θελχθεὶς ἐκ προφάσεως τῆς Νέσσου κατεσκευασμένῳ. AUY

1 τὴν om. A

20 De Marco, 1951, 21.

nor to explain why the *Ἑλλάνων ἀγοραί* mentioned in 638 are called *Πυλάτιδες*:

638 *ἐνθ΄ Ἑλλάνων*: ὅπου συνάγονται οἱ Ἀμφικτυόνες εἰς τὴν λεγομένην Πυλαίαν. AUY

1 lm. deest in U

He does not cite differing opinions about the geographical location of *πετραῖα θερμὰ λουτρά*, but may be thought to choose what he himself takes to be the correct one:

633a²+b¹ *ὦ ναύλοχα*: παραθαλάττια λουτρά. φησὶ δὲ τὰ Ἡράκλεια ἅπερ λέγεται αὐτῷ ἡ Ἥρα ἀνεῖναι. *πετραῖα* δὲ διὰ τὸ ἐν ὄρει τῇ Οἴτῃ κεῖσθαι. AUY

1 lm. deest in U δὲ om. A

nor does he quote Hesiod in sch. **56–7** or Pindar in sch. **742–3**:

56–7 *τίν΄ ὥραν*: φροντίδα ὑπὲρ τοῦ καλῶς δοκεῖν διαπράττεσθαι. AUY

1 lm. deest in U

742–3 *φανθέν*: τὸ ἅπαξ πραχθὲν πῶς ἄν τις μὴ γενέσθαι ποιήσειεν; AUY

1 lm.] *τὸ γὰρ φανθέν Y*: deest in U

To make the scholion fit the poetic text perfectly, he leaves out ἔλθοι in sch. **660a¹**, because this word belongs to the section coming before the sentence he wants to paraphrase:

660a[1] *πανάμερος*: ἀντὶ τοῦ τὴν σήμερον ἡμέραν τῷ πέπλῳ τῆς πειθοῦς θελχθεὶς ἐκ προφάσεως τῆς Νέσσου κατεσκευασμένῳ. AUY

However, he paraphrases as well as offers a minimum of interpretation in e.g.

678a *καὶ ψῇ*: κατατήκεται, φησί, καὶ διαρρεῖ ἀπὸ τοῦ λίθου. τοῦτο δέ φησιν ὡς ἐπὶ λίθου αὐτὸ καταθεμένη. AUY

1 κατατήκεται] κατατηκέναι Y

or in

572 *ἀμφίθρεπτον*: πεπηγός· θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι. AUY

1 lm. deest in U

It is only in very few instances that he offers solely interpretation:

801 *ἀλλά μ᾽ ἐκ γῆς*: αἰσχύνεται γὰρ αὐτοῦ θανεῖν μὴ γελασθῇ ὑπὸ τῶν Οἰχαλίων. AUY

1 lm. deest in U

So far we have been considering his abbreviation procedure, but there are some cases where the scribe practises modification of scholia too. It has to be stressed however that this form of conscious alteration is not one which found much favour with our scribe. He is seen to replace words with synonyms or modify the wording on a larger scale; he sometimes changes the syntax too:

71 *πᾶν τοίνυν*: πᾶν ὄνειδος ἀκούσομεν, εἰ καὶ ὑπέστη τὸ δουλεύειν τῇ Ὀμφάλῃ ὁ Ἡρακλῆς. AUY

1 lm. deest in U **2** post Ὀμφάλῃ add. γῇ A

801 *ἀλλά μ᾽ ἐκ γῆς*: αἰσχύνεται γὰρ αὐτοῦ θανεῖν μὴ γελασθῇ ὑπὸ τῶν Οἰχαλίων. AUY

1 lm. deest in U

He provides the synonyms φλογός (AUY), τελέσας (AUY), ἀλήθεια (AUY) to replace **arg**.59 πυρᾶς, **36**.2 κατορθώσας, **425**.1 ἀληθὴς λόγος (AUY) respectively.

Conflation is the third kind of scribal interference attested in **a** scholia. Excerpts belonging to sch. **230a**[1] and **230a**[2] or to sch. **1058a** and **1058b** are brought together to create conflated entities:

230 *κατ᾽ ἔργου κτῆσιν*: κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν ἢ *κτῆσιν* τὴν πρᾶξιν. τουτέστιν ἀξίως τῆς Ἡρακλέους ἀρετῆς προσφωνούμεθα. AUY

1 lm. deest in U

1058 *πεδιάς*: ἡ ἐν πεζομαχίᾳ ἢ ἡ ἐν πεδίῳ βαλλομένη AUY

1 ἡ (alt.) om. A

Another instance is the combination of sch. **815** and sch. **817a** which has also the feature of modification and shows the scribe's attempt to paraphrase the poetic text:

οὖρος ὀφθαλμῶν: εἴθε οὖρος καλὸς ἐπιπνεύσειεν αὐτῇ ἀπιούσῃ, ἵνα μηκέτι αὐτὴν ἴδοιμι. τί γὰρ δεῖ μάτην ἐπαίρεσθαι τῷ τῆς μητρός ὀνόματι; AUY

1 lm. deest in U ἀπιούσῃ] ἐπιούσῃ A

Furthermore:

905b[2]**+905–6** *ὀργάνων*: ἢ τῶν ἱστουργικῶν ἢ μεθ᾽ ὧν τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ἢ ἁπλῶς πᾶν ὄργανον ὃ συνόντος τοῦ Ἡρακλέους μετεχειρίζετο. AUY

We have traced in some detail the course which the scribe takes in rewriting the scholia, for it can be used as a means to measure the standard of his capacities. What has been clear is that his methods of abridgement, modification and conflation are very sensible and issue in a series of sensible products.

Moreover, there are signs which point to his full alertness as he deals with the content of each scholion. In line 673 of the tragedy he preferred *μαθεῖν* to the variant *παθεῖν* and in 1275 he put in his poetic text *ἀπ᾽ οἴκων* instead of *ἐπ᾽ οἴκων*. So he refashioned the corresponding notes accordingly:

673 *θαῦμα*: θαυμαστὸν καὶ οἷον οὐκ ἄν τις ἐλπιζοι μαθεῖν. AUY

1 τις ἐλπίζοι Y: τις ἐλπίζει U: τι ἐλπιζόμενον A

1275 ἔοικεν Ὕλλος ἐπιστραφεὶς (sic AUY pro ἀπο-) ταῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγειν τοῦ μὴ ἀπολιμπάνεσθαι τῶν οἴκων ἕως ἐπανέλθωσιν ἀπὸ τῆς πυρᾶς. AUY

The picture of his abilities becomes even more favourable when we come to consider the following case. The ancient Scholiast had read datives in 129 *πήμᾳ καὶ χαρᾷ* and therefore fashioned his note as follows:

129a *ἀλλ᾽ ἐπὶ πήμᾳ καὶ χαρᾷ*: ἐπὶ χαρᾷ δὲ καὶ πήματι πᾶσι κυκλοῦσιν οἱ θεοί· *πήμᾳ* δὲ ἀντὶ πήματι κατὰ ἀποκοπήν. L

However AUY all read nominatives, i.e. *πῆμα καὶ χαρά* and so the **a**-scholiast omitted the above note as irrelevant; instead, he offered:

129 *ἀλλ᾽ ἐπὶ πῆμα*: τὸ ἑξῆς· ἀλλ᾽ ἐπὶ πᾶσι πῆμα καὶ χαρὰ κυκλοῦσιν AUY.

1 lm. deest in U

We are not sure whether he devised the scholion himself or borrowed it from elsewhere. Still, his handling of the situation offers clear evidence that he does not follow his source blindly, but rewrites or selects scholia

under the influence of and in accordance with his own poetic text. The **a**-scholiast is able to think for himself.

Let us now turn to the cases in which **a** offers an interesting reading where L is corrupt or has a *prima facie* untenable reading:

13a.3	*ἔκβαλλε* AUY T: ἔκβαλεν LLp
256.2	τοῦ πάθους L T R: τὸ πάθος AUY
258b.1	ἤγνισεν αὐτὸν scripsi coll. sch. **287.**2: ἤγνισεν ἑαυτὸν AUY: ἤγνισεν LR T: ἤγνισεν R
280b.2	ἀνεκτικώτατον AUY: ἀνεκτότατον (-κτω- R) L R: ἀνεχόμενον T
630.1	εἴποις L: εἴπῃς AUY
754.1	τὸν AUY T: τῶν L
815.1	ἐπιπνεύσειεν AUY T Lp: ἐπιπνεύσει L
1275.3	ἐπανέλθωσιν AUY: ἐπέλθωσιν L
1278a^2	sch. ad v. 1278 adscripserunt AUY: voci *πολλά* v. 1277 superscripsit L

These readings can be explained as conjectures, since they do not require any level of critical ability which is higher than that exhibited in the creation of the **a**-version; it is quite hard to think that they represent an unbroken tradition from a lost good copy which is independent of the surviving ones.

I think that the value of **a** is the same in the *Philoctetes* scholia too; the thirteen cases which Janz adduces to prove that **a** goes back to an independent source are to my mind inadequate.[21] In ten of these cases, the readings of **a** are surely conjectures which should not be adopted in the establishment of the text of ancient scholia:

98.2 τῶν should be avoided, since it renders the sentence less idiomatic.

246.1a ἐπεὶ μή troubles Janz, but is in fact what the Scholiast wrote. Certainly causal sentences take the οὐ negative in classical Attic, but in later Greek μή is also possible. One may compare, for example, sch. *El.* 31.3 … ὅτι μὴ πάνυ αὐθέκαστος φαίνεται and sch. *Tr.* **1a.**11 ... ἐπεὶ μηδὲ τὰ δεύτερα τῆς εὐδαιμονίας αὐτῷ δέδωκεν.

355.1a τεθάφθαι in **a** is a deliberate change made in the course of rewriting the scholion. Factual errors are not untypical of the ancient Scholiast.

21 Janz 2004, 71–4.

531.1a The ancient Scholiast presumably takes εὖ πράττω transitively; the evidence for this is e.g. in sch. *Tr.* **92.**3 where he glosses the *εὖ πράσσειν* of the poetic text as ὠφελεῖν τινα. So in sch. *Phil.* 531.1a he may be supposed to have construed the ὑμῖν of LΛLp as object to εὖ πράττω: 'How can I do good services to you both in deed and words?'

684.2a is insignificant.

814.1 διὰ τούτων is certainly an improvement on L's reading, but, like Papageorgiou, I should print διὰ τούτου νῦν in the text of the ancient scholion.

In 818.1 and 988.1a I can see no problem with L's reading, whereas in sch. 1467.1b L's reading is tolerable.

902.1b The L scholion is unobjectionable. Janz has misunderstood it. The correct interpretation is 'I do not speak about a δυσχέρεια which has to do with an illness, but about that particular δυσχέρεια which arises when a man does something which is foreign to his mind'.

In the remaining three cases, **a**'s readings seem to be true but can again be explained as products of conjecture, since they lie within the critical ability of the **a**-Scholiast:

110 in **a** has resulted from a careful examination of the content of the conflated entity of L. A comparable case appears in sch. *Tr.* **446** where AUY omit the last part (ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπίμεμπτος, ἐπιπληκτική) of L's obviously conflated text. They give the scholion as follows:

μεμπτός: μεμπτή εἰμι, τουτέστι μέμφομαι. AUY

1 lm. deest in AU

727.1a/b θεοῖς is a supplement based on the poetic text.
830.2 Φιλοκτήτου is an obvious correction.

We are now able to establish what de Marco assumed, but did not prove: **a** had no access to a tradition independent of L, and so can be generally ignored as a witness to the text of the ancient scholia. However, it deserves the editor's attention in some of the places where it departed from an erroneous reading of L in favour of a conjecture of its scribe.

The Triclinian version: T Ta

De Marco was the first to assert the independence of Ta from T for the *OC* scholia.[22] Although he offered no justification of his view, he at least recognised that 'V (=his symbol for Ta) … rappresenta la recensio tricliniana men bene di T'. One year later, Turyn pronounced the same verdict with regard to the ancient scholia to the *Oedipus Coloneus*, *Trachiniae* and *Philoctetes,* but like de Marco he refrained from citing any supporting evidence.[23] Then, Janz found evidence in favour of T's status as model of Ta in the *Philoctetes* scholia, but still he was not ready to dismiss his predecessors' theory entirely, for he believed that the data could be explained either way.[24] Now, taking into account the evidence from the ancient scholia to the *Trachiniae*, the balance of probability is that Ta derives from T.

Ta reproduces all the errors of T not just in the alternative formulations but also in the material which Triclinius left unrevised. As T is an extremely accurate piece of work, the items in this list are very few:

21b.5	*ἄβλητος*] ἄκλητος TTa
63.1	σπουδαῖον] σπουδαίῳ TTa
109.1	πολυφροντίστοις] πολυφρόντοις TTa
223.2	ὁρώμενα] δρώμενα TTa
868a.2	πρόσεισιν] πρόεισιν TTa

However in two cases Ta avoids the error in T, but in the first case any scribe could correct his model and in the second the reading of Ta may be thought to be a happy slip:

1a.2	τὸν LMRTa: τῶν T
296.2	*εὔφρονος* LTa: ἔμφρονος T

Ta is alone in error at a very great number of instances. A sample of its mistakes is the following:

20.2	Ἀχελῷον αὐτὴν δώσειν om. Ta
25.1–2	περιπέσω – γαμηθεῖσα om. Ta
26.4	καὶ om. Ta

22 De Marco 1951, 24–5.
23 Turyn 1952, 70 and 202.
24 Janz 2004, 87.

32.1	γεωργός] ὁ γ. MR: post ἐργαζόμενος transp. T: om. Ta
160–3.3	ἐμαυτῇ] ἐμαυτῷ Ta
172.3	γραίας] γρέας Ta
172.6	Δωδωναίων LT$^{p.c.}$: Δωδωνέων T$^{a.c.}$Ta
172.10	τὸ] τὴν Ta
240.2	τὰς] τῆς Ta
250b.2	γὰρ om. Ta
259.1	οὐκ ἴδιον om. Ta
259–60.1	τὴν om. Ta
322.2	ἄρα] ἆρα Ta
394a.2	τὸν om. Ta
399.1	μέγας] μέγα Ta
462–3.2	αὐτῆς] αὐτῶν Ta
484.2	καὶ (pr.)] καὶ καὶ (sic) Ta
558b.1	τῶν om. Ta
584–6.2	ἀλλ΄ – fin. om. Ta
808.1	ἡ ποινὴν ἀπαιτοῦσα om. Ta
843.1	οὐκ ἔγνω om. Ta
922.1	κοιμωμένην om. Ta
1089.1	ἐξεγήγερται om. Ta
1115.1	καὶ ἡσυχάσας om. Ta
1168.1–2	καὶ – φθεγγομένης om. Ta

The practical significance of this discussion is that the testimony of Ta should not appear in the apparatus criticus.

About the principles which guided the Byzantine scholar in his handling of the text of the ancient scholia, Janz has this to say:

> 'Triclinius' aim was not so much to recover the original wording of the scholia, as to make the scholia which he found in his sources into a useful tool for understanding the text'.[25]

My detailed analysis of the Triclinian version indicates that this description fits the evidence perfectly, and we may proceed to investigate in some detail the nature of the Triclinian adaptation. The following features are deserving of remark.

(i) Triclinius tries to avoid repetition of ideas by various methods of which the most usual is the excision of synonyms or near-synonyms from the text:

1a.20	τε καὶ ἐννοήσας om. T
72.1	ἀπηλλάγη om. T

25 Janz 2004, 95.

216.1–2	καὶ ἄνω αἴρομαι om. T
355b.2	κατορθῶσαι om. T
454a^{1}.1	κλῆρος, μοῖρα om. T

In other cases Triclinius uses not excision but modification. In e.g. sch. **82**.2 he replaces συναγωνιούμενος, which duplicates the sense of συλληψόμενος, by ἐπαγωνιούμενος (*contend for*; see LSJ s.v. 2). Or in sch. **849a**.3 he changes the pleonastic phrase αὐτόχειρ ἑαυτῆς to αὐτόχειρ καὶ αὐτή. On the other hand, *verbal* repetitions in the ancient commentary may be the result of the conflation of originally distinct scholia brought about by late transcribers, but Triclinius seems not to have recognised this fact. Accordingly, in treating sch. **491a**^{1}**+a**^{2}, he removes the second instance of τὴν θεομαχίαν, instead of separating the two notes, as a modern editor would do. A similar case is sch. **479–80a + b**. Generally, he undertakes rewriting of conflated entities with a view to avoiding iteration, and not separation thereof.

(ii) He excludes material which he deems to be mistaken[26] or uninstructive for his audience. Some of this, i.e. in sch. **7b**, **673**, **810** and **1275**, is related to his choice of readings for the constitution of his poetic text:

7b.4–5	εἰ δὲ – fin. om. T
130–1.2–5	ἡσυχαιτέραν – fin. om. T
203–4.1–2	*ὄμμα* – ἢ om. T
638.5	ἢ – fin. om. T
673.2	γράφεται – fin. om. T
810.2–3	ἐὰν – θέμιν om. T
963.1	ἀντὶ τοῦ προκλαίουσιν om. T
1055b.1	ἢ νεκρόν om. T
1060.1	κακόγλωσσος om. T
1160.2	ψυχὴν ἐκάπυσσεν om. T
1275.1–3	ἔοικεν – πυρᾶς om. T

26 De Marco 1951, 24 cites an interesting case where Triclinius openly refutes the claim made by the ancient scholiast that *ῥυτήρ* at *OC* 900 means ὑπόδημα: 'σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος: ἤγουν ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχει ἕκαστος σχήματος. εἴρηται ἐκ μεταφορᾶς τῶν διωκόντων τινὰς στρατιωτῶν καὶ πάσας ἡνίας χαλώντων, ὥστε ταχύτερον φέρεσθαι· ῥυτῆρας γὰρ τοὺς χαλινούς φησιν, οὐ τὰ ὑποδήματα, ὡς τὰ σχόλια λέγει'.

(iii) He adds words which the ancient scholiast left to be understood, with a view to achieving greater elucidation of meaning for his Byzantine audience. Some examples:

1a.1–2	μεταγενέστερος γὰρ] μετ. γὰρ τοῦ Ἡρακλέους T
1a.10	post δεύτερα add. αὐτοῦ T
1a.14	post χρησθῆναι add. αὐτῷ T
1a.20	post θαυμάσας add. Κῦρος T
212.2	σπαρεῖσαν] σπαρ. Ἄρτεμιν T: om. R
287.1–2	post προσδόκα add. αὐτὸν ἥξοντα T
320.1	post ἀπὸ σαυτῆς add. φησίν, εἰπὲ T
462–3.1	post ὀνειδισθήσεται add. ὑπ᾽ ἐμοῦ T
497d.1	post πράγματι add. ἡ Κύπρις T
540–2.2	post μοι add. ὁ Ἡρακλῆς T
983–4.1	Ἡρακλῆς] Ἡρ. ταῦτα φησὶν T
1148–9.2	ἀνάξια] ἀν. τοῦ Διὸς T
1259.5	ἀνιμᾶσθαι] ἀν., ἀνάπαυε τὴν βοὴν T

(iv) He makes an effort to strengthen the cohesion of certain passages:

129–31.2	πράγματα] αὐτὰ T
200.3	post καταβόσκεται add. καὶ τέμνει T
449.4	θέλῃς] θελήσῃς T
867.1	νεώτερον] καινότερον T
1160.1	ψυχὴ] ψυχή, ἀπὸ δὲ ψυχῆς τὸ πνέειν T

(v) An atticising tendency in the area of syntax and vocabulary is responsible for several deviations from *Koine* or post-classical usage found in the original:

arg. I.26	δέδωκεν] ἔδωκεν T
1a.8	τίς πάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστερος] τίς αὐτοῦ πάν. ἀνθ. εὐδαιμονέστερος T
39.1	εἰς ἣν ... κατῴκησεν] ἐν ᾗ ... κατῴκησεν T
151–2.1	γαμηθείη] γαμηθῇ T
179b.2–3	ἀπαγγέλλειν] ἀπαγγελεῖν T
192.2	ἀπαγγέλλων] ἀπαγγελῶν T
587.1	εἰ δὲ μὴ ἐνεργήσῃ] εἰ δὲ μὴ ἐνεργήσει T
745.1	ζηλώσειεν] ἐζήλωσεν T[27]

27 However, in sch. **322** he does retain the late form of the potential optative.

824.1	παρέλθοι] παρέλθῃ T
810.4	πράξῃς] πράξειας T
13a.4	κατανομὰς] νομὰς T
100b.1–2	τὸ στενόμακρον] ἐστὶ τὸ στενὸν καὶ ἐπίμηκες T
216.2	μελιδάριον] μελύδριον T
272–3.1	ἀλλαχόσε] ἀλλαχοῦ T
703a[1]	ἐκπιασθέντος] ἐκπιεσθέντος T
801.1	ἐνῄσχυ<ν>ται] αἰσχύνεται T
849a.1	κακομοιρία] κακὴ μοῖρα T
868a.1–2	κατεστυγνακυῖα] στυγνή T

(vi) Triclinius is also concerned to attain clarity of language and precision of expression. This may occasionally entail removing idiomatic uses of number and tenses. For example in sch. **1a, 100**, **548–9** the plural is used to replace the collective singular.

arg.29	εὐωχεῖτο] εὐωχήσατο T
1a.2	νόμου γραφήν] νόμων γραφήν T (he replaces collective singular by plural)
100b.2	τὸ περιεχόμενον] τὰ περιεχόμενα T
372b.1	ἀθροίσματι] συναθροίσματι T
548–9a.2	τοῦ ἀνδρός] τῶν ἀνδρῶν T
588.2	δρᾷ] δράσει T
616.3	περιεργάζεσθαι] περιεργάσασθαι T
766.2	συνίσταται] συνίστατο T
794a.2	τῷ σώματι Kruytbosch 49: τοῦ σώματος L: τοῖς ὄμμασι T
824.2	γενέσθαι] γενήσεσθαι T
874.2	οὐκ ἄπεισιν] οὐ κάτεισιν T
1225–6.1	ἀνακλιθεῖσαν] συνανακλιθεῖσαν T
1233.1	ἔθηκεν] τέθεικεν T

(vii) Finally, he substitutes synonyms for words in his original. His motive is often simplification, but for some of his deviations, i.e. in sch. **1a**, **668**, one can find no motive:

1a.7	ὁλόχρυσον] πάνχρυσον T
72.1	τοῦ δουλεύειν] τῆς δουλείας T
160–3.1	ἐξῄει] ἐξήρχετο T
160–3.4	τέκνων] παίδων T
367.1	ἐν δούλης μέρει] ὡς δούλην T

587.1–2	ἐπιχειρήσεως] ἐγχειρήσεως T
594.2	σκευάσματος] κατασκευάσματος T
628.2	προσηκάμην] ἐδεξάμην T
660a[1].2	προφάσεως] παραινέσεως T
668.2	δώρων] δωρημάτων T
821a.2	μαντείου] μαντεύματος T
932.2	ἠπατῆσθαι] ἐξηπατῆσθαι T
1131.4	μαντεύονται] μαντεύουσιν T
1249–50.2	γαμήσω] μνηστεύσομαι T

Having taken a general view of the Triclinian text, we now turn to assess its contribution to the establishment of the text of the ancient scholia. This is a question which has divided the opinions of scholars,[28] but this is surprising, given the fact that the evidence is unambiguous and points to a clear answer: Triclinius cannot be dispensed with, because, in many cases where he does not revise the original wording of scholia, he is alone in attesting the truth:

1b	sch. ad v. 1 adscripsit T: post sch. **13b**.2 ἀπὸ κρήνης aberraverunt in LM
48.1	ἐγγεγραμμένον T: ἐγγεγραμμένην LMR
52.1	νουθετεῖν T: νουθετοῦν L: ἀντὶ τοῦ νουθετῶν R
101.1	ἑῷα T: ἕω LMR
140.3	παρορᾷ τὸν … παῖδα T: παρορᾷ τοῦ … παιδὸς LR
157	sch. ad v. 157 adscripsit T: ad v. 155 LR
160–3.2	πρόνοιαν T: προνοίαι LR
188b.1	θερομένῳ T: καθαιρομένῳ LR
280b	sch. separatim posuit T: cum sch. **280a** coniungitur in LR
309	sch. ad v. 309 adscripsit T: ad v. 313 LR
434–5b.3	φιλονεικήσω T: φιλονεικήσοι L
503.2	τίνες T: τινὲς L
556b.1	τῷ T: τὸ L
575.3	κατακηλοῦν T: κατακηλοῦντος L
616.2	αὐτοῖς T: αὐτῷ L
629.2	τούτῳ T: τουτο, sine accentu, L

28 Papageorgiou did not use the Triclinian testimony for his edition, whereas de Marco employed it sporadically, recognising that Triclinius contains good conjectures (1952; 1951, 26). Turyn 1952, 70, 202 pointed out the usefulness of these manuscripts, and Janz 2004, after a detailed investigation, put them to full use.

633a[1].2	τῷ T: τὸ L
638.1	Ἀμφικτύονες T: ἀμφικτυόνες sic L
660a[1].3	ἐπὶ τῷ T: ἐπὶ τὸ L
660a[2].1	ἔλθοι T: ἔλθοις L
690a.1	ἀπὸ κτησίου T: ἀποκτικου L
695a.2	εἰς T: ὑπὸ L
781.2	κατὰ μέσον Wolff 200: κατὰ τὸ μέσον T: κατὰ μέσος L
808.1	ἡ ποινὴν T: ἡ ποινὴ ἡ L
901.1–2	τὰ αὐτοῦ T: τοῦ αὐτοῦ L
931.1	παχεῖαι T: ταχεῖαι L
939.3	αὐτῷ T: αὐτὴν L
981.1	μοι T: με L
1003a.2	θεραπεύσοντα T: θεραπεύσαντα L
1086.1	βάλοις T: λάβοις L
1121.1	σοφίζῃ T: σοφίζεις L
1131.1	ἄπιστον T (coni. iam Lascaris): ἀπιστῶν L
1192.1	δεῖ T: om. L
1235–6.2	θεηλασίας T (coni. iam Lascaris): ηλασίας L
1259.4	σεαυτῆς T: σεαυτοῦ L
1259.5	κεκολλημένον T: κεκολλημένου L

There are five additional cases where T's true reading is shared by another manuscript, i.e. Lp:

374.1	κεχαρισμένα TLp: κεχωρισμένα L
510.1	πόλις TLp (πο$^{\lambda}$): πόλεις L
556b.2	αὐτῷ TLp: αὐτὸ L
616.1	προσήκων TLp: προσῆκον L
839–40.2	Νέσσου TLp: νόσου L

How should these readings be accounted for? Did Triclinius find them in a manuscript which is no longer extant or did he conjecture them himself? In considering this question, Janz begins with a demonstration that Triclinius drew on many different sources for the composition of his corpus of scholia, but the evidence he cites has nothing to do with the learned annotation which is characteristic of the *scholia vetera*. Instead, it takes the form of glosses or elementary notes dealing with meanings of words. This fact shows that the material which Triclinius derived from sources other than L is related to *scholia recentiora* or *byzantina*. Janz does not include in his evidence even one single *scholium vetus* which is not found in L. Moreover, he does not argue for any good reading in T as being

beyond the reach of Triclinius.[29] The material supplied by the scholia to the *Trachiniae* confirm this picture. Here again, T contains no *ancient* note which does not already exist in L. Also, Triclinius' critical abilities, as have emerged from the detailed analysis of his version, can easily account for T's good readings listed above. It seems therefore very likely that so far as the *ancient* notes are concerned, Triclinius was wholly dependent on L.[30]

We may test this hypothesis by verifying that T reproduces the erroneous readings and conflations of L, except in those passages where we have seen that Triclinius has recovered the truth by conjecture. Here is the relevant material:

1a.10	προβαλομένου Papageorgiou: προβαλλομένου L T MR
26.2	εὐτυχῶς Papageorgiou: εὐτυχὲς L T MR
151–2	sch. ad vv. 151–2 rettuli: ad v. 148 rettulerunt L T R
172.4	πελιοὺς scripsi: πολιοὺς L T R
344.2	τὰς Brunck: τοὺς L T R
352–5.6	Εὔρυτος Müller: Ἴφιτος LTR
497b.2	πεποίηται Kruytbosch: πέπαυται L T
510.1	Οἰνιάδαι Stiehle: Οἰνίαι L T
520b.2	αὐτοὺς Heath: αὐτὰς L T
592a[1].1	τὴν γνῶσιν scripsi: τὴν (om. T) πίστιν L T
540–2.3	πολυχρονίου Dindorf: πολυχρονίας L T
688.2	μαλλῷ Kruytbosch: μαλλὸν L T
736	sch. ad hunc v. adscripsit Lascaris: ad v. 734 rettulerunt L T
770a.2	κνησμὸς scripsi: ὁ ψόφος LT
856b.1	τὸ δόρυ scripsi: ἡ λόγχη L T
866.1	μέγαν Stephanus: μέγα L T
917.1	ἐναλομένη Papageorgiou: ἐναλλομένη L T
963.2–3	πλήθους … ἐπακολουθοῦντος Nauck: πλῆθος ... ἐπακολουθούντων L T
1010–1.3	Ἕλληνες scripsi: Ἕλληνες L T
1093b[1].2	ὃ Stephanus: ὃν L T
1118.4	τῇ ... ἀδικησάσῃ scripsi: τὴν ... ἀδικήσασαν L T
1126.2	μὴ δέον Papageorgiou: μηδὲν L: μὴ δὲ T

29 Janz 2004, 95–6.

30 The case is slightly different in the *OC* scholia. There the Triclinian version derives its *ancient* material mainly from L, but it also gives a segment of an *ancient* note which does not exist in L. Triclinius seems to have borrowed it from a manuscript of the Roman version: see de Marco 1951, 25; 1952, viii–ix.

Erroneous conflations: see critical apparatus in sch. **136a²** (L R), **144–9** (L R), **217b²** (L T R), **230–1** (L T R), **238b** (L T R), **243b** (L T R), **281b** (L T R), **379b** (L T), **434–5b** (L T), **520c** (L T), **640–3** (L T), **643a²** (L T) etc.

With regard to the practical side of the issue, this is one of those few cases in which, although a manuscript is likely to be dependent on another which is still extant, we are not justified in dismissing it. Triclinius is an acute critic, and one should always want to consult his text; the testimony of T should figure prominently in any critical apparatus and its readings should be recorded in their fullness.

Stemma of the tradition

Conclusions

In the examination of the manuscripts so far, we have seen that both the Triclinian and the **a** versions contain some manifestly true readings which are not in L. We have also seen that these readings are probably not survivals from ancient sources which are independent of L, but have been restored conjecturally by the authors of the versions. We have therefore advanced the thesis that these two versions are wholly dependent on L for the *ancient* part of their corpus of scholia.

With regard to the Roman version, the evidence for independence from L is too scanty, for in the *Trachiniae* scholia M and R break off at an early point of the text, namely at sch. **112–3** and sch. **360a²** respectively. But if we should suppose that the behaviour of MR is the same here as in the other plays where there is plenty of evidence for independence, then MR should be allowed to be deriving from a source other than L. In any case, in practical terms MR offer just two true readings which are not in L, one of which is probably a conjecture.

Turning now to the character of the tradition as a whole, such common errors as the following point to the existence of an archetype:[31]

1a.10	προβαλομένου Papageorgiou: προβαλλομένου L T MR
26.2	εὐτυχῶς Papageorgiou: εὐτυχὲς L T MR
65.1	διατρίβοντος Stephanus: διατρίβοντα L MR: διατρίβοντι T
101.1	ἑῷα T (coni. iam Lascaris): ἕω L MR

31 See also the table on p. 40 for cases of common errors of L and T where M and R are unavailable.

151–2	sch. ad vv. 151–2 rettuli: ad v. 148 rettulerunt L T R
172.4	πελιοὺς scripsi: πολιοὺς L T R
280b.2	ἀνεκτικώτατον **a** (ex coniectura): ἀνεκτότατον L: ἀνεκτώτατον R: ἀνεχόμενον T
344.2	τὰς Brunck: τοὺς L T R
352–5.6	Εὔρυτος Müller: Ἴφιτος L T R

The closed character of the recension is also clear from the fact that the manuscripts coincide in conflating distinct scholia in the same erroneous way: see the critical apparatus in e.g. sch. **136a**^{2} (L R), **144–9** (L R), **217b**^{2} (L T R), **230–1** (L T R), **238b** (L T R), **243b** (L T R), **280b** (L R), **281b** (L T R).

Stemma codicum:[32]

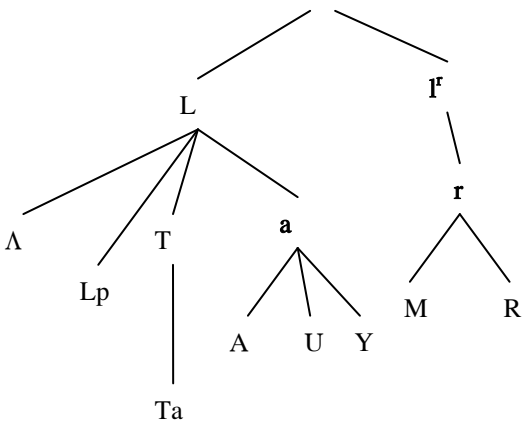

The survey of the manuscript tradition points to the conclusion that the text should be primarily based upon the testimony of L and MR. T should be taken systematically into account, although it ultimately derives from L, for it contains much interesting material stemming from the conjectural activity of the eminent Byzantine scholar Demetrius Triclinius. With regard to the other descendants of L, namely Λ and **a**, the editor is justified

32 Note: The stemma concerns the ancient scholia exclusively; it does not take into consideration any byzantine scholia which may appear in the corpora of individual manuscripts. It does not include Hesychius either; he is not an indirect witness, although he does contain six entries which bear strong similarities with our text (Hesych. α 7375: sch. *Tr.* **69**; α 2025: sch. *Tr.* **94**; α 1307: sch. *Tr.* **216**; α 4073: sch. *Tr.* **527**; α 4999: sch. *Tr.* **783**; α 5466: sch. *Tr.* **223**. See Xenis 2010, 81–3).

in citing only those cases in which their scribes have offered conjectures to treat obvious mistakes in L.

3 Previous editions

The previous editions of the scholia vetera to Sophocles are described in detail in my edition of the *Electra* scholia.[33] Here I only add some information which is specifically related to the *Trachiniae* scholia. Editions such as Elmsley's (1825) which do not treat the *Trachiniae* scholia differently from those to the *Electra* are not mentioned at all.

3.1 Lascaris[34]

Janus Lascaris relied heavily on L and, as is suggested by the evidence of the *Electra* scholia, he may have taken some corrections from Lp. Can the scholia to the *Trachiniae* clarify further the question of his secondary sources? Lists (i)–(iii) show good readings (not necessarily true ones) which he shares exclusively with the **a** version, Lp and the Triclinian version respectively. List (iv) comprises the cases where he shares a good reading with more than one manuscript:

(i)

256.2	τοῦ πάθους LTR: τὸ πάθος **a** Lascaris

(ii)

810.3	ἀντὶ τοῦ Lp Lascaris: ἀν (sic) τοῦ L
831–2.2	ἡ (alt.) Lp Lascaris: ἢ L: om. T
1091.2	Νεμέαν Lp Lascaris: νεμαίαν L
1167a.13	ἔλθῃσι Lp Lascaris: ἔλθῃ L: ἵκοιτο T
1203.1	lm. ex Lp Lascaris: deest in L; (*οἷα* s.) L

33 Xenis 2010, 83–97.

34 *Commentarii in septem tragedias* (sic) *Sophoclis quae ex aliis eius compluribus iniuria temporum amissis, solae superfuerunt. Opus exactissimum rarissimumque in Gymnasio Mediceo Caballini montis a Leone Decimo Pont. Max. constituto recognitum repurgatumque atque ad communem studiosorum utilitatem in plurima exemplaria editum non sine privilegio ut in caeteris. Σχόλια τῶν πάνυ δοκίμων εἰς τὰς σωζομένας* (sic pro *σῳζ-*) *τῶν Σοφοκλέους τραγῳδιῶν*, Romae 1518.

1204.1 lm. ex Lp Lascaris: deest in L; (*ὁποῖα* s.) L

(iii)

48.1 ἐγγεγραμμένον T Lascaris: ἐγγεγραμμένην LLpMR
52.1 νουθετεῖν T Lascaris: νουθετοῦν L: ἀντὶ τοῦ νουθετῶν R
94.1 ὡς T Lascaris: καὶ LMR
101.1 ἑῷα T Lascaris: ἕω LLp MR
160–3.2 πρόνοιαν T Lascaris: προνοίᾳ LLpR
188b.1 θερομένῳ T: καταθερομένῳ Lascaris: καθαιρομένῳ LLpR
305.1 lm. ex T Lascaris: *μηδ΄ εἴ τι δράσεις* LLp: deest in R
412.2 ἐδολιώσω] ἐδολιεύσω T Lascaris
434–5b.3 φιλονεικήσω T Lascaris: φιλονεικήσοι L: φιλονεικήσει Lp
491a².1 ἐρῶντα L: ἔρωτα T Lascaris
616.2 αὐτοῖς T Lascaris: αὐτῷ LLp
638.1 Ἀμφικτύονες T Lascaris: ἀμφικτυόνες sic L
643a².2 post δηλοῦται add. ὅτι T (add. iam Lascaris)
660a¹.3 μετατιθέναι Elmsley: μετατεθεῖναι L: μεταθεῖναι T Lascaris
703a¹.1 ἐκπιασθέντος L: ἐκπιεσθέντος T Lascaris
752–3.1 ᾗ] ἧς T Lascaris
765–7.2 ἀνῄει T Lascaris: ἀνείη L
791a².2 ἐνδατεῖσθαι T Lascaris: ἐνδατοῦσθαι L
808.1 ἡ ποινὴν T Lascaris: ἡ ποινὴ ἡ L
839–40.1 φοίνια] φόνια T Lascaris
952a¹.2 μέλλομεν] μέλ. ἕξειν T Lascaris
1131.1 ἄπιστον T Lascaris: ἀπιστῶν L
1235–6.2 θεηλασίας T Lascaris: ἠλασίας LLp
1262.1 εἰς T Lascaris: om. L

(iv)

48.1 post εὔχομαι add. τοῖς θεοῖς Lp T Lascaris
69.1 lm. ex TR (Lascaris): *τὸν μὲν παρελθόντ΄ ἄροτρον (ἄροτρον sic)* LLp
100a.2 ἆρα TMLp Lascaris: ἄρα LR
160–3.3 ποιήσωμαι TR Lp Lascaris: ποιήσομαι L
198.2 αὐτὸς om. T Lp Lascaris
203–4.2 *ἀνασχὸν* RLp$^{p.c.}$ Lascaris: ἀνασχὼν LLp$^{a.c.}$: om. T
266.8 *ἐγένοντο* TLp Lascaris: γένοντο L
327a.1 ὑψηλήν TR (Lascaris): ὑψηλόν L

344.3	τὸν TRLp Lascaris: τὴν L
556b.2	αὐτῷ TLp Lascaris: αὐτὸ L
584–7.3	Ἡρακλέους T Lp Lascaris: Ἡρακλέος L
616.1	προσήκων TLp Lascaris: προσῆκον L
742–3.5	*θέμεν* T Lp Lascaris: θέμεναι L
754.1	τὸν **a** T Lascaris: τῶν L
788.3	*οἵ* TLp Lascaris: οἷοι L
839–40.2	Νέσσου TLp Lascaris: νόσου L
856d.2	*τάνδε* TLp Lascaris: τᾶνδε L
1167a.9	*ἐφίλησε* T Lp Lascaris: φίλησε L
1247.2	με Λ Lp Lascaris: μαι L

The case at sch. **1167a**.13 apart, the evidence in list (ii) is admittedly very slender, but still does not disprove the hypothesis that Lascaris employed Lp. It might be that Lp was put to a more limited use here than in the *Electra* scholia. The new element which now emerges for the first time is that Lascaris may have additionally drawn on a manuscript of the Triclinian version.[35] This is, however, far from certain, since I take all of his agreements with Triclinius to be within his reach. Moreover, if he took them from a Triclinian source, he should reasonably be expected to adopt features resulting from Triclinius' *usus retractandi*. In this respect, the passage at sch. **952a**[1].2 may not in fact carry as much weight as it might appear at first sight, for the addition of ἕξειν is strongly suggested by the context. Also, there are cases which show that Lascaris devised a conjecture of his own to treat a corruption in L, although there was one at hand in the Triclinian manuscript:

690a.1	ἀπὸ κτησίου TTa: ἀποκτικου LΛLp: ἀπὸ κτητοῦ Lascaris
939.3	αὐτῷ T: αὐτὴν L, quod delevit Lascaris

The conclusion is the same as the one which is found in my earlier book: to establish whether or not Lascaris worked from more than one manuscript in preparing his edition is a question which will probably remain unanswered until the full evidence from the scholia on all seven tragedies is gathered.

35 De Marco 1951, 25 had noted this possibility in passing.

3.2 Juntine[36]

The author of the Iunta edition, Antonius Francinus Varchiensis, like all the editors of the Sophoclean scholia before Peter Elmsley (1825), did not discover L, and therefore treated Lascaris' text *instar codicis*. In the *Trachiniae* scholia, he reproduced Lascaris' corpus quite faithfully; he did not add any scholia from other sources nor did he offer any conjectures of his own.

3.3 Turnebus[37]

In his edition of the Triclinian scholia Adrianus Turnebus included a text of the Triclinian version of the ancient scholia to the *Trachiniae*. In the reproduction of T, the basis of the edition, his most striking imprecision was that he constantly misinterpreted the abbreviation for ἤγουν as ἤως! He also offered a picture of the manuscript which is far from complete, as he would regularly leave out the notes written in the interlinear spaces of the poetic text.[38] In the few instances where T has an error, he would normally introduce a correction from Lascaris or Juntine edition.[39] This edition is important for our purposes in so far as it was used by Henri Estienne as a source of corrections for the ancient scholia.

---

36 *Σοφοκλέους τραγωδίαι* (sic) *ἑπτὰ μετὰ σχολίων παλαιῶν καὶ πάνυ ὀφελίμων. Sophoclis tragoediae septem cum interpretationibus vetustis et valde utilibus, Florentiae*, per haeredes Philippi Iuntae, anno Domini 1522 sexto kal. Novembris.

37 *Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου Εἰς τὰ τοῦ Σοφοκλέους ἑπτὰ δράματα, Περὶ μέτρων οἷς ἐχρήσατο Σοφοκλῆς, περὶ σχημάτων, καὶ σχόλια*, Parisiis: Apud Adrianum Turnebum typographum regium 1553. For this edition, see Aubreton 1949, 41–5, Turyn 1949, 96, Turyn 1952, 74, and Janz 2004, 142–3.

38 I give here, as a sample, his omissions which concern the scholia to the first 100 lines of the play: sch. **1b**, **4**, **7b**, **27b**, **28**, **32**, **35**, **36**, **52**, **63**, **64**, **65**, **68**, **72**, **77**, **86**.

39 For example, he corrected T at sch. **21b**.5 *ἄβλητος*] ἄκλητος T and **223**.2 ὁρώμενα] δρώμενα T, but did not remove its error at sch. **868a**.2 πρόσεισιν] πρόεισιν T.

3.4 Estienne[40]

This is an undeservedly neglected edition. Estienne was the first editor to derive good readings from Triclinius and to bring them to bear on the text of the ancient scholia. His source for these readings was not any Triclinian manuscript but the aforementioned edition of the Triclinian scholia by his master, Adrianus Turnebus (1553). Estienne adopted a series of Triclinian emendations[41] to treat corrupt passages in the ancient scholia. In cases where Lascaris and Turnebus offered a different version of a scholion, he would normally print only that of Lascaris, and he would rarely do the opposite.[42] However, he would occasionally mix elements of the two versions thus creating a hybrid text:[43]

> **695a** τὸ γὰρ κάταγμα] τὸ γὰρ ἔριον τοῦ προβάτου, μετὰ τὸ χρίσαι τὸν πέπλον, ἔρριψα εἰς τόπον βαλλόμενον καὶ πυρούμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου…
>
> τὸ γὰρ ἔριον Iuntina (L): τὸ ἔριον, φησί Turnebus (T) **2** εἰς Turnebus (T): ὑπὸ Iuntina (L) βαλλόμενον καὶ πυρούμενον Turnebus (T): καταλαμβανόμενον Iuntina (L)

His own conjectures cannot be ignored in the constitution of the text, and include many of those which editors have constantly misattributed to Brunck.[44]

---

40 *Σοφοκλέους αἱ ἑπτὰ τραγῳδίαι. Sophoclis tragoediae septem una cum omnibus Graecis scholiis & cum Latinis Ioach. Camerarii. Annotationes Henrici Stephani in Sophoclem & Euripidem seorsum excusae, simul prodeunt*, 1568.

41 For example, sch. **140**.3 παρορᾷ τὸν ... παῖδα, **172**.11 δὲ addidit, **503**.2 τίνες, **575**.3 κατακηλοῦν, **1259**.4 σεαυτῆς and κεκολλημένον. This edition gave Estienne the opportunity for other kinds of improvement too: at e.g. sch. **29a**.2 he printed βάθει to replace the misprint ἤθει of his predecessors.

42 He printed the Juntine (i.e. Lascaris, i.e. L) version of e.g. sch. **71**, **86**, **1259**, but the Triclinian one of e.g. sch. **939**.

43 Another example of hybridisation is his treatment of sch. **1191+1192**: Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον] ὑψηλὸν ὄρος τῆς Οἴτης. πᾶν δὲ ὄρος ὄρος τοῦ Διὸς ὀνομάζεται, ἐπεί, φασίν, ὑψίστῳ ὄντι τῷ θεῷ, ἐν ὕψει δεῖ τὰς θυσίας ποιεῖσθαι τὰς πρὸς αὐτόν. A comparison with the corresponding apparatus criticus reveals what Estienne took from each version, and shows that the opening phrase, ὑψηλὸν ὄρος τῆς Οἴτης, is an invention of his own.

44 Sch. **24**.1 τῷ Stephanus 331: τὸ L: om. R; **65**.1 διατρίβοντος Stephanus 333: διατρίβοντα Lr: διατρίβοντι (ex μοι scholii **64** pendet) T; **172**.11 post δὲ add. εἰς τὸ Stephanus 337; **794b**.2 αὐτῷ Stephanus 359; **841a**.3 ἐπὶ τῷ Stephanus 361: ἐπὶ τὸ L: om. T; **841–5**.4 ἐπὶ τῷ Stephanus 361: ἐπὶ τὸ L; **866**.1 μέγαν Stephanus 362:

3.5 Brunck[45]

R.F.P. Brunck shares with H. Estienne the feature that he drew on Triclinius for his edition of the scholia vetera, but unlike his predecessor, he had access to the primary source of the Triclinian work, the Paris manuscript 2711 (T). With the aid of this superior source, Brunck was able to make improvements which the limitations of Turnebus' edition had denied to Estienne. For example, he restored the scholion **1b** to the correct line of the tragedy, whereas Estienne could not have done this, quite simply because Turnebus had omitted the scholion.[46] Apart from T and Lascaris which represented L for him, Brunck constituted his text by using the emendations of a number of scholars such as H. Estienne and B. Heath: 'mendas plurimas sustuli, partim codicum mss. ope, partim eruditorum virorum monitu' (vol. I p.v). He also conjectured readings himself both in the first[47] and third (1788)[48] editions of his work.

With regard to his treatment of the Lascaris and Triclinian version, his approach is similar to Estienne's. When Lascaris (L) and T give different versions of the same scholion, Brunck would normally offer only one of them, but would occasionally print both: e.g. with regard to sch. **71**, he put Lascaris' version in his main text and relegated that of T to the foot of the page.[49] Estienne's tendency to create hybrid entities is also paralleled here,

---

μέγα codd.; **883**.3 προσετρίψατο Stephanus 363: προετρίψατο L; **1007a**[1].1 ἐπὶ τῷ Stephanus 367: ἐπὶ τὸ L; **1089–90**.1 ἓν Stephanus 369: ἕνα L: om. T; **1093b**[1].2 ὃ Stephanus 370: ὃν codd.

45 *Sophoclis quae extant omnia cum veterum grammaticorum scholiis. Superstites tragoedias VII*, ad optimorum exemplarium fidem recensuit, versione et notis illustravit, deperditarum fragmenta collegit Rich. Franc. Phil. Brunck, vol. I (continens Oedipos duos, Antigonam et Trachinias) – vol. II (continens Ajacem, Philoctetam et Electram), Argentorati 1786.

46 De Marco 1951, 25 thinks it more probable that Brunck drew on Adrianus Turnebus rather than directly on T for his *ancient* scholia. However, the fact that Brunck offers material which exists in T but not in the aforementioned edition is sufficient to establish that he did employ T in addition to Turnebus. De Marco's hypothesis is also disproved by Brunck's own statements on pages iii, v and vi of the Introduction to the first volume of his edition.

47 For example, sch. **344**.2 τάς, **355a**.1 εἴη, **695a**.2 καταλαμπόμενον, **1177**.1 δεῖ addidit.

48 *Sophoclis tragoediae septem cum scholiis veteribus, versione latina et notis. Accedunt deperditorum dramatum fragmenta.* Ex editione R.F.Ph. Brunck, tom. II, Argentorati 1788.

49 For example, sch. **86** and **1259** are quoted from Lascaris, whereas sch. **939** from Triclinius.

but not necessarily in the same places,[50] and there are cases in which Brunck incorporated exegetical notes of presumably Triclinian authorship into the corpus of the old scholia. For example, Lascaris' scholion **82** is followed in his edition by an item which he derived from T:

> Ἡνίκ᾽ ἢ σεσώσμεθα. καθ᾽ ὑπερβατὸν τοῦτο συντακτέον. ἡνίκα ἢ σεσώσμεθα, τοῦ σοῦ πατρὸς τὸν βίον σώσαντος, ἢ πίπτομεν, ἐξολωλότος ἐκείνου, καὶ οἰχόμεθα ἅμα, ἤγουν πίπτομεν καὶ οἰχόμεθα. ὀφείλων δὲ «καὶ οἰχόμεθα» εἰπεῖν ἀσυνδέτως ἐξήνεγκεν.

3.6 Papageorgiou[51]

Papageorgiou's Teubner edition was based on L and, with regard to the *Trachiniae* scholia, the additional testimony of the Prague manuscript Lobkovická Roudnická Knihovna VI.Fe.43 (Lr).[52] This second choice was unfortunate in that Lr is in fact an indirect descendant of L.[53]

---

50 For example, he follows Estienne in hybridising e.g. sch. **56–7** (… ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν καλῶς πράττειν ἐκεῖνον), but is alone in hybridising e.g. sch. **29b** (he places τῶν πόνων after the infinitive, just as Triclinius does).

51 *Scholia in Sophoclis tragoedias vetera*, e codice laurentiano denuo collato edidit commentario critico instruxit indices adiecit Petrus N. Papageorgius, Lipsiae 1888.

52 Papageorgiou's symbol for this manuscript is **l**.

53 See above, p. 14 with n. 5.

Textus criticus

Ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου Βιβλιοθήκης ὑπόθεσις

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῷον ἀπεικασθέντα ταύρῳ περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δέ, ὡς Φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε ποτὸν ἢ βρωτόν, ὅπερ ἂν εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄπονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοὺς καὶ πόλιν ἑλὼν Ἔφυραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ, τῇ τούτου θυγατρί, συνελθὼν πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ κονδύλῳ παίσας ἀπέκτεινεν Εὔνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενὴς δὲ Οἰνέως οὗτος. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδός ἀκουσίου γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον τὴν φυγὴν ὑπομένειν ἤθελεν καὶ διέγνω πρὸς Κήυκα εἰς Τραχῖνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηιάνειραν εἰς ποταμὸν Εὔηνον ἧκεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσ<σ>ος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθμευε μισθῷ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθμείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν ὁ Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψεν Νέσ<σ>ῳ διακομίζειν. ὁ δὲ διαπορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ἐξελθόντα Νέσ<σ>ον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος Δηιάνειραν εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φιλίαν ἔχειν, τόν τε ἰὸν <ὃν> ἀφῆκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα· <ἃ> συμμίξας δέδωκεν. ἡ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττεν παρ᾽ ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὡς δὲ ἧκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ Δρύοπας κατεπολέμησεν. αὖθις ἐκεῖθεν Αἰγιμίῳ βασιλεῖ συνεμάχησεν Δωριέων· Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὅρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν Κορώνου στρατηγοῦντος. ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν Κόρωνον μετὰ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινεν δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον.

παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν προὐκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος Ἄρεως καὶ Πελοπίας· συστὰς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρχομενὸν ἧκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἴασεν μεθ᾽ ὅπλων παριέναι· κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατείαν ἐπ᾽ Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὔρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχούντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχῖνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὔρυτον, αἱρεῖ τὴν πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἵππασον τὸν Κήυκος καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ, τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἱδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερουργεῖν κήρυκα ἔπεμψεν λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηϊάνειρα πυθομένη καὶ δείσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἷμα Νέσ<σ>ου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὸς τῆς ὕδρας ἠσθίετο, τὸν μὲν Λίχαν κατέβαλεν, εἰς Τραχῖνα δὲ ἐπὶ νεὼς κομίζεται. Δηϊάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὕλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηϊανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἴτην ὅ ἐστιν ὄρος Τραχῖνος, πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευσεν ἐπιβὰς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος, Ποίας παριὼν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς εἰς οὐρανὸν ἀποπέμψαι ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας γήμας Ἥβην τὴν Ἥρας θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον. L **a**(AUY) V **r**(MR) T

7 Φερεκύδης: FGrHist 3 F 42

1 tit.] Σοφοκλέους Τραχινιῶν (sic) ὑπόθεσις AU: Ὑπόθεσις Τραχινίων (-ιῶν **r**) Σοφοκλέους, ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου Βιβλιοθήκης V**r**: ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκης τοῦ δράματος ἡ ὑπόθεσις T: om. Y **2** Ἡρακλῆς] ρακλῆς **r** **3** διαπαλαίσας L$^{p.c.}$**a**VT: διαπαλέσας L$^{a.c.}$: διαπελάσας **r** ὑπὲρ – **4** ἀπεικασθέντα om. V **3** αὐτῆς] αὐτοῦ M **4** Ἀχελῷον] τὸν Ἀχ. **a** **4–5** τὸ ἕτερον τῶν κεράτων **a**: τὸ στερὸν τῶν κεράτων L: τὸ στερρὸν τῶν κεράτων αὐτοῦ V: τῶν κεράτων τὸ στερρόν **r**: τὸ ἀριστερὸν τῶν κεράτων αὐτοῦ T **5** Ἀχελῷος] Ἀγχελῷος V **6** Ἀμάλθεια ΛVT: Ἀμαλθεία, hoc accentu, **ar**: Ἀμαλθεια, sine accentu, L Αἱμονίου **a**T: αἱμωνίου V: αἱμανίου L**r** **7** ταύρου· τοῦτο δέ om. R δύναμιν] δύναμιν μὲν R **8** τοιαύτην] τοιαύτη R ποτὸν ἢ βρωτὸν inv. ordine T **9** ἄπονον] ἄφθονον Apollodorus: ἄφθονόν τε καὶ ἄπονον T Ἡρακλῆς] ὁ Ἡρ. M **10** ἑλὼν U$^{s.l.}$ et cett.:

λαβὼν U in linea Ἔφυραν] Ἐφύραν V: Ἔφυρσαν M ἐβασίλευε Φύλας] ἐβασίλευσεν Ἐφύλας M **12** εὐωχούμενος] εὐωχιμένος M Οἰνεῖ] Οἰκεῖ M παίσας] ταίσας M ἀπέκτεινεν] ἀνεῖλεν T **13** διδόντα] κύλικα δ. T Οἰνέως οὗτος] οὗτος (ἦν add. T) Οἰνέως (Οἰνέον V), inv. ordine, V**a**T**r** καὶ] ἀλλ΄ T **15** συνεγνωμόνει] συνεγνομόνει R τὴν om. V**ar**T φυγὴν] φυγεῖν **r** **16** διέγνω LV**r**T (cave Wagner credas δὴ ἔγνω praebere L): δὴ ἔγνω **a** πρὸς Κήυκα om. R Τραχῖνα **a**V**r**T (nisi quod –χί-, hoc accentu, **r**U): Τραχίναν L **17** εἰς] ἐπὶ T ἦκεν] ἦλθεν **a**T: ἀνῆλθεν V**r** Νέσ<σ>ος] Νέσος, cum simplici σ, constanter codd. **18** μισθῷ] μισθοῦ Apollodorus (Epitoma vaticana): μισθόν, cum τὴν πορείαν (v.l. in **a** pro τὴν πορθμείαν) construendum, **a**T **19** πορθμείαν] πορείαν **a**V**r**T δίκαιος] – ον T αὐτὸς μὲν ὁ] αὐτὸς μὲν οὖν **a**: αὐτὸς μὲν οὖν ὁ V**r**: καὶ αὐτὸς μὲν ὁ T **21** ἐπέτρεψεν Νέσ<σ>ῳ] ἐπέστρεψεν εἰς τὸ V διαπορθμεύων] πορθμεύων **a**V**r** **22** βιάζεσθαι] βάζεους (sic) M ἀνακραγούσης] ἀνακραζούσης T αἰσθόμενος] αἰσθόμενον V: om. **r** post αἰσθόμενος habet Ἡρακλῆς T, Apollodorus, quod recepit Dindorf 22, at facile subauditur Νέσ<σ>ον] Νέσονα R **23** τελευτᾶν] τελευτῶν V: πλεύ$^{\sigma}$ R **24** Δηιάνειραν] τὴν Δ. V λαβοῦσαν om. V post ἐν κόχλῳ add. διὰ φίλτρον V κόχλῳ] κόλχῳ **r** θέλοι] –ει T πρὸς – **25** φιλίαν] φίλτρον παρ΄ Ἡρακλέους T de sensu φιλία h.l. vide LSJ s.v. I.3 **24–5** εἰ – κόχλου om. V**r** **25** ὂν addidi **26** pronomen ἃ addidi ante quod interpunxi δέδωκεν] ἔδωκεν T idque recepit Brunck[1], sed vide ad sch. **1a**.11 **27** παρ΄ erasum in L ἑαυτῇ] αὐτῇ V Ἡρακλῆς] ὁ Ἡρ. V **28** ὑπαντήσαντος αὐτῷ (αὐτῷ om. T) Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος **a**T et **r** (nisi quod pro Θειοδάμαντος habet Δειοδάμαντος M): ὑπαντήσαντα αὐτοῦ Θειοδάμαντα βοηλατοῦντα L: ἀπατήσαντος αὐτοῦ Θεοδάμαντα βοηλατοῦντα V **28–9** τὸν ἕτερον] τῶν ἑτέρων V **29** εὐωχεῖτο] εὐωχήσατο T **30** Τραχῖνα **a**V**r**T: Τραχίναν L ut supra (16), sed infra (41) recte Τραχῖνα ὑποδεχθεὶς erasum in L **31** αὖθις] αὖθ. δὲ V**r**T ἐκεῖθεν] ἐκ. ὁρμηθεὶς T Αἰγιμίῳ] Αἰγιμίων M Δωριέων] erasum in L: ante συνεμάχησεν transp. T Λαπίθαι] Λαπίσαι, sic, M **32** Κορώνου] Κορώδου R: Κόρου T **33** πολιορκούμενος] πολυορκούμενος R Ἡρακλέα βοηθὸν] διάπορον (sic; voluit fortasse διάκονον) ἤτοι βοηθὸν Ἡρακλέα V μέρει] μέρος V: μέρη MR **34** Ἡρακλῆς] ὁ Ἡρ. T Κόρωνον] Κόρον T ἄλλων] καὶ ἄλ. T γῆν] γῆν δὲ V **35** Λαγόραν codd. Apollodori: Ἀλλαγόραν L**a**V**r**: Ἀλαγόραν T **36** παίδων] τέκνων αὐτοῦ T βασιλέα] βασιλέως **r** post τεμένει add. δαιννύμενον ὑβριστὴν ὄντα καὶ T Λαπιθῶν] λαπίθων L**a**V**r**T, codd. Apollodori **37** παριόντα δὲ Ἴτωνα] παριόντα Ἴτωνα δὲ παριόντα V προὐκαλεῖτο] προκαλεῖται T Ἄρεως] ὁ Ἄρ. **a**T (Ἄρεος T) **38** συστὰς] ρυστὰς M τοῦτον] τοῦτο ἐν R Ὀρχομενὸν L**a**MT, error repetitus ex codd. Apollodori: Ὀρμένιον Apollodoro restituit Wesseling ad Diod. Sic. IV 37: Ὀρχομένην R **39** Ἀμύντωρ] Ἀμύντων V: ἀμάτωρ **r** οὐκ εἴασεν μεθ΄ ὅπλων παριέναι] διελθεῖν οὐκ εἴασεν μεθ΄ ὅπλων V: μεθ΄ ὅπλων οὐκ εἴασεν διέρχεσθαι T **40** κωλυόμενος] κολυόμενος R **41** στρατείαν L**a**T, ex codd. Apollodori repetitum: στρατιὰν V (coni. Brunck[1]) Οἰχαλίαν] Ἠχαλίαν M: Χαλίαν R Εὔρυτον] Εὔρητον **r** **42** δ' Ἀρκάδων αὐτῷ] δὲ αὐτῷ Ἀρκάδων V**r** **43–4** τῶν Ἐπικνημιδίων – Εὔρυτον om. **a** **44** αἱρεῖ **a**T: αἴρει L: αἱρεῖ (αἰ- M) καὶ V**r** **44–5** τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς om. spatio vacuo relicto R **45** Ἵππασον –

Μέλανα om. V**r** τοὺς T: τοῦ Λ**a**: του sine accentu L: αὐτοῦ τοῦ V**r** **46** λαφυραγωγήσας] χειραγωγήσας M: ραγωγήσας R **47** αἰχμάλωτον – **49** Ἰόλην om. V **47** Κηναίῳ] Κηνναίῳ T qui etiam Διὸς Κηνναίου praebet τῆς] τῷ **r** ἀκροτηρίῳ M **47–8** ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἱδρύσατο om. spatio vacuo relicto R **48** ἱδρύσατο **a**MT: ἱδρύσαντο L κήρυκα] εἰς Κήυκα **a**: εἰς κήρυκα **r**: εἰς Τραχῖνα τὸν Κήυκα T ἔπεμψεν] πέμψαι **r** **49** ἐσθῆτα **a**T: αἰσθῆτα L**r** τούτου δὲ] δὲ τούτου **r**T Δηιάνειρα] Δ. δὲ V **50** δείσασα] δείσουσα M πάλιν ἐκείνην] ἐκείνην μᾶλλον T ἀγαπήσῃ] ἀγαπήσει M: ἀγαπῆσαι R νομίσασα] in rasura in L: νομήσασα M **51** εἶναι om. V τούτῳ] τούτου V **52** ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυεν T (ex Apollodoro): om. cett. ὁ ἰὸς – **54** ἀχθεσθεῖσα] haec ita rescripsit T ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τὸν χρῶτα ἔσηπε, τὸν μὲν Λίχαν τῶν ποδῶν ἀράμενος κατηκόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σώματι, συναπεσπῶντο δὲ καὶ αἱ σάρκες αὐτῷ. τοιαύτῃ δὲ συμφορᾷ κατασχεθεὶς εἰς Τραχῖνα ἐπὶ νεὼς κομίζεται. Δηιάνειρα οὖν αἰσθομένη τὸ γεγονὸς **54** δὲ] ὡς V ἀχθεσθεῖσα] ἀχεσθεῖσα **r** ἑαυτὴν ἀνήρτησεν] ἑαυτὸν ἀνήρπασεν V **55** post ὃς add. ἂν R ἐκ] ἐκ τῆς VM: ἐκ ἐν τῆς (sic) R ἦν om. R παῖς om. V**r** **56** ἀνδρωθέντα γῆμαι] ἀνδρωθὲν γῆμα sic M post παραγενόμενος add. δὲ **a** **57** ante πυρὰν add. ἐκεῖ T ἐπιβὰς] ἐπιβῆς M **57–8** τοῦ δὲ μὴ θέλοντος] μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος T **58** παριὼν] παρὼν M ἐπὶ ζήτησιν] κατὰ ζ. T **59** τόξα] τέκνα **r** παρ΄ – δωρεάν om. V παρ΄ om. **r** πυρᾶς] φλογὸς **a** **60** post βροντῆς add. αὐτὸν T et Apollodorus (recepit Dindorf 24, sed facile subauditur) ἀποπέμψαι LV**r**, cf. sch. **1a.**20–1 μετὰ τιμῆς ἀπέπεμψεν Κροῖσον: ἀναπέμψαι **a**T Apollodorus **61–2** γήμας – fin.] haec ita rescripsit T καὶ διαλλαγεὶς Ἥρᾳ τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλλεξιάρης καὶ Ἀνίκητος ἐγένοντο **61** Ἀλεξιάρην] Ἀλεξίδην V: Ἀλεξιάνην M: Ἀλοξιάρην R **62** Ἀνίκητον] Ἀνήκητον M

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα

Δηιάνειρα, δούλη τροφός, Ὕλλος, χορὸς γυναικῶν Τραχινίων, ἄγγελος, Λίχας, Ἡρακλῆς, πρέσβυς. L **a**(AUY) V **r**(MR) T

2 δούλη τροφός] δούλη, τροφός **r**: θεράπαινα, τροφός V: θεράπαινα T Ὕλος Y γυναικῶν Τραχινίων] ἐπιχωρίων V: om. T: παρθένων Τραχινίων Scaliger 330 prob. Valckenaer[2] 403 coll. e.g. v. 211 fabulae ἄγγελος] ἄγελλος Y **3** post Λίχας add. τροφός T πρέσβυς] καὶ πρέσβυς **r**: om. V

Ἆθλοι Ἡρακλέους

α΄ Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέῃ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα·
β΄ δεύτερον ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ἔκτανεν ὕδραν·
γ΄ τὸ τρίτον αὖτ΄ ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον·
5 δ΄ ὑψίκερων δ΄ ἔλαφον μετὰ ταῦτ΄ ἤγρευσε τέταρτον·
ε΄ πέμπτον δ΄ ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν·
ς΄ ἕκτον Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν·
ζ΄ ἕβδομον Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν·
η΄ ὄγδοον ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον·
10 θ΄ ἐκ Θρῄκης ἔνατον Διομήδεος ἤλασεν ἵππους·
ι΄ Γηρυόνος δέκατον βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης·
ια΄ ἑνδέκατον δ΄ ἀνάγει κύνα Κέρβερον ἐξ Ἀίδαο·
ιβ΄ δωδέκατον δ΄ ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
ιγ΄ Θεσπίου θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἆθλος
15 L T

1 tit. om. T **2** Νεμέῃ] Νεμαίᾳ T βριαρὸν] βρυαρὸν T **3** ἐν Λέρνῃ L in linea: ἐκ Λέρνης L$^{s.l.}$ ἔκτανεν L in linea et T: ὤλεσεν L$^{s.l.}$ a manu recentissima (fortasse, ex *AP* 16.92 (Plan.)) **5** ὑψίκερων L in linea et T: χρυσόκερων L$^{s.l.}$ a m. rec. (fortasse, ex *AP* 16.92 (Plan.)) δ΄ quod est in LT neglexit Dindorf 24 **6** Στυμφηλίδας Brunck[1], fortasse ex *AP* 16.92 (Plan.): Στυμφελλίδας L: Στυφελίδων T **7** ἕκτον] ἕκ. δ΄ T **8** πολλὴν om. L in linea; superscripsit m. rec. **9–10** versus ita praebet T ὄγδοον ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤλασεν ἵππους / ἔνατον ἐκ Κρήτης πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον **9** versum om. L in linea; superscripsit m. rec. **11** Γηρυόνος L in linea: Γηρυόνου L$^{s.l.}$ a m. rec. et T **13** ἐς] εἰς T **14** Θεσπίου scripsi: Θεστιέω LT τρισκαιδέκατος ... ἆθλος T: τρισκαιδέκατον (sic L$^{p.c.}$ a m. rec.: τρισκεδέκατον L$^{a.c.}$) … ἄεθλον L

α΄ τὸν ἐν Νεμέῃ λέοντα
β΄ τὴν Λερναίαν ὕδραν
γ΄ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον
δ΄ τὴν ἔλαφον
5 ε΄ τὰς Στυμφελλίδας ὄρνιθας
ς΄ τῆς Ἀμαζόνος
ζ΄ τὴν κόπρον Αὐγείου
η΄ τὸν Κρῆτα ταῦρον
θ΄ τοὺς ἵππους Διομήδους
10 ι΄ τὰς Γηρυόνος βοῦς

ια΄ τὸν Κέρβερον κύνα
ιβ΄ τὰ χρυσᾶ μῆλα
ιγ΄ τὴν συνουσίαν τῶν ν΄ ἀδελφῶν
L

8 τὸν Κρῆτα ταῦρον scripsi: τοὺς ἵππους Διομήδ repetit ex v. proximo Λ: om. linea vacua relicta L

Scholia vetera

1a *λόγος μέν ἐστ΄ ἀρχαῖος*: ὁ τρόπος ἀναχρονισμός· μεταγενέστερος γὰρ ὁ Σόλων· φασὶν Ἀθηναίους αἰτήσασθαι Σόλωνα νόμου γραφήν, τὸν δὲ δεδιότα τὸ ἀψίκορον αὐτῶν ὅρκον αἰτῆσαι αὐτοὺς ἐπιμενεῖν [δὲ] δεκαετίαν, παρευλαβούμενον δὲ μήποτε μένοντα ἀναγκάσωσι μεταθεῖναί τι τῶν νομίμων ἀναχωρῆσαι πρὸς Λυδοὺς καὶ Κροῖσον. δεξάμενος δὲ αὐτὸν ὁ Κροῖσος δείκνυσι πάντα τὸν πλοῦτον καὶ στρατιώτας ἐν ὅπλοις χρυσοῖς βωμόν τε Ἀπόλλωνος ὁλόχρυσον· καυχώμενος δὲ ἠρώτα αὐτὸν τίς πάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστερος, ὁ δὲ ἔφη Κλέοβιν και Βίτωνα. λυπηθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἠρώτα τὸν τὰ δεύτερα φέροντα. τούτου δὲ πάλιν ἕτερον προβαλομένου ἠγανάκτησε Κροῖσος, ἐπεὶ μηδὲ τὰ δεύτερα τῆς εὐδαιμονίας αὐτῷ δέδωκεν. ὁ δὲ Σόλων συνεὶς τὴν λύπην ἀπεφήνατο ὅτι τέλος ἐστὶν ὅραμα τοῦ βίου. φασὶ δὲ αὐτοῦ τὸ τηνικαῦτα πολεμεῖν αἱρουμένου πρὸς Πέρσας χρησθῆναι παρὰ τοῦ θεοῦ

Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει.

ὁ δὲ νομίσας περὶ τῆς Περσῶν ἀρχῆς αὐτὸν λέγειν ἐπολέμησεν καὶ ἡττηθεὶς ἐν πυρὶ βέβληται ὑπὸ Κύρου, καιόμενος δὲ Σόλωνα ἐπεκαλεῖτο. Ἀπόλλων δὲ ὄμβρον ἐπιβαλὼν ἔσβεσε τὸ πῦρ. Κύρου δὲ ἐρωτήσαντος διηγήσατο αὐτῷ τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ φιλοσόφου· ὅθεν θαυμάσας τε καὶ ἐννοήσας τὸ τῆς τύχης ἄδηλον μετὰ τιμῆς ἀπέπεμψεν Κροῖσον. L T **r**(MR)

2 φασὶν – **12** βίου: cf. Hdt. I 29 – 33 **13** φασὶ – **15** *καταλύσει*: cf. Hdt. I 53 **15** orac. 53 Parke - Wormell **17** ἡττηθεὶς – fin.: cf. Hdt. I 86 – 7

1 lm.] *λόγος μεν ἔστ΄ ἀρχαῖος* (his accentibus) L: *ἐστ΄ ἀρχαῖος* M: deest in R; (*ἔστ΄ ἀρχαῖος* n.) R; accuratiss. vv. 1–3 *λόγος – κακός* **1–2** μεταγενέστερος γὰρ] μετ. γὰρ τοῦ Ἡρακλέους T **2** φασὶν] φασὶ δὲ T αἰτήσασθαι om. **r** Σόλωνα] Σόλονος (sic) M νόμου γραφήν L: νόμων γραφήν T: νόμους γράφειν **r** τὸν L**r**Ta: τῶν T **3** δεδιότα] διδιότα, sic, **r** **3–5** ὅρκ. αἰτῆσαι αὐτοὺς *ἐπιμενεῖν [δὲ]...· παρευλαβούμενον* δὲ... ἀναχωρῆσαι sic textum refinxit Kruytbosch 42 praeeunte Brunck[2] (ὅρκ. αἰτ. αὐτούς· *ἐπιμεῖναι* δὲ..., *καὶ παρευλαβούμενον*..., ἀναχωρῆσαι, cf. T): ὅρκ. αἰτ. αὐτούς. *ἐπέμενε* δὲ ..., *παρευλαβούμενος δὲ*..., ἀναχωρῆσαι L: ὅρκ. αἰτ. αὐτούς. *ἐπέμεινε* δὲ ... *καὶ παρευλαβούμενος*..., ἀναχωρῆσαι T: ὅρκ. αἰτ. αὐτοῖς, *ἐπέμενε* (ὑπέμενε R) δὲ ... *παρευλαβούμενος* δὲ ... *ἀνεχώρησεν* **r** **3** post δὲ (alt.) add. σὺν αὐτοῖς T **4** μένοντα] μ. αὐτὸν T **5** νομίμων] νόμων R[a.c.]: νομίμων R[p.c.] **6** αὐτὸν ὁ Κροῖσος] Κ. αὐτὸν T δείκνυσι] δ. αὐτῷ **r** **7** ὁλόχρυσον] πάνχρυσον, assimilatione neglecta T **8** καυχώμενος δὲ] καὶ κ. T τίς πάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστερος (-στερον M) L**r**: τίς αὐτοῦ πάν. ἀνθ. εὐδαιμονέστερος T: τίς πάν. ἀνθ. <ἑαυτοῦ> εὐδαιμονέστερος Kruytbosch 43: τίς πάν. ἀνθ. εὐδαιμονέστατος Neue 521 et Kruytbosch l.c., sed vide ad Ori fr. A 63 **9** Κλέοβιν] Κλόοβιν sic M **9–10** τὰ δεύτερα] τὰ δευτερεῖα Kruytbosch l.c. **10** post δεύτερα add. αὐτοῦ T φέροντα om. M προβαλομένου Papageorgiou (cf. ad sch. **917**.1 ἐναλομένη): προβαλλομένου codd. **11** ἐπεὶ μηδὲ] ὅτι μὴ T: ἐπεὶ μὴ **r**; expectes ἐπεὶ οὐδέ, sed vide ad sch. *El.* 31.3 μή δέδωκεν] expectes ἔδωκεν, at cf. arg. 26 et ad arg. I.2–4 Soph. *El.* μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα (scil. Ὀρέστην) κλέψασα ἡ Ἠλέκτρα, ἡνίκα ὁ πατὴρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ...; vide etiam SD II 287 **12** ἀπεφήνατο] ἐπεφήνατο sic M ὅραμα τοῦ βίου (βοίου M) LT **r** (τοῦ quod Papageorgiou neglexit exstat in L), "ὅραμα *'prospectus' h.l. valet: 'finis prospectus est vitae' ita ut modo cum vita desierit quid de praeterita felicitate censendum sit diiudicare possis*" de Marco 222: ὅρα [ἐστὶν] μακροῦ βίου Papageorgiou coll. sch. Eur. *Andr.* 100, haud male (contuli etiam Diogenian. VIII 51; *Mantiss. Prov.* II 96) **13** αὐτοῦ Neue 521: αὐτὸν codd.: αὐτῷ Nauck 430 αὐτοῦ ... πολεμεῖν αἱρουμένου sic textum refinxit Neue l.c.: αὐτὸν ... πολεμεῖν αἱρουμένου L (πολεμεῖν legitur in L quod in πόλεμον corruperunt edd. plerique): αὐτὸν ... πολεμεῖν αἱρούμενον T**r**: αὐτοῦ ... πόλεμον (quasi ex L) αἱρομένου Kruytbosch 43 praeeunte Dindorf 68 (qui proposuerat αὐτὸν ... πόλεμον αἱρόμενον): αὐτῷ ... πόλεμον ἀρουμένῳ Nauck 430; vide 12 πολεμεῖν] αἱρεῖν π. R **14** post χρησθῆναι add. αὐτῷ T **15** *ἀρχὴν καταλύσει*] καταλύσεται ἀρχήν **r** **16** Περσῶν] τῶν Π. R **17** ὑπὸ Κύρου om. **r** **17–8** Σόλωνα ἐπεκαλεῖτο inv. ordine **r** **18** ἐπιβαλὼν] ἐπὶ Δηϊανείρας βαλὼν **r** **19** ὅθεν] ὅσθεν, sic, M **20** post θαυμάσας add. Κῦρος T τε καὶ ἐννοήσας om. T

1b (*λόγος ... ἀρχαῖος*): παροιμία ἐκ πολλοῦ εἰρημένη. L T[s.l.] **r**(M)

1 lm. addidi haec ad v. 1 rettulit T (rettulit iam Nauck 430): post sch. **13b**.2 ἀπὸ κρήνης demigraverunt in LM ἐκ πολλοῦ] ἐκ παλαιοῦ Nauck l.c.

4 *ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν*: ἐγώ, φησί, τὸν ἐμὸν αἰῶνα καὶ πρὸ θανάτου διέγνωκα βαρὺν ὄντα καὶ ἀπεχθῆ καὶ δυστυχῆ. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*ἐγὼ μὲν τὸν ἐμὸν* n.) R; accuratiss. vv. 4–5 *ἐγὼ δὲ – βαρύν* ἐγώ (alt.) – καὶ (pr.) om. T ἐγὼ (alt.)] ἐγὼ δὲ R **1–2** πρὸ θανάτου διέγνωκα βαρὺν **2** διέγνωκα LR: ἔγνωκα T ὄντα] ἤγουν β. ὄν. πρ. θ. ἔγνωκα T ἀπεχθῆ LR: ἐπαχθῆ T, coni. iam Nauck 430 prob. Bernardakis 58

7a (*ἐν Πλευρῶνι*): πόλις Αἰτωλίας. L$^{s.l.}$

1 cf. sch. D. Hom. *Il.* 2.639 Πλευρῶν΄: τὸ πλῆρες «Πλευρῶνα». ἔστι δὲ πόλις Αἰτωλίας; 13.217; Strab. X 2, 3 Αἰτωλῶν δ΄ εἰσὶ Καλυδών τε καὶ Πλευρών…; Hesych. π 2532 Πλευρών· πόλις τῆς Αἰτωλίας; Steph. Byz. 527, 13 Πλευρών, πόλις Αἰτωλίας…

1 lm. add. Brunck^{2} πόλις Elmsley: πό$^{\lambda}$ L (cf. ad sch. **39**.1): πόλει Lascaris

7b *νυμφίων ὄκνον*: *νυμφίων* ἀντὶ τῶν νυμφευμάτων καὶ μνηστευμάτων, *ὄκνον* δὲ τὸν φόβον· Ὅμηρος

ὀκνείω δ΄ ἵππων ἐπιβαινέμεν.

εἰ δὲ γράφεται *ὄτλον*, τὴν ταλαιπωρίαν· Καλλίμαχος

5 *κενεὸν πόνον ὀτλήσαντες.* L T$^{s.l.}$ **r**(MR)

1 νυμφευμάτων: cf. Choer. *Orth.* AO II 241, 21 Νυμφεῖα: ει, ἡ νύμφευσις; etiam sch. *Ant.* 568 *νυμφεῖα* ἀντὶ τοῦ τὴν νύμφην **2** *ὄκνον* – **3** *ἐπιβαινέμεν*: cf. sch. **181**; sch. *El.* 320; sch. *OT* 749 ὀκνῶ] δέδοικα. καὶ Ὅμηρος «ὀκνείω δ΄ ἵππων ἐπιβαινέμεν»; sch. *Ai.* 81c ὀκνεῖς: ποιητικὸν ἀντὶ τοῦ φοβῇ· πυκνῶς γὰρ τίθησι τὸ ὀκνεῖν ἐπὶ τοῦ φοβεῖσθαι; sch. *OT* 986 ὀκνεῖν] φοβεῖσθαι; Hesych. ο 481 ὄκνος· … καὶ φόβος **2** Ὅμηρος: *Il.* 5.255 **4** ταλαιπωρίαν: cf. sch. Aesch. *Th.* 18m ὄτλον· κακοπάθειαν…; Philox. fr. 264 (= Or. 119, 13) ὄτλος· παρὰ τὸ τλῶ, τὸ κακοπαθῶ; Hesch. ο 1499 ὄτλος· μόχθος; Phot. ο 355; Theogn. AO II 44,9–10 ὄτλος ὁ μόχθος, ὁ πόνος; Su. ο 746 Ὄτλος: ἡ κακοπάθεια; Eust. *Il.* I 332, 23–4 ; ibid. IV 197, 11–3 ; id. *Od.* I 271, 4–5 Καλλίμαχος: fr. 303 Pf. κενεὸν πόνον ὀτλήσοντες

1 lm.] *νυμφίων* M: deest in T *νυμφίων* (alt.)] *νυμφίων ὄκνον* M: om. TR ἀντὶ τῶν] ἀντὶ τοῦ **r**: deest in T καὶ om. T **2** *ὄκνον* δὲ τὸν om. T Ὅμηρος] καὶ Ὅμ. T**r** **3** *ἵππων*] ἵππον R *ἐπιβαινέμεν*] ἐπιβήμεναι **r** **4** εἰ δὲ – fin. om. T (*ὄκνον* apud

poetam praebet T) γρ. L *ὅτλον*] ὅπλον M inter ταλαιπωρίαν et Καλλίμαχος verba ἢ Ὅμηρος τὸ μεμορημένον καὶ πεπρωμένον leguntur in L; vide ad sch. **7c**

7c (*ὅτλον*): [ἢ] Ὅμηρος τὸ μεμορημένον καὶ πεπρωμένον. L

1 haec post sch. **7b**.4 ταλαιπωρίαν inserta in L separatim collocavi; vide Xenis lm. addidi ἢ delevi de Marco 222 '*vox ὅτλος … nec ab Homero usurpatur nec aliter ac μόχθος vel κακοπάθεια vel πόνος καὶ μόχθος a lexicographis explanatur*', sed scholiasta *ὅτλον* cum *οἶτον* confundere videtur

7d (*ὄκνον*): γράφεται *ὅτλον* ἡδεῖα δὲ ἡ φράσις καὶ ἡ ἱστορία. L

1 φράσις, i.e. *νυμφείων ὄκνον ἄλγιστον ἔσχον* ἱστορία] ad vv. 9–17 spectat

1 lm. addidi; (*ὄκνον* s.) L γρ. L

12 (*δράκων ἑλικτός*): διὰ τὸ σκολιὸν τῶν ῥευμάτων. L

1 cf. Strab. X 2, 19 … δράκοντι δὲ διὰ τὸ μῆκος καὶ τὴν σκολιότητα

1 lm. add. Lascaris (cave Papageorgiou credas librum lemma habere)

13a *βούκρανος*: οἱ ποταμοὶ ταυρόκρανοι διετυποῦντο ἢ ὅτι μυκηθμῷ εἰσι παραπλήσιοι περὶ τὰς ἐκβολάς· Ὅμηρος

τοὺς ἔκβαλλε μεμυκὼς ἠύτε ταῦρος.

ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν ὡς βόες· ἢ διὰ τὸ τὰς κατανομὰς παρὰ ποταμοὺς
5 εἶναι. L T **r**(MR)

1 οἱ ποταμοὶ – **4** βόες: cf. Strab. X 2, 19 οἱ δ᾽ εἰκάζοντες ἐξ αὐτῶν τἀληθὲς ταύρῳ μὲν ἐοικότα λέγεσθαι τὸν Ἀχελῶόν φασι, καθάπερ καὶ τοὺς ἄλλους ποταμούς, ἀπό τε τῶν ἤχων καὶ τῶν κατὰ τὰ ῥεῖθρα καμπῶν, ἃς καλοῦσι κέρατα; sch. Eur. *Or.* 1378 …ἐπιεικῶς δὲ τοὺς ποταμοὺς ταυροκράνους ἐζῳγράφουν τε καὶ ἔλεγον ἴσως ὅτι παραπλησία τῷ μυκήματι τῶν ταύρων ἡ ἀπήχησις τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς σφοδρῶς ῥέουσι ποταμοῖς. ἢ διὰ τὸ βίαιον τῶν ὑδάτων, ἅπερ τὴν γῆν διὰ τὰ παρεμπίπτοντα

τῶν ὑδάτων ῥήγνυσιν ὡς τοῖς κέρασιν οἱ ταῦροι **1** οἱ ποταμοὶ – διετυποῦντο: cf. sch. Aesch. *Pr.* 721a. κροτάφων] Τοὺς ποταμοὺς οἱ παλαιοὶ βουκράνους ἱστοροῦσιν· ὅθεν Αἰσχύλος ἔφησεν ἐνταῦθα τὸ «κροτάφων». **2** Ὅμηρος: *Il.* 21.237 τοὺς ἔκβαλλε θύραζε μεμυκὼς ἠύτε ταῦρος

1 lm.] *βούκρανος* M qui hoc vocabulum repetit in initio scholii; (*βούκρανος* n.) R μυκηθμῷ] μυκηθμῶν M: μυκηναίῳ R **2–3** Ὅμηρος – *ταῦρος* om. **r**, recte secundum de Marco 222 **2** Ὅμηρος] ὡς καὶ Ὅμ. T **3** *τοὺς*] τοὺς δ΄ T *ἔκβαλλε* **a** T: ἔκβαλεν L post *ἔκβαλλε* add. *θύραζε* **a** T **4** σχίζουσι] σχίζουσα M βόες] οἱ β. T **r** ἢ – fin.] haec verba alius scholiastae sunt secundum de Marco 222, fortasse recte κατανομὰς παρὰ ποταμούς] νομὰς περὶ τοὺς π. T: κατανομὰς (κατὰ νομὰς R) περὶ ποταμῶν **r**

13b *ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος*: ὁ νοῦς· ἐκ δὲ τῆς δασύτριχος γενειάδος αὐτοῦ κατέρρει πλῆθος ὑδάτων ὡς ἀπὸ κρήνης. L T **r**(MR)

1 lm.] *δασκίου γενειάδος* M qui haec vocabula praepositis ἐκ δὲ duplicat in initio scholii: deest in T, quippe qui hoc sch. cum pr. iungat (ὁ δὲ νοῦς); (*δασκίου γενειάδος* n.) R; accuratiss. vv. 13–14 *ἐκ δὲ – ποτοῦ*; **2** ὡς om. **r** post κρήνης verba ad sch. **1b** pertinentia leguntur in L**r**, vide ad sch. **1b.**1

14 (*κρηναίου*): λείπει τὸ ὡς, ὡς ἀπὸ κρήνης. L$^{s.l.}$

1 lm. scripsi

20 *εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης*: τοῦτο γὰρ ἦν παρὰ Οἰνέως ὡρισμένον, τῷ νικῶντι Ἀχελῷον αὐτὴν δώσειν. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 ad hoc lm. sch. rettuli: ad lm. *ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνός* (v. 19) rettulit L: ad lm. *χρόνῳ δ΄ ἐν ὑστέρῳ μέν* (v. 18) R: lm. deest in T; (*χρόνῳ* n.) R; **1–2** τοῦτο γὰρ ἦν παρὰ Οἰνέως ὡρισμένον] ἦν γὰρ ὡρισμένον T: Οἰνέῳ (sic) ὡρισμένῳ R **2** τῷ νικῶντι LR, (cf. sch. Eur. *Hipp.* 546 λέγει δὲ τὴν Ἰόλην τὴν παῖδα τοῦ Εὐρύτου, ἣν ἔλεγε διδόναι τῷ νικῶντι αὐτὸν κατὰ τὴν τοξικήν; vide LSJ s.v. II): τῷ νικήσαντι T post δώσειν add. πρὸς γάμον R

21a *ἐκλύεταί με*: ἀντὶ τοῦ ἀπαλλάττει με καὶ ἐλευθεροῖ τοῦ φόβου, τοῦ Ἀχελῴου περιγενόμενος. L T$^{s.l.}$ **r**(MR)

1 ἀπαλλάττει: cf. sch. Eur. *Ph.* 695 (ad lm. *ἐκλύει*): ἀπαλλάσσει ἐλευθεροῖ: cf. Lex. Vind. ε 90 ἐκλύει· …. λέγεται καὶ ἐκλύει ἀντὶ τοῦ ἐλευθεροῖ…

1 lm. deest in TR; (*ἐκλύεταί με* n.) R; ἀντὶ τοῦ] ἢ (voluit ἢ) M: om. TR ἀπαλλάττει με καὶ ἐλευθεροῖ] ἐλ. ἀπ. με T: ἀπ. με καὶ ἐλευθερεῖ R **2** τοῦ Ἀχελῴου περιγενόμενος] περιγενόμενος τ. Ἀχ. T: τ. Ἀχ. παραγενόμενος **r**

21b *καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων*: τὸν τρόπον τῆς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν μάχης οὐκ ἂν διείποιμι [ἐδεδοίκει γάρ], ἐκεῖνος δ᾽ εἴποι ὃς ἄφοβος αὐτῶν τὴν μάχην θεωρῶν ἐκάθητο· Ὅμηρος

ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν
ὅς τις ἔτ᾽ ἄβλητος. L T **r**(MR); cf. etiam gll. in T$^{s.l.}$

2 μάχης: *πόνος* per μάχη explicatur in sch. Hom. *Il.* 13.239 <πόνον ἀνδρῶν>: τὴν μάχην; ibid. 17.41b; ibid. 21.137; **3** Ὅμηρος: *Il.* 4.539–41 Ἔνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών, | ὅς τις ἔτ᾽ ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ | δινεύοι κατὰ μέσσον

1 lm.] *καὶ τρόπον* M: deest in TR; (*τρόπων* sic n.) R; accuratiss. vv. 21–3 *καὶ τρόπον – ἂν λέγοι* **1–2** τὸν τρόπον – γάρ] om. in margine T, sed praebuit ἤγουν τῆς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν μάχης ut gl. ad *πόνων* et ἐδεδοίκειν γάρ ut gl. ad *οὐ γὰρ οἶδ᾽* **1** τῆς om. **r** **2** διείποιμι] δὲ εἴποιμι R ἐδεδοίκει γάρ delevi γάρ] δὲ R ἐκεῖνος δ᾽ εἴποι] ἐκ. φησὶν εἴπ. T εἴποι om. R ἄφοβος] ἀφόβως T: ἄφωνος R ἐκάθητο om. **r** **4** *ἔνθα κεν*] ἔνθακος **r** *οὐκέτι*] οὐκ ἔστ᾽ T *ὀνόσαιτο* – fin. om. **r** **5** *ὅς τις ἔτ᾽ ἄβλητος*] ὅς τίς γ᾽ ἔστιν ἄκλητος T

23 (*θακῶν*): θᾶκος ἡ καθέδρα. L$^{s.l.}$

1 cf. sch. Hom. *Od.* 2.14b1 θώκῳ: τοῦτον οἱ Ἀττικοὶ θᾶκον λέγουσιν. ἔστι δὲ καθέδρα; Philox. fr. *97 (= Et.Gen. AB s.v. θᾶκος unde EM 441, 11) θᾶκος· ὁ καὶ θῶκος καλούμενος, ἡ καθέδρα…; Hesych. θ 14 θᾶκος· καθέδρα, θρόνος; Σ θ θᾶκοι: θρόνοι, καθέδραι = Phot. θ 3 = Su. θ 3

1 lm. addidi; participium *θακῶν* commentatorem cognovisse coni. Wolff 199 prob. de Marco 223, substantivum θάκων coni. Dindorf^{2} 238 prob. Blaydes 15; apud poetam

ϑακῶν L[a.c.]: ϑώκῶν (duobus accentibus) L[p.c.] '*annotationem olim hanc fuisse arbitror: ϑακῶν: καϑήμενος· καὶ (sive ὁ γὰρ) ϑᾶκος, ἡ καϑέδρα. quae ab epitomatore videtur mutilata esse*' Wolff l.c.

24 *ἥμην*: δασέως ἵνα συνάδῃ τῷ
ἀλλ΄ ὅστις ἦν
ϑακῶν ἀταρβὴς τῆς ϑέας·
οἱ δὲ ψιλῶς ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. L **r**(R)

2–3 vv. 22–3

1 lm. add. Brunck[2]: lm. *ἐγὼ γὰρ ἥμην* (*ἥμην* cum duobus spiritibus, leni et aspero) L: ἤμην R; (*ἥμην* n.) R τῷ Stephanus 331: τὸ L: om. R **3** *ἀταρβὴς* om. R

25 *μή μοι τὸ κάλλος*: μὴ διὰ τὸ κάλλος ἀλγηδόνι περιπέσω τῷ Ἀχελῴῳ γαμηϑεῖσα. L T[s.l.] **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*τὸ κάλλος* n.) R; accuratiss. v. 25 *μή μοι – ποτέ*

26 *τέλος δ΄ ἔϑηκε Ζεὺς ἀγώνιος*: ὁ πρύτανις τοῦ ἀγῶνος. τὸ δὲ ὅλον οὕτως ἔχει· ὁ ἀγώνιος Ζεὺς εὐτυχῶς τῷ ἀγῶνι τέλος ἐπέϑηκεν, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχῶς· εὐτυχῶς μὲν ὅτι ἀπήλλαξέ με τοῦ Ἀχελῴου, οὐκ εὐτυχῶς δὲ ὅτι καὶ νῦν οὐχ ἧττον ἀγωνιῶ διὰ τὴν Ἡρακλέους ἀπουσίαν. L T **r**(MR)

1 ὁ πρύτανις τοῦ ἀγῶνος: cf. sch. Pi. *I.* 1.85a ubi *ἀγώνιος Ἑρμᾶς* per ὁ τῶν ἀγώνων προστάτης explanatur; Hesych. α 957 ἀγώνιοι ϑεοί· οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες

1 lm.] *Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς* R: *Ζεὺς ἀγώνοις* sic M qui haec vocabula repetit addito καλῶς in initio scholii: deest in T; (*ἀγώνιος* n.) R; accuratiss. 26–7 *τέλος – καλῶς* (lm.) *ἔϑηκεν* L ὁ πρ. τοῦ ἀγ. transp. post Ζεὺς (2) praemisso ἤγουν T δὲ deest in T propterea quod τὸ ὅλον in initio scholii positum est **1–2** τὸ δὲ ὅλον οὕτως ἔχει] τὸ δὲ Ζεὺς οὕτως ἔχει M: ἔχει δὲ οὕτως R **2** εὐτυχῶς Papageorgiou: εὐτυχὲς codd. **3** εὐτυχῶς (alt.) … εὐτυχῶς (tert.)] εὐτυχῶ ... εὐτυχῶ **r** ὅτι] οὕτω M **4** ἀπουσίαν] ἄγουσαν M

27a (*εἰ δὴ καλῶς*): διὰ τὸ καὶ περὶ Ἡρακλέους ἀγωνιᾶν. L **r**(R)

1 hanc annotationem a sch. **27b** separavi coll. sch. **26.**3–4 οὐκ εὐτυχῶς (alt.) – fin. et lemmate instruxi: scholio **28** continuavit Brunck[1]

27b *λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτόν*: ἀντὶ τοῦ ἔκκριτον. L T[s.l.] **r**(R)

1 ἔκκριτον: cf. sch. Pi. *P.* 4.88a ubi *κριτὸν γένος* per ἔκκριτον καὶ διαπρεπὲς γένος explicatur; sch. D. Hom. *Il.* 7.434 κριτός: ἔκκριτος, ἐξειλεγμένος εἰς τὸ ἔργον; Eust. *Il.* II 491, 2

1 lm.] deest in TR; (*λέχος* n.) R; ἀντὶ τοῦ om. TR ἔκκριτον] προκεκριμένον T

28 (*ξυστᾶσ΄*): ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα· *τρέφω* δὲ ἀντὶ ἔχω, αὔξω. L; cf. gl. in T[s.l.]

1 *τρέφω* – fin.: cf. sch. **817b**; sch. *OT.* 356 τρέφω] ἀντὶ τοῦ ἔχω unde Su. τ 51 et 929; sch. *Ant.* 897 εὐεπίφορος ὁ Σοφοκλῆς <εἰς> τὸ τρέφω ἀντὶ τοῦ ἔχω; Hesych. τ 1308 τρέφειν· ἔχειν (e.g. Soph. Ant. 1089)…

1 lm. add. Lascaris (nisi quod *ξυστᾶσα* scriptione plena pro *ξυστᾶσ΄* scripsit.): (*ξυνστᾶσ΄* (sic) s.) L ἀντὶ (pr.) – fin.] συνελθοῦσα gl. ad *ξυστᾶσα*, ἔχω, αὔξω gl. ad *τρέφω* T nec plura T

29a *προκηραίνουσα*: ἀγωνιῶσα, μεριμνῶσα κατὰ τὸ κέαρ, ὅ ἐστιν ἐν βάθει βουλευομένη· καὶ Εὐριπίδης

τί ποτ΄, ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις; L T **r**(R)

1 cf. sch. Eur. *Hipp.* 223 κηραίνεις: μεριμνᾷς φροντίζεις, ἐν τῷ κέαρι ἔχεις...; Hesych. κ 2532 κηραίνει· ... μεριμνᾷ, φροντίζει... **2** Εὐριπίδης: *Hipp.* 223

1 lm.] *προκηραίνουσα* δὲ T quippe qui hoc sch. scholio **26** subiungat: deest in R; (*προκηραίνουσα* n.) R ἀγωνιῶσα] ἀντὶ τοῦ ἀγ. TR μεριμνῶσα] καὶ μ. R **2** βουλευομένη] –μένην R **3** *ὦ τέκνον*] ἢ τέκνα R *κηραίνεις*] κηραίρων sic R

29b *νὺξ γὰρ εἰσάγει*: ἀντὶ νυκτὸς ἔρχεται καὶ νυκτὸς ἐξορμᾶται, ὡς μὴ διαδοχήν μοι τῶν πόνων γενέσθαι. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; accuratiss. vv. 29–30 *νὺξ γὰρ – πόνον* ἀντὶ] ἀν. τοῦ R: om. T **1–2** ὡς – fin.] ὥστε διαδοχήν μοι τῶν πόνων γίγνεσθαι Lascaris: ὡς [μὴ] διαδοχήν μοι (vel ὡς ἐμοὶ διαδοχήν [μοι]) τῶν πόνων γίνεσθαι Nauck 430; versus 29–30 poetae scholiasta ita intellexisse videtur, post *εἰσάγει* et *ἀπωθεῖ* mente supplens αὐτόν (τὸν Ἡρακλέα scilicet et non πόνον; cf. e.g. Campbell ad loc.), ut sensus sit: Hercules per breve temporis spatium domi est (*νὺξ εἰσάγει*); nullus igitur angor eo tempore Deianirae animum conturbat **2** διαδοχήν] non ad *διαδεδεγμένη* refertur τῶν πόνων γενέσθαι] γεν. τῶν π. T

32 *γῆτης*: γεωργός, ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος· *ἔκτοπον* δὲ ἔξω καὶ πόρρω οὖσαν. L T$^{s.l.}$ **r**(MR)

1 γεωργός – ἐργαζόμενος: cf. Hesych. γ 501 γηΐτης· ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος, γεωργός (Soph. Trach. 32)

1 lm.] *γῆτης ὅπως* M: deest in TR; (*γῆτης* n.) R γεωργός] ὁ γ. **r**: post ἐργαζόμενος transp. T *ἔκτοπον* δὲ om. T ante ἔξω add. μεγάλην T

35 *λατρεύοντά τῳ*: ὑπηρετοῦντα τῷ Εὐρυσθεῖ. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T ὑπηρετοῦντα om. T

36 *ὑπερτελής*: ἀντὶ ὑπὲρ τὸ τέλος γέγονεν, οἷον τοῦ τέλους τῶν ἄθλων κρείττων ὤφθη κατορθώσας αὐτούς· ἢ ὑπέρτερος αὐτῶν ἐστιν, ἐγκρατὴς καὶ ὑπεράνω. L **r**(MR); cf. gll. in T$^{s.l.}$

1 ἀντὶ – γέγονεν: cf. Hesych. υ 467 ὑπερτελής· ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικομένη (Aesch. Ag. 286)

1 lm. deest in R; accuratiss. *ἄθλων τῶνδ΄ ὑπερτελὴς ἔφυ*; (*ὑπερτελῆς*, hoc accentu, n.) R ἀντὶ] ἀν. τοῦ **r** ἀντὶ – fin.] ὑπέρτερος, κατορθώσας αὐτοὺς gll. ad *ὑπερτελής* T nec plura T ὑπὲρ τὸ τέλος] ὑπερτελής **r** **2** ἢ] καὶ R ὑπέρτερος] ὑπέρτερον M **3** ὑπεράνω] εἰς ἄνω **r**

39 *ἐν Τραχῖνι*: πόλις Θετταλίας εἰς ἣν Ἡρακλῆς κατῴκησεν διὰ τὸν τοῦ Ἰφίτου φόνον κατὰ τὸν νόμον. L T **r**(MR)

1 πόλις Θετταλίας: cf. sch. D Hom. *Il.* 2.682; sch. Ap. Rh. 122, 6–7; ibid. 111, 1; Steph. Byz. 632, 12 ; Eust. *Il.* I 498, 10

1 lm. deest in TR; (*ἀνάστατοι* n.) R πόλις T: πό$^{\lambda}$ L (cf. ad sch. **7a**.1) post Θετταλίας add. ἡ Τραχινία T εἰς ἣν ... κατῴκησεν, usu recentiore, L: ἐν ᾗ ... κατῴκησεν T: εἰς ἣν ... μετῴκησεν Bernardakis 58 Ἡρακλῆς] ὁ Ἡρ. **r** τὸν om. R **2** τοῦ om. TM φόνον T**r** et manus recentior in margine L: νόμου L

40 *ξένῳ παρ᾽ ἀνδρί*: τῷ Κήυκι ὃς ἦν παῖς Ἀμφιτρύωνος ἀδελφοῦ· καὶ Ἡσίοδος

Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
ἐς Κήυκα ἄνακτα. L **r**(MR)

2 Ἡσίοδος: *Sc.* 353–4

1 lm. deest in R; (*κεῖνος* n.) R Κήυκι] Κύυκι **r** παῖς Ἀμφιτρύωνος (Ἀμφιτρι- M) inv. ordine **r** **3** *Τρηχῖνα*] τριχίνα **r** *δέ τοι παρελαύνω* ex Hesiodo Brunck[1] praeeuntibus Lascaris (δέ τοι παρελάυνων) et Heath 81 qui παρελαύνω legendum esse iusserat: δὲ παρελαύνω **r**: δ ἔτοιμοι παρελαύνομεν L **4** *Κήυκα*] Κύυκα **r**

42 (*αὐτοῦ*): ἀντὶ ὑπὲρ αὐτοῦ. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

43 (*σχεδὸν δ᾽ ἐπίσταμαι*): ὑποπτεύω, ὑπονοῶ, οἴομαι. L

1 lm. add. Lascaris

45 *ἀκήρυκτος μένει*: ἄσημος, οὐ μηνυόμενος ὅπου ποτ᾽ ἐστιν· ὃν οὐδεὶς ἐλθὼν κηρύττει καὶ ἀπαγγέλλει ποῦ ποτ᾽ ἐστίν. L **r**(R)

1 lm. deest in R ποτ᾽] ποτέ R **2** κηρύττει καὶ ἀπαγγέλλει inv. ordine R ποτ᾽] ποτέ R

46–7 *τοιαύτην ἐμοὶ* | *δέλτον λιπών*: ὡς τοῦ Ἡρακλέους τύπον διαθήκης γράψαντος εἰς δέλτον καὶ καταλελοιπότος ὡς εἰ μὴ ἔλθοι διὰ τοσούτου χρόνου γνῶναι αὐτὸν τελευτῶντα <καὶ> μετὰ τοὺς ιε᾽ μῆνας ἀναγνοῦσαν ποιῆσαι αὐτὴν τὰ ἐντεταλμένα. L **r**(MR); cf. retractationem in T

1–4 totum sch. ita rescripsit T: ἔοικεν ὁ Ἡρακλῆς τύπον διαθήκης γράψας καταλιπεῖν τῇ γυναικὶ ὡς εἴπερ οὐκ ἐλεύσεται διὰ τούτου τοῦ χρόνου γνῶναι αὐτὸν τελευτήσαντα καὶ ποιῆσαι τὰ διατεταγμένα **1** lm. scripsi: *δέλτον λιπὼν ἔστειχεν* L: *δέλτον λοιπὼν* (sic) M: deest in TR; (*λιπὼν* n.) R **2** καταλελοιπότος] ἀπολίποντος **r** ὡς om. **r** (del. iam Papageorgiou, sed iniuria; nam ὥστε h.l. valet) ἔλθοι] ἔλθη M **3** τοσούτου] τὸ τοῦ M καὶ add. Brunck[1] **4** ἀναγνοῦσαν] ἀναγνοῦσα **r** αὐτὴν Lascaris: αὐτὸν L: αὐτῶν **r**

48 *θεοῖς ἀρῶμαι*: εὔχομαι μηδὲν λυπηρὸν ἐγγεγραμμένον ἔχουσαν λαβεῖν· <τοῦτο γάρ ἐστι τὸ *λαβεῖν*> *πημονῆς ἄτερ.* L **r**(MR); cf. retractationem in T

1 *ἀρᾶσθαι* per εὔχεσθαι explicatur e.g. in sch. D Hom. *Il.* 9.240; Hesych. α 6985; Σ α 958; Σ^b α 2091 = Phot. α 2766 = Su. α 3743

1–2 sch. ita reformavit T: ἥν φησιν εὔχομαι τοῖς θεοῖς λαβεῖν καὶ ἀναγνῶναι μηδὲν λυπηρὸν ἐγγεγραμμένον ἔχουσαν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἄτερ πημονῆς **1** lm. deest in TR; (*θεοῖς ἀρῶμαι* n.) R; accuratiss. vv. 47–8 *τὴν ἐγὼ – λαβεῖν* ἐγγεγραμμένον T (Lascaris): ἐγγεγραμμένην L**r** **2** λαβεῖν (pr.)] λωβεῖν **r** lacunam statui et e.g. supplevi coll. retractatione in T; vide Xenis *πημονῆς ἄτερ*] '*fortasse delenda*' Papageorgiou xvii

50 *πανδάκρυτ᾽ ὀδύρματα*: διὰ πανδακρύτων ὀδυρμάτων ὡς τὸ *διά τ᾽ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.* L **r**(MR)

1–2 cf. sch. Eur. *Or.* 462 πολλὰ δὲ φιλήματ᾽ ἐξέπλησε: ἀντὶ τοῦ πολλῶν φιλημάτων με ἐξεπλήρωσεν, ὡς τὸ [K 298] «διά τ᾽ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα»; sch. Hom. *Il.* 10.298b διά τ᾽ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα: ...καὶ ὅτι πτῶσις ἐνήλλακται δι᾽ ἐντέων καὶ μέλανος αἵματος...; sch. *Il.* 15.1b[1], b[2]; sch. Eur. *Or.* 103; id. *Phoen.* 128 **2** Hom. *Il.* 10. 298, 469; 23.806

1 lm. deest in **r**; (*Δηιάνειρα* v. 49 n.) R ὡς τὸ] καὶ Ὅμηρος **r**

52 (*φρενοῦν*): νουθετεῖν, εἰς φρόνησιν ἄγειν. L[s.l.] T[s.l.] **r**(R)

1 cf. Hesych. φ 869 φρενοῦν· φρονεῖν διδάσκειν, νουθετεῖν (Soph. Tr. 52); id. φ 870, 872, φ 861 †φρενεῖν†· φρονεῖν διδάσκειν

1 lm. add. Lascaris; (*φρενοῦν* n.) R νουθετεῖν T (Lascaris): νουθετοῦν L: ἀντὶ τοῦ νουθετῶν R νουθετεῖν post ἄγειν transp. T νουθετῶν (sic; voluisset fortasse νουθετοῦντα) εἰς φρόνησιν ἄγειν dubitanter rescripsit Wansink 96 ἄγειν] ἄγων R

53 *τὸ σόν*: τὸ σοὶ συμφέρον ἢ *τόσον* ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. L **r**(R); cf. gl. in T[s.l.]

1 lm. deest in R; (*τὸ σὸν* n.) R τὸ σοὶ – fin.] τοσοῦτον ἤγουν ὀλίγον gl. ad *τόσον* nec plura T σοι om. R *τόσον*] τὸ σὸν R

54 *πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις*: ἦσαν γὰρ αὐτῇ παῖδες ἐξ Ἡρακλέους Ὕλλος, Κτήσιππος, Γλῆνος, Ὀδίτης· ἔστι δὲ Ἡρακλεῖ καὶ ἕτερος Ὕλλος ἐκ Μελίτης. L T **r**(MR)

1–3 cf. Apollod. II 165 Δηιανείρας <μὲν> τῆς Οἰνέως Ὕλλος Κτήσιππος Γληνὸς Ὀνείτης (Γληνὸς Ὀνείτης Galeus: γληκισονείτης codd.); Diod. Sic. IV.37.1–2 ἐτέκνωσε δὲ καὶ ἐκ τῆς Δηιανείρας νεωτέρους τοῦ Ὕλλου υἱοὺς δύο, Γληνέα καὶ Ὀδίτην; Hes. fr. 25.17–9 M.–W. … κ̣[αὶ ἐπί]φ[ρ]ονα Δηϊάνειραν, ἣ τέχ᾽ ὑποδμηθεῖ[σα βίηι Ἡρ]ακλη̣[ε]ίηι Ὕλλον καὶ Γλῆνον κα̣ὶ̣ [Κτή]σ̣ιππον καὶ Ὀνείτην

1 lm. deest in TR; (*παισὶ* n.) R **1** ἦσαν γὰρ αὐτῇ παῖδες] ὅτι (καὶ Ta) παῖδες ἦσαν αὐτῇ T **2** Ἄλλος] Ἄλλας **r** Γλῆνος, Ὀδίτης Hemsterhuys (ultimum nomen ex Diod. Sic. l.c.) in *Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Ἅπαντα. Luciani Samosatensis Opera cum nova versione T. Hemsterhusii & I.M. Gesneri*, Tomus I, Amstelodami 1743, 237 prob. Heath 81 (de accentu Γλῆνος praecipit Hdn. *καθ. προσ.* I 176, 11 (ex Theognosto); coni. Turnebus 121; cf. Valckenaer 66[v] '*Γληνὸς credo corruptum*'): γληνοσολίτης LT: τληνοσολίτης **r**: Γληνός, Ὀλίτης Lascaris: Γλῆνος, Ὀνείτης Dindorf 68 (cf. Hes. fr. 25.19) ἔστι] ἦν T: ἔτι M **3** Ἄλλος] Ἄλλας **r** Μελίτης] Μελίττης M: Μολίττης R

56–7 *εἰ πατρὸς | νέμοι τιν᾽ ὥραν*: *ὥραν* φροντίδα· καὶ Ἡσίοδος *ὥρη γάρ τ᾽ ὀλίγη πέλεται.*
ὁ δὲ νοῦς, ἵνα μάθῃς εἰ φροντίζει τοῦ πατρὸς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν καλὰ διαπράττεσθαι. L T[s.l.] **r**(MR); cf. etiam gl. in T[s.l.]

1–2 *ὥραν – πέλεται*: cf. Harp. 155, 2–3 …ὥρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα· ὥρη γάρ τ᾽ ὀλίγη πέλεται νεικέων τ᾽ ἀγορέων τε; Su. ω 158 … ὥρα γὰρ ἡ φροντίς· Ἡσίοδος· ὥρη γάρ τ᾽ ὀλίγη πέλεται νεικέων… **1** φροντίδα: cf. e.g. sch. OC ὥραν] φροντίδα; sch. Aesch. Pr. 17 (cod. M) ἐξωριάζειν] ἔξω ὥρας καὶ φροντίδος ποιεῖσθαι; sch. Ar. Ra. 481b; sch. Hes. Op. 30 …ψιλοῦται δὲ τὸ ὥρη· νῦν γὰρ τὴν φροντίδα σημαίνει…; sch. Hom. *Od.* 12.89 … ὥρα γὰρ ἡ φροντίς; Su. ο 165; ω 149; ω 150; Ἡσίοδος: Op. 30

1 lm.] *νέμοι τιν᾽ ὥρα* (sic) M: deest in TR; (*ὥραν* n.) R; pars ὁ δὲ νοῦς – fin. ad vv. 56–7 *εἰ πατρὸς – δοκεῖν* spectat **1** *ὥραν* (alt.) – **3** νοῦς] om. T in margine sed praebuit φροντίδα ut gl. ad *ὥραν* **1** *ὥραν* (alt.) spiritu aspero L**r** φροντίδα] ἀντὶ τοῦ φ. **r** καὶ] ὡς καὶ R **2** *πέλεται* om. M post *πέλεται* add. *νεικέων τ᾽ ἀγορέων* R **3** πατρὸς] π. σου **r** καλὰ scripsi: καλῶς codd.; *καλῶς πράσσειν* apud poetam sensu εὖ ποιεῖν grammaticus accepit, ut videtur; vide Xenis **4** διαπράττεσθαι] πράττειν T: διατράπτεσθαι sic M post πράττειν add. ἐκεῖνον T

58 *ἀρτίπους*: ὅ ἐστιν ἀρτίως καὶ ἡρμοσμένως τῷ καιρῷ πορεύεται. L **r**(MR)

1 aliter sch. Hom. *Il.* 9.505b. ἀρτίπος: ὁ τοὺς πόδας ὁλόκληρος; sch. D Hom. *Il.* 9.505 ἀρτίπος: ἄρτιος καὶ ὑγιὴς τοῖς ποσίν; Hesych. α 7517 ἀρτίπους· ἄρτιος τοῖς ποσίν, ὑγιόπους (I 501); id. α 7518 ἀρτίπουν· ὑγιῆ τοὺς πόδας ἔχοντα; Σ α 973 ἀρτίπους· ὑγιεῖς τοὺς πόδας ἔχων = Phot. α 2900 = Su. α 4046

1 lm.] *ἐγγὺς δ᾽ ὅ* M: deest in R; (*αὐτὸς* n.) R; accuratiss. *ἀρτίπους ὑρῴσκει*

59 (*πρὸς καιρόν*): κατὰ καιρόν. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

60 (*τἀνδρί*): τῷ Ὕλλῳ. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

61 (*ἀγεννήτων*): δυσγενῶν. L

1 Hesych. α 443 ἀγεννήτων· δυσγενῶν

1 lm. add. Brunck^{2}; (*κἀξ ἀγεννήτων* s.) L

63 *ἐλεύθερον λόγον*: σπουδαῖον καὶ ἐλευθέρῳ πρέποντα. L T$^{s.l.}$ **r**(MR)

1 lm. ex M: deest in cett.; (*ἐλεύθερον λόγον* n.) R σπουδαῖον] σπουδαίῳ T

64 *εἰ διδακτά μοι*: εἰ προσήκει μοι μαθεῖν. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$ **r**(MR)

1 lm. ex M: deest in cett.; (*μοι* n.) R μοι om. R

65 (*ἐξενωμένου*): ἐν ξένῃ διατρίβοντος. L T$^{s.l.}$ **r**(MR)

1 sch Eur. *Hipp.* 1085 πάλαι ξενοῦσθαι: ἐπὶ ξένης γῆς διατρίβειν...

1 hoc sch. cum sch. pr. c. in T**r** lm. add. Brunck^{2} ξένῃ] ξ. γῆ **r** διατρίβοντος Stephanus 333: διατρίβοντα L**r**: διατρίβοντι (ex μοι scholii **64** pendet) T

68 (*ἱδρῦσθαι*): διάγειν. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

69 *ἄροτον*: ἀντὶ τοῦ ἐνιαυτόν· ἅπαξ γὰρ τοῦ ἔτους ἀροτριᾶται ἡ γῆ. L T **r**(MR)

1 cf. sch. **824–5** et **825a**; Hesych. α 7375 ἀροτούς· ἐνιαυτούς. Σοφοκλῆς Τραχινίαις (69); Σ^{b} α 2137 ἀρότους· τοὺς ἐνιαυτούς. οὕτω Σοφοκλῆς = Phot. α 2850; Eust. *Il.* III 88, 13–4 ...ἐκ τοῦ ἀρότου, ὃς οὐ μόνον τὸ τοῦ ἀροτριᾶν ἔργον δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐνιαυτὸν παρὰ Σοφοκλεῖ...

1 lm. ex TR (Lascaris): *τὸν μὲν παρελθόντ΄ ἄροτρον* (*ἄροτρον* sic) L: *τ΄ ἄροτον* (sic) M qui *ἄροτον* duplicat in initio scholii; (*ἄροτον* n.) R ἀντὶ τοῦ] τὸν T τοῦ ἔτους] τοῦ ἐνιαυτοῦ T ἀροτριᾶται] ἀρω- M

70a (*Λυδῇ γυναικί*): τῇ Ὀμφάλῃ. L$^{s.l.}$ T

1 sch.**70a**, **b**, **c** in unum ita composuit T: ὡς λάτριν καὶ δοῦλον πονεῖν καὶ ὑπηρετεῖν τῇ Ὀμφάλῃ lm. add. Elmsley

70b (*λάτριν*): δοῦλον. L$^{s.l.}$ T

1 cf. sch. Eur. *Hec.* 609 (ad lm. *ἀρχαία λάτρι*) παλαιὰ ὑπηρέτις, δούλη et sch. Eur. *Phoen.* 220 ubi *λάτρις* per δούλη redditur; Ar. Byz. *Nom. aet.* 279, 19 Miller Λάτρις· ὁ ἐπιμίσθιος· τὸν γὰρ μισθὸν λάτρον ἔλεγον· νῦν δὲ καὶ ὁ δοῦλος; Hesych. λ 406 λάτριες· δοῦλοι; ibid. λ 408 λάτρις· … δούλη; Σ λ 35 = λάτρις· θεράπαινα, δούλη, προσαίτης. = Phot. λ 115 = Su. λ 147

1 de T vide ad sch. **70a** lm. add. Elmsley

70c (*πονεῖν*): ὑπηρετεῖν. L$^{s.l.}$ T

1 de T vide ad sch. **70a** lm. add. Elmsley

71 *πᾶν τοίνυν εἰ καὶ τοῦτ΄ ἔτλη*: ἀκούσεται τοίνυν τις ὅτι Ἡρακλῆς πᾶν αἰσχρὸν ὑπέμεινεν, εἰ ἀληθῶς ὑπέστη τὸ δουλεύειν τῇ Ὀμφάλῃ. L T$^{s.l.}$ **r**(MR); cf. retractationem in T

1–2 sch. ita refecit T: ἀκούεται γὰρ ὅτι πᾶν αἰσχρὸν ὑπέμεινεν καὶ ἴσως ἀκουσθήσεται καὶ τοῦτο **1** lm.] *εἰ καὶ τοῦ* (sic pro *τοῦτ΄*) M: deest in TR; (*τοίνυν* n.) R; accuratiss. *πᾶν τοίνυν – κλύοι τις ἄν* τοίνυν] πάνυ **r** **2** τὸ] τοῦ M: om. R

72 (*ἐξαφεῖται τοῦδε*): ἀφείθη, ἀπηλλάγη, τοῦ δουλεύειν. L T$^{s.l.}$

1 lm. addidi; scholiastam *ἐξαφείθη* pro *ἐξαφεῖται* legisse coni. Valckenaer 66^{v} ἀπηλλάγη om. T τοῦ δουλεύειν] τῆς δουλείας T post τῆς δουλείας add. δηλονότι T

74 *Εὐβοῖδα χώραν*: ἔνιοί φασι καὶ Θεσσαλίας εἶναι Οἰχαλίαν· οὐδὲν δὲ ἄτοπον συνωνυμεῖν. L **r**(MR); cf. retractationem in T

1 ἔνιοι scil. Homerus; cf. sch. Hom. *Il.* 2.596 Οἰχαλίηθεν {ἰόντα}: ὅτι Θεσσαλίας ἡ Οἰχαλία καθ΄ Ὅμηρον. οἱ δὲ νεώτεροι ἐπ΄ Εὐβοίας πεποιήκασιν; ibid. 2.730 {οἵ τ΄ ἔχον} Οἰχαλίην: ὅτι οὐ τῆς Εὐβοίας ἡ Οἰχαλία καθ΄ Ὅμηρον, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις, ἀλλὰ τῆς Θεσσαλίας; sch. Ap. Rh. 14, 14–7 …Οἰχαλίας δὲ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ. οἱ γὰρ νεώτεροί φασιν ἐν Εὐβοίᾳ εἶναι, Ὅμηρος δὲ ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἄργει καταλέγει τὴν Οἰχαλίαν (B 730)· «οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος», οἱ δὲ ὁμώνυμόν φασιν; Strab. IX 5, 17 τὴν δ΄ Οἰχαλίαν πόλιν Εὐρύτου λεγομένην ἔν τε τοῖς τόποις τούτοις (scil. ἐν Θετταλίᾳ) ἱστοροῦσι καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ; Id. VIII, 3, 6; Id. VIII 3, 25 αὐτοῦ δέ που καὶ ἡ Οἰχαλία ἐστὶν ἡ τοῦ Εὐρύτου ἡ νῦν Ἀνδανία, πολίχνιον Ἀρκαδικὸν ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ καὶ τῷ Εὐβοϊκῷ; Steph. Byz. 487, 18 – 488, 4; aliter sch. **352–5**

1–2 sch. **74** et **79** in unum ita composuit T: ἔλεγέν μοι, φησίν, ὅτι ἐν Οἰχαλίᾳ τεθνήξομαι ἢ σωθεὶς εὐδαιμονήσω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. ποῦ οὖν ἀγγέλλεται ἢ ζῶν εἶναι ἢ θανών; φασὶ δὲ καὶ ἐν Θετταλίᾳ εἶναι Οἰχαλίαν· οὐδὲν οὖν ἄτοπον συνωνυμεῖν. **1** lm.] *Εὐβοῖδα* M qui hoc vocabulum addito *χώραν* duplicat tamquam partem scholii; (*Εὐβοῖδα* n.) R; accuratiss. *Εὐβοῖδα – πόλιν* ἔνιοι] ἔνιος M: ἐνίοις R φασι] φησι M καὶ om. R Θεσσαλίας] Θεσσαλίους R **1–2** οὐδὲν δὲ] οὐδὲ **r**

77 *τῆσδε τῆς χώρας*: τῆς Εὐβοίας. L T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T

79 *ὥς οἱ τελευτὴν τοῦ βίου*: ἔλεγεν, φησίν, ὅτι ἐν Οἰχαλίᾳ τεθνήξομαι ἢ σωθεὶς εὐδαιμονήσω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. L **r**(MR); cf. retractationem in T

1–2 de T vide ad sch. **74**.1–2 **1** lm.] *οἱ τελευτὴν τοῦ* M: deest in TR; (*τελευτὴν* n.) R; accuratiss. vv. 79–81 *ὡς οἱ – ἔχειν*; ἔλεγεν L: ἔλεγέ μοι T τεθνήξομαι] τεθνήζομαι M **2** ἢ] εἰ **r** εὐδαιμονήσω] εὐδαιμονίσω **r**

82 *ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε*: ἐν κινδύνῳ καὶ ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἱσταμένῳ οὐ πορεύσῃ συλληψόμενος αὐτῷ καὶ συναγωνιούμενος; L T **r**(MR)

1 ἐν κινδύνῳ – ἱσταμένῳ: cf. sch. Thuc. V 103, 2 ἐπὶ ῥοπῆς: Ὅμηρος [K 173] ‘ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς’; Eust. *Il.* IV 606, 7–10 καὶ ὅτι ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν ταλάντων λαβὼν Σοφοκλῆς ἔφη τὸ «βίου ῥοπή» (*OC* 1508), καὶ τὸ «σμικρὰ παλαιὰ σώματ’ εὐνάζει ῥοπή» (*OT* 961), ὡς τοῦ ποιητικοῦ ῥέπειν καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ῥοπῆς τὰς θανατηρὰς ὑποδηλούντων αἰτίας.

1 lm.] *ῥοπῇ τοι* (sic) M: deest in TR; (*ῥοπῇ* n.)R; accuratiss. vv. 82–3 *ἐν οὖν – ξυνέρξων* κινδύνῳ] κυνδύνῳ M: κινδύνοις, φησί, τοιούτοις T ξυροῦ] ξηροῦ **r** **2** πορεύσῃ] πορεύσῳ R συναγωνιούμενος] ἐπαγωνιούμενος T

83 (*ξυνέρξων*): τῷ πατρί. L

1 lm. add. Elmsley

86 *εἰ δὲ θεσφάτων ἐγώ*: εἰ δὲ καὶ ἠπιστάμην ἢ προηκηκόειν, φησίν, ὅτι ταῦτα προεῖπεν, πάλαι ἂν ἐγὼ συμπαρήμην αὐτῷ. L T$^{s.l.}$ **r**(MR)

1–2 sch. ita retractavit T et praebuit ut gl. ad *κατῄδειν*: προηπιστάμην καὶ ἠκηκόειν ὅτι ταῦτα προεῖπεν **1** lm. ex Lp: *κατήδειν τῶνδε* M: deest in cett.; (*κατήδειν* n.) R;

accuratiss. vv. 86–7 *εἰ δὲ – παρῆν* προηκηκόειν] προσ- M **2** ἐγὼ συμπαρήμην αὐτῷ] αὐτ. σ. ἐγ. **r**

92 *χώρει νῦν ὦ παῖ*: καὶ νῦν, φησίν, ὦ παῖ, ἄπιθι· καὶ γὰρ τὸ <καὶ> βραδέως τὰ δέοντα ποιεῖν, ἐπειδὰν ἀκούσῃ τις, κέρδος ἀποφέρεται. τουτέστι, καὶ εἰ βραδέως ἤκουσας καὶ ὠφελήσεις αὐτὸν παραγενόμενος, κέρδος σοι ἔσται. L T **r**(MR)

1 lm.] *χώρει νῦν* M: deest in TR; (*χώρει νῦν* n.) R; accuratiss. vv. 92–3 *χώρει – ἐμπολᾷ* καὶ νῦν om. T φησίν, ὦ παῖ, ἄπιθι] ἄπ. δὴ φ., ὦ π. T post παῖ add. εἰ καὶ μὴ πρότερον T τὸ] τὴ M καὶ addidi **2** τὰ δέοντα ποιεῖν] vide ad sch. **56–7**.3 ποιεῖν] εἰπεῖν **r** **3** καὶ εἰ βραδέως ἤκουσας καὶ ὠφελήσεις αὐτὸν παραγενόμενος, κέρδος σοι ἔσται] εἰ καὶ βραδέως ἤκουσας, ὠφελήσεις αὐτὸν καὶ γενομένῳ σοι ἐκεῖ κέρδος ἔσται sic reformavit et interpunxit T: καὶ εἰ βραδέως ἤκουσας, καὶ ὠφελήσεις αὐτὸν παραγενόμενος <καὶ> κέρδος σοι ἔσται Bernardakis 58: καὶ εἰ βραδέως ἤκουσας καὶ <εἰ> (dubitanter) ὠφελήσεις αὐτὸν παραγενόμενος, κέρδος σοι ἔσται Blaydes 28: malim καὶ εἰ βραδέως ἀκούσας [καὶ] ὠφελήσεις αὐτὸν παραγενόμενος, κέρδος σοι ἔσται, sed talem inconcinnitatem orationis apud scholiastam tolerandam esse puto ὠφελήσεις] ὠφέλησας **r**; vide ad sch. **56–7**.3 **4** ἔσται] ἐστὶν **r**

94 *αἰόλα νύξ*: μέλαινα ὡς οἱ νεώτεροι ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα ἡ νὺξ ἢ ταχεῖα διὰ τὸ

νυκτὶ θοῇ

παρ᾽ Ὁμήρῳ· *τίκτει* δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλειν ποιεῖ. L T **r**(MR)

1 μέλαινα – **4** Ὁμήρῳ: Hesych. α 2025 αἰόλη νύξ· ἤτοι μέλαινα, ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. Σοφοκλῆς Τραχινίαις (94); Σ^b α 577 αἰόλη νύξ· ἤτοι μέλαινα, ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα = Phot. α 656 = Su. αι 247, unde Zonar. 81, 9; Phot. α 610; Eust. *Il.* III 98, 9–11 Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ὁ φιλόμηρος Σοφοκλῆς τὸ θοή μεταλαβὼν «αἰόλα νύξ» λέγει οὐ μόνον κατὰ τὸ ἐν ἄστροις ποικίλον αὐτῆς, καθ᾽ ὃ καὶ ποικιλείμων παρ᾽ Αἰσχύλῳ λέγεται, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ῥηθείσας Ὁμηρικὰς ἐννοίας. (v. 395); Id. *Od.* I 362, 18; Hesych. α 2020 αἰόλα· ποικίλα ἢ ταχέα; Hesych α 2034 αἰόλος· ποικίλος ἢ εὐκίνητος…; Σ α 191; Phot. α 614; Su. αι 253; Apollon. S. 88, 7–9 ... τὸ δὲ νυκτὶ θοῇ ἀντὶ τοῦ ταχείᾳ· ἡ μὲν γὰρ ἡμέρα πολύμοχθος οὖσα διὰ τὰ ἔργα μακρὰ φαίνεται, ἡ δὲ νὺξ διὰ τὴν ἀνάπαυσιν ταχεῖα; sch. D Hom. *Il.* 19.404; sch. Aesch. *Th.* 493a (cod. M) …*αἰόλην* δὲ τὴν εὐκίνητον καὶ ταχεῖαν; Σ^b α 613 = Phot. α 611 **3** *Il.* 12. 463, 14.261

1 lm.] *αἰόλη νὺξ* T: *ἐναριζομένα* M: deest in R; (*αἰόλα* n.) R μέλαινα] ἤγουν μ. T: μ. σημαίνει τὸ *αἰόλα* **r** ὡς T (Lascaris): καὶ L**r** ποικίλη] ποικήλη M ἡ νὺξ om. T **4** *τίκτει* – fin. om. T

95 (*φλογιζόμενον*): ἀντὶ τοῦ λάμποντα. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris

96–8 (*Ἅλιον – Ἀλκμήνας*): Ὅμηρος
Ἠέλιος ὃς πάντ᾽ ἐφορᾷ. L

1 Ὅμηρος: *Od.* 11.109 = 12.323 Ἠελίου, ὃς πάντ᾽ ἐφορᾷ καὶ πάντ᾽ ἐπακούει.

1 lm. addidi **2** *Ἠέλιος* sic scholiasta: *Ἠελίου* Homerus

96 (*αἰτῶ*): παρακαλῶ. L$^{s.l.}$

1 cf. sch. Eur. *Tr.* 1133 ubi *ᾐτήσατο* per παρεκάλεσειν explanatur; Hesych. α 2179 αἰτῶ· παρακαλῶ; id. η 936 ᾔτει· παρεκάλει; id. α 2185

1 lm. add. Brunck^{2}

97–8 (*τὸν Ἀλκμήνας*): τὸν Ἀλκμήνης, λείπει παῖδα. L

1 lm. addidi; verbum *παῖς* scholiastae defuisse patet τὸν Ἀλκμήνης] tamquam lm. praebent edd., sed pars est scholii in L

98–9 (*πόθι μοι πόθι μοι παῖς;*): λείπει οἰκεῖ, διατρίβει. L; cf. gll. T$^{s.l.}$

1 lm. addidi (lm.) post *παῖς* interrogandi signum posui praeeunte Wunder 65 qui scholiastam novum membrum inde a verbis *ναίει ποτ᾽* inchoari putasse coniecerat; probat Wolff 48 λείπει – διατρίβει] οἰκεῖ, διατρίβει gll. ad *ναίει* nec plura T

100a *ἢ ποντίους αὐλῶνας*: τοὺς παρὰ θάλατταν τόπους στενούς, ἐκ δὲ τούτου τὰ πελάγη φησίν· ἆρα οὖν ἐν θαλάττῃ ἐστίν; L T **r**(MR)

1 τόπους στενούς: cf. sch. Hom. pap. XII ad *Il.* 21.283 αὐλῶνες οἱ στενοὶ καὶ ἐ[πιμήκεις τό]ποι; Paus. att. α 168 αὐλών· ἔστι μὲν τόπος ἐπιμήκης καὶ στενὸς ἀγκάλαις οἷον περιεχόμενος... unde Σ^{b} α 2413 = Phot α 3181

1 lm.] *αὐλῶνας* M: deest in TR; (*πόντιος* sic n.) R (lm.) *ποντίους* sic L παρὰ θάλατταν] π. θάλασσαν T: περὶ θαλάσσης **r** τόπους στενούς inv. ordine **r** post στενοὺς add. αὐλῶνας καλεῖ T **2** ἆρα TMLp (Lascaris): ἄρα LR

100b (*ποντίους αὐλῶνας*): [ἢ] ἀντὶ τοῦ νήσους· αὐλὼν γὰρ τὸ στενόμακρον πέλαγος, ἀπὸ δὲ τοῦ πελάγους τὸ περιεχόμενον ὑπ᾽ αὐτοῦ δηλοῖ ὅ ἐστι τὰς νήσους. L T **r**(MR)

1–3 haec a sch. pr. separavi **1** lm. addidi ἢ delevi ἀντὶ τοῦ νήσους] ἐν νήσοις T αὐλὼν γὰρ] αὐλὼν γὰρ (λ ex τ) L: αὐλὸς δὲ T **1–2** τὸ στενόμακρον] ἐστὶ τὸ στενὸν καὶ ἐπίμηκες T **2** τὸ περιεχόμενον] τὰ περιεχόμενα T

101 *ἢ δισσαῖσιν ἀπείροισιν*: ἀντὶ τοῦ καὶ πρὸς τὰ ἑῷα καὶ δυτικά. L $T^{s.l.}$ **r**(MR)

1 lm.] *δισσαῖσιν* M: deest in TR; (*ἀπείροισι* n.) R (lm.) *ἀπείροισιν* ita apud poetam L: *ἀπείρ°* per compendium in lm. scholii ἀντὶ τοῦ] ἤγουν T καὶ om. T ἑῷα T (Lascaris): ἕω L**r** post δυτικά leguntur καὶ Ὅμηρος ὃς πάντ᾽ ἐφορᾷ in L et καὶ Ὅμηρος ὃς πάντ᾽ ἐφορᾷ καὶ πάντ᾽ ἐπακούει in **r**; vide ad sch. **102a**.1–2; vide etiam ad sch. **130a** post δυτικά ita pergit T: μέρη νεύων ἤγουν ἀνατέλλων ἢ δύνων

102a (*ὦ κρατιστεύων κατ᾽ ὄμμα*): καὶ Ὅμηρος
ὃς πάντ᾽ ἐφορᾷ. L **r**(MR)

1 Ὅμηρος: *Od.* 11.109, 12.323 Ἠελίου, ὃς πάντ᾽ ἐφορᾷ καὶ πάντ᾽ ἐπακούει.

1–2 haec a sch. **101** separavi: post sch. **102b**.1 ὀπτικόν transp. Brunck[1] **1** lm. addidi **2** post *ἐφορᾷ* add. καὶ πάντ᾽ ἐπακούει **r**

102b *ὦ κρατιστεύων*: ὦ νικῶν πάντας τοὺς θεοὺς κατὰ τὸ ὀπτικόν. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 lm. deest in T; accuratiss. v. 102 *ὦ κρατιστεύων – ὄμμα* scholio praefigit εἰπὲ T ὦ] ὁ T τοὺς om. T

103–7 (*πυνθάνομαι – πόθον*): πυνθάνομαι, φησί, τὴν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν μηδέποτε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀδακρύτους ἔχειν ἀλλ᾽ ἀεὶ τῷ πόθῳ τῶν δακρύων νικωμένην ὀδύρεσθαι· *ἀθλίαν* δ᾽ *ὄρνιν* τὴν ἀλκυόνα φησὶν ἣ τίκτει ἐν ταῖς ὑφάλοις πέτραις, εἶτα τῶν ᾠῶν
5 ἀφανιζομένων δακρύει. L **r**(R)

1–5 haec a sch. **105a** separavi (vide ad sch. **104**) **1** lm. addidi **2** μηδέποτε] expectes οὐδέποτε, sed cf. sch. **352–5**.7 et sch. **382b**^{1}.1; vide etiam SD II 594–5 **3** *ἀθλίαν*] ἅλιον Lascaris prob. Wolff 232 '*prius scholium qui scripsit* (i.e. 3 *ἀθλίαν* – fin.) *aperte ἅλιον legit; nam de* ὑ φ ά λ ο ι ς πέτραις *loquitur*' δ᾽] δὲ R **4** ἀλκυόνα] ἀλκυόνην R **4** post εἶτα add. δὲ Wolff l.c.

103 (*ποθουμένᾳ*): ἀντὶ τοῦ ποθούσῃ. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

cf. Eust. *Il.* III 74, 21 καὶ «ποθουμένῃ φρενί», τῇ κοινότερον ποθούσῃ

1 lm. add. Elmsley

104 *τὰν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν*: τὴν περιμάχητον. L **r**(R); cf. gl. in T$^{s.l.}$

1 περιμάχητον: cf. sch. **527** ubi *ἀμφινείκητον* per περιμάχητος explanatur et locum ibi allatum

1 lm. deest in R; (*ἀμφινεικῆ* n.) R τὴν περιμάχητον ut gl. ad *τὰν ἀμφινεικῆ* praebet T scholia **104**, **105a** et **103–7** (hoc ordine) in unum composuerunt libri

105a (*οἷα*): ἐπιρρηματικῶς. L **r**(R)

1 hoc vocabulum a sch. **104** separavit Dindorf (teste Papageorgiou) lm. add. Papageorgiou

105b (*ἄθλιον ὄρνιν*): γράφεται *ἅλιον ὄρνιν*, ἀλκυόνα· ἢ <*ἄθλιον ὄρνιν*, ἀλκυόνα ἢ> ἀηδόνα. L; cf. gll. in T$^{s.l.}$

1 lm. add. Papageorgiou γρ L **1–2** ἀλκυόνα – fin.] ἀλκυόνα ἢ ἀηδόνα gll. ad *ὄρνιν* nec plura T **1** ἀλκυόνα T (coni. iam Dindorf 68): ἀλκυόνην L **1–2** <*ἄθλιον ὄρνιν*, ἀλκυόνα ἢ> ego (<*ἄθλιον ὄρνιν*> iam Pauli 51); vide Xenis

106 *οὔποτ΄ εὐνάζειν*: τὸν πόθον τῶν δακρύων κοιμίζειν ἀλλ΄ ἡττᾶσθαι καὶ ἀεὶ δακρύειν. L T$^{s.l.}$

1 κοιμίζειν: cf. Hesych. η 975 ηὔνασας· ἐκοίμισας

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 106–7 *οὔποτ΄ – πόθον* τὸν πόθον τῶν δακρύων om. T

106–7a (*ἀδακρύτων*): πολυδακρύτων. L$^{s.l.}$

sch. *Ant.* 881 ἀδάκρυτον] πολυδάκρυτον

1 lm. add. Lascaris

106–7b (*ἀδακρύ⊣των βλεφάρων*): λείπει ἡ διά. L

1 haec iuxta v. 104 *τὰν ἀμφινεικῆ* scripta in L ad hoc lm. adscripsi; vide Xenis

107–8 *ἀλλ´ | εὔμναστον ἀνδρός*: ἀλλὰ τὸ δεῖμα τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ἀεὶ μνημονεύουσαν ἐν ταῖς ἀνάνδροις κοίταις τρύχεσθαι κατὰ ψυχήν. L T **r**(MR)

1 lm.] *ἀνδρὸς δεῖμα* M: deest in TR; (*εὔμναστον* n.) R; accuratiss. vv. 107–10 *ἀλλ´ – τρύχεσθαι* **2** μνημονεύουσαν] μνημονεύσαν M: μνημονεῦ<ον τρέφ>ουσαν temptavi τρύχεσθαι] κοιτάζεσθαι **r**

109 *ἐνθυμίοις* [*εὐναῖς*]: ταῖς μεριμνητικαῖς, ταῖς πολυφροντίστοις, *ἀνανδρώτοισι* δὲ ταῖς ἐρήμοις τοῦ ἀνδρός. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 πολυφροντίστοις: cf. sch. Hom. *Od.* 13.421 ἐνθύμιος] ἔμφροντις, ὅ ἐστι διὰ φροντίδος

1 lm. L decurtavit Brunck^{2}: deest in R; (*εὐναῖς* n.) R ταῖς (pr.)] ἐν ταῖς R πολυφροντίστοις] πολυφρόντοις T **2** *ἀνανδρώτοισι* δὲ om. T

112–4 τὸ *πολλά* πρὸς τὸ *κύματα*. L T$^{s.l.}$

1 verba τὸ *πολλὰ* omittit T quippe qui sch. supra verbum *πολλά* scripserit

112–3 *ὥστ' ἀκάμαντος | ἢ νότου*: ὥσπερ γὰρ ἄν τις θεωροίη κυματουμένην τὴν θάλατταν ἢ νότου πνέοντος ἢ βορέου, τῶν δὲ κυμάτων τὰ μὲν ἀπιόντα τὰ δὲ ἐπερχόμενα, οὕτως καὶ τὸν Ἡρακλέα, καθάπερ τι πέλαγος κακῶν· τὸ μὲν γὰρ παρὸν λυπεῖ, τὸ δ´ αὐξόμενον ἀπόκειται. L T **r**(MR)

1 lm.] *ἀκάμαντος* M: deest in TR; (*ἀκάμαντος* n.) R; accuratiss. vv. 112–8 *πολλὰ – πέλαγος*; e verbis καθάπερ τι πέλαγος κακῶν scholiastam non post *πολύπονον*, sed post *αὔξει* incidisse apparet, i.e. ... *αὔξει, βιότου πολύπονον ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον* post γὰρ add. φησὶν T **2** θάλατταν] θάλασσαν T**r** πνέοντος] πλέοντος M **3** ἀπιόντα τὰ δὲ (post δὲ add. εἰσὶν T) ἐπερχόμενα LT**r**: ἐπιόντα τὰ δὲ ἀπερχόμενα Papageorgiou renuente Wansink 97 οὕτως καὶ τὸν Ἡρακλέα] scholiasta subaudit θεωροίη τις ἂν κυματούμενον οὕτως] οὕτω T: οὕτως οὕτως R **4** γὰρ scripsi (cf. ad sch. **959–61.**1): τοι **r**: τι cett. quod del. Papageorgiou; servandum esse putat Wansink l.c. '*quia τὸ μὲν ... τὸ δὲ adverbialiter accipi potest ... et quia τι παρὸν aeque bene*

dicitur ac παρόν τί τὸ μὲν γὰρ] scil. τῶν κακῶν, cf. sch. **117b[1]**.1–2 in ἀπόκειται desinit M scribens ἐνταῦθα λείπουσι τὰ σχόλια, ὅτι παλαιὸν καὶ σχεδὸν σεσηπωμένον (-νον p.c.: -νων a.c.) ἦν τὸ βιβλίον ἤγουν τὸ προτότυπον (προ- sic)

116 *Καδμογενῆ*: τὸν Θηβαγενῆ Ἡρακλέα· Ἡσιόδος *ὅφρ᾽ Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη.* L T

1 Ἡσίοδος: *Th.* 530

117a (*τρέφει, τὸ δ᾽ αὔξει*): ἀντὶ τροφῆς καθημερινῆς καὶ αὐξήσεώς εἰσιν αὐτῷ οἱ πόνοι. L T **r**(R)

1 cf. sch. Eur. *Hipp.* 366 *πόνοι* (cod.: lm. accuratiss. *ὦ πόνοι τρέφοντες βροτούς*): ἐν οἷς τρέφονται οἱ βροτοί· ἐπεὶ ἐν πόνοις διατελοῦμεν

1–2 post sch. **117b[1]**.2 αὐτοῦ haec verba leguntur in T, praemisso τουτέστιν **1** lm. add. Papageorgiou; (*τρέφεσι* sic n.) R ἀντὶ] ἀν. τοῦ R **2** αὐτῷ] αὐτῶν R

117b[1] *τρέφει*: ἀντὶ ἔχει, τὸ δὲ *αὔξει* ἀντὶ τοῦ αὔξεται. οὕτω φησί· τὸ μὲν τῶν κακῶν ἔχει αὐτόν, τὸ δ᾽ αὔξεται κατ᾽ αὐτοῦ. L T **r**(R)

1 ἔχει: vide locos similes ad sch. **28** allatos

1 lm.] ἢ τὸ *τρέφει* T, quippe qui hoc sch. cum sch. **117b[2]** iungat: deest in R; (*βιότου* n.) R ἔχει – ἀντὶ om. R propter homoeoteleuton ἀντὶ (pr.)] ἀν. τοῦ T τὸ δὲ] καὶ T οὕτω] οὐ R τὸ (alt.)] τι R **2** δ᾽ L (δὲ dedit Papageorgiou p. 286.13): δὲ T αὔξεται] αὔξει R

117b[2] *τρέφει*: ἀντὶ τοῦ τρίβει κατὰ ἀντίφρασιν· ἔστι γὰρ οὕτω· τὸ μὲν αὐτὸν καταπονεῖ παρόν, τὸ δ᾽ αὔξει καὶ κορυφοῦται. ἢ ὅτι οἰκεῖον τοῦ ἥρωος τὸ *τρέφει* καὶ *αὔξει*, ὥστε τρέφεσθαι αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν διὰ τῶν πόνων, ὡς Ἰσοκράτης
5 *οἷς τοῦ βίου ἀρετὴ τηλικοῦτον εὐδοξίας χαρακτῆρα ἐχαρίζετο.*
βίου δὲ *πέλαγος* τὸν χειμαζόμενον βίον. L T **r**(R)

4 Isocr. 1, 8 οἷς ἡ τῶν τρόπων ἀρετὴ τηλικοῦτον εὐδοξίας χαρακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν (de sensu vide Isocr. 1, 7–8)

1–6 hoc sch. separatim collocavit post sch. **119** R: cum sch. **117b**[1] coniunxit L (ἄλλος *τρέφει* sic pro ἄλλως *τρέφει*): cum sch. **116** copulavit T (*τρέφει* δὲ) **1** lm. *τρέφει* scripsi: ἄλλος *τρέφει* L (vide 1–6): *τρέφει* δὲ T (vide 1–6): deest in R οὕτω] οὕτως R **2** αὐτὸν] αὐτὸ R ἢ – fin] haec qui scripsit *βιότου πέλαγος* pro subiecto verborum *τρέφει* et *αὔξει* accepit **3** *τρέφει* καὶ *αὔξει*] τρέφειν καὶ αὔξειν T post τρέφεσθαι add. καὶ αὔξεσθαι T post ἀρετὴν add. καὶ αὔξεσθαι R **3–4** διὰ τῶν πόνων] κατὰ τὸν πόνον R **4** ὡς] καὶ T **5** *τηλικοῦτον εὐδοξίας*] τηλικοῦτος ἀσεβείας R **6** post βίον add. λέγει T

118–9 *πέλαγος* [δὲ] *Κρήσιον*: ὡς πάνυ χειμαζομένης τῆς περὶ Κρήτην θαλάσσης. L T[s.l.] **r**(R)

cf. Horat. *Od.* I 26, 1 sqq.

1–2 hoc sch. separatim posuerunt LT: cum sch. **117b**[1] coniunxit R (*πέλαγος* δὲ *Κρήσιον*) **1** lm. ex R δὲ deleto: deest in cett.

119 *ἀλλά τις θεῶν*: θάρρει, φησίν, ὦ Δηιάνειρα· θεῶν γάρ τις αὐτὸν ἀναμάρτητον καὶ δίκαιον ὄντα κωλύει ἀπὸ τοῦ Ἅιδου· ἢ *ἀναμπλάκητον* ἐπιτυχῇ παρὰ τὸ μὴ ἀμπλακεῖν, οἷον κωλύει αὐτὸν μὴ ἐπιτυχεῖν τοῦ Ἅιδου. L T[s.l.] **r**(R)

3 ἐπιτυχῇ: cf. sch. **120**; sch. *OT.* 472 κῆρες ἀναπλάκητοι: αἱ εἰς μηδὲν ἁμαρτάνουσαι ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι = Su. α 2020

1 lm. deest in TR; accuratiss. vv. 119–21 *ἀλλά* – *ἐρύκει* (grammaticum sinceram lectionem *ἀναμπλάκητον* pro *ἀμπλάκητον* cognovisse viderunt Ellendt s.v. ἀναμπλάκητος et Dindorf[2] 241; (*ἀλλά τις* n.) R θάρρει] θάρσει TR φησίν om. T θεῶν – αὐτὸν om. T **2** ante ἀναμάρτητον add. ἤγουν T κωλύει] κωλύσει T ἢ *ἀναμπλάκητον* – fin. om. T *ἀναμπλάκητον* L[p.c.]R: ἀναπλάκητον L[a.c.] **3** ἐπιτυχῇ Lascaris: ἐπιτύχηι L: ἐπιτυχόντα R ἀμπλακεῖν Neue 530 et Ellendt l.c.: ἀναπλακεῖν L μὴ (alt.) om. R

120 (*ἀναμπλάκητον*): ἄπταιστον. L

1 vide locos similes ad sch. pr. allatos

1 lm. add. Papageorgiou; (*ἀμπλάκητον* s.) L

122 *ὧν ἐπιμεμφομένα σ´*: περὶ ὧν μεμφομένη σε, ὅτι <οὐ> προσηκόντως ὀδύρῃ. θεοὶ γὰρ αὐτὸν σῴζουσιν. L; cf. sch. reformatum in T **r**(R)

1 περὶ ὧν: cf. sch. Hom. *Il.* 1.93–5 <εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται–καὶ οὐκ ἀπεδέξατ´ ἄποινα:> ὅτι ἐλλείπει ἡ περί καὶ περισσὸν (περισσόν in crucibus inclusit Erbse) τὸ ἐπιμέμφεται.

1–2 sch. **122** et **122–3a** et **b** in unum composuit et ita retractavit T: περὶ δὲ ὧν, φησί, μεμφομένη τυγχάνεις, ἡδέα μὲν οἴσω σοι ἐναντία δέ· σὺ μὲν γὰρ ὡς ἀποθανόντα ἐκεῖνον ὀδύρῃ, ἐγὼ δέ φημι μὴ χρῆναι ἀποβάλλειν τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα· οἱ γὰρ θεοὶ σῴζουσιν αὐτόν. **1** lm. scripsit Wolff 49: *ὧν ἐπιμεμφομένας* L: deest in TR; (*ἐπιμεμφομένας* n.) R μεμφομένη σε Wolff l.c. (nisi quod pro σε scripsit σ´): μεμφομένης LR: μεμφομένη σοι Lascaris post ὅτι add. οὐ Lascaris, μὴ Wolff l.c. **1–2** <οὐ> – ὀδύρῃ] haec in incisis includenda sunt, ut appositionem ad ὧν (1) efficiant **2** σῴζουσιν] αὔξουσιν R

122–3a [*ἀ-*|*δεῖα μὲν*] *ἀντία δ´ οἴσω*: οἷς περὶ τοῦ Ἡρακλέους φρονεῖς ἐρῶ· τὸ δὲ ἑξῆς ἐπάγει, ὥστε μὴ χρῆναι αὐτὴν ἀποβάλλειν τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα περὶ αὐτοῦ. L **r**(R); cf. sch. retractatum in T

1–3 de T vide ad sch. **122.**1–2 **1** lm. L decurtavi; pars τὸ δὲ ἑξῆς (2) – fin. ad vv. 126–40 *ἀνάλγητα – εἶδεν*; spectat οἷς] οἵσπερ R post φρονεῖς add. ἐναντία Bernardakis 59, at facile *ἀντία* ex lemmate subauditur **2** ἐρῶ· τὸ sic scripsit et interpunxit Papageorgiou: ἔρωτι LR (in L positum est in margine ab eadem manu $ζ^{τ}$ i.e. ζήτει) τὴν ἀγαθὴν] τῶν ἀγαθῶν R

122–3b *ἡδέα* ὅτι φησὶν αὐτὸν ζῆν, *ἀντία* δὲ ὅτι τὸ ἐναντίον νομίζει Δηιάνειρα ὡς ἀποθανόντος αὐτοῦ. L **r**(R); cf. sch. reformatum in T

1–2 haec a sch. pr. segregavi; de T vide ad sch. **122.**1–2 **1** *ἡδέα* T: ἡ δὲ LR: *ἡδεῖα* Papageorgiou

123a (*ἀντία*): ἀντίον σοί. L

1 lm. add. Elmsley

123b (*οἴσω*): ἀντὶ λέξω. L

1 lm. add. Elmsley

124 *οὐκ ἀποτρύειν*: οὐκ ἀπογνῶναι, οὐκ ἀποκάμνειν, οὐκ ἀποβάλλειν, οὐκ ἀποδοκιμάζειν. L; cf. gll. in T[s.l.]

1–2 οὐκ ἀπογν. – fin.] ἀποβάλλειν, ἀποδοκιμάζειν gll. ad *ἀποτρύειν* nec plura T fortasse diversa hic exstant scholia; nam verba οὐκ ἀπογνῶναι, οὐκ ἀποκάμνειν ad *οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθάν* pertinent, sed reliqua, i.e. οὐκ ἀποβάλλειν, οὐκ ἀποδοκιμάζειν solum *ἀποτρύειν* explicant (cf. gll. in T)

126–7 *ἀνάλγητα γὰρ οὐδ΄ | ὁ πάντα κραίνων*: οὐδὲ γὰρ ἄλυπα τοῖς ἀνθρώποις ὁ Ζεὺς τὰ πράγματα πεποίηκε·
δοιοὶ γάρ τε πίθοι. L T **r**(R)

3 Hom. *Il.* 24. 527–8 δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει | δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων.

1 lm. deest in TR; (*ἀνάλγητα* n.) R; accuratiss. vv. 126–31 *ἀνάλγητα – κέλευθοι* οὐδὲ] οὐ R **2** ὁ Ζεὺς] ὁ θεὸς T τὰ πράγματα post πεποίηκε transp. T **3** locum Homericum om. T

129–31 (*ἀλλ´ – κελεύθους*): οἷον συμμιγνύουσιν οἱ θεοὶ τὰ πράγματα τοῖς ἀνθρώποις πήματι καὶ χαρᾷ καὶ στρέφουσιν ὀξέως τὰ πράγματα ὥσπερ τὰς τῆς ἄρκτου στροφάς. L T **r**(R)

1–3 haec a sch. pr. separavi **1** lm. addidi (scholiastam legisse *στροφάδας κελεύθους* pro *στροφάδες κέλευθοι* conicias; cf. ad sch. **130b**) οἷον] ἀλλὰ T **2** ante πήματι add. ἐν T στρέφουσιν] τρέφουσιν R τὰ πράγματα] αὐτὰ T **3** τὰς τῆς om. T στροφάς] τροφὰς R

129a *ἀλλ´ ἐπὶ πήμᾳ καὶ χαρᾷ*: ἐπὶ χαρᾷ δὲ καὶ πήματι πᾶσι κυκλοῦσιν οἱ θεοί· *πήμᾳ* δὲ ἀντὶ πήματι κατὰ ἀποκοπήν. L

1 (lm.) *πήμᾳ* scripsi (ita verbum poetae ΠΗΜΑ interpretatum esse commentatorem patet) post Wolff 132 '*dativum scholiasta … habuit*': *πήματι* L **2** *πήμᾳ* Papageorgiou: πῆμα L

129b (*ἐπὶ πήμᾳ καὶ χαρᾷ*): ποτὲ μὲν ἐπὶ πήματι ποτὲ δὲ ἐπὶ χαρᾷ. L

1 lm. addidi

130a *πᾶσι κυκλοῦσιν*: ἀντὶ κυκλοῦται τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα. L **r**(MR)

1 hoc sch. post sch. **101** collocavit **r** lm.] *ἄκροι* (sic pro *Ἄρκτου*) *στροφάδες* **r** ἀντὶ] ἀν. τοῦ **r** κυκλοῦται L (κυκλοῦνται scripsit Papageorgiou): κυκλοῦνται **r**

130b [ἢ] τὸ *κυκλοῦσιν* ἐπὶ τῶν θεῶν. L **r**(MR)

1 cf. sch. **129a**

1 haec a sch. pr. segregavi; nam scholia diversis a grammaticis profecta esse perspicuum est; alter (sch. a) *στροφάδες κέλευθοι* apud poetam legit, alter (sch. b) *στροφάδας κελεύθους* (cf. ad sch. **129–31**.1) ἢ delevi

130–1 *οἷον ἄρ-|κτου στροφάδες*: τὰς ἄρκτους παρέλαβεν, ἐπεὶ διαφανεῖς τέ εἰσιν καὶ ἡσυχαιτέραν ποιοῦνται τὴν κίνησιν· καθόλου γὰρ ὀξύτερον τὰ νότια κινοῦνται διὰ τὸ μείζονα κύκλον ὁδεύειν· Ἄρατος

5 *αὐτοῦ καὶ Κριοῖο θοώταταί εἰσι κέλευθοι.* L T

4 Arat. *Phaenom.* 225–7 αὐτοῦ καὶ Κριοῖο θοώτατοί εἰσι κέλευθοι | ὅς ῥά τε καὶ μήκιστα διωκόμενος πέρι κύκλα | οὐδὲν ἀφαυρότερον τροχάει Κυνοσουρίδος Ἄρκτου

1 lm.] deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **126–7** conectat (τὰς ἄρκτους δὲ); accuratiss. vv. 130–1 *οἷον – κέλευθοι* τὰς ἄρκτους] τὰς ἄρκτου στροφὰς Lascaris **2** loco ἡσυχαιτέραν – fin. praebet ποτὲ μὲν ἄνω ποτὲ δὲ κάτω ἑκάστη στρέφεται T

136a[1] (*στέρεσθαι*): ἀντὶ τοῦ λυπεῖσθαι καὶ στέρεσθαι χαρᾶς. L **r**(R)

1 lm. add. Lascaris; (*κέλευθοι* n.) R ἀντὶ τοῦ om. R

136a[2] (*στέρεσθαι*): τίνος [δὲ] στέρεσθαι; δῆλον ὅτι τοῦ *χαίρειν*. L **r**(R)

1 haec a sch. pr. separavi lm. addidi δὲ delevi δῆλον ὅτι] δηλονότι R

137 *ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν*: ἅπερ καὶ σὲ λέγω χρῆναι φρονεῖν καὶ χρησταῖς ἐλπίσι βόσκεσθαι. ἢ οὕτως· ἃ καὶ σὲ βούλομαι φροντίζειν ὅτι τρέπονται καὶ ἐκ κακῶν ἐπὶ ἀγαθὰ τὰ ἀνθρώπινα. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; accuratiss. vv. 137–8 *ἃ καὶ σὲ – ἴσχειν* χρῆναι om. R post φρονεῖν add. καὶ στέρεσθαι χαρᾶς R **2** καὶ om. T post βούλομαι transp. σὲ T **3** ἐκ] ἐπὶ R ἐπὶ om. R ἀγαθὰ] τὰ ἀγ. TR

140 (*τέκνοισι*) *Ζῆν΄ ἄβουλον*: δύσβουλον καὶ κακόβουλον, μὴ βουλευόμενον τοῖς ἰδίοις παισὶ τὸ συμφέρον. διὸ μηδὲν φαῦλον περὶ Ἡρακλέους ἔλπιζε· οὐ γὰρ παρορᾷ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα ὁ Ζεύς. L T **r**(R)

1 κακόβουλον: cf. sch. *El.* 546 (*ἀβούλου*): κακοβούλου; sch. Thuc. I 120, 5 ἀβουλοτέρων: κακοβουλοτέρων

1 lm. L supplevi: deest in R et T quippe qui hoc sch. cum sch. pr. conectat (οὐδεὶς γάρ, vide notam proximam); (*τέκνοισι* n.) R δύσβουλον – κακόβουλον] haec rescripsit T: οὐδεὶς γὰρ οἶδε τινὰ ζῆν ἄβουλον οὕτω τοῖς τέκνοις αὐτοῦ (retractatio lectionis varietate ζῆν et οἶδεν quae in T invenitur innixa est) ante μὴ add. ἤγουν T **2** post συμφέρον add. λέξω R **3** παρορᾷ τὸν ... παῖδα T (contuli etiam sch. Eur. *Or.* 4 τοὺς ἰδίους ἐκγόνους ... παρορᾷ): παρορᾷ τοῦ ... παιδὸς LR (αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ praebet R): ὑπερορᾷ τοῦ ... παιδὸς Bernardakis 59

141–2 (*πεπυσμένη – πάθημα τοὐμόν*): ἐξ ἀκοῆς ἐλήλυθας, τῶν ἐμῶν αἰσθομένη κακῶν. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 lm. addidi

144 *τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε*: ἡ γὰρ νέα ἡλικία ἐν τοῖς τόποις τῆς ἀμεριμνίας βόσκεται. τὸ δ᾽ *αὐτοῦ* τινὲς ψιλοῦσιν καὶ νοοῦσιν αὐτόθι, ἔνιοι δὲ δασύνουσιν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. L T **r**(R)

2 αὐτόθι: cf. sch. Eur. *Hec.* 401 (ad lm. *αὐτοῦ*) αὐτόθι…; sch. D Hom. *Il.* 1.428 … «αὐτοῦ» δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτόθι, ἐπὶ τὸν τόπον; Hesych. α 8477; Phot. α 3258

1 lm. deest in TR; (*νεάζον* n.) R; accuratiss. 144–5 *τὸ γὰρ – αυτοῦ*; ἡ γὰρ νέα ἡλικία] ἡ ν. φησὶν ἡλ. T **2** αὐτόθι] τὸ αὐτ. T

144–7 (*τὸ γὰρ – βίον*): τοῖς ἰδίοις ἑαυτοῦ τόποις ἀμερίμνως βόσκεται τὸ νεάζον καὶ οὔτε καύματι φθείρεται οὔτε ὑετῷ οὔτε ἀνέμων σφοδρότητι, ἀλλὰ ταῖς ἡδοναῖς εἰς ὕψος εὐθυμίας αἴρεται. L T **r**(R)

2 καύματι: cf. sch. *Ant.* 1086 … θάλπος γὰρ τὸ καῦμα; sch. Aesch. *Th.* 431b θάλπεσι] καύμασι; ibid. 446b; Hesych. θ 58 θάλπος· καῦμα…

1–3 haec a sch. pr. seiunxi **1** lm. addidi ante τοῖς ἰδίοις add. ἤγουν T **2** καύματι LTR$^{p.c.}$: σώματι R$^{a.c.}$ **3** εὐθυμίας] ἐνθυμίας R post εὐθυμίας add. ἔρχεται καὶ T

144–9 (*τὸ γὰρ – κληθῇ*): ἕως τις γαμηθῇ οὐδέν, φησί, ταράττει τὴν νέαν ἡλικίαν, ἀλλ᾽ ὡς τεῖχος ἀρραγὲς οὐ φθείρεται ὑπό τινος, οὕτως οὐδὲ ἡ νεότης ἐστηριγμένη ὑπὸ ἀμεριμνίας τῶν ἐν βίῳ κακῶν·

νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ. L **r**(R); cf. gl. in T

4 Eur. *Med.* 48

1–4 haec a sch. pr. segregavi **1** lm. addidi ἕως] expectes ἕως ἄν, sed cf. sch. **630.**2, sch. *Ai.* 578, sch. *OC* 48 et vide LSJ s.v. ἕως A.I.2 ταράττει om. R **2** ἀλλ᾽ ὡς] ἄλλως R τεῖχος om. R φθείρεται] φθίνεται R οὕτως om. R **3** ἐστηριγμένη ὑπὸ] ἐστὶ δὲ ὑπὲρ R **4** νέα – φιλεῖ] haec supra v. 147 textus poetici scripsit T

145–6 (*οὐ θάλπος – οὐδὲν*): ἀντὶ οὐδεμία μεταβολή. L $T^{s.l.}Ta^{s.l.}$

1 lm. addidi **2** ἀντὶ] καῦμα ἤγουν T

147 (*ἡδοναῖς … ἐξαίρει*): ταῖς εὐθυμίαις ἐξυψοῖ. L

1 lm. addidi

150 ἡ *πρὸς* ἀντὶ τῆς ὑπέρ. $L^{s.l.}$ $T^{s.l}$

1 ἡ *πρὸς* om. T

151 τὸ *αὐτοῦ* ὡς πρὸς τὸ νέον ἀποδέδωκεν. L

1 τὸ νέον coni. Neue 532, cf. v. 144 *τὸ γὰρ νεάζον*: τὸν νέον L

151–2 *τότ᾽ – βαρύνομαι*: τὸ τηνικαῦτα, ἐπειδὰν γαμηθείη τις, εἰς τὰ καθ᾽ ἑαυτὴν ἀποβλέπουσα καὶ συνορῶσα <ὡς> ἔξω τῆς ἀμεριμνίας εἰς φροντίδας εἰσῆλθεν, οἰκτερεῖ τὰ κατ᾽ ἐμέ. L T **r**(R)

1–3 haec huc retraxi: ad v. 148 rettulerunt codd. **1** lm. scripsi: *ἐς τοῦθ΄, ἕως τις ἀντὶ παρθένου* (v. 148) L: *ἕως ἄν τις ἀντὶ παρθένου κληθῇ γυνὴ* tamquam partem scholii praebet T, quippe qui hoc sch. scholio **144–7.**3 αἵρεται continuet: deest in R; (*ἕως τις* n.) R τὸ τηνικαῦτα] τηνικαῦτα γὰρ T, vide notam praecedentem γαμηθείη] γαμηθῇ TR, idque recepit Brunck[1] prob. Kruytbosch 43, sed cf. sch. **824.**1 ἐπειδὰν ἐνιαυτὸς παρέλθοι, cf. SD II 338 **2** ἑαυτὴν] ἑαυτὰ R ἀποβλέπουσα καὶ συνορῶσα] ἀποβλέπει καὶ ξυνορᾷ T ὡς add. Papageorgiou prob. Kruytbosch l.c. ἔξω – **3** εἰσῆλθεν] haec ita reformavit T: καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων φροντίζει **3** φροντίδας] φροντίδα R οἰκτερεῖ Kruytbosch 44: οἰκτείρει L: οἰκτεῖραι R οἰκτερεῖ – fin. om. T τὰ] τὸ R

153 *πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ΄ ἔγωγε*: τὰ μὲν ἄλλα πάθη τοῦ Ἡρακλέους πολλάκις ἀπωδυράμην, ἓν δὲ νῦν εἰπεῖν βούλομαι οἷον οὐκ εἴρηκά πω. L **r**(R); cf. gll. in T[s.l.]

1 lm. deest in R; (*πάθη μὲν* n.) R; accuratiss. vv. 153–4 *πάθη – ἐξερῶ* **1** τὰ μὲν – fin.] ἄλλα πάθη τοῦ Ἡρακλέους gl. ad v. 153 et εἴρηκα δηλονότι gl. ad *οὔπω* nec plura T **2** πω] που R

157 (*παλαιὰν δέλτον*): ὅτι πρὸ πολλοῦ χρόνου χρησμὸς ἦν αὐτῷ δεδομένος. L T[s.l.] r(R)

1–2 sch. ad v. 157 adscripsit T: iuxta v. 155 legitur in L; (*ἧμος* n.= v. 155) R **1** lm. add. Brunck[1] ope libri T ὅτι] οἷον R: om. T post πολλοῦ add. γὰρ T χρησμὸς] ὁ χρ. T **2** post δεδομένος add. ὁ περὶ τούτου T

160–3 *ἀλλ΄ ὥς τι – νέμοι*: ἀεὶ μὲν ἐξῄει ὡς ἐπὶ ὁμολογουμένῳ κατορθώματι, νῦν δὲ ὡς τεθνηξόμενος ἐνετείλατό μοι ἵνα πρόνοιαν ἄλλου ἀνδρὸς ἐμαυτῇ ποιήσωμαι, εἶπε δὲ καὶ περὶ τῆς ἑκάστου τῶν τέκνων μερίδος. L T **r**(R)

1 lm. scripsi: *νῦν δ΄ ὡς ἔτ΄ οὐκ ὤν* (v. 161) L: deest in TR; (*νῦν δ΄ ὡς* n.) R ἐξῄει] ἐξήρχετο T et post hoc add. φησὶν T **2** ἐνετείλατό μοι ἵνα] scholiastam OTI apud poetam pro coniunctione ὅτι accepisse, non pro pronomine ὅ τι, ex ἵνα collegit Wolff 216 πρόνοιαν T (Lascaris): προνοίᾳ LR **3** ἀνδρὸς] i.e. *λέχους* apud poetam hoc

sensu accepit scholiasta ποιήσωμαι TR Lp (Lascaris): ποιήσομαι L **4** τέκνων] παίδων T

161–2a[1] *εἶπε μὲν λέχους – κτῆσιν*: ἔλεγεν προσήκειν ἐμὲ λαβεῖν τὴν προῖκα καὶ τὰ δῶρα ἃ ὑπὲρ τοῦ λέχους ἐκτησάμην. L **r**(R)

1 lm. scripsi: *χρεῖ ᾗ μέλεσθαι κτῆσιν* L: deest in R grammaticus OTI apud poetam pro coniunctione accepit προσήκειν] προσήκει R

161–2a[2] (*λέχους ὅτι χρείη μ᾽ ἑλέσθαι κτῆσιν*): ἢ προνοεῖσθαι ἑτέρου ἀνδρὸς ἢ σῴζειν τὸ λέχος. L **r**(R)

1–2 hoc sch. annotationi superiori continuat R (ἄλλως) **1** lm. addidi; annotatorem OTI apud Sophoclem coniunctionem ὅτι interpretatum esse conicias

167 (*τοῦθ᾽ ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος*): διαφυγόντα τὸν θάνατον. L T[s.l.]

1 διαφυγόντα: cf. sch. Eur. *Andr.* 414 ubi *ὑπεκδράμῃς* per ἐκφύγῃς explanatur; Hesych. υ 298 ὑπεκδράμω· φ[ε]ύγω (Eur. Andr. 338)

1 lm. addidi

169 *τοιαῦτ᾽ ἔφραζε*: ἡ δέλτος τοιαῦτα ἔλεγεν παρὰ θεῶν εἱμάρθαι, ὥστε τούτων θάτερον αὐτῷ τέλος ἔσεσθαι τῶν πόνων. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 169–70 *τοιαῦτ᾽ ἔφραζε – πόνων* ἡ δέλτος post ἔλεγεν transp. T

170 *τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων*: τῶν ἑαυτοῦ πόνων τὸ τέλος· πολὺ δὲ τὸ τοιοῦτο εἶδος παρὰ ποιηταῖς. L **r**(R)

2 τὸ τοιοῦτο εἶδος] i.e. quod τῶν Ἡρακλείων πόνων pro τῶν ἑαυτοῦ πόνων usurpat poeta, etsi subiectum verbi *ἔφραζε* ipse est Hercules

1 lm. scripsi: *τῶν Ἡρακλείων* R: deest in L

171–2 (*τὴν –*) *Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων*: τὴν ἐν Δωδώνῃ τῆς Θεσπρωτίας φηγὸν ἐφ᾽ ᾗ δύο περιστεραὶ καθήμεναι ἐμαντεύοντο. ὡς ἀπ᾽ εὐθείας δὲ τῆς ἡ Δωδών ὡς Πλευρών· Ὅμηρος δὲ Δωδώνην εἶπεν. L T **r**(R)

2 ὡς – fin.: cf. Ioh. Al. (= 11,28–12,3 Dindorf); [Arc.] 149, 5–8; Steph. Byz. 247,16–248,12; Choer. *sch. Th.* 130, 10–4 alibi; Eust. *Il.* I 575, 2–4 **3** Ὅμηρος: *Il.* 2.750, 16.234; *Od.* 14.327, 19.296

1 lm. L supplevi: deest in TR; (*δωδῶνι δισσῶν* n.) R **1** τὴν – **2** ἐμαντεύοντο] haec verbo scholii **172**.11 Πίνδαρος (*Παιᾶσιν* omisso) postposita sunt in T **1–2** τὴν ἐν Δωδώνῃ τῆς Θεσπρωτίας] Δωδώνην τὴν ἐν Θεσπρωτίᾳ T **2** καθήμεναι] καθεζόμεναι R ὡς – fin. om. T **3** Πλευρών] ἡ Π. R Ὅμηρος δὲ] καὶ Ὅμ. R

172 (*δισσῶν ἐκ πελειάδων*): ὑπεράνω τοῦ ἐν Δωδώνῃ μαντείου δύο ἦσαν πέλειαι δι᾽ ὧν ἐμαντεύετο ὁ Ζεύς, ὡς Ἀπόλλων ἀπὸ τρίποδος. οἱ μὲν οὕτω λέγουσι θεσπίζειν, οἱ δὲ οὕτω τὰς ἱερείας γραίας οὔσας· καὶ γὰρ τοὺς γέροντας οἱ Μολοσσοὶ πελιοὺς ὀνομάζουσιν. Ἡρόδοτος δὲ ἐν
5 β᾽ φησί·
«Πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κεκλῆσθαι πρὸς Δωδωναίων αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι οὖσαι ἐδόκουν ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι, μετὰ δὲ χρόνον δοκοῦσιν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθέγξασθαι» [ἐπείπερ ἐκ Θηβῶν Αἰγυπτίων ἦσαν]. Εὐριπίδης τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς, οἱ δὲ δύο,
10 καὶ τὴν μὲν εἰς Λιβύην ἀφικέσθαι Θήβηθεν, εἰς τὸ τοῦ Ἄμμωνος χρηστήριον, τὴν δὲ <εἰς τὸ> περὶ τὴν Δωδώνην, ὡς καὶ Πίνδαρος *Παιᾶσιν*. L T **r**(R)

3 οἱ δὲ οὕτω – **4** ὀνομάζουσιν: cf. Strab. VII fr. 1a.5–8 φασὶν δὲ καὶ κατὰ τὴν τῶν Μολοττῶν καὶ Θεσπρωτῶν γλῶτταν τὰς γραίας πελίας (πελείας coni. Baladié)

καλεῖσθαι καὶ τοὺς γέροντας πελίους (πελείους coni. Baladié); b.13–4 ὕστερον δὲ τρεῖς ἀποδειχθῆναι γραίας προφήτιδας, ἃς πελείας καλεῖσθαι γλώσσῃ Μολοττῶν, ὡς τοὺς γέροντας πελείους = Eust. *Od.* II 72. 32–3; c.15–6 ὅτι κατὰ Θεσπρωτοὺς καὶ Μολοττοὺς τὰς γραίας πελείας (πελίας coni. Kramer) καὶ τοὺς γέροντας πελίους (πελείους coni. Baladié); Hesych. π 1308 πελείους <καὶ πελείας>· Κῷοι καὶ οἱ Ἠπειρῶται τοὺς γέροντας καὶ τὰς πρεσβύτιδας; **4** Ἡρόδοτος: II 57 Πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κληθῆναι πρὸς Δωδωναίων ἐπὶ τοῦδε αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι ἦσαν, ἐδόκεον δέ σφι ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι. Μετὰ δὲ χρόνον τὴν πελειάδα ἀνθρωπηίῃ φωνῇ αὐδάξασθαι λέγουσι **9** Εὐριπίδης: fr. 1021 Kannicht **11** Πίνδαρος: fr. 58 Maehler

1–12 haec cum sch. pr. coniuncta in codd. (εἰς αὐτό L: ἄλλως R: sine voce coniunctiva T) separatim posui **1** lm. addidi Δωδώνῃ] Δωδώνι R **2** πέλειαι] πελιαὶ R ἐμαντεύετο] ἐμαντεύοντο R ἀπὸ] ἐπὶ R οἱ] καὶ οἱ T **3** οὕτω om. T post οὕσας add. καὶ πεπολιωμένας μαντεύεσθαι T **3–4** καὶ γὰρ τοὺς] τοὺς δὲ T **4** Μολοσσοὶ] Μολοσοὶ T πελιούς scripsi coll. [Arc.] 44, 17–9 qui hunc accentum praecipit: πολιούς codd.: πελείους Brunck[1] δὲ om. T **5** β′ L: ϐ$^{\rho\alpha}$ T **6** Πελειάδες] πολιάδες R Δωδωναίων LT$^{p.c.}$: Δωδωνέων T$^{a.c.}$ **7** μετὰ – **8** φθέγξασθαι om. R **8** χρόνον] τὸν χρ. T φθέγξασθαι] φθέγγεσθαι T ἐπείπερ] ἐπεὶ R ἐπείπερ – **9** ἦσαν delevi glossam ad βάρβαροι (7) esse iudicans: pars Herodotei loci est secundum Papageorgiou **9** Εὐριπίδης] Εὐρ. δὲ T φησὶν αὐτάς om. R οἱ δὲ] οὐ δὲ R: ἕτεροι T **10** Λιβύην] λυβίαν R Θήβηθεν] θήβην R τὸ] τὴν Ta **11** δὲ T: om. L post δὲ add. εἰς τὸ Stephanus 337 περὶ] παρὰ R τὴν om. T **12** *Παιᾶσιν* om. TR, vide ad sch. **171–2**.1–2

173 *καὶ τῶνδε ναμέρτεια*: καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὸ Ἡρακλέους ἀλήθεια νῦν ἀποβαίνει ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ, ὥστε ὁπότερον πραχθῆναι. L **r**(R)

1 Hesych. ν 50 ναμέρτεια· ἀλήθεια

1 (lm.) *ναμέρτεια* Lascaris: *ναμερτεῖα* L: deest in R; (*τῶνδε νημερτεῖα* n.) R; accuratiss. vv. 173–4 *καὶ τῶνδε – χρεών* **2** πραχθῆναι] ἀχθῆναι R

176 (*μένειν*): ἀντὶ τοῦ ζῆν. L

1 cf. sch. *OC* 425 ubi ζήσεται ad *ἂν μείνειεν* poetae refertur

1 lm. add. Elmsley; (*μένειν* s.) L

178 (*εὐφημίαν νῦν ἴσχ´*): εὔφημα φώνει. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

179a (*πρὸς χάριν*): πρὸς ἡδονήν. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley; scholiastam *χάριν* pro *χαρὰν* legisse censuit Dindorf^{2} 243–4 (cf. sch. **179b**; sch. *Ant.* 30 πρὸς χάριν βορᾶς] πρὸς τέρψιν τροφῆς; Hesych. π 3938 πρὸς χάριν· πρὸς τέρψιν)

179b *πρὸς χάριν λόγων*: πρὸς χάριν ἀπαγγελοῦντα, λόγων ἡδονὴν διδόντα· ἐκ τοῦ στεφάνου δὲ στοχάζεται ὅτι μέλλει χρηστὰ ἀπαγγέλλειν. L T **r**(R)

1 lm. scripsi (scholiastam *χάριν* legisse coni. Dindorf^{2} 243–4 (vide ad sch. **179a**)): *πρὸς χαρὰν λόγων* LT: deest in R; (*στείχονθ´ ὁρῶ* n.) R scholio praefigunt ἀντὶ τοῦ TR λόγων] τῷ λόγῳ R **2** διδόντα] διδόναι R ἐκ] καὶ R **2–3** ἀπαγγέλλειν (vide BDR § 338, 3; 350, 2)] ἀπαγγελεῖν T

181 (*ὄκνου*): φόβου· Ὅμηρος
ὀκνείω δ ἵππων. L$^{s.l.}$

1–2 vide locos similes ad sch. **7b**.2–3 **1** Ὅμηρος: *Il.* 5.255

1 lm. add. Elmsley

185 (*τάχ´*): ἀντὶ τοῦ εὐθέως. L

1 *τάχα* per εὐθέως explanatur in sch. Eur. *Phoen.* 899; per ταχέως in e.g. sch. *OT.* 372 ...τὸ δὲ *τάχα* ἀντὶ τοῦ ταχέως· οἷον καὶ σὲ μετ´ ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν etc

1 lm. add. Elmsley; (*τάχ´* s.) L

188a *ἐν βουϑερεῖ λειμῶνι*: μέγα ϑέρος ἔχοντι ὅ ἐστι λήιον· τὸ γὰρ βου ἐπιτατικόν ἐστιν. L T

1 μέγα – λήιον: aliter Hesych. β 890 βουϑερεῖ· ἐν ᾧ βόες ϑέρους ὥρᾳ νέμονται (Soph. *Tr.* 188). καὶ +βούϑοροι τὸ αὐτό; **1** τὸ γάρ – fin.: cf. Eust. *Il.* I 385, 4 καὶ τὸ βου δὲ ἐπιτατικὸν μόριον ἐκ τοῦ τοιούτου ζῴου (scil. βοός) εἴληπται

1 (lm.) *ἐν* om. T μέγα] τῷ μ. T

188b (*βουϑερεῖ*): [ἢ] τῷ σφόδρα βαλλομένῳ καὶ ϑερομένῳ ἤγουν ϑερμαινομένῳ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. L T r(R)

1–2 haec separatim posui deleto ἢ: cum sch. **188a** coniunxit L: cum sch. **188c** coniunxerunt TR **1** lm. addidi βαλλομένῳ] διαβαλλομένῳ R ϑερομένῳ T (coni. iam Papageorgiou): καϑαιρομένῳ LR: καταϑερομένῳ Lascaris **2** ϑερμαινομένῳ post ἡλίου transp. T

188c *βουϑερεῖ*: ἢ ὄνομα τοῦ λειμῶνος ἢ πολυϑερεῖ (τὸ γὰρ βου ἐπιτατικόν ἐστιν), ὅ ἐστι πολλάκις ϑεριζομένῳ, ἵν᾽ εἴπῃ πολυφόρῳ. ἢ ὑπὸ βοῶν ϑεριζομένῳ τοῖς ὁδοῦσι, τουτέστι βοῦς τρέφοντι. L T r(R)

1–3 haec separatim posuit R: cum sch. **188b** copulavit L (ἄλλως): cum sch. **188a** copulavit T **1** lm. ex L: *ἐν βουϑερεῖ λειμῶνι* R: deest in T **1** ἢ ὄνομα – **2** ϑεριζομένῳ om. T **1** τοῦ λειμῶνος om. in spatio vacuo R γὰρ βου om. in spatio vacuo R **2** ἐπιτατικόν] ἀττικόν R ἐστιν om. R πολλάκις] πολλὰ R ϑεριζομένῳ om. in spatio vacuo R ἵν᾽] ἵνα R εἴπῃ] εἴη T πολυφόρῳ] τῷ π. T **2–3** ἢ ὑπὸ om. R **3** τουτέστι] ἢ R

192 *αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν*: εἰ εὐτυχεῖ ὁ Ἡρακλῆς, πῶς ἄπεστιν ὁ Λίχας καὶ οὐκ ἦλϑε ταχέως ἀπαγγέλλων; L T r(R)

1 lm. deest in TR; (*πῶς* n.) R; accuratiss. v. 192 *αὐτὸς – εὐτυχεῖ*; εὐτυχεῖ] εὐτυχής R post εὐτυχεῖ add. φησὶν T **2** ἦλϑε] ἔστη R ἀπαγγέλλων] ἀπαγγελῶν praebet T, idque recepit Brunck[1] prob. Nauck 430, sed cf. locos quos cum nostro composuit Bernardakis 59, i.e. sch. *Ai.* 27a; ibid. 1318 (ἀναστέλλων codd., recte); id. *OT* 924; ibid. 1223; id. *OC* 1579

193 *οὐκ εὐμαρείᾳ* [*χρώμενος*]: οὐ ῥᾳστώνῃ. L **r**(R)

1 Phot. ε 2245 εὐμάρειαν· ῥᾳστώνην, εὐχέρειαν…; Eust. *Il.* III 624, 10–11 ὅθεν καὶ εὐμάρεια κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἡ εὐχέρεια, ἡ ῥᾳστώνη

1 lm. L decurtavit Brunck[2]: deest in R; (*εὐμαρείᾳ* n.) R

193–5 (*οὐκ εὐμαρείᾳ – περιστάς*): οὐ καταφρονήσει σοῦ ἄπεστιν ἀλλὰ κρινόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν· τὸ δὲ *οὐ πολλῇ* ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγῃ. τινὲς δὲ οὕτως· οὐκ εὐχερείᾳ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστιν αὐτῷ εὐχερές παραγενέσθαι. L T **r**(R)

3 εὐχερείᾳ: cf. sch. *Ph.* 284 ubi *εὐμάρειαν* per εὐχέρειαν explicatur; Hesych. ε 6976 εὐμάρεια· εὐχέρεια...; Σ ε 959 εὐμάρειαι· εὐχέρειαι = Phot. ε 2243; ε 2245; Su. ε 3576; Eust. *Il.* III 624, 10–11 ὅθεν καὶ εὐμάρεια κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἡ εὐχέρεια, ἡ ῥᾳστώνη

1–4 haec separatim posui: cum sch. pr. coniunxerunt LR (sine voce coniunctiva): scholio **192** continuavit T (πρὸς ὃ ἀποδίδωσιν) ἄπεστιν] ἀπέστην R **1** lm. addidi **3** post οὕτως add. ἀντιγράφει ταῦτα R ante οὐκ εὐχερείᾳ subauditur *οὐκ εὐμαρείᾳ* εὐχερείᾳ ἀντὶ τοῦ om. R in spatio vacuo

194 *Μηλιεὺς ἅπας λεώς*: Μηλιεῖς ἔθνος Θετταλικὸν πλησίον Τραχῖνος· Μηλία δὲ ἡ πόλις καλεῖται. L T[s.l.] **r**(R)

1–2 cf. sch. *Ph.* 725 ...περὶ τὴν Τραχῖνα γὰρ οἱ Μηλιεῖς; sch. *Ph.* 4 *τὸν Μηλιᾶ*: τὸν Θεσσαλόν, ἀπὸ πόλεως; Steph. Byz. 450, 13 … οἱ δ᾽ ἐν Θετταλίᾳ Μηλιεῖς…

1 lm. deest in TR; (*αὐτὸν Μηλιεὺς* n.) R Θετταλικὸν] Θεσσαλίας R πλησίον – fin. om. T **2** Μηλία L ('*fictum nomen urbis ab scholiasta*' Dindorf 69): Μηλιῶ R

196 (*τὸ γὰρ πουθοῦν*): τὸ ποθούμενον. L

1 lm. add. Lascaris

197 (*μειθεῖτο*): ἀπολύσειεν. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

198 *οὐχ ἑκών, ἑκοῦσι δέ*: τοῖς Μηλιεῦσιν αὐτός, ὁ Λίχας, σύνεστιν οὐχ ἑκών· βούλεται γὰρ αὐτὸς αὐτῶν ἀποστὰς ἐλθεῖν πρὸς σέ. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*ἐκεῖνος* s.) R; accuratiss. vv. 198–9 *ἐκεῖνος οὐχ ἑκὼν – ξύνεστιν* post Μηλιεῦσι add. φησὶν T **2** αὐτὸς om. T Lp (Lascaris)

200 *ἄτομον*: τὸν ἀπόρθητον· συμβαλόντες γὰρ οἱ δυσμενεῖς δῃοῦσι τὰ χωρία. ἄμεινον δὲ τὸν ἀφιερωμένον θεοῖς καὶ ἀγεώργητον, ὃν οὐδὲ βοτὰ καταβόσκεται· τὰ δὲ τοιαῦτα χωρία ὀργάδας ἐκάλουν. L T **r**(R)

2 ἀφιερωμένον θεοῖς: cf. Phot. 344, 24 Ὀργάδες: τὰ ἱερὰ χωρία... ἀγεώργητον: contra Hesych. o 1105 ὀργάδες· γεγεωργημένοι τόποι

1 *ἄτομον* T: *ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον* L: deest in R; (*τὸν Οἴτης* n.) R συμβαλόντες] συλλαβὼν γὰρ ἀντὶ τοῦ συμβαλλόντες R συμβαλόντες – **2** χωρία ita retractavit T: ὃν οἱ δυσμενεῖς συμβαλόντες οὐ δῃοῦσιν T **2** τὸν ἀφιερωμένον] τὸ ἀφαιρωμένον R **3** post καταβόσκεται add. καὶ τέμνει T

202 *φωνήσατ᾽ ὦ γυναῖκες*: ἀντὶ ὀλολύξατε καὶ βοήσατε χάριν ὁμολογοῦσαι τοῖς θεοῖς. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 lm. deest in TR ἀντὶ] ἀν. τοῦ T: om. R καὶ βοήσατε om. R propter homoeoteleuton **2** τοῖς θεοῖς] τοὺς θεοὺς R

203–4 *ὡς ἄελπτον ὄμμ᾽ ἐμοὶ | φήμης*: *ὄμμα φήμης* φησὶν αὐτὸν τὸν φανερῶς ἀπαγγείλαντα ἢ τὸ ἀπὸ τῆς φήμης φῶς· *ἀνασχὸν* δὲ ἀναφανέν, ἀνατεῖλαν, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἡλίου. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

3 ἀνατεῖλαν: cf. Hesych. α 5218 ἀνίσχει· ἀνατέλλει; Lex. Vind. α 146b ἀνίσχει ὁ ἥλιος ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλει; Hesych. α 5220 ἀνίσχων· ἀνατέλλων = Σ α 651 = Phot. α 2014 = S α 2483 +

1 lm. ex L: deest in TR; (*ἄελπτον ὅμμ´* n.) R **1** *ὅμμα* – **2** ἢ om. T **2** τὸ – φῶς (post φῶς additis ὅμμα λέγει) supra v. 203 leguntur in T post φήμης add. φησὶν R φῶς om. R *ἀνασχὸν* RLp$^{p.c.}$ (Lascaris): ἀνασχὼν LLp$^{a.c.}$: om. T δὲ om. TR ἀναφανὲν – fin. supra v. 204 leguntur in T

206 *ἐφεστίοις ἀλαλαῖς*: ταῖς ἐπὶ τῶν θυσιῶν εὐχαῖς· ἀντὶ ὁ πᾶς οἶκος Ἡρακλέους θυσίας καὶ εὐχὰς ποιείτω. L T **r**(R)

1 lm. ex L (*ἀλαλαῖς* pro *ἀλαλαγαῖς* etiam apud poetam in L): *ἐφεστίοις ἀλλαλαγαῖς*, sic ut apud poetam T: deest in R; (*δόμους* n.) R; pars ἀντὶ – fin. ad lm. latius, vv. 205–6 *ἀνολολυξάτω – ἀλαλαῖς*, spectat (interpretem *ἀνολολυξάτω δόμος* cognovisse coni. Wolff 49) τῶν om. R ἀντὶ] ἀν. τοῦ TR **2** Ἡρακλέους] τοῦ Ἡρ. T ποιείτω] ποιήτω R

207–8a *ἐν δὲ κοινός – ἴτω*: εἴ τις μελλόνυμφός ἐστιν εἴτε γεγαμηκὼς ἡκέτω· κοινὴ γὰρ πάντων ἐστίν εὐχή. L T **r**(R)

1 lm. scripsi: *ὁ μελλόνυμφος* L: deest in R et T, quippe qui hoc sch. cum sch. **206** copulet (καὶ εἴ τις); (*μελλόνυμφος* n.) R εἴ τις] εἴτε R **2** γὰρ om. R πάντων om. T

207–8b (*ἐν δὲ κοινὸς– κλαγγά*): ἡκέτω δὲ πᾶσα κλαγγὴ ἀρσένων τε καὶ θηλειῶν, κοινὴν εὐχὴν ποιησάτω. L T **r**(R)

1 haec a sch. pr. segregavi lm. addidi πᾶσα] πᾶσι R τε om. TR **2** ante κοινὴν add. καὶ T

207–8c (*κοινώς…κλαγγά*): τὸ *κοινὸς* Ἀττικόν ἐστιν ὡς *κλυτὸς Ἱπποδάμεια.* L T

1–2 cf. sch. **416a**[1], sch. **446a**; sch. Eur. *Hec.* 149 (ad *ὀρφανόν*, i.e. Ἑκάβην, spectans): ἔρημον. ὡς «κλυτὸς Ἱπποδάμεια» [B 742]; ibid. 296 (ad lm. *στερρός*): ἀντὶ τοῦ στερρά, ὡς «κλυτὸς Ἱπποδάμεια» [B 742]. Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα; ibid. 299; id. *Andr.* 711; sch. Aesch. *Pr.* 592b; sch. Hom. *Il.* 2.742 <κλυτὸς Ἱπποδάμεια:> ὅτι ἀντὶ τοῦ κλυτή κλυτός εἶπεν; Apollon. Dysc. *Constr.* 293, 3–12; Eust. *Il.* III 27, 27 – 28, 5 Τὸ δὲ ἀνεκτός Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς ἔχει ἀντὶ τοῦ ἀνεκτή καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ [ἡ ἀργός καὶ τοῦ ἰατρός καὶ μάγος τέχνη, καὶ τοῦ] κλυτὸς Ἱπποδάμεια, καὶ τοῦ «ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος», καὶ τῶν ὁμοίων, οἷς οὐ μόνον ἀνάλογα τὸ κοινὸς κλαγγή, ἡ κοινή, καὶ μοῖρα διαιρετός καὶ γυνὴ σιγηλός καὶ μεμπτός καὶ πημονὴ λαθραῖος καὶ νόσος ἐπακτός, ἀλλὰ καὶ ἑτεροῖα, ὁποῖον τὸ τύχη σωτήρ καὶ δόκησις ἀγνώς. (v. 114–8) 2 Hom. *Il.* 2.742

1 lm. addidi post κοινὸς add. δὲ T, quippe qui hoc sch. cum sch. **207–8b** coniungat **2** *κλυτὸς*] τὸ κλ. T

212 *βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον*: ἀνυμνεῖτε καὶ τιμᾶτε τὴν ἅμα τῷ Ἀπόλλωνι σπαρεῖσαν, τὴν ἐν Ὀρτυγίᾳ τιμωμένην. *Νύμφας* δέ φησι τὰς Ὀρεστιάδας παρόσον ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβει ἡ Ἄρτεμις. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*βοᾶτε τὰν* n.) R; accuratiss. vv. 212–5 *βοᾶτε – Νύμφας* ἀνυμνεῖτε, ει in rasura in L ἀνυμνεῖτε] ἀνυμν. φησὶ T τιμᾶτε L (τιμᾶται dedit Papageorgiou) et TR τὴν om. R **2** σπαρεῖσαν] σ. Ἄρτεμιν T: om. R τὴν] καὶ τὴν R Ὀρτυγίᾳ] Ὀργίᾳ R **3** διατρίβει ἡ Ἄρτεμις] ἡ Ἄρ. διατρ. T

214 *ἀμφίπυρον*: παρόσον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δᾳδουχεῖ ἡ αὐτὴ οὖσα τῇ Ἑκάτῃ. L T[s.l.]

1 ἀμφοτέραις – δᾳδουχεῖ: cf. sch. Ar. *Ra.* 1361b (ad lm. *διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας*) ὅτι λαμπάδας ἔχει διττάς

1–2 sch. **214** post sch. **216** collocat L, adscriptis tamen litteris α᾽ et β᾽ **1** lm. deest in T παρόσον] ὅτι T

216 *ἀείρομ΄*: μετεωρίζομαι ἐν τῷ χορεύειν εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἄνω αἴρομαι· τὸ γὰρ μελιδάριον οὐκ ἔστι στάσιμον, ἀλλ΄ ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ὀρχοῦνται. L T **r**(R)

1–2 ἄνω αἴρομαι: Hesych. α 1307 ἀείρομαι· ἄνω αἴρομαι. Σοφοκλῆς Τραχινίαις (216)

1–3 de ordine in L vide ad sch. **214** **1** lm. *ἀείρομ΄* scripsit Brunck[2]: *ἀείρομαι* T: *ἀείρομ΄* (sic L; *ἀείρομαι* dedit Papageorgiou) *οὐδ΄ ἀπώσομαι* L: deest in R; (*τὸν αὐλὸν* n.) R ante μετεωρίζομαι add. τουτέστι T **1–2** καὶ ἄνω αἴρομαι om. T **2** αἴρομαι] ἔρχομαι R μελιδάριον] μελύδριον T; de formis diminutivis in –ιδ-αριον cf. e.g. Arist. *Rhet.* 1405[b] 31 χρυσιδάριον, ἱματιδάριον; vide etiam Debrunner, *Griech. Wortbild.* §295 et Chantraine, *Formation des Noms* §57

217a [*τὸν αὐλόν,*] *ὦ τύραννε*: ὦ αὐλὲ ἢ ὦ Ἡράκλεις ἢ ὦ Διόνυσε. L T[s.l.]

1 haec supra v. 221 tamquam ad *παιάν* pertinentia leguntur in T lm. L decurtavit Brunck[2]: deest in T

217b[1] (*ὦ τύραννε – φρενός*): ὦ αὐλέ, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τύραννε· ἐρεθίζει γὰρ ὁ αὐλὸς τὰς παρθένους πρὸς τὴν χορείαν. L **r**(R); cf. gll. in T[s.l.]

1–2 hoc sch. separatim post sch. **218** collocat R: cum sch. **217a** coniunxit L (ἄλλως) **1** lm. addidi; (*τὸν αὐλὸν* s.) R **1–2** ὦ αὐλέ - χορείαν] αὐλέ gl. ad *τύραννε΄*, τῆς ψυχῆς gl. ad *φρενός*, nec plura T, sed vide ad sch. **217b[2]**.1

217b[2] (*ὦ τύραννε – φρενός*): ἀντὶ τοῦ ὦ κρατῶν τῆς ἐμῆς φρενός· ἐν δὲ τῷ ταῦτα λέγειν ὀρχοῦνται ὑπὸ χαρᾶς. L T **r**(R)

1–2 haec a sch. pr. separavi **1** ante ἀντὶ verba πρὸς τὴν χορείαν ex sch. pr. sumpta posuit T **2** ὀρχοῦνται] ὀρχεῖται T (vide 1)

218 *ἰδού μ´ ἀναταράσσει* | *εὐοῖ μ´*: εἰς Βακχικὴν ἅμιλλαν, τουτέστι χορείαν, παρορμᾷ με ὁ κισσός. τὸ δὲ *ὑποστρέφων* ἀντὶ τοῦ ἀπὸ λύπης εἰς ἡδονὴν μετάγων ἢ ὑποβάλλων. L T$^{s.l.}$ **r**(R); cf. etiam gll. in T$^{s.l.}$

1 lm. deest in TR; (*μ´ ἀναταράσσει* n.) R; accuratiss. vv. 218–20 *ἰδού μ´* – *ἅμιλλαν* (lm.) *εὐοῖ*] *εὐοῖ* L (ut apud poetam L) εἰς – **2** κισσός] παρορμᾷ με gl. ad *εὐοῖ μ´*, βακχικὴν gl. ad *βακχείαν*, χορείαν gl. ad *ἅμιλλαν*, nec plura T **2** τὸ δὲ *ὑποστρέφων* om. T, quippe qui verba ἀντὶ τοῦ (2) – fin. supra verbum poetae *ὑποστρέφων* scripsit **3** εἰς ἡδονὴν om. R ἢ om. T

223 *ἀντίπρῳρα*: ἐναντία, ἀντικείμενα τοῖς προτέροις κακοῖς, ἀγαθά. ἢ ἀντιπρόσωπα, ὑπ´ ὄψιν ὁρώμενα· ὑποδεικνύουσι δὲ τὸν Λίχαν ἐρχόμενον. L T **r**(R)

2 ἀντιπρόσωπα: cf. Hesych. α 5466 ἀντίπρωρα· ἀντιπρόσωπα. Πρώρα γὰρ τὸ πρόσωπον, καὶ ἀνδρόπρωρον· ἀνδροπρόσωπον. Σοφοκλῆς Τραχινίαις (223)

1 lm.] deest in R; (*ἀντίπρῳρα* n.) R **2** ὁρώμενα] δρώμενα T ὑποδεικνύουσι] ὑποδείκνυσι T δὲ om. R

228 (*χαρτόν*): ἄξιον χαρᾶς. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 cf. Σ χ 36 χαρτά· χαρᾶς ἄξια = Su. χ 141; Hesych. χ 212 χαρτός· χαρᾶς ἄξιος...

1 lm. add. Lascaris; (*χαρτόν* s.) L

230a[1] *κατ´ ἔργου κτῆσιν*: κατὰ τὴν τοῦ ἔργου πρᾶξιν, τουτέστιν ἀξίως τῆς Ἡρακλέους ἀρετῆς προσφωνούμεθα. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*ἔργου κτῆσιν* n.) R; post πρᾶξιν add. φησὶ T τουτέστιν – **2** ἀρετῆς post προσφωνούμεθα transp. T

230a[2] (*κατ΄ ἔργου κτῆσιν*): ἀντὶ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν. L; cf. gl. in T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris; (*κατ΄* s.) L ἀντὶ – fin.] τὴν ἐπαγγελίαν gl. ad *κτῆσιν* nec plura T

230–1 (*ἄνδρα – ἔπη*): ἀντὶ οἵων ἔδει τυχεῖν προσφωνημάτων τοὺς τὰ τοιαῦτα κατειργασμένους, ἐτύχομεν. L T **r**(R)

1–2 haec a sch. **230a**[1] segregavi **1** lm. addidi ἀντὶ] ἀν. τοῦ TR

236 (*πατρῴας*): ἀντὶ τοῦ Ἑλλάδος· Ἀργεῖος γὰρ ὁ Ἡρακλῆς. L T[s.l.]

1 lm. add. Brunck[2] Ἑλλάδος] τῆς Ἑλλ. T

237 *ὁρίζεται*: κατασκευάζει, ἵστησιν. L[s.l.] T

1 lm. sic T: deest in L inverso ordine T

238a *τέλη* θυσίας. L T **r**(R)

1 Eust. *Il.* III 15, 6–8 Σύστοιχον δὲ τῇ τοιαύτῃ σημασίᾳ καὶ τὸ δηλοῦν τὴν θυσίαν τέλος, οὗ χρῆσις καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ «τέλη ἔγκαρπα», ὃ ἀλλαχοῦ διασαφῶν ἔφη «θύματα πάγκαρπα»; ibid. III 354, 1 δῆλον δ΄ ὅτι τέλος καὶ ἡ θυσία

1 lm. ex L: *τέλη* δὲ T quippe qui hoc sch. cum sch. **237** conectat: om. R; (*βωμοὺς* n.) R lemmati verba *τέλη τ΄ ἔγκαρπα* praeposuit L

238b <*τέλη*> *ἔγκαρπα* [δὲ] τὰ θυμιάματα ἀπὸ ἀνθῶν ἢ καρπῶν. L T **r**(R)

1 haec a sch. pr. separavi **1** *τέλη* addidi δὲ delevi post δὲ add. ἤτοι T θυμιάματα] θύματα R ἀπὸ] τὰ ἀπὸ T ἀνθῶν … καρπῶν] ἄνθους … καρποῦ R

238c *Κηναίῳ Διί*: Κήναιον Εὐβοίας ἀκρωτήριον ἀπὸ Κηναίου τοῦ Ἐλεφόρου. L T **r**(R)

1 sch. **752** ἦλθεν εἰς τὴν Εὔβοιαν ᾗ ἀκρωτήριόν ἐστι τὸ Κήναιον; Eust. *Il.* I 431, 19–20 περὶ τὸ Κήναιον, τῆς Εὐβοίας ἀκρωτήριον

1 lm. deest in R et T, quippe qui hoc sch. cum sch. **238b** coniungat (τὸ δὲ Κήναιον); (*Κηναίῳ Διί* n.) R Κήναιον] Κήναι R Κηναίου] ηναίου R **2** Ἐλεφόρου] Ἐφήρου R; corruptum esse iudicat Papageorgiou: Κλεοφόρου vel Τελεσφόρου temptavit Nauck 431: Ἐλεφήνορος Zielinski 54

239 *εὐκταῖα φαίνων ἢ ἀπὸ μαντείας*: πότερον αὐτὸς εὐξάμενος καὶ ὑποσχόμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο ποιεῖν ἢ ἀπὸ μαντείας, θεοῦ τινος κελεύσαντος; L T **r**(R)

1 εὐξάμενος: cf. Orus fr. A 49 … τὸ δὲ εὐκταῖον ἐν Νόμοις Πλάτωνος (687e) ἐπὶ τοῦ κατευγμένου καὶ οἷον κατ᾽ εὐχὴν ἀποδιδομένου…; Hesych. ε 6945 εὐκταῖον· τὸ κατ᾽ εὐχὴν ἀποδιδόμενον

1 lm. deest in TR; (*εὐκταῖα φαίνων* n.) R (lm.) ἢ] ἡ L post πότερον add. φησὶν T αὐτὸς om. R **2** ἐπὶ] ἐν T ποιεῖν] ποιεῖ T

240 *εὐχαῖς, ὅθ᾽ ᾕρει*: κατευχαῖς φησιν αὐτοῦ τελεῖσθαι τὰς θυσίας· ὅτε γὰρ ἐκράτησεν Οἰχαλίας εὐχαριστήριον τὰς θυσίας προσήγαγεν. L T **r**(R)

1 lm. deest in R et T, quippe qui hoc sch. scholio **239** continuet (πρὸς ὃ ἐπάγει); (*ὅθ᾽ ᾕρει* n.) R; accuratiss. 240–1 *εὐχαῖς – γυναικῶν* **1** κατ᾽εὐχάς – θυσίας] haec ita rescripsit T: πρὸς ὃ ἐπάγει κατ᾽ εὐχὰς λέγων αὐτῷ τελεῖ τὰς θυσίας **1** κατευχαῖς L: κατ᾽ εὐχὰς rescripsit T: κατ᾽ εὐχαῖς R **2** εὐχαριστήριον] εὐχαριστηρίους Lascaris, sed εὐχαριστήριον pro substantivo accipiendum est

242 (*τοῦ ποτ᾽ εἰσί*): ἀντὶ τίνος εἰσὶ δεσπότου; L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris, nisi quod pro *εἰσί* scripsit *εἰσίν*; (*τοῦ* s.) L ἀντὶ om. T

243a *οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμφοραί*: δυσγενεῖς γὰρ δοκοῦσιν εἶναι, εἰ μὴ ἄρα με σφάλλουσιν αἱ κατ᾽ αὐτὰς συμφοραί. L T **r**(R)

1 lm.] *οἰκτραὶ γάρ* T: deest in R; (*γάρ, εἰ μὴ* n.) R; accuratiss. v. 243 *οἰκτραὶ – κλέπτουσί με* δυσγενεῖς] δυστυχεῖς Hermann[2] 47, at scripturam librorum defendit Wolff 189 (scholiasta ad verba *τοῦ ποτ᾽ εἰσί* v. 242 spectat)

243b (*εἰ μὴ – κλέπτουσί με*): τουτέστιν, εἰ μὴ ἄρα διὰ τὴν τύχην ὑπεδύσαντο οἶκτον. L T **r**(R)

1–2 haec a sch. pr. separavi **1** lm. addidi **2** οἶκτον] τὸν οἶκ. T

244 *ταύτας ἐκεῖνος*: ἵνα τὰς μὲν αὐτὸς ἔχῃ, τὰς δ᾽ ἀνιερώσῃ τοῖς θεοῖς. L **r**(R)

1 lm.] deest in R; (*ταύτας* n.) R; accuratiss. vv. 244–5 *ταύτας ἐκεῖνος … ἐξείλεθ᾽ αὑτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν* τὰς (pr.) om. R δ᾽] δὲ R ἀνιερώσῃ] ἀφιερώσῃ R

246 *ἢ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει*: ἆρ᾽ οὖν τὸν πολὺν τοῦτον καὶ ἀνάριθμον χρόνον τῶν ἡμερῶν ἐν τῇ Οἰχαλίᾳ διέτριψεν; *ἄσκοπον* δὲ πολύν, ὃν οὐκ ἄν τις ἐπιλογίσαιτο καὶ καταμάθοι διὰ τὸν χρόνον. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*κἀπὶ ταύτῃ* n.) R; accuratiss. vv. 246–7 *ἢ κἀπὶ – ἀνήριθμον* (scholiastam *ἀνήριθμον* vel *ἀνάριθμον* pro *ἀρίθμιον* legisse conicias) **1–2** καὶ ἀνάριθμον χρόνον] καὶ ἀναρίθμητον χρ. T: χρόνον καὶ ἀναρίθμητον R **2** χρόνον post τοῦτον (1) praebet R διέτριψεν] διατρίψαι R πολὺν] τὸν π. TR **3** καὶ] serius additum in L διὰ τὸν χρόνον] διὰ τὸ μῆκος T, quod recepit Brunck[1] prob. Nauck 431: διὰ τὸ χρόνιον vel potius verba haec delenda censet Bernardakis 59, sed διὰ τὸν χρόνον h.l. διὰ τὸν πολὺν χρόνον valet

247 (*ἀνήριθμον*): ἀντὶ ἀναρίθμητον. L$^{s.l.}$

1 Phot. α 1931 Ἀνήριθμον· ἀναρίθμητον. Αἰσχύλος Προμηθεῖ (90)

1 lm. add. Lascaris (scholiastam *ἀνήριθμον* vel *ἀνάριθμον* pro *ἀρίθμιον* legisse conicias)

250a (*ἐμπληθείς*): πραθείς. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 cf. sch. *Ant.* 1036 ubi *ἐξημπόληται* per πέπραται explicuit; sch. (vetTr) Ar. *Pac.* 448a *ἵν´ ἐμπολᾷ βέλτιον*: ἵνα πιπράσκῃ πλείονος...

1 lm. add. Elmsley

250b *τοῦ λόγου δ´ οὐ χρὴ φθόνον*: μέμψιν· οὐ χρή, φησί, μέμφεσθαι οἷς ἂν πράξῃ ὁ Ζεύς· ἰδίῳ γὰρ λογισμῷ πάντα πράττει ὡς θέλει. ἢ οὕτως· οὐ χρὴ ἀηδῶς ἀκούειν τὸν λόγον, ὅ ἐστιν ἐξευτελίζειν καὶ ψέγειν. ἢ οὐ χρὴ παραιτεῖσθαι λέγειν τὰ παρὰ Διὸς γινόμενα κἂν ᾖ χαλεπά. L T **r**(R)

1 μέμψιν: sch. Eur. *Hec.* 288 *φθόνος* νέμεσις. σημειωτέον δὲ ὅτι τὸν φθόνον νῦν ἐπὶ τοῦ μώμου τίθησιν, ὡς ἐν Θησεῖ [fr. 387 Kannicht] «καίτοι φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσω»; (ad idem lm., i.e. *φθόνος*) ἀντὶ τοῦ μέμψις; id. *Phoen.* 545 φθόνον ἔχει: ἀντὶ τοῦ μέμψιν; sch. Thuc. VII 77, 4 φθόνου: μέμψεως; Eust. *Od.* I 65, 36–40; ibid. II 205, 43–4

1 lm.] *φθόνον* R: deest in T; (*φθόνον* n.) R; accuratiss. 250–1 *τοῦ λόγου – φανῇ* μέμψιν om. T **3** ἐξευτελίζειν] εὐτελίζειν T **3–4** καὶ ψέγειν om. R propter homoeoteleuton **4** λέγειν] καὶ μὴ λέγ. T Διὸς] τοῦ Δ. T

253 (*ἐνιαυτόν*): ὁ Ἡρόδωρος γʹ ἔτη λέγει. L T$^{s.l.}$

1 Ἡρόδωρος: *FGrHist* 31 fr. 33

1 lm. add. Lascaris ὁ om. T Ἡρόδωρος '*Scribendum Ἡρόδωρος, ut Brunckius*[2] *edidit, fortasse ex coniectura Valckenarii, qui sic emendavit in exemplari quod ad Hermannum pervenit*' Dindorf 69: Ἡρόδοτος LT γʹ L: τρία T

254 (*ἐδήχθη*): ἐλυπήθη. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 cf. sch. *Ph.* 378 δηχθεὶς] λυπηθείς; sch. *Ph.* 1358 ubi *΄δάκνει* per λυπεῖ explanatur; sch. (vet/Tr) Ar. *Vesp.* 253; Hesych. δ 131; Lex. Patm. 145, 26; sch. Aesch. *Th.* 399b δάκνουσ΄] λυποῦσι; Hesych. δ 904 δήξομαι· λυπήσω…; Σ δ 140 δήξομαι· λυπήσω = Phot. δ 279; Hesych. δ 126 δάκε· ἐλύπησε (E 493); sch. Eur. *Phoen.* 383; Hesych. δ 147; sch. (vet) Ar. *Ach.* 1b (i) … 'δέδηγμαι΄ δὲ ἀντὶ τοῦ … λελύπημαι unde Su. δ 142

1 lm. add. Elmsley

256 *τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους*: τὸν αἴτιον καὶ σχεδὸν αὐτὸν ποιήσαντα τοῦ πάθους· λέγει δὲ τὸν Εὔρυτον. L T **r**(R)

1 Eudem. Rhet. 5, 11–3 ἀγχιστήρ, ὁ κοινωνὸς τοῦδε τοῦ πράγματος. ὁ σχεδὸν αὐτὸς ποιήσας ὡς Σοφοκλῆς «ἦ μὴν τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους».

1 lm.] *τὸν ἀγχιστῆρα* T: deest in R; (*ἦ μὴν τὸν* n.) R καὶ σχεδὸν αὐτὸν] αὐτὸν σχεδὸν R σχεδὸν] πλησίον T **2** τοῦ πάθους] τὸ πάθος **a** (coni. Lascaris prob. Nauck 431 '*si genuinus est verborum ordo*'): <τὰ> τοῦ πάθους vel <τὰ> τοῦ<δε τοῦ> πάθους Berrnardakis 59; sed τοῦ πάθους liberius ad τὸν αἴτιον (1) adnecti potest

257 (*ἔτι*): πλεονάζει τὸ *ἔτι*. L

1 lm. addidi

258a (*ἡλίωσε τοῦπος*): ἐματαίωσεν, μάταιον εἶπεν τὸ ἔπος. L$^{s.l.}$ T **r**(R)

1 cf. sch. *Od.* 5.104 οὔτε παρεξελθεῖν οὔθ᾽ ἁλιῶσαι] οὔτε μάταιον ἡγήσασθαι, οὔτε παρεξελθεῖν καὶ ἀπειθῆσαι. ἁλιῶσαι, ματαιῶσαι; Apoll. S. 23, 21; Hesych. α 3083; Eust. *Od.* I 203, 14 ἁλιῶσαι δὲ τὸ παντελῶς ματαιῶσαι καὶ ἀφεῖναι διεκπεσεῖν ἄπρακτον; Zonar. 137, 10 Ἁλίωσεν. ἐματαίωσεν; sch. D Hom. *Il.* 16. 737 ἁλίωσε: ματαίως ἐποίησεν unde Su. α 1238; sch. *OC* 1469 ἅλιον] μάταιον; sch. *Ph.* 840 ubi *ἁλίως* per μάτην explanatur

1 lm. add. Papageorgiou: *οὐκ ἡλίωσεν* (spiritu leni, ut apud poetam) T: deest in LR; (*ἡλίωσε* n.) R ἐματαίωσεν] οὐκ ἐμ. T (vide lm. T) μάταιον] οὐ μ. T (vide lm. T)

258b *ἀλλ᾽ ὁθ᾽ ἁγνὸς ἦν*: ὅτε ἥγνισεν αὑτὸν ἀπὸ τοῦ φόνου, ὅ ἐστιν ὅτε ἐπλήρωσε τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου δουλείαν. L T **r**(R)

1 lm. deest in R et T, quippe qui hoc sch. cum sch. **258a** coniungat (ἀλλ᾽ ὅτε); (*ἀλλ᾽ ὁθ᾽* n.) R ἥγνισεν αὑτὸν scripsi coll. sch. **287**.2: ἥγνισεν ἑαυτὸν **a**: ἥγνισεν LR (ἥγνκεν dedit Papageorgiou) et T: ἥγνισεν R: ἡγνίσθη Lascaris: an ἥγνευσεν? **2** ante ἐπλήρωσε add. ἥγνισε καὶ R ὑπὲρ] ἀπὸ R post δουλείαν add. καὶ τὰ ἑξῆς T

259 (*ἐπακτόν*): συμμαχικόν, οὐκ ἴδιον. L T$^{s.l.}$

sch. in Aesch. *Th.* 583b ἐπακτὸν] ἀλλότριον; ibid. 583c ἐπακτὸν] ξένον, ἀλλότριον; ibid. 583d ἐπακτὸν] ἐπείσακτον; sch. Eur. *Hipp.* 318 ubi ἐπακτή per ἡ ἔξωθεν ἐπαγομένη explicatur; sch. Thuc. VI 20, 4 ἐπακτῷ: ξένῳ; Σ ε 564 ἐπακτόν: ἐπαγόμενον, ξένον… = Phot. ε 1329 = Su. ε 1932 (unde Zonar. 808, 10); aliter sch. **491a**[1]

1 lm. add. Elmsley; (*ἐπακτόν* s.) L post συμμαχικόν add. καὶ T

259–60 (*πόλιν* | *τὴν Εὐρυτείαν*): τὴν Οἰχαλίαν. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Papageorgiou

263 *ξένον*: φίλον. L T$^{s.l.}$

1 cf. sch. Aesch. *Th.* 727b ξένος] φίλος; sch. Eur. *Hec.* 26; sch. D Hom. *Il.* 6.215; Apion 96, 3 L.; sch. Pi. *O.* 4.7a, c; sch. Ap. Rh. 26, 1; sch. Theocr. II 161–2d; sch. Thuc. IV 78, 4; Hesych. ξ 30; Su. ξ 45

1 hoc sch. ad v. 263 rettulit T (ut iam Papageorgiou): ad *ἐφέστιον* (v. 262) rettulit L qui *ξένον* ut partem scholii praebet lm. deest in T

264a *ἐπερρόθησε*: σφοδρῶς ὕβρισεν ἢ εἰς τὴν παιδοκτονίαν τῶν ἀπὸ Μεγάρας τέκνων ἢ ὅτι πολλαῖς πρώην ὡμίλησεν γυναιξὶν ὡς Ἀπολλόδωρος. L T **r**(R)

1–3 haec Herodoro haesitans tribuit Jacoby, *FGrHist* 31 fr. dub. 66, Wilamowitz secutus qui Ἀπολλόδωρος (3) in Ἡρόδωρος mutaverat **1** ὕβρισεν: cf. sch. *Ant.* 413 ἐπιρρόθοις] λοιδόροις, ὑβριστικοῖς; sch. *Ant.* 290 ἐρρόθουν] ὕβριζον; Hesych. ε 5131 ἐπιρρόθητα· ἐπίψογα = Phot. ε 1681 παιδοκτονίαν: cf. Apollod. II 128 ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν ... οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, ... Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ δεδοικέναι λεγόντων μὴ τεκνοποιησάμενος τὰ γεννηθησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ. **2** πολλαῖς … γυναιξὶν cf. sch. **460**

1 lm.] *ἐπερρόθησεν* L: *ἐπερρόθησησεν* (sic) Ta: deest in R; (*ἐπερόθησε* n.) R ante σφοδρῶς add. ἀντὶ τοῦ R **2** ὡς] ὡς φησὶν T **3** Ἀπολλόδωρος] Ἡρόδωρος Wilamowitz (vide supra **1–3**)

264b (*ἀτηρᾷ φρενί*): ἀπηνεῖ καὶ σκληρᾷ γνώμῃ. L; cf. gll. in T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris; (*ἀτηρᾷ* s.) L **1** ἀπηνεῖ – fin.] ἀπηνεῖ gl. ad *ἀτηρᾷ*, γνώμῃ gl. ad *φρενί* nec plura T

265 *λέγων χεροῖν μέν*: λέγων αὐτὸν ἡττᾶσθαι τῶν αὐτοῦ τέκνων, εἰ καὶ ἄφυκτα βέλη ἔχει. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 lm. deest in TR; accuratiss. vv. 265–6 *λέγων – κρίσιν* λέγων om. T αὐτοῦ τέκνων] τέκ. αὐτ. T

266 *τῶν ὧν τέκνων λίποιτο*: τοῦτο ἰδίως· οὐ γὰρ ἠλαζονεύσατο μόνον περὶ τῶν παίδων ἑαυτοῦ ἀλλὰ καὶ δῶρον τοξείας προθεὶς τὴν Ἰόλην νικήσαντι Ἡρακλεῖ οὐκ ἠγγύησεν. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν ἀριθμός. Ἡσίοδος μὲν γὰρ δ΄ φησιν ἐξ Εὐρύτου καὶ Ἀντιόχης παῖδας, οὕτως·

ἡ δ΄ ὑποκυσαμένη καλλίζωνος Στρατονίκη
Εὔρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν·
τοῦ δ΄ υἱεῖς ἐγένοντο Δηίων Κλυτίος τε
Τοξεύς τ΄ ἀντίθεος ἠδ΄ Ἴφιτος ὄζος Ἄρηος·
τοὺς δὲ μέθ΄ ὁπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόχη κρείουσα παλαιὸν γένος Ναυβολίδαο

Κρεόφυλος δὲ β΄, Ἀριστοκράτης δὲ γ΄, Τοξέα, Κλυτίον, Δηίονα. L T r(R)

2 ἀλλὰ – **3** ἠγγύησεν: cf. Apollod. II 128 ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν (scil. Ἡρακλῆς) καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐτῶν γενόμενος οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου… **6** Hes. fr. 26.27–31 et 31a M.-W. **8** pro Deione Molionem nominavit Diod. Sic. IV.37.5 καὶ τοὺς Εὐρύτου παῖδας ἀπέκτεινε (scil. Ἡρακλῆς), Τοξέα καὶ Μολίονα καὶ Κλυτίον **12** Κρεόφυλος: *Oech. Hal.* fr. 3 Bernabé = *Oech. Hal.* fr. 3 Davies Ἀριστοκράτης: *FGrHist* 591 fr. dub. 6

1 lm. deest in TR; (*ὧν τέκνων* n.) R; accuratiss. *τῶν ὧν – κρίσιν* ἠλαζονεύσατο] ἠλαζονεύετο R μόνον] μόνων R **2** παίδων ἑαυτοῦ] ἑαυτοῦ παίδων T δῶρον] δώρων R **3** Ἡρακλεῖ] τῷ Ἡρ. TR ἠγγύησεν] ἠγγύευσε R διαφωνεῖται] διαφανεῖται R Εὐρυτιδῶν] -τίδων (hoc accentu) TR **4** μὲν] μὲν μὲν sic R δ΄ τέσσαρας TR Ἀντιόχης] Ἀντιόπης Bentley **6** *ἡ δ΄*] οὐδ΄ R *ὑποκυσαμένη* T (coni. iam Dindorf 69): ὑποκυσσαμένη L **7** post *ἐγείνατο* add. οἱ T *φίλτατον*] φίλον T **8** *ἐγένοντο* TLp (Lascaris): γένοντο L *Δηίων* L$^{p.c.}$: Ἰδηήων L$^{a.c.}$: Διοίων T: Μολίων Hermann 60 coll. Diod. Sic. IV.37.5 (vide supra) prob. Dindorf 69 *Κλυτίος*] Κλύτιος (vide 12) T *τε* om. TR **9** *ἠδ΄*] εἰ δ΄ T **11** Ἀντιόχη – Ναυβολίδαο om. R *Ναυβολίδαο*] Αὐβολίδαο T **12** Κρεόφυλος L: Κρεώφυλος Brunck[1]: om. T δὲ β΄ om. T γ΄] τρεῖς T: δύο R Τοξέα] Τονέα T Κλυτίον] Κλύτιον T (vide 8) Δηιόνα L: Διηόνα T

267–8 (*ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου … | ῥαίοιτο*): λείπει ἡ ὑπό, ὡς ὑπὸ ἐλευθέρου ἀνδρὸς ὑβρίζοιτο. λέγει δὲ τοῦ Εὐρυσθέως. L; cf. gl. in T$^{s.l}$

2 ὑβρίζοιτο: cf. Hesych. ρ 62 ῥαίοιτο· φθείροιτο, πλανῷτο et Phot. 480, 17 Ῥαίοιτο: φθείροιτο qui tamen Homeri locum *Od.* 9.459 (τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ | θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ) respiciunt

1 lm. addidi λείπει – fin.] ὑπὸ gl. ad *ὡς* T, λέγει δὲ τὸν Εὐρυσθέα gl. ad *ἐλευθέρου* T nec plura T

269a (*ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν*): τῆς οἰκίας αὐτὸν ἀπεώσατο. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris ἀπεώσατο] ἀπώσατο T

269b *ὧν ἔχων χόλον*: ὑπὲρ δὴ τούτων ὀργιζόμενος Ἡρακλῆς ἐφόνευσε τὸν Ἴφιτον εἰς τὸ τῆς Τιρυνθίας ὄρος παραγεγονότα διὰ τὴν τῶν ἵππων ἀναζήτησιν. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*αὐτὸν* n.) R; accuratiss. vv. 269–73 *ὧν ἔχων – πλακός* ὑπὲρ] ὅτι R δὴ om. T τοῦτων ὀργιζόμενος om. R post τούτων add. φησὶν T Ἡρακλῆς] ὁ Ἡρ. T et R qui hoc vocabulum post ἐφόνευσε transposuit **2** τὸ ... ὄρος] τὰ ... ὄρη T παραγεγονότα] παραγενόμενον T

272 (*τότ´*): τὸ τηνικαῦτα. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley (nisi quod pro τότ´ scripsit τότε) ad *τότ´* rettulit sch. Elmsley: ad *θητέρᾳ* adscriptum est in L, sed *θητέρᾳ* per ἀλλαχόσε explicatur in sch. **272–3.**1

272–3 *θητέρᾳ δὲ νοῦν – πλακός*: ἀλλαχόσε τὸν νοῦν ἔχοντα καὶ οὐ δεινὸν πείσεσθαι προσδοκῶντα ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐδίσκευσεν. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 lm. scripsi: *τότ´ ἄλλοσ´ αὐτὸν ὄμμα* L: deest in TR; (*ἄλλοσ´ αὐτὸν* n.) R; ex ἐδίσκευσεν scholiastam *ἔδικε* pro *ἧκε* legisse collegit Meineke 292 ἀλλαχόσε] ἀλλαχοῦ T **1–2** οὐ δεινὸν LT (οὐ cum προσδοκῶντα coniunge): οὐδὲν Lp: οὐδὲν δεινὸν Valckenaer ad Eur. *Phoen.* 1427 (in: Euripides tragoediae Phoenissae, Franequerae 1755; usus sum editione Lugduni Batavorum 1802); probat Heath 81 **1** post οὐ add. δηλονότι R **2** ἀπὸ – ἐδίσκευσεν] haec separatim ut gl. supra v. 273 leguntur retractata in T ita: ἀπὸ ὑψηλοῦ ὄρους ἔρριψεν, ἐδίσκευσεν ἐδίσκευσεν] ἐδίσκευεν R

273 (*πυργώδους πλακός*): ὑψηλοῦ ὄρους. L[s.l.]

1 cf. sch. *OT.* 1103 πλάκες] αἱ ἐξοχαί, αἱ ἀνατάσεις τῶν ὀρῶν; Hesych. π 2457 πλάξ· … καὶ ὄρος (cf. Soph. Tr. 273) ...

1 lm. add. Elmsley

274 (*ἔργου*): τοῦ φόνου. L

1 lm. add. Brunck[2]

276 *οὐδ᾽ ἠνέσχετο*: οὐχ ὑπήνεγκεν αὐτοῦ τὴν μιαιφονίαν, ὅτι τὰς ἄλλας αὐτοῦ σεμνὰς πράξεις διὰ ταύτης κατῄσχυνεν. L T

1 ὑπήνεγκεν: cf. Hesych. α 4900 ἀνέξεται· ὑπομενεῖ (Eur. Med. 38)…

1 lm. accuratiss. vv. 276–8 *οὐδ᾽ ἠνέσχετο – ἔκτεινεν* post ὑπήνεγκεν add. φησὶν T αὐτοῦ L (αὐτοῦ dedit Papageorgiou) et T **2** σεμνὰς om. T

280a *ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν*: τὴν ἀδικίαν. L **r**(R)

1 lm. deest in R; (*πρατόν νιν* v. 276 n.) R post ἀδικίαν add. δηλονότι R

280b (*ὕβριν – δαίμονες*): οἷον οὐδ᾽ αὐτὸ τὸ θεῖον ὑβριζόμενον καρτερεῖ ὃ λίαν ἐστὶν ἀνεκτικώτατον. L T **r**(R)

1–2 haec sch. novum sunt in T: cum sch. **280a** coniunguntur in LR **1** lm. addidi οὐδ᾽] οὐδὲ R ὑβριζόμενον] ὀργιζόμενον R **2** ἀνεκτικώτατον **a**: ἀνεκτότατον L: ἀνεκτώτατον R: ἀνεχόμενον T

281a *κεῖνοι δὲ ὑπερχλίοντες*: οἱ παῖδες τοῦ Εὐρύτου ὑπερηφάνως λοιδορησάμενοι τῷ Ἡρακλεῖ ἀνῃρέθησαν. L T **r**(R)

1 lm. deest in R et T, quippe qui hoc sch. cum sch. **280b** conectat (ὑπερχλιδῶντες (ut apud poetam) δὲ τουτέστιν); (*ὕβριν* n.) R; accuratiss. vv. 281–2 *κεῖνοι – οἰκήτορες*
2 λοιδορησάμενοι] λοιδωρησάμενοι R ἀνῃρέθησαν] ἀνήρθησαν R

281b (*ὑπερχλίοντες – κακῆς*): ὑπερεντρυφήσαντες τῇ καθ᾽ Ἡρακλέους λοιδορίᾳ. L T **r**(R)

1 ὑπερεντρυφήσαντες: cf. sch. Aesch. *Ch.* 137 <χλίουσιν>] τρυφῶσιν; id. *Suppl.* 236 <χλίοντα>] τρυφῶντα; Hesych. ε 349 ἐγχλίει· ἐντρυφᾷ

1–2 haec a sch. pr. seiunxi **1** lm. addidi

284 *ἄζηλον*: κακοδαίμονα, ὃν οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν· Ὅμηρος *ἀμέγαρτε συβῶτα.* L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 ὃν οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν: cf. sch. **745**; Su. α 590 Ἄζηλον: ὃ οὐκ ἄν τις ζηλώσει. ἄζηλον οὕτως ἔργον ἐργάσθαι με φῄς. καὶ Ἄζηλος βίος ὁ εὐτελής. ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον, χωροῦσι πρὸς σέ. Ὅμηρος: *Od.* 17.219, 21.362

1 lm. deest in TR; (*ὀλβίων ἄζηλον* n.) R κακοδαίμονα, ὃν] κακοδαίμων ὤν R

286a (*ἐφεῖτ᾽*): ἐνετείλατο. L T$^{s.l.}$

1 cf. e.g. Hesych. ε 7372 ἐφεῖτο· ἐνετείλατο [ἐνετέλλετο] = Phot. ε 2397; Su. ε 3887 Ἐφεῖτο: ἐνετέλλετο...

1 lm. add. Lascaris, nisi quod pro *ἐφεῖτ᾽* scripsit *ἐφεῖτο* ante ἐνετείλατο add. ἐκέλευεν T

286b (*τελῶ*): ὡς προσετάγην. L

1 lm. addidi in initio scholii subaudi τελῶ

287 *αὐτὸν δ᾽ ἐκεῖνον*: τὸ ἑξῆς· αὐτὸν φρόνει ἥξοντα, τουτέστι προσδόκα, ὅταν διὰ τῆς θυσίας καθάρῃ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φόνου. L T **r**(R)

2 ὅταν – fin.] haec continere falsam verborum *ἁγνὰ θύματα* interpretationem vidit Kruytbosch 44

1 lm. deest in TR; accuratiss. vv. 287–9 *αὐτὸν – ἥξοντα* τὸ ἑξῆς om. T **2** post προσδόκα add. αὐτὸν ἥξοντα T καθάρῃ] καθαρῆ R αὐτὸν] ἑαυτὸν T

289 (*τοῦτο*): τὸ ἥξειν ἐκεῖνον. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Kruytbosch 44

291 *νῦν* [*σοι τέρψις*]: ἀντὶ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ καθ᾽ ὃν ἀπαγγέλλω τὰ χρηστά. ἢ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. L T

1 lm. codd. decurtavi ἀντὶ] ἤγουν T ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ] ἐν τῷ νῦν χρόνῳ T ἀπαγγέλλω LT: ἀπαγγέλλει Lascaris, sed grammaticus versus 291–2 Lichae continuavisse videtur

294 (*πανδίκῳ φρενί*): ἀντὶ μετὰ πάσης δικαιοσύνης. L$^{s.l.}$ **r**(R)

1 lm. add. Elmsley; (*πρᾶξιν τήνδε* n.) R ἀντὶ] ἀν. τοῦ R

296 *ὅμως δ᾽ ἔνεστι*: γνωμολογεῖ ὁρῶσα τὰς αἰχμαλώτους·
καὶ τοῦτο τοὖπος ἐστὶν ἀνδρὸς εὔφρονος,
ὅταν καλῶς πράσσῃ τις, ἐλπίζειν κακά. L T **r**(R)

2–3 fr. adesp. 460 Kannicht-Snell

1 lm. deest in TR; accuratiss. vv. 296–7 *ὅμως – ποτε* **2** post *καὶ* add. φησὶ T *τοὖπος* om. T *ἐστιν* compendiose in L *εὔφρονος* LTa: ἔμφρονος T **3** *καλῶς πράσσῃ*] καλῇ πράξει R *τις* om. T *ἐλπίζειν*] ἐλπίζει R post *ἐλπίζειν* add. καὶ T

303 *ὦ Ζεῦ τροπαῖε*: ἀποτρεπτικέ, ἀλεξίκακε· ἱκετεύει δὲ μὴ παθεῖν παραπλήσια ταῖς αἰχμαλώτισι τὰ τέκνα αὐτῆς. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*τροπαῖε* n.) R; accuratiss. vv. 303–4 *ὦ Ζεῦ – χωρήσαντά ποι* ante ἀποτρεπτικέ add. ἀντὶ τοῦ R ἀποτρεπτικέ, ἀλεξίκακε] ἀποτρόπαιε, ἀλεξίκακε gll. ad τροπαῖε T post ἱκετεύει add. τὸν Δία T **2** τὰ] καὶ τὰ R αὐτῆς] αὐτῆς T

304 (*πρὸς τοὐμὸν ... σπέρμα*): ἀντὶ κατὰ τῶν ἐμῶν παίδων. L

1 lm. addidi

305 *τῆς δέ γε ζώσης*: δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ· ὁ δὲ νοῦς· εἰ καὶ μέλλεις τι δρᾶν κατὰ τῶν ἐμῶν παίδων τοῦτο ἐμοῦ ζώσης ἀναβαλοῦ. L T **r**(R)

1 lm. ex T (Lascaris): *μηδ᾽ εἴ τι δράσεις* L: deest in R; pars ὁ (1) – fin. v. 305 *μηδ᾽ – ἔτι* explicat **2** τοῦτο] τουτέστιν R τοῦτο – fin.] ita reformavit T: μὴ τοῦτο δράσῃς ζώσης ἐμοῦ

308a [*ἄνανδρος ἢ*] *τεκνοῦσα;*: τέκνα ἔχουσα ὅπερ Καλλίμαχός φησι *παιδοῦσα*. L T$^{s.l.}$

1 τέκνα ἔχουσα: cf. Hesych. τ 384 τεκνοῦσα· τέκνον ἔμβρυον ἔχουσα Καλλίμαχος: fr. 679 Pf.

1 lm. L decurtavi **2** *παιδοῦσσα* scholiastae restituit Brunck^{2} prob. Dindorf 70

308b *πρὸς μὲν γὰρ φύσιν*: ὅσον μὲν γάρ ἐστιν ἐκ τῆς ἡλικίας καὶ φύσεως τῶν σωμάτων στοχάζεσθαι, ἄπειρος εἶ τῶν ἐκ τοῦ γάμου προσγινομένων· ἔοικας δὲ ὅμως τις εἶναι εὐγενής. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*πρὸς* n.) R; accuratiss. vv. 308–9 *πρὸς – γενναία δέ τις* γάρ (alt.)] φησὶν T ἐστιν] ζῆν R: ἔστιν Kruytbosch 44 **2** τῶν σωμάτων] τῶν ἀνθρώπων R: τοῦ σώματος Brunck^{1}, at τῶν σωμάτων h.l. generaliter dictum est (cf. infin. praes. στοχάζεσθαι) στοχάζεσθαι] στοχάσασθαι T ἄπειρος εἶ] ἄπ. ἐστὶ T τοῦ om. R **3** ἔοικας] ἔοικε TR ὅμως om. T εἶναι εὐγενής inverso ordine T

309 *γενναία δέ τις*: ἀπὸ τῆς καταστάσεως τεκμαίρεται. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 sch. supra v. 309 legitur in T: iuxta v. 313, ad *ὅσῳπερ καὶ φρονεῖν* pertinens, in L; ad v. 313 numero attribuit R lm. addidi καταστάσεως] στάσεως R

314 (*τί δ´ οἶδ´ – κρίνοις;*): τί με καὶ μάτην ἀνακρίνεις; ἀγνοῶ γάρ. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 ἀνακρίνεις: cf. Hesych. κ 4127 κρίνειν· ... ἀνακρίνειν...

1 lm. addidi; (*τί* s.) L: deest in R; (*κρίνοις* n.) R post τί add. δ´ ἄν T ἀνακρίνεις] ἀνακρί$^{\nu}$ T: ἀνακρίνει R

315 *γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις*: οὐκ ἐν ταῖς ἀπερριμμέναις καὶ εὐτελέσι τεταγμένη ἀλλὰ δῆλον ὅτι προὔχουσα ἐν εὐγενείᾳ. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*ὑστάτοις* n.) R ἀπερριμμέναις] ἀπεριμμέναις TR **2** δῆλον ὅτι] δηλονότι R: om. T post προὔχουσα add. τῶν T

317 *οὐδ᾽ ἀνιστόρουν μακράν*: ἐπολυπραγμόνουν, περιειργαζόμην· *μακρὰν* δὲ ἐπὶ πολύ· καλῶς δὲ ὁ Λίχας διὰ τὸ ὕποπτον οὐδὲ τὸ γένος αὐτῆς ὡμολόγησεν εἰδέναι. L T **r**(R); cf. gll. in T$^{s.l.}$

1 lm. deest in TR; (*ἀνιστόρουν μακράν* n.) R ἐπολυπραγμόνουν – **2** πολύ] om. in margine T, sed T$^{s.l.}$ praebuerunt περιειργαζόμην ut gl. ad *ἀνιστόρουν* et ἐπὶ πολύ ut gl. ad *μακράν* περιειργαζόμην] περιεργαζομένη R **2** post δὲ (pr.) add. ἀντὶ τοῦ R δὲ (alt.) om. T, quippe qui partem scholii καλῶς (2) – fin. separatim in margine collocet

318 (*τῶν ξυνεμπόρων*): ξυναιχμαλωτίδων· *ἔχεις* δὲ ἀντὶ τοῦ ἔγνως. L$^{s.l.}$ **r**(R); cf. gl. in T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris; (*ξυνεμπόρων* n.) R ξυναιχμαλωτίδων] τῶν ξ. R ξυναιχμαλωτίδων – fin.] συναιχμαλώτων gl. ad *ξυνεμπόρων* nec plura T

319 (*ἤνυτον*): Ἀττικῶς· ἤνυον. L T$^{s.l.}$

1 sch. Ar. *Plut.* 607a ἀλλ᾽ ἀνύειν: τινὲς μετὰ τοῦ «τ» «ἀνύτειν». πλεονάζουσι γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ «τ»; sch. Thuc. II 75, 2 ἀνύτειν: οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασί; Ael. D. α 150 ἀνύτειν· οἱ Ἀττικοί, ὅπερ ἡμεῖς ἀνύειν… = Σ^{b} α 1544 = Phot. α 2151 = Su. α 2799; Hdn. *παρεκβ.* 5, 19 ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἀνύτω λέγουσι δι᾽ ἑνὸς τ; ibid. 26, 30; Hesch. η 636 ἤνυτον· ἤνυον. ἐτέλουν (Eur. Bacch. 1100); Eust. *Il.* II 764, 15–8; III 191, 6–10; IV 434, 23–5

1 lm. add. Lascaris Ἀττικῶς om. T

320 *ἐκ σαυτῆς*: ἀπὸ σαυτῆς καὶ μὴ ὡς ἀφ᾽ ἡμῶν ἀναγκαζομένη· συμφορὰ γάρ ἐστι τὸ μὴ γινώσκεσθαί σε ἥτις τυγχάνεις. τοῦτο δέ φησιν ὡς μέλλουσα αὐτῇ δεξιῶς χρήσασθαι, εἰ γνοίη τὰ κατ᾽ αὐτήν. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*ἐκ σαυτῆς* n.) R; accuratiss. vv. 320–1 *ἐκ σαυτῆς – ἥτις εἶ* post ἀπὸ σαυτῆς add. φησίν, εἰπὲ T **2** γινώσκεσθαι] γνωσθῆναι T **3** δεξιῶς] δεξίως R

322 *οὔ τἄρα τῷ γε πρόσθεν*: ἐὰν αἰδουμένη σε φθέγξηται, κατ᾽ οὐδὲν ἄρα ἐξ ἴσου τῷ πρόσθεν χρόνῳ προκομίσειεν αὐτῆς τὴν γλῶτταν· τὸν γὰρ πρὸ τούτου χρόνον ἐσιώπα καὶ οὐδὲν πρὸς ἐμὲ τῶν καθ᾽ ἑαυτὴν ἐδημοσίευσεν οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα παντελῶς. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*πρόσθεν* n.) R; accuratiss. vv. 322–4 *οὔ τἄρα – ἐλάσσονα* ἐὰν αἰδουμένη σε φθέγξηται om. T **2** post ἄρα] ἄρα φησὶ T: ἄρα <ἂν> haesitans Blaydes 78, at vide ad sch. *El.* 259.5 προκομίσειεν] προκομίσει Bernardakis 59, at vide 2 αὐτῆς L (αὐ- dedit Papageorgiou) et T: ἑαυτῆς R: αὐ- Wolff 50 **3** πρὸ τούτου] πρὸ τοῦ T ἐσιώπα] σιώπα R

322–3 (*οὔ τἄρα – γλῶσσαν*): ὡς οὐκ ἐλάλησε πρώην, οὐδὲ νῦν λαλήσει. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 lm. addidi; (*ἥτις οὐδαμᾶ* v. 323 n.) R; nihil causae est cur cum Wolff 49 interpretem *διήσει* pro *διοίσει* putanti legisse consentiamus ὡς om. T πρώην] πρόσθεν R

325 (*ὠδίνουσα*): καταπονουμένη. L

1 lm. add. Brunck^{2}; (*ὠδίνουσα* s.) L

326 (*δακρυρρόει*): ἐδάκρυεν. L

1 cf. sch. Eur. *Alc.* 826

1 lm. add. Elmsley; scholiastam *δακρυρρόει* pro *δακρυρροεῖ* legisse coni. Wolff 21

327a (*διήνεμον*): ἔρημον, ὑψηλήν· Ὅμηρος *ἠνεμόεσσάν* φησι. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 Ὅμηρος: Hom. *Il.* 2.606, 3.305, 8.499, 12.115, 13.724, 18.174, 23.64, 23.297

1 in hoc sch. duas glossas, alteram ἔρημον, alteram ὑψ. et sqq., compositas esse censet Ellendt s.v. διήνεμος et Wolff 190 lm. add. Lascaris; (*διήνεμον* s.) L; (*διήνεμον* n.) R ὑψηλήν R et T (Lascaris): ὑψηλόν L Ὅμηρος] ἣν Ὅμ. T *ἠνεμόεσσαν*] ἠνεμόεσαν R

327b *ἡ δέ τοι τύχη*: αὐτὴ δὲ ἡ τύχη καθ᾽ ἣν σιωπᾷ ἐπιβλαβὴς μὲν αὐτῇ ἐστι, καθ᾽ ὃ οὐ τυγχάνει τῆς παρὰ σοῦ δεξιότητος· ὅμως συγγνώμην ἔχει. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*κακὴ μὲν* v. 328 n.) R; accuratiss. vv. 327–8 *ἡ δέ – ἔχει* αὐτὴ δὲ ἡ τύχη] ἡ τύχη αὕτη T (αὕτη coni. iam Hermann 72 unde *ἥδε* pro *ἡ δέ* interpretem habuisse conclusit): om. R post τύχη add. φησὶν T σιωπᾷ] σιωπᾶν R ἐπιβλαβὴς] ἐπὶ βλάβης R αὐτῇ om. R **1–2** αὐτῇ ἐστι inverso ordine T **2** ὅμως – fin. om. R post ὅμως add. δὲ T

329 *ἡ δ᾽ οὖν ἐάσθω*: μὴ ἀναγκαζέσθω λέγειν, ἀλλὰ πραττέτω ὥσπερ αὐτῇ φίλον, ἵνα μὴ δόξωμεν αὐτὴν λυπεῖν. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*ἐάσθω* n.) R; accuratiss. vv. 329–331, *ἡ δ᾽ οὖν – δόξῃ λαβεῖν*; e verbis ἵνα μὴ δόξωμεν – fin. scholium melius ad scripturam *δόξαν πρός γ᾽ ἐμοῦ λύπης λάβοι* v. 331 quadrare coni. Hermann 73 et *λύπην πρός γ᾽ ἐμοῦ δόξῃ λαβεῖν* Wolff 50 post λέγειν add. φησὶν T ὥσπερ] ὅπερ T

333 (*οἶ*): πρὸς τὸν Ἡρακλέα δηλονότι. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 lm. add. Papageorgiou; (*χωρῶμεν* n.) R ante πρὸς add. ὅπου T τὸν om. T post δηλονότι add. χωρῶμεν R

335 *αὐτοῦ γε πρῶτον*: ὁ προευαγγελισάμενος κατέχει αὐτήν, ἵνα εἴπῃ περὶ ὧν ἤκουσεν παρ΄ αὐτοῦ ἐν τῷ προαστείῳ λέγοντος. L T **r**(R)

1 ὁ προευαγγελισάμενος: vv. 180 sqq.

1 lm. deest in TR; (*αὐτοῦ τε* n.) R; accuratiss. vv. 335–8 *αὐτοῦ – ἐγώ* προευαγγελισάμενος] προηγησάμενος καὶ προευαγγ. R **2** αὐτοῦ ad Licham pertinet

336 *οὕστινας ἄγεις*: *ἄγεις* ἀντὶ τοῦ ἔπεμψας· ἦσαν δὲ καὶ ἄρσενες μετὰ τῶν αἰχμαλώτων. L

1 ἦσαν – fin.] annotatio de *οὕστινας* pro *ἅστινας* usitato; cf. sch. **344.**2–3 καὶ τοὺς ἅμα δύντας ἄρσενας

337 *ὧν τ΄ οὐδὲν εἰσήκουσας*: περὶ τούτων γὰρ πάντων προσήκει σε μαθεῖν· τούτων γὰρ ἔχω τὴν γνῶσιν. L **r**(R)

1 lm.] deest in R; (*τούτων* n. v. 338 sic) R; accuratiss. vv. 337–8 *ὧν τ΄ οὐδὲν – ἐγώ* σε] σοι R

339 *τοῦ με τήνδ΄ ἐφίστασαι βάσιν;*: τίνος ἕνεκεν τὴν πορείαν καὶ τὴν εἴσοδον ἱστᾷς καὶ κωλύεις; L **r**(R); cf. gll. in T$^{s.l.}$

1 πορείαν: cf. Hesych. β 287 βάσις· … δηλοῖ καὶ τὴν πορείαν.

1 lm. ex L nisi quod pro *τήνδ΄* praebet *τῆνδ΄*: deest in R; (*τοῦ* n.) R **1** τίνος ἕνεκεν post τὴν πορείαν transp. R τίνος – fin.] τὴν πορείαν, τὴν εἴσοδον gll. ad *βάσιν*; ἱστᾷς, κωλύεις gll. ad *ἐφίστασαι* nec plura T

341 (*μάτην*): ψευδῶς. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

342 (*ἐκείνους*): τὸν Λίχαν καὶ τὰς αἰχμαλώτους. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 lm. add. Papageorgiou

344 *σοὶ ταῖσδέ τ᾽ οὐδέν*: ἀντὶ τοῦ οὐδὲν οὔτε πρὸς σὲ οὔτε πρὸς ταύτας ἀπόρρητον· *τούτους* δὲ ἢ τὰς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἅμα δύντας ἄρσενας ἢ τοὺς περὶ τὸν Λίχαν. L T **r**(R)

1 lm. deest in TR; (*πότερον* n. v. 342 sic) R; pars ἀντὶ (1) – ἀπόρρητον (2) v. 344 *σοὶ – εἴργεται* respicit ἀντὶ τοῦ om. T post οὐδὲν (alt.) add. φησὶ τούτων T **2** ἀπόρρητον] ἐστὶν ἀπ. T *τούτους*] τοῦτος R τὰς Brunck[1]: τοὺς codd. **2–3** καὶ τοὺς ἅμα δύντας ἄρσενας om. T **2** δύντας] ὄντας Zielinski 54 **3** ἄρσενας om. R τὸν TRLp (Lascaris): τὴν L

347 *φώνει δίκης ἐς ὀρθόν*: ἀντὶ τοῦ ἐφώνει δικαίως καὶ μετὰ ἀληθείας. L T$^{s.l.}$ **r**(R)

1–2 μετὰ ἀληθείας: cf. sch. **409**, **411b**

1 lm. deest in TR; (*φώνει δίκης* n.) R ἀντὶ τοῦ] ἤγουν T ἐφώνει] οὐκ ἐφ. T: φωνεῖ R

347–8 (*ἀλλ᾽ ἢ νῦν – παρῆν*): ἀντὶ τοῦ ἢ τὰ πρότερον ἢ τὰ νῦν ψεύδεται. L **r**(R)

1 lm. addidi; (*πρόσθεν* v. 348 n.) R τὰ om. R

350a (*ἐξείρηκας*): ἐξεῖπες. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

350b (*ἄγνοια μ´ ἔχει*): ἀγνοῶ καὶ οὐ συνίημι. L **r**(R)

1 lm. scripsit Lascaris: *ἐξείρηκας* R: deest in L; (*ἄγνοια* s.) L; (*ἐξείρηκας* n.) R

352–3 (*τῆς κόρης* | *ταύτης*): τῆς Ἰόλης. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$ **r**(R)

1 lm. add. Elmsley; (*ὡς τῆς κόρης*) R sch. ita rescripsit R: κόρην λέγει τὴν Ἰόλην

353 (*ϑ´ ἕλοι*): ἑλὼν εἴη· εἰ δὲ ὑφ´ ἕν, ϑέλοι ἄν. L

1 lm. add. Papageorgiou ἑλὼν Elmsley praeeunte Heath 81 qui ἑλών <τ´> εἴη scripserat: ἕλων L

352–5 (*ὡς –*) *τήν ϑ´ ὑψίπυργον Οἰχαλίαν* (*– τάδε*): Φερεκύδης φησὶν οὕτως· μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα Ἡρακλῆς ἀφικνεῖται πρὸς Εὔρυτον τὸν Μελανέως τοῦ Ἀρκεσιλάου εἰς τὴν Οἰχαλίαν (ᾠκεῖτο δὲ αὕτη ἐν †Θούλῃ τῆς Ἀρκαδίας) καὶ ᾔτει τὴν ϑυγατέρα Ἴλλῳ γυναῖκα· τοῦ δὲ
5 μὴ δόντος Ἡρακλῆς εἷλε τὴν Οἰχαλίαν καὶ τοὺς υἱοὺς ἔκτεινεν, Εὔρυτος δὲ ἔφυγεν εἰς Εὔβοιαν. Μενεκράτης δὲ οὕτως λέγει· Ἡρακλέα εἰς ἐπιϑυμίαν Ἰόλης ἀφικέσϑαι τῆς Εὐρύτου, τὸν δὲ μὴ ϑέλειν διδόναι· ἤρα τε γὰρ αὐτῆς καὶ μίγνυσϑαι ἔμελλεν τῇ ϑυγατρί, εἰ μὴ Ἀργεῖοι ἐξῆλϑον εἰς τὴν Εὔβοιαν. L T **r**(R)

1 Φερεκύδης: *FGrHist.* 3 fr. 82a **2** μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα: '*post institutum certamen Olympicum*' Müller, *FHG* IV 638 **3–4** ᾠκεῖτο – Ἀρκαδίας: cf. Strab. VIII 3, 25 αὐτοῦ δέ που καὶ ἡ Οἰχαλία ἐστὶν ἡ τοῦ Εὐρύτου ἡ νῦν Ἀνδανία, πολίχνιον Ἀρκαδικὸν ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ καὶ τῷ Εὐβοϊκῷ; aliter sch. **74** **6** Μενεκράτης: Menecrates Nysaensis Müller, *FHG* II 344–5

1 lm. L supplevi: deest in TR **2** οὕτως] οὕτω T Ἡρακλῆς om. R **3** Μελανέως van Staveren 306 et Heath 81 coll. Paus. IV 3, 10; 33, 5 (cf. etiam Steph. Byz. 276, 4–5; Eust. *Il.* I 429, 12–3): Μέλανος LTR ᾠκεῖτο] ἔκειτο Papageorgiou omnino immerito, cf. Strab. VIII 3, 7; XIV 2, 19 **4** Θούλῃ codd., nomen depravatum; verum Θώμῃ vel Ἰϑώμῃ (i.e. Μεσσηνιακῇ cf. Strab. IX, 5, 17) secundum Clavier, Φολόῃ Stiehle 607, Μεσόλῃ Sauppe; Ὀλούρει temptavi coll. Strab. VIII 3, 25 (ὅμως δ´ ἔνιοι τὴν νῦν Ὄλουριν ἢ Ὄλουραν ἐν τῷ καλουμένῳ αὐλῶνι τῆς Μεσσηνίας κειμένην Δώριον

λέγουσιν. αὐτοῦ δέ που καὶ ἡ Οἰχαλία ἐστὶν ἡ τοῦ Εὐρύτου ἡ νῦν Ἀνδανία, πολίχνιον Ἀρκαδικὸν ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ καὶ τῷ Εὐβοϊκῷ) et Eust. *Il.* I 461, 19–22 **5** μὴ] expectes οὐ, sed vide ad sch. *El.* 31.3 δόντος] διδόντος T ἔκτεινεν] ἀπέκτεινεν T **6** Εὔρυτος Pherecydi restituit Müller (*FHG* IV 638) ex Herodoro (*FGrHist* 31 fr. 37): Ἴφιτος LTR οὕτως] οὕτω T **6–7** οὕτως – Εὐρύτου] οὕτως· λέγεται εἰς ἐπιθυμίαν Ἰόλης τῆς Εὐρύτου ἀφικέσθαι Ἡρακλέα R **7** ἀφικέσθαι] ἐλθεῖν T μὴ] vide ad sch. **103–7.**2 **8** αὐτῆς] αὐτὸς Nauck 431

355a (*θέλξειεν*): πεπεικὼς εἴη. L

1 cf. Su. ε 296 ἐθέλγετο: ἐπείθετο...

1 lm. add. Lascaris εἴη Brunck[1]: εἶεν L

355b *αἰχμάσαι τάδε*: καταπράξασθαι τῇ αἰχμῇ, ὅ ἐστι διὰ πολέμου κατορθῶσαι. L T[s.l.] **r**(R)

1 διὰ πολέμου: cf. sch. D Hom. *Il.* 4.324 αἰχμάσσουσιν: …πολεμήσουσιν; Hesych. α 2191 αἰχμάζει· πολεμεῖ, μάχεται; ibid. α 2195 αἰχμάσας· … πολεμήσας; ibid. α 2192 αἰχμαί· πόλεμοι

1 lm. deest in TR; (*αἰχμάσαι* n.) R ὅ ἐστι] ἤγουν T διὰ πολέμου] τῷ πολέμῳ T **2** κατορθῶσαι om. T

358a *ὃν νῦν παρώσας*: τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἀπωσάμενος τἀναντία εἶπεν ὁ Λίχας. L **r**(R); cf. gll. in T[s.l.]

1 ἀπωσάμενος: cf. sch. Eur. *Andr.* 30 (ad lm. *παρώσας*) ἀπωσάμενος, ἀπωθήσας, ὑβρίσας; Hesych. π 1041 παρωσάμενος· ἀπωθήσας…

1 lm. deest in R; (*παρώσας* n.) R; accuratiss. v. 358 *ὃν νῦν – λέγει* **1** τὸν ἔρωτα – fin.] τὸν ἔρωτα gl. ad *ὃν*, ἀπωσάμενος gl. ad *παρώσας*, ὁ Λίχας gl. ad *οὗτος*, τοὐναντίον gl. ad *ἔμπαλιν* nec plura T ἀπωσάμενος] ἀποπεμψάμενος R

358b (*παρώσας*): παραπεμψάμενος. L

1 lm. add. Elmsley

360a[1] *κρύφιον ὡς ἔχῃ λέχος*: λαθραῖόν σοι, μὴ εἰδυίας σοῦ. L T **r**(R)

1 lm.] *κρύφιον λέχος* T: deest in R ante λαθραῖόν add. ἤγουν T σοι om. T

360a[2] (*κρύφιον ὡς ἔχῃ λέχος*): [ἀλλ΄] ἵνα ὡς παλλακίδα αὐτὴν λάβοι. L T **r**(R)

1 haec a sch. pr. separavi lm. addidi ἀλλ΄ delevi παλλακίδα] παλλακὴν Ta: παλλακὶν T λάβοι] ἔχῃ T

362 (*ἐν ᾗ*): τῇ Οἰχαλίᾳ, τῇ πατρίδι τῆς Ἰόλης. L[s.l.]

1 lm. add. Lascaris

365 *καὶ νῦν ὡς ὁρᾷς*: ἀντὶ τοῦ ὡς ἀκούεις, *ἥκει* δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλεύσεται· διὰ δὲ τούτων τὴν ταχεῖαν αὐτοῦ ἄφιξιν ἐπαγγέλλεται. *οὐκ ἀφροντίστως* δὲ ἀντὶ τοῦ οὐχ ὡς ἔτυχεν ἀλλὰ διὰ πολλῆς φροντίδος ἔχων αὐτὴν καὶ ἀγαπῶν. L T; cf. gl. in T[s.l.]

1 ἀντὶ τοῦ ὡς ἀκούεις: cf. sch. Eur. *Hec.* 174 †ὡς ἴδῃς: μετάληψις αἰσθήσεως καλεῖται τὸ σχῆμα· τὸ γὰρ ἴδῃς ἀντὶ τοῦ ἀκούσῃς ἐφθέγξατο. μετήλλαξε δὲ τὴν δύναμιν τῶν ὤτων εἰς τὴν δύναμιν τῶν ὀφθαλμῶν· οὐ γὰρ μετὰ τῶν ὤτων βλέπει τις. διὰ τοῦτο καὶ μετάληψις αἰσθήσεως ὠνομάσθη τοῦτο

1 lm. deest in T ἀντὶ τοῦ ὡς ἀκούεις om. T in margine, sed ἀκούεις gl. ad *ὁρᾷς* invenitur supra lineam δὲ ἀντὶ τοῦ om. T post ἐλεύσεται add. ὅσον οὔπω T
2 διὰ δὲ τούτων] διὰ τούτων δὲ T

367 *μηδὲ προσδόκα τόδε*: τὸ ἐν δούλης μέρει ἔχειν αὐτήν. L T[s.l.]

1 lm. deest in T; ἐν δούλης μέρει] ὡς δούλην T

368 (*ἐντεθέρμανται*): ἐκκέκαυται. L[s.l.] T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris: *ἐκτεθέρμανται* pro *ἐντεθέρμανται* legisse commentatorem coni. Valckenaer 70[r]

371–2 (*καὶ ταῦτα – ἐμοί*): ὥστε με καὶ μαρτύρων εὐπορεῖν, εἰ ἀρνήσαιτο. L

1 lm. addidi: *ὥστ´ ἐξελέγχειν* (v. 373) add. Elmsley

372a [*ἀγο*]*ρᾷ συνεξ*[*ήκουν*:]
[λει]μῶ̣ν̣ ταῦ̣τ̣[α]
[*ἀγο*]*ρᾷ* νοῆσαι[ ]ε̣ι̣μ̣ῶ̣νος̣[ ] P.Oxy. XV 1805 fr. 6–10

1–3 [*ἀγο*]*ρᾷ συνεξ*[*ήκουν*:] | λει]μῶ̣ν̣ ταῦ̣τ̣[α] | [*ἀγο*]*ρᾷ* νοῆσαι[δεῖ τὸ ἐπὶ λ]ε̣ι̣μ̣ῶ̣νος̣ [ἄθροισμα?] | suppleverunt Grenfell et Hunt [ἀγο]ρᾷ συνεξ[ήκουν: καὶ πολλοὶ σ(υν)τυγχάνοντες ἐν] | λει]μῶ̣ν̣ ταῦ̣τ̣[α ἤκουον, οὐ μόνως ἐγώ.] | [ἀγο]ρᾷ· νοῆσαι [δεῖ τὸ ἐπὶ ?λ]ε̣ι̣μ̣ῶ̣νος̣ [ἄθροισμα]| supplevit e.g. McNamee, *Annotations in Greek and Latin Texts from Egypt* (American Studies in Papyrology 45) 2007, 364

372b (*ἀγορᾷ*): ἀθροίσματι. L T[s.l.]

1 cf. sch. Hom. *Od.* 2.150 ἀλλ΄ ὅτε δὴ μέσην ἀγορὴν] ἀλλ΄ ὁπόταν μέσον τοῦ ἀθροίσματος, ἐν ᾧ πολλαὶ φῆμαί εἰσι, παρεγένοντο; sch. Hom. *Il.* 18.274b … τὸ γὰρ εἰν ἀγορῇ νῦν οὐκ ἐν ἐκκλησίᾳ σημαίνει, ἀλλ΄ ἐν τῷ ἀθροίσματι; Apollon. S. 4, 15 ἀγορά· ἡ ἐκκλησία … καὶ τὸ συνάθροισμα; Hesych. α 724 ἀγορή· ἐκκλησία. αὐτὸ τὸ ἄθροισμα...; ibid. α 699 Ἀγορά· ... παρ΄ Ὁμήρῳ δὲ καὶ πάντα ἀθροισμόν; Phot. α 221 Ἀγορά· ... παρ΄ Ὁμήρῳ (A 54) πᾶς ἀθροισμός ...

1 lm. add. Lascaris; (*ἀγορᾷ* s.) L ἀθροίσματι] συναθροίσματι T

374 *οὐχ ἥδομαι*: λυποῦμαι μὲν οὐκ εἰπών σοι τὰ κεχαρισμένα, ἀλλ΄ ὅμως ἀληθείας ἐγγύς. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 373–4 *εἰ δὲ μὴ – ὅμως* post μὲν add. φησὶν T κεχαρισμένα T Lp (Lascaris) (cf. sch. **484**.2): κεχωρισμένα L **2** ἀληθείας – fin. ita retractavit T: ἀληθῆ εἰσιν ἅπερ εἴρηκα ἐγγύς] ἔτυχες Zielinski 54 coll. Pl. *Thaet.* 186c Οἷόν τε οὖν ἀληθείας τυχεῖν, ᾧ μηδὲ οὐσίας;: ἐγγὺς <εἶπον> Papageorgiou

377–8 *ἆρ΄ ἀνώνυμος* | *πέφυκεν*: ἆρα ἄσημος οὕτως ἐστὶ καὶ δυσγενής, ὡς μηδὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς γιγνώσκεσθαι; L T

1 ἄσημος: cf. sch. Eur. *Hipp.* 1 (ad lm. *ἀνώνυμος*): ἄδοξος; Hesych. α 5598 ἀνώνυμος· ἄδοξος (Eur. Hipp. 1); ibid. α 5599 ἀνωνύμους· ἀδόξους

1 lm. deest in T **2** μηδὲ] μὴ δὲ T γιγνώσκεσθαι] γινώσκεσθαι T

379a *ὄμμα*: τινὲς τὸ τοῦ ἀγγέλου πρόσωπόν φασι. τὸ δὲ *κατ΄ ὄμμα καὶ φύσιν* ἀντὶ τοῦ εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν καὶ τὸ πᾶν σῶμα. L T

1 πρόσωπον: cf. sch. *OT* 80 ubi *ὄμματι* (81) per πρόσωπον explanatur; sch. Eur. *Phoen.* 1384 εἰ δ΄ ὄμμ΄ ὑπερσχόν: ὄμμα φησὶν ἀπὸ μέρους τὸ πρόσωπον…

1 lm. scripsi: *ἦ καὶ τὰ λαμπρά* L: deest in T; qui commentatores v. 379 ad nuntium pertinere censuerunt, lemma codicis L habuisse non possunt, sed sive *ὦ κάρτα λαμπρὲ* legerunt sive simile quid τινὲς – φασι om. T δὲ deest in T

379b (*ἦ καὶ – φύσιν;*): ἀντὶ τοῦ· ἆρα τῇ θέᾳ καὶ τὸ γένος ἐφάμιλλον; L T

1 hoc sch. a sch. pr. separavi praeeunte Wolff 51 '*apparet ... diversum a priore eum scholiastam esse, qui annotaverit: ἀντὶ τοῦ sqq.*'; probat Nauck 431; vide Xenis; lm. addidi **1** ἄρα Papageorgiou, renuente Nauck 431 interrogandi signum in exeunte scholio posuit Wolff l.c.

382a (*βλάστας*): τοὺς γονεῖς ἀφ᾽ ὧν ἐβλάστησεν. L[s.l.] T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris

382b[1] *δῆθεν*: προσποιούμενος μηδένα ἠρωτηκέναι μηδὲ ἐγνωκέναι. L T[s.l.]

1 ἠρωτηκέναι: de *ἱστορεῖν* per ἐρωτᾶν explicato vide sch. **415**

1 lm. deest in T; accuratiss. v. 382 *δῆθεν – ἱστορῶν* μηδένα ... μηδὲ] vide ad sch. **103–7**.2 μηδένα] μηδὲν T μηδὲ ἐγνωκέναι om. T

382b[2] (*δῆθεν*): ἀντὶ τοῦ ὡς δή. L[s.l.] T[s.l.]

1 cf. sch. Eur. *Med.* 785 (ad lm. *τήνδε μὴ φυγεῖν χθόνα*): γράφεται *δῆθεν μὴ φεύγειν χθόνα*, ἵν᾽ ᾖ ἀντὶ τοῦ· ὡς δὴ παραιτησομένους τὴν φυγήν. τιθέασι γὰρ τὸ δῆθεν ἀντὶ τοῦ ὡς δή; sch. Thuc. I 92, 1 δῆθεν: τὸ δῆθεν προσποίησιν μὲν ἔχει ἀληθείας, δύναμιν δὲ ψεύδους; Ael. D. δ 10 δῆθεν ὡς «δή» <Θουκυδίδης> φησί (I 92)· τοῦτο δὲ προσποίησιν ἀληθείας ἔχει, δύναμιν δὲ ψεύδους. λαμβάνεται δὲ τὸ θεν ὡς παραπληρωματικόν unde Σ δ 115 = Phot. δ 229 = Su. δ 377; sch. Ap. Rh. 88, 7–8 τὸ δὲ δῆθεν ποτὲ μὲν παραπληρωματικόν, ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ δηλαδὴ ἢ ὡς δή; Hesych. δ 771 δῆθεν· ὡς δή [ἢ] φησιν. (Eur. Or. 1320 ...)

1 lm. add. Elmsley ἀντὶ τοῦ om. T

383 *ὅλοιντο μή τι πάντες*: ὅλοιντο μὴ πάντες ἄνθρωποι, ἀλλ᾽ οἱ κακοὶ καὶ ὅσοι μηχανῶνται λάθρᾳ καὶ κακούργους λόγους ἑαυτοῖς συντιθέασιν. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 383–4 *ὅλοιντο – κακά*; '*hoc scholium ad poetae verba non quadrat. legit sine dubio interpres: μή τι πάντες, οἱ κακοὶ δὲ καὶ*' Wolff 250 post ὅλοιντο add. φησι T ἄνθρωποι] οἱ ἄν. T **2** λάθρᾳ] λάθρᾳ <κακὰ> vel λαθραῖα <κακὰ> Bernardakis 60, sed μηχανῶμαι absolute h.l. dicitur

389a[1] (*οὐκ ἀπὸ γνώμης*): ἀλλ᾽ ἀρεστά. L[s.l.]

1 lm. add. Elmsley

389a[2] (*οὐκ ἀπὸ γνώμης*): οὐκ ἄνευ συνέσεως ἢ τοῦτο κἀμοὶ ἀρέσκει. L T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris post συνέσεως inseruit ἀλλ᾽ ἄριστα T

390 (*ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν;*): κατ᾽ ἐρώτησιν. L

1 lm. add. Elmsley

392 (*αὐτόκλητος*): αὐτόματος. L[s.l.]

1 cf. Philox. fr. 646 αὐτόματος· αὐτόκλητος καὶ αὐτοπρόθυμος...; Eust. *Il.* I 377, 18–9; ibid. IV 195, 10; Zonar. 342, 11

1 lm. add. Lascaris

394a (*ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ*): ὁρᾷς γάρ με ἕρποντα καὶ σπεύδοντα πρὸς τὸν Ἡρακλέα. L T

1 lm. add. Lascaris γάρ om. T post με add. φησὶν T

394b (*ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ*): ὡς τὸ *κατεάγη τῆς κεφαλῆς.* L T

1–2 annotatio de genetivo (*ἕρποντος… ἐμοῦ*) pro accusativo (*ἕρποντα … ἐμέ*) usitato cf. sch. Hom. *Il.* 4.100c ὀΐστευσον Μενελάου: ὡς «ἐξέρρηξεν ὁδοῖο» (Ψ 421) καὶ «κατεάγη τῆς κεφαλῆς»; ibid. 23.421a ἐξέρρηξεν ὁδοῖο: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὁδόν; sch. Ar. *Vesp.* 1428 ἀττικὸν τὸ σχῆμα; Eust. *Od.* I 394, 39–40 Τὸ δὲ ἀστραγάλων ἐάγη ὅ ἐστι σπονδύλων, ἀρχὴ τοῖς μεθ᾽ Ὅμηρον τοῦ εἰπεῖν ὡς ὁ δεῖνα κατεάγη τῆς κεφαλῆς. τὸ μέντοι κοινότερον ἐάγη ἀστραγάλους ἢ κεφαλήν **2** Ar. *Vesp.* 1428

1 lm. addidi ὡς τὸ] ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ T

396 *ἀνανεώσασθαι*: ἀνακαινίσασθαι καὶ αὖθις ὁμιλῆσαι ἀκριβῶς ἐκ νέας· ἢ οὕτω, πρὶν ἡμῖν καινοτέρους ἀνακοινώσασθαι λόγους. L T

Eust. *Il.* III 88, 7–8 ...ἐξ οὗ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἀνανεώσασθαι λόγους τὸ ἀνακινῆσαι, εἰπεῖν δὲ καιριώτερον, ἀναπολῆσαι.

1 lm. hoc novisse grammaticum coni. Valckenaer 70^{r} et Lloyd-Jones – Wilson: *νεάσασθαι* T$^{p.c.}$: *νεώσασθαι* T$^{a.c.}$: deest in L; (*καὶ νεώσασθαι* s.) L **1–2** ἐκ νέας] νεωστὶ T **2** οὕτω] οὕτως T καινοτέρους] κοινοτέρους T

399 (*ἴστω – κυρῶ*): ἴστω ὁ μέγας Ζεὺς ὅτι περὶ ὧν οἶδα ἀκριβῶς σοι διηγήσομαι. L T

1 lm. addidi σοι om. T

401 (*ὧν δ´ ἔβλαστεν*): ἀντὶ ὑπὸ τίνος ἐτέχθη. L; cf. gl. in T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris ἀντὶ – ἐτέχθη] ἐτέχθη gl. ad *ἔβλαστεν* nec plura T

402a (*πρὸς τίν´*): ὅτι πρὸς βασιλίδα· τὸ δὲ χ ὅτι τὸ *ὧδε* τοπικόν ἐστιν. L

1 lm. addidi; auctorem huius scholii totum v. 402 Deianirae adscripsisse conicias χ] iuxta v. 402 χ praebet L verbum ἐστιν quod in L legitur neglexit Papageorgiou

402b (*οὗτος – δοκεῖς;*): ὡς εἰκὸς κάτω νένευκεν ὁ Λίχας· κατασχοῦσα οὖν αὐτὸν τῆς χειρός φησιν· ἀπόβλεψον εἰς ἐμέ· ὁ δὲ ἀνανεύσας ἔφη· πρὸς τίνα γὰρ νομίζεις με βλέπειν; L T

1 lm. addidi; scholiasta verba *οὗτος, βλέφ´ ὧδε* v. 402 Deianirae tribuit, reliqua Lichae ὡς εἰκὸς] ὡς ἔστιν εἰκάσαι ὅτι T **2** τῆς] ἀπὸ τῆς T ἔφη] εἶπεν ἂν T

404 *τόλμησον εἰπεῖν*: καλῶς τὸ *τόλμησον* ὡς ἀποδειλιῶντος εἰπεῖν διὰ τὴν δεσπότιν. L

1 lm. ex Lp; v. 403 ad Lichae ascripsit commentator *ἐρωτήσασ´ ἔχεις* pro *ἐρωτήσας ἔχεις* legens et v. 404 Deianirae εἰπεῖν quod praebet L neglexit Papageorgiou

405–7 (*πρὸς τὴν κρατοῦσαν – τὴν ἐμήν*): τοῦτο πρὸς τὸ *<πρὸς> τίν´ ἐννέπειν δοκεῖς;* L T

2 v. 402

1 lm. addidi hoc sch. cum sch. **402b** c. in T τοῦτο (ταῦτα dedit Papageorgiou) πρὸς τὸ L: πρὸς ὃ τὸ T **2** *πρὸς* add. Wansink 98; cave Papageorgio credas *πρὸς* ante τίν´ exstare in L

409 (*δίκαια*): ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ. L; cf. gl. in T$^{s.l.}$

1 cf. sch. **411b**, sch. **347**

1 lm. add. Elmsley; (*δίκαια* s.) L ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ] ἀληθῶς gl. ad *δίκαια* nec plura T

411a (*ἐς τήνδε*): δεικτικῶς. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Brunck[1] interpres vv. 410–1 a Deianira dici putavit

411b (*μὴ δίκαιος ὤν*): μὴ ἀληθεύων. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 cf. sch. **409**, sch. **347**

1 lm. add. Brunck[1]

412 *τί ποτε ποικίλασ᾽ ἔχεις;*: τί πεπανούργηκας κατ᾽ ἐμοῦ; τί ἐμηχανήσω ἢ ἐδολιώσω; L T

1 lm. sic L: deest in T; Deianiram adloquitur Lichas secundum grammaticum quippe qui *ποικίλασ᾽* pro *ποικίλας* legerit **2** ἐδολιώσω] ἐδολιεύσω T (Lascaris)

414a (*ἦ*): ἀντὶ τοῦ ἤμην. L$^{s.l.}$

1 sch. *OC* 973 ἔα ἦ; sch. Eur. *Hec.* 13 νεώτατος δ᾽ ἦν: ἀντὶ τοῦ ἤμην φησίν. Ἀττικῶς δὲ ἦν. καὶ χωρὶς δὲ τοῦ ν ἦ, ἀντὶ τοῦ ἔα. οὕτω Δίδυμος. ἐν μέντοι τοῖς ἀντιγράφοις *ἦν* φέρεται καὶ κοινὴ ἀνάγνωσις *ἦν*; sch. Eur. *Phoen.* 1759 †ἦν: ἤμην ὑπῆρχον; sch. Eur. *Alc.* 655; sch. Ar. *Plut.* 77α, β, γ; Su. η 5;

1 lm. add. Papageorgiou prob. Bernardakis 59 qui affert sch. *OC* 973; *ἦν* pro *ἦ* habuisse grammaticum censet Nauck 431

414b (*σέθεν*): εἰκῇ ὁμιλούσης. L T$^{s.l.}$

1 lm. addidi

415 (*ἱστορούμενος*): ἐρωτώμενος. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 cf. sch. **382b**^{1}; sch. *OT* 1144; sch. *OC* 36; Hesych. ι 1028 ἱστορεῖ· … ἐρωτᾷ…; Thom. Mag. *Ecl.* 187, 1–2 ἱστορῶ· … ποιητικῶς τὸ ἐρωτῶ

1 lm. add. Elmsley

416a^{1} *καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ*: ἀντὶ τοῦ σιγηλή· οὐ σιωπᾷς, φησί, πρὶν ἂν μάθῃς ὅ τι βούλει. L T$^{s.l.}$

1 ἀντὶ τοῦ σιγηλή: vide ad sch. **207–8c**

1 lm. deest in T ἀντὶ τοῦ σιγηλὴ] nam v. 415 Deianirae esse putavit grammaticus ἀντὶ τοῦ om. T οὐ σιωπᾷς, φησί, om. T

416a^{2} (*καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ*): ἀντὶ πολλὰ φλυαρήσεις εἰς ἡμᾶς. L

1 lm. addidi

419a *οὔκουν σὺ ταύτην*: οὐ σύ, φησί, ταύτην ἣν προσποιῇ ἀγνοεῖν ἔλεγες εἶναι Ἰόλην; L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 419–20 *οὔκουν – ἔφασκες* **2** εἶναι Ἰόλην] inverso ordine T

419b (*ἣν ὑπ᾽ ἀγνοίας ὁρᾷς*): ἣν ἀγνοεῖς. L

1 lm. add. Elmsley

425 *ταὐτὸ δ᾽ οὐχὶ γίγνεται*: οὐ ταὐτόν ἐστι δόκησις καὶ ἀληθὴς λόγος· θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι κἀγὼ ἤκουσα. L T

1 lm. deest in T (lm.) *γίγνεται* Papageorgiou: *γίνεται* L; accuratiss. 425–6 *ταὐτὸ – λόγον*

434 *ἄνθρωπος, ὦ δέσποιν᾽, ἀποστήτω*: περισσὴ ἡ ἀπό· ἢ γράφεται *παρστήτω*, οἷον ὁ ἄνθρωπος στήτω παρελθὼν εἰς μέσον ὁ διελέγχων με. L

1 γρ. L

434–5a *τὸ γὰρ | νοσοῦντι ληρεῖν*: ἀντὶ φλυαρεῖν και ἀδολεσχεῖν· *νοσοῦντι* δὲ ἀντὶ τοῦ νοσούσῃ ὑπὸ ζηλοτυπίας. ἀρσενικῶς δὲ εἶπεν, <ἵν᾽> ᾖ καθόλου ὁ λόγος καὶ μὴ δόξῃ αὐτὴν διελέγχειν οὕτω. L T

1 φλυαρεῖν: cf. sch. Ar. *Plut.* 23e λῆρος] ἀντὶ τοῦ «ληρεῖς», ὅ ἐστι «φλυαρεῖς»; id. *Nub.* 367a,b; Su. λ 467 ληρεῖς: φλυαρεῖς...; Thom. Mag. *Ecl.* 221, 10 ληρῶ· καὶ φλυαρῶ;

1 lm. deest in T **1** ἀντὶ – **2** ζηλοτυπίας om. T **2** νοσούσῃ <σοι> Nauck 432 ἀρσενικῶς – fin.] haec ita reformavit T: καθολικῶς τὸν λόγον ἐπήγαγεν ἵνα μὴ δόξῃ αὐτὴν διελέγχειν καὶ ἀρσενικῶς προφέρει λέγων <ἵν᾽> ᾖ Nauck 432 prob. Bernardakis 60, cf. retractationem in T: ἢ L, quo retento pro καὶ μὴ coni. μὴ καὶ Papageorgiou, ὡς μὴ Lascaris

434–5b (*ἄνθρωπος – σώφρονος*): τὸ γὰρ μαινομένῳ συμφλυαρεῖν ἀνδρός ἐστιν οὐ σώφρονος. προστήτω οὖν, φησίν, ὁ ἄνθρωπος· οὐ γὰρ φιλονεικήσω πρὸς αὐτόν. L T

1–3 haec a sch. pr. separavi et lm. instruxi; vide Xenis **1** τὸ γὰρ μαινομένῳ συμφλυαρεῖν] τὸ συμφλυαρεῖν τῷ νοσοῦντι καὶ οἷον μαινομένῳ T **2** οὐ] οὐχὶ T προστήτω] παραστήτω haesitans Papageorgiou coll. sch. **434**: ἀποστήτω ut apud poetam Zielinski 54 φησίν om. T **3** φιλονεικήσω T (Lascaris): φιλονεικήσοι L

441–2 (*Ἔρωτι – φρονεῖ*): εὐήθης γὰρ ὅστις προσδοκᾷ ἀντιπυκτεῦσαι τῷ ἔρωτι. L T

1 lm. addidi post εὐήθης add. φησίν ἐστιν omisso γὰρ T

444 (*κἀμοῦ*): ἀπὸ κοινοῦ τὸ *ἄρχει*. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Papageorgiou; accuratiss. vv. 443–4 *ἄρχει καὶ θεῶν … κἀμοῦ*

446a [*ληφθέντι*] *μεμπτός εἰμι*: μεμπτή εἰμι, τουτέστιν ἀεὶ μέμφομαι. L

1 de forma μεμπτός pro μεμπτή usurpata vide ad sch. **207–8c**

1 lm. decurtavit Lascaris

446b (*μεμπτός*): [ἢ] ἀντὶ τοῦ ἐπίμεμπτος, ἐπιπληκτική. L

1 haec a sch. pr. separavi lm. addidi ἢ delevi

449 *ἀλλ´ εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθών*: εἰ μὲν παρ´ Ἡρακλέους ἐκελεύσθης ψεύσασθαι, κακὴν μάθησιν ἐκμανθάνεις· εἰ δὲ σὺ σαυτὸν εἰς τοῦτο ψευδολογίας ἄγεις, ἴσθι ὅτι κἂν θελήσῃς ποτὲ εἰπεῖν ἀληθές, οὐ δυνήσῃ ὑπὸ τῆς συνηθείας νικώμενος ἢ κἂν θέλῃς ἀληθεῦσαι, οὐ πιστευθήσῃ. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 449–452 *ἀλλ´ εἰ – κακὸς* ante εἰ add. ἀλλ´ T post Ἡρακλέους add. φησίν T **2** iuxta verba κακὴν μάθησιν ἐκμανθάνεις in margine praebet σημείωσαι (per compendium) L **3** ἀληθές] τἀληθές Blaydes 294 **4** post ἢ add. ὅτι T θέλῃς] θελήσῃς T

454a[1] (*κήρ*): μερίς, κλῆρος, μοῖρα, τύχη. L T[s.l.]

1 μοῖρα: sch. D. Hom. *Il.* 8.73 κῆρες: νῦν μοῖραι; aliter sch. Eur. *Hipp.* 223 …κὴρ γὰρ ἡ θανατηφόρος μοῖρα; id. *Phoen.* 950; sch. D Hom. *Il.* 3.32; Hesych. ε 3148; Σ κ 318 κηρ· … θανατηφόρος μοῖρα… = Phot. κ 672 = Su. κ 1530

1 lm. add. Brunck[2] κλῆρος, μοῖρα om. T

454a[2] (*κήρ*): ἀντὶ τοῦ τιμή. L

1 error scholiastae tribuendus

455 (*ὅπως…, οὐδὲ …*): ἀττικὴ [δὲ] ἡ φράσις. L

1 haec a sch. pr. separavi; cf. sch. **750–2**; etiam Kamerbeek ad loc. δὲ delevi

458 (*τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ΄ ἀλγύνειεν ἄν*): λυπηθήσομαι, εἰ μὴ εἴπῃς, καὶ παρ΄ ἐμοῦ προσδόκα βλαβήσεσθαι. L

1 λυπηθήσομαι: cf. sch. Aesch. *Th.* 358h, k, l; Hesych. α 2804 ἀλγύνει· λυπεῖ…; ibid. α 2805;

1–2 haec a praecedentibus seiunxit Papageorgiou **1** lm. addidi **1–2** εἰ μὴ εἴπῃς] de modo cf. sch. **587.**1; vide ad sch. *El.* 86a.9

460 *ἀνὴρ εἷς*: τινὲς <*ἀνήρεις*>, ἀνάνδρους, παρθένους, ὡς Μήδαν τὴν Φύλαντος, Αὔγην τὴν Ἀλεοῦ, Μεγάραν τὴν Κρέοντος, τὰς Θεστίου θυγατέρας, Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀμύντορος. L T

1 <*ἀνήρεις*>: cf. Et. Gen. α 859 unde EM 108, 6 et Et. Sym. s. v. ἀνήρεις; Zonar. 172, 14; aliter Hesych. α 5080 ἀνήρης· †ἀνδρώδης, <οἱ δὲ ἀνάρμοστος>· Αἰσχύλος Σαλαμινίαις (fr. 218); EM 108, 5

1 lm. *ἀνὴρ εἷς* L: deest in T: *ἀνήρεις* pro *ἀνὴρ εἷς* legisse scholiastam coni. Bergk lviii et Dindorf 71 *ἀνήρεις* post τινὲς addidi praeeunte Nauck 432 qui <ἀνήρεις οἷον> suppleverat ἀνάνδρους] τοὺς ἀν. T post ἀνάνδρους add. ἢ χήρας ἢ Nauck 432 coll. EM 108, 6 post παρθένους add. φασὶν T **2** Ἀλεοῦ Papageorgiou ex Apollodoro (e.g. II 146): Ἀλέου (hoc accentu) LT Θεστίου] Θεσπίου Papageorgiou quasi ex Apollodoro (II 165), sed Apollodori codd. Θεστίου praebent; error fortasse scholiastae tribuendus

462–3 *ἥδε τ᾽ οὐδ᾽ ἄν, εἰ | κάρτα*: οὐδὲ ἡ Ἰόλη ὀνειδισθήσεται, οὐδ᾽ εἰ μεγάλως αὐτῆς ἐρᾷ ὁ Ἡρακλῆς. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 462–3 *ἥδε τ᾽ οὐδ᾽ ἄν – τῷ φιλεῖν* post Ἰόλη add. φησὶν T post ὀνειδισθήσεται add. ὑπ᾽ ἐμοῦ T οὐδ᾽ εἰ] οὐδὲ εἰ T **2** post Ἡρακλῆς add. καὶ ἐκτακείη ἐν τῷ αὐτῆς ἔρωτι T

463 (*τῷ φιλεῖν*): τῷ φιλεῖν αὐτὴν ὁ Ἡρακλῆς. L; cf. gll. in T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris τῷ – fin.] ὁ Ἡρακλῆς gl. ad *ἐντακείη*, αὐτὴν gl. ad *φιλεῖν* nec plura T

467–8 *ἀλλὰ ταῦτα μὲν | ῥείτω κατ᾽ οὖρον*: ὁ περὶ τούτων λόγος ἐρρίφθω, φησίν, εἰς τὸν ἀέρα. L T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T ὁ περὶ τούτων λόγος post φησίν (2) transp. T

469 (*πρὸς δ᾽ ἔμ᾽ ἀψευδεῖν ἀεί*): οὐκ ἐρῶ γὰρ τῷ Ἡρακλεῖ. L T$^{s.l.}$

1 lm. addidi; haec scholio **467–8** continuant Wolff 190 et Kruytbosch 45

470 *πείθου λεγούσῃ χρηστά*: πείσθητι, φησίν· ὁρᾷς γὰρ ὅτι φιλανθρώπως ὁμιλεῖ. L T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T **1–2** post φιλανθρώπως add. σοι T

473 (*ἀγνώμονα*): ἀσύνετον. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

475 *ὥσπερ οὗτος ἐννέπει*: ὁ ἐν τῷ λειμῶνι ἀκηκοὼς καὶ ἀπαγγείλας τῇ Δηιανείρᾳ. L T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T **1–2** τῇ Δηιανείρᾳ om. T

479–80a (*καὶ ταῦτα…*) *οὔτ᾽ εἶπε κρύπτειν*: τὸ ἑξῆς· καὶ ταῦτα οὔτ᾽ εἶπε κρύπτειν. L T

1 lm. L supplevi: deest in T de T vide ad **479–80b**.1–2

479–80b (*καὶ ταῦτα – ποτέ*): τὰ περὶ τοῦ ἔρωτος, φησί, τῆς Ἰόλης οὔτε κρύπτειν μοι ὁ Ἡρακλῆς εἶπεν οὔτε μὴν ὁμολογεῖν. L T

1–2 haec cum sch. pr. coniuncta in L separatim collocavi; sch. **479–80a** et **b** ita rescripsit T: καὶ ταῦτα, φησίν, οὔτε εἶπε κρύπτειν, τὰ περὶ τοῦ ἔρωτος λέγω τῆς Ἰόλης, οὔτε ὁμολογεῖν **1** lm. addidi **2** μὴν] μὴ proposuit Blaydes 107, perperam

483 (*ἥμαρτον,*) *εἴ τι τήνδ᾽ ἁμαρτίαν νέμεις*: καλῶς διὰ τῆς λέξεως συγγνώμην ἑαυτῷ προξενεῖται. L T

1 lm. L supplevi: deest in T (lm.) *τῆνδ᾽* hoc accentu L post λέξεως add. τοῦ ἥμαρτόν φημι T **2** προξενεῖται] προξενεῖ T

484 *ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ᾽ ἐπίστασαι*: ἐπεὶ τοίνυν πάντα λόγον ἐπίστασαι, λέγω τι καὶ ἕτερον ὅπερ ὁμοίως κεχαρισμένον σοί τε καὶ τῷ Ἡρακλεῖ γενήσεται. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 484–5 *ἐπεί – χάριν* τοίνυν] φησὶ T λόγον T: λοιπὸν L

489 (*τοῦ τῆσδ᾽ ἔρωτος εἰς ἄπανθ᾽ ἥσσων ἔφυ*): οἷον ἡττᾶται τῷ ταύτης ἔρωτι. L T$^{s.l.}$

1 lm. addidi

490 (*ταῦτα*): ὥσπερ προείρηκα, ταῦτα ποιήσω. L T$^{s.l.}$

1 lm. addidi *'duo membra ὥσπερ προείρηκα et ταῦτα ποιήσω non recte sibi respondent... Fortasse tamen talis inconcinnitas orationis scholiastae reliquenda'* Kruytbosch 46 ταῦτα ποιήσω] οὕτω ποιήσω ταῦτα T, recepit Brunck[1]: <κατὰ> ταῦτα ποιήσω Kruytbosch l.c. *'si vero quid mutandum sit'* malim ἅπερ ... ταῦτα si quid mutandum sit

491a[1] *νόσον*: τὴν θεομαχίαν, *ἐπακτόν* δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ αὐθαίρετον. L T

1 ἐνταῦθα: aliter *ἐπακτός* explicatur in sch. **259** αὐθαίρετον: cf. sch. Eur. *Phoen.* 339 (ad *γάμων ἐπακτὸν ἅταν*) ...καὶ ἄτην γάμων αὐθαίρετον, τουτέστιν ἣν αὐτὸς σεαυτῷ ἐπηγάγου...

1 lm. sic T: *κοὔτοι νόσον ἐπακτόν* L post θεομαχίαν add. λέγει T ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ T

491a[2] (*νόσον*): τὴν θεομαχίαν· τὸ γὰρ πρὸς ἐρῶντα φιλονεικεῖν θεομαχεῖν ἐστιν ἄντικρυς. L T

1–2 haec a sch. **491a[1]** separavi **1** lm. addidi τὴν θεομαχίαν om. T πρὸς] πρ. τὸν T ἐρῶντα L: ἔρωτα T (Lascaris)

494 *ἅ τ᾽ ἀντὶ δώρων δῶρα*: ὅπως ἂν αὐτῷ παρ᾽ ἡμῶν κομίσῃς ἀντίποινα καὶ σύμφωνα οἷς ἤγαγες· λέγει δὲ ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 494–5 *ἅ τ᾽ ἀντὶ – ἄγῃς* post ἂν add. φησὶν T

496 (*στόλῳ*): ταῖς ἀπεσταλμέναις αἰχμαλώτοις. L

1 lm. addidi ταῖς ἀπεσταλμέναις L[a.c.] (hoc commendat Wansink 100 coll. sch. **531.**2–3): τοῖς ἀπεσταλμένοις L[p.c.]

497a (*μέγα τι σθένος ἁ*): γράφεται μέγα τι σθένουσα. L

1 lm. addidi γρ. L

497b (*μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις*): εἰκότως ὁ χορὸς τοιαύτην ἀρχὴν πεποίηται· πεποίηται γὰρ ὁ λόγος περὶ τοῦ ἔρωτος. L T

1 lm. addidi **2** πεποίηται· πεποίηται scripsi post Kruytbosch 46 (ποιεῖται· πεποίηται): πεποίηται· πέπαυται codd. περὶ] ὁ π. T

497c *σθένος* [δὲ] *νίκης*· περιφραστικῶς τὴν νίκην. L T

1 hoc sch. a sch. **497d** deleto δὲ separavi; nam diversis a grammaticis orta esse conicias; alter (sch. d) *νίκας* pro accusativo habuit, alter (sch. c) pro genetivo post νίκην add. φησίν T

497d *ἐκφέρεται νίκας ἀεί*: νικηφορεῖ ἐν παντὶ πράγματι. ἢ οὕτως· ἀποφέρεται τὰς νίκας κατὰ πάντων καὶ πάσης κρατεῖ φύσεως. L T

1 lm. scripsi: *μέγα τι σθένος* L: deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **497b** conectat praefixis καὶ φησὶ; pars κατὰ (2) – fin. vv. 499–506 respicit post πράγματι add. ἡ Κύπρις T οὕτως om. T **2** ἀποφέρεται τὰς νίκας inverso ordine T κατὰ om. T

497e (*ἐκφέρεται*): ἀποφέρεται. L

1 lm. add. Elmsley

500 (*παρέβαν*): ἀντὶ τοῦ παραβήσομαι. καὶ ὅσα μέν, φησίν, εἰς θεοὺς ἐνεδείξατο ὑπερβήσομαι. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$; cf. etiam gl. in T$^{s.l.}$

1 lm. add. Brunck^{2}; (*παρέβαν* s.) L; pars καὶ ὅσα (1) – fin. ad *καὶ τὰ μὲν θεῶν παρέβαν* spectat ἀντὶ τοῦ παραβήσομαι] om. T in margine sed praebuit παραβήσομαι ut gl. ad *παρέβαν* καὶ om. T; fortasse verba καὶ – fin. novum scholium sunt

501 (*τὸν ἔννυχον*): τὸν ἐν σκότῳ διατρίβοντα. L T$^{s.l.}$

1 cf. sch. *OC.* 1558 ἐννυχίων] τῶν ἐν νυκτὶ ἀεὶ καὶ σκότῳ διατριβόντων, τεθνηκότων

1 lm. add. Brunck^{2}

503 *ἀλλ´ ἐπὶ τάνδ´ ἄρ´ ἄκοιτιν*: τὴν Δηιάνειραν. ὁ δὲ νοῦς οὕτω· τὰ μὲν εἰς θεοὺς γεγονότα παρίημι, ἐκεῖνα δὲ λέγω, τίνες ἠγωνίσαντο περὶ τῶν γάμων Δηιανείρας καὶ κατέβησαν εἰς τὸν ἀγῶνα. L T

1 lm. deest in T; pars ὁ δὲ νοῦς (1) – fin. ad vv. 500–6 *ἀλλ´ – ἀγώνων* (lm.) *ἆρ´* L τὴν Δηιάνειραν – οὕτω om. T οὕτω] οὗτος Lascaris prob. Nauck 432 **2** post θεοὺς add. φησὶ T τίνες T: τινὲς (ut apud poetam) L

504 *ἀμφίγυοι*: ἀντίπαλοι ἢ ἰσχυροὶ ἐν τοῖς γυ<ί>οις, μαχεσάμενοι χερσὶ καὶ ποσίν ἢ ἀμφότεροι τεθωρακισμένοι ἢ ἄμφω παρωξυμμένοι. L T

1 cf. sch. Hom. *Il.* 13.147a {νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν} ἀμφιγύοισιν: πρὸς τὸ ἀμφιγύοισιν, ὅτι οἱ μέν, ἐπεὶ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ διερείδοντες χρῶνται, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ γυ<ι>ῶσαι, ὅτι βλάπτει ἀμφοτέρωθεν. οἱ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γυίων, ὅτι

ἑκατέρωθεν ἄκρον ἔχει· γυῖα γὰρ τὰ ἄκρα **1–2** γυ<ί>οις ... χερσὶ καὶ ποσίν: cf. Apollon. S. 55, 27 <γύα> κυρίως πόδες καὶ χεῖρες

1 lm. sic T: *ἀμφίγυοι πρὸ γάμων κατέβαν* L ἀντίπαλοι] καὶ ἀντ. T γυ<ί>οις Brunck[2]: γύοις codd. (cf. ad sch. **636**.2; sch. *El.* **95**.2 Νεκυίᾳ Lascaris: Νεκύα codd.) **2** τεθωρακισμένοι Lascaris (quasi ab γύαλον originem ducat): τεθεωρημένοι L, defendit Wansink 101, «*τεθεωρημένους ... fuisse ambos heroes, et Hercules et Achelous, apparet ex vv. 22sq: ἀλλ΄ ὅστις ἦν | θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας, ὅδ΄ ἂν λέγοι*»: τεθωρηγμένοι Bernardakis 61: τεθερμασμένοι Zielinski 54: τεθυμωμένοι temptavi (cf. παρωξυμμένοι)

505–6 *ἐξ-|ῆλθον* [*ἄεθλα*]: ἀντί τοῦ διήνυσαν, ἐπεξῆλθον, ἠγωνίσαντο. λέγει δὲ ὅτι πᾶν εἶδος ἀγωνίσματος κατ΄ ἀλλήλων ἐνεδείξαντο. L T[s.l.]

1 lm. L decurtavit Brunck[2]: deest in T; *ἐξῆλθον* in *ἐξῆνον* mutavit Wakefield et Wunder[3] 107 (et in *Censura Aiac. ab Lobeck. iterum edit.* 52 sq.) prob. Wolff 51 qui porro annotat: '*quod* [i.e. ἐξῆνον] *ipsum vetus interpres videtur legisse, dicens διήνυσεν* (sic), *ἠγωνίσαντο... His tamen glossis posterior interpres alienum verbum διεξῆλθον* (sic) *immiscuit, quod ad vulgatam lectionem pertinet*'; pars λέγει (2) – fin. ad v. 505 *πάμπληκτα παγκόνιτά τ΄* pertinet ἀντὶ τοῦ om. T ἐπεξῆλθον om. T **2** λέγει – fin.] fortasse haec ab praecedentibus seiungenda sunt

506 (*ἄεθλ΄*): ἀγωνίσματα· *πάμπληκτα* δὲ πληγῶν μεστά. L; cf. gl. in T[s.l.]

1 ἀγωνίσματα: cf. sch. Eur. *Phoen.* 1262 (ad lm. *τἆθλα*): τὰ ἀγωνίσματα; sch. Pi. *O.* 1.5a εἰ δ΄ ἄεθλα γαρύειν: ἆθλα νῦν εἴρηκε τὰ ἀγωνίσματα; ibid. 1.5c; ibid. 2.24a; ibid. 2.78; Philox. fr. **637 (Et. Gud. 32, 6 Stef.); Hesych. α 1601 ἆθλον· ἀγώνισμα…; Σ α 153 ἆθλον· ἀγώνισμα… = Phot. α 476 = Su. α 742

1 lm. add. Elmsley **1** ἀγωνίσματα – fin.] πληγῶν μεστά ἀγωνίσματα gl. ad *πάμπληκτα* nec plura T

508 (*τετραόρου*): τετρασκελοῦς. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 cf. Eust. *Od.* II 40, 16–9 τὸ δὲ *ὑψόσε ἀειρόμενοι* ἐμφαίνει δύνασθαι *τετραόρους* λέγεσθαι, … ὧν ἕκαστος διὰ τεσσάρων ποδῶν ἀείρεται, κατὰ τὸν εἰπόντα τραγικόν, τετραόρου φάσμα ταύρου; aliter id. *Il.* II 128, 10 καὶ «τετράορον φάσμα ταύρου», καὶ τέτρωρον, τὸ τετράζευκτον

1 lm. add. Lascaris

509 (*φάσμα*): φάντασμα, σχῆμα. L T$^{s.l.}$

1 φάντασμα: cf. sch. Pi. *O.* 8.57; Hesych. φ 217

1 lm. add. Lascaris

510 *ἀπ΄ Οἰνιαδᾶν*: ἀπὸ Αἰτωλίας. ἢ οὕτως· Οἰνιάδαι πόλις Ἀκαρνανίας δι΄ ἧς ῥεῖ ὁ Ἀχελῷος. πληθυντικῶς δὲ λέγεται. L T

1 Erot. o 6 Οἰνιάδαι· πόλις Αἰτωλίας, κειμένη παρὰ ταῖς Ἀχελῳου ποταμοῦ πηγαῖς; Hdn. *καθ. προσ.* I 346, 31–2 (= Steph. Byz 281, 10–1) Ἐρυσίχη· πόλις Ἀκαρνανίας, ἥτις ὕστερον Οἰνιάδαι ὠνομάσθη; Steph. Byz. 485, 15–7 Οἰνειάδαι· πόλις Ἀκαρνανίας πρὸς τῷ Ἀχελῴῳ ἡ καὶ Ἐρυσίχη καλουμένη. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυσιχαῖος. λέγεται καὶ Οἰνειάς ἡ χώρα. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Οἰταίας πόλις Οἰνειάδαι

1 (lm.) *Οἰνειαδᾶν* (-ει-) Papageorgiou renuente Nauck 432 Αἰτωλίας] Οἰταίας dubitanter Schmidt 108 ex Steph. Byz. 485, 17 Οἰνιάδαι Stiehle: Οἰνίαι LT πόλις T et Lp (πο$^{λ.}$) (Lascaris): πόλεις L

510–1 *Βακχείας … Θήβας*: τῆς τὸν Βάκχον ἐχούσης· καλῶς δὲ τὸ *Βακχείας* πρὸς ἀντιδιαστολήν. L T

2 πρὸς ἀντιδιαστολήν] sub nomine ‘Thebae’ novem urbes distinguit Steph. Byz. 312, 15 – 313, 6

1 lm. addidi: *Βακχείας* T: deest in L

512 (*λόγχας*): ἀφ᾽ ἱστορίας φησὶ λόγχην ἔχειν τὸν Ἡρακλέα. L T$^{s.l.}$

1 lm. addidi

513 *ἀολλεῖς*: καταχρηστικῶς εἶπεν ἐπὶ δύο τὸ *ἀολλεῖς* ἐπὶ πλήθους γὰρ λέγεται. ἢ *ἀολλεῖς* ἀντὶ τοῦ λίαν ἀλέντες· Ὅμηρος
οἴμησεν δὲ ἀλείς. L T

2 Ὅμηρος: *Il.* 22.308

1 lm. deest in T ἐπὶ δύο] '*fortasse* ἐπὶ δυοῖν' Ellendt s.v. ἀολλής **2** ἀλέντες] ἀλέντας T **3** *δὲ*] δ᾽ T

514 (*ἱέμενοι*): ἐπιθυμοῦντες. L

1 cf. sch. D Hom. *Il.* 8.241 ἱέμενος: ἐπιθυμῶν, προθυμούμενος; ibid. 11.168; sch. Hom. *Il.* 13. 424 … οἱ δὲ *μέγα ἵετο* μεγάλως ἐπεθύμει; sch. Eur. *Or.* 1304 ...ἢ τὸ *ἱέμενοι* ἀντὶ τοῦ προθυμούμενοι...; Σ ι 22 ἱέμενοι· ἐπιθυμοῦντες = Phot. ι 38; Su. ι 148 ἱέμενοι: ἐπιθυμοῦντες· προθυμούμενοι

1 lm. add. Lascaris; (*ἱέμενοι* s.) L

515–6 (*μόνα δ᾽ ... Κύπρις | ῥαβδονόμει ξυνοῦσα*): μόνη δὲ ἡ Κύπρις παροῦσα ἐβράβευεν καὶ διέταττεν. L T$^{s.l.}$

2 ἐβράβευεν: cf. Hesych. ρ 5 ῥάβδοι· ... καὶ ὁ βραβευτής, ῥαβδονόμος

1 lm. addidi

517–9 (*τότ᾽ ἦν χερός – κεράτων*): τότε οὖν ὁ Ἡρακλῆς καὶ χερσὶ καὶ τόξοις ἐμάχετο, ὁ δὲ Ἀχελῷος τοῖς κέρασιν. L T

1 lm. addidi τότε οὖν om. T post Ἡρακλῆς add. μέν φησὶ T

519 (*ἀνάμιγδα*): ἀναμεμιγμένως. L T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris ἀναμεμιγμένως] ἀναμεμιγμένα T

520a (*ἦν*): Ἡσίοδος
τῆς δ᾽ ἦν τρεῖς κεφαλαί·
ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. L T[s.l.]; cf. etiam gl. in T[s.l.]

1 Ἡσίοδος: *Th.* 321 3 ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον: cf. Hdn. *ἦν* II 786, 1–4 (=Choer. *sch. Th.* 64, 12–4) εἰκότως οὖν καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἐνήλλαξε πρὸς τὸ ἴδιον πρῶτον πρόσωπον, ἀλλ᾽ ἐγένετο καὶ αὐτὸ διὰ τοῦ η «τῆς δ᾽ ἦν τρεῖς κεφαλαί» ἀντὶ τοῦ ἦσαν; id. *μον. λέξ.* II 950, 14–23; sch. Aeschin. 3.184 (ad epigr. verba *ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι*) ἦν] ἀντὶ τοῦ ἦσαν.; sch. Ap. Rh. 129, 10-1; Hdn. *ῥημ.* II 792, 5-14 (= sch. Hom. *Il.* 4.222a)

1 lm. add. Elmsley **2** *τῆς* … *ἦν*] τοῖς … ἦσαν T **3** ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον om. T, sed ad *ἦν* habet gl. ἦσαν

520b *ἦν δὲ ἀμφίπλεκτοι κλίμακες*: *κλίμακες* αἱ ἐπαναβάσεις παρὰ τὸ ἄνω τε καὶ κάτω αὐτοὺς στρέφεσθαι ἐν τῇ μάχῃ. L T

1 lm. deest in T **2** αὐτοὺς Heath 81: αὐτὰς codd.

520c (*κλίμακες*): ἔστι [δὲ] εἶδος παλαίσματος ἡ κλῖμαξ. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα ἐπὶ Ἡρακλέους ἀκουστέον. L T

1 εἶδος παλαίσματος: cf. Hesych. κ 2994 κλιμακισμοί· πάλαισμα ποιόν; Hesych. δ 1053 διακλιμακίσας· διαπαλαίσας. Κλίμακες γὰρ καὶ κλιμακισμοὶ παλαίσματος εἶδος; Phot. δ 338 διακλιμακίσας: διαπαλαίσας. κλῖμαξ γὰρ καὶ κλιμακισμός, πάλαισμα ποιόν= Su. δ 583; Paus. att. ε 24; Eust. *Il.* IV 817, 11–7; Hesych. ε 1444; Phot. ε 403

1–2 haec a sch. pr. separavi lm. addidi δὲ delevi κλῖμαξ] κλίμαξ T **2** σχῆμα] εἶδος T

520–2 (*ἦν δὲ μετώπων ... πλήγματα*): τοῦτο ἐπὶ Ἀχελῴου· οἱ γὰρ ταῦροι τοῖς κέρασι καὶ μετώποις μάχονται. L

1 lm. addidi

523 (*ἁ δ΄εὐῶπις*): ἡ Δηιάνειρα. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris

526a *ἐγὼ δὲ μάτηρ μέν*: ἐγώ, φησίν, ἐνδιαθέτως ὡσεὶ μήτηρ λέγω. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. v. 526 *ἐγὼ δὲ – φράζω* ὡσεὶ] ὡς T

526b (*ἐγὼ δὲ τὰ τέρματ΄ οἷα φράζω*): ἐγὼ παρεῖσα τὰ πολλὰ τὰ τέλη λέγω τῶν πραγμάτων. L

1–2 haec a sch. pr. seiunxi **1** lm. hoc habuisse interpretem coni. Hartung: *ἐγὼ δὲ μὰν τέρματ΄ οἷα φράζω* vel potius *ἐγὼ δὲ μὰν τέρμαθ΄ οἷα φράζω* post Hartung Wecklein 20: *ἐγὼ δὲ μάτην μὲν ὅσσα φράζω* Bernardakis 61

527 *ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας*: ἀντὶ ἡ περιμάχητος νύμφη περιφραστικῶς· ἀπὸ δὲ τοῦ καλλιστεύοντος αὐτὴν εἶπεν μέρους. L T

1 περιμάχητος: cf. sch. **104.**1 ubi *τὰν ἀμφινεικῆ* per τὴν περιμάχητον explicatur; Hesych. α 4073 ἀμφίνεικες· περιμάχητον ... ἐναντίους ἔχων λόγους. Σοφοκλῆς Τραχινίαις (527)

1 lm. fere LT ἀντὶ] ἀν τοῦ T **2** εἶπεν μέρους] μέρ. εἶπ. T

527–8 (*τὸ δ´ ἀμφ. – ἀμμένει*): ἔτι δὲ καὶ νύμφη ἐλεεινὴ οὖσα ὑπέμεινεν ἡ περικαλλὴς Δηιάνειρα. L T[s.l.]

1 lm. addidi scholio praefigit ἤγουν T δὲ καὶ om. T ἐλεεινὴ οὖσα] οὖσα ἐλ. T

528 (*ἀμμένει*): ἀντὶ τοῦ ἀνέμενεν. L

1 cf. sch. **647** ubi *ἀμμένουσαι* per ἀναμένουσαι enarratur

1 lm. add. Lascaris ἀνέμεινεν Brunck[2]

529 (*κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν*): παραχρῆμα γαμηθεῖσα τῶν τῆς μητρὸς ἀφωρίσθη πραγμάτων. L T

1 lm. addidi post παραχρ. add. φησὶ T **1–2** τῶν et πραγμάτων om. T

531 *ἧμος, φίλαι, κατ´ οἶκον*: Δηιάνειρα πρὸς τὸν χορὸν ἐξελθοῦσα διαλέγεται καί φησιν· ἐν ὅσῳ ὁ Λίχας κατὰ τὸν οἶκον συντάττεται ταῖς αἰχμαλώτοις, ἐξῆλθον, ἵνα ἅπερ ἐμηχανησάμην δηλώσω ὑμῖν. L T

1 lm.] *ἧμος, φίλαι* T: deest in Ta; accuratiss. vv. 531–4 *ἧμος – ἀτεχνησάμην* Δηιάνειρα] ἡ Δ. T **2** συντάττεται] συντάσσεται T ταῖς] ante κατὰ transp. T

532 (*ὡς ἐπ´ ἐξόδῳ*): ὡς μέλλων αὖθις ἐξιέναι πρὸς τὸν Ἡρακλέα. L

1 lm. add. Lascaris

535 (*συγκατοικτιουμένη*): σὺν ὑμῖν θρηνήσουσα. L[s.l.]

1 lm. add. Lascaris θρηνοῦσα Heath 81

536–7 *ἀλλ´ ἐζευγμένην* | *παρεισδέδεγμαι*: γεγαμημένην τῷ Ἡρακλεῖ προσεδεξάμην φορτίον λωβητὸν τῆς ἐμῆς φρενός, βλαβερὸν φορτίον καὶ ἐφύβριστον. L T

1 γεγαμημένην: cf. Hesych. ζ 188 ζυγείς· γαμήσας **3** ἐφύβριστον: cf. sch. *Ai.* 1388 <λωβητόν:> ἐφύβριστον; ibid. 216… ἐφύβριστα εἴργασται μανίᾳ περιπεσών· τοῦτο γὰρ τὸ ἀπελωβήθη. ἢ οὕτως· ἐνυβρίσθη καὶ λωβητὸς γέγονεν; Su. α 3016 Ἀπελωβήθη: ἐφύβριστα εἴργασται; Eust. *Il.* IV 949, 8 Λωβητός δὲ καὶ νῦν ὁ ἐφύβριστος; Hesych. λ 1490 λωβητόν· ἐνυβριστόν (Ω 531)

1 lm.] *ἐζευγμένην* T; accuratiss. vv. 536–8 *ἀλλ´– φρενός* ante γεγαμημένην add. τουτέστι T **2** ante βλαβερὸν add. ἤγουν T **3** post ἐφύβριστον add. τῆς ἐμῆς φρενός T

538 (*ἐμπόλημα*): ἀντὶ τοῦ ζημίαν. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

539–40 (*μιᾶς ὑπὸ* | *χλαίνης*): ἀντὶ τοῦ μιᾶς κοίτης. L

1 lm. add. Lascaris <ἐπὶ> μιᾶς κοίτης Kruytbosch 46 et Zielinski 54

540–2 (*τοιάδ´ …) οἰκούρι´ ἀντέπεμψε* (– *χρόνου*): τοιαῦτα τῆς οἰκουρίας δῶρα ἔπεμψέ μοι ὑπὲρ τοῦ χρόνου παντὸς οὗ συνῴκησα αὐτῷ, ὅ ἐστιν εὐχαριστήρια τῆς πολυχρονίου ἡμῶν οἰκουρίας. L T

1–2 τῆς οἰκουρίας δῶρα: cf. Eust. *Il.* II 192, 3–4 … τὰ οἰκούρια παρὰ Σοφοκλεῖ, ἅπερ εἰσὶν οἰκουρίας μισθοί…

1 lm. L supplevi (L *ἀντέπεμψεν* (-εν per compendium) habet): deest in T post τοιαῦτα add. φησὶ T **2** post μοι add. ὁ Ἡρακλῆς T **3** πολυχρονίου Dindorf 71 coll. sch. Soph. *Ai.* 194d (contuli etiam sch. *Ant.* 986, 987): πολυχρονίας codd.

547 (*ἥβην*) *τῇ μὲν ἕρπουσαν πρόσω*: τῇ Ἰόλῃ προκόπτουσαν καὶ αὐξομένην τὴν ἥβην. L

1 lm. L supplevi et Kruytbosch 46 secutus sum *τῇ μὲν* pro *τὴν μὲν* scribens (hanc fuisse scholiastae scripturam coni. primus Blaydes 119): *τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω* L

548 (*τῇ δὲ φυίνουσαν*): ἑαυτὴν λέγει δεικτικῶς· *φυίνουσαν* δὲ ἀντὶ τοῦ βεβηκυῖαν. L

1 lm. addidi verbis *τὴν δὲ* in *τῇ δὲ* mutatis; nam scholiasta haec pro illis legisse videtur; cf. ad sch. praecedens; (*τὴν δὲ* s.) L

548–9a *ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ* | *ὀφθαλμὸς ἄνθος*: ὧν, <τῶν> δύο ἡλικιῶν, τὴν νεάζουσαν ἁρπάζειν εἴωθεν ὁ τοῦ ἀνδρὸς ὀφθαλμός. L T

1 lm. scripsi: *τῶνδ᾽ ὑπεκτρέπει πόδα* L: deest in T, quippe qui hoc sch. scholio **548–9b** continuet (οἷον τῶν δύο ἡλικιῶν) **1–2** ὧν, <τῶν> δύο ἡλικιῶν locum refinxi (cf. sch. **841–5**.1–2, sch. *El.* 176a.1): ὧν δύο L: τῶν δύο T **2** τὴν] τ. μὲν T τοῦ ἀνδρὸς] τῶν ἀνθρώπων T post ὀφθαλμὸς add. τῆς δὲ ὑπεκτρέπειν τὸν πόδα ἤτοι τῆς πρεσβυτέρας T

548–9b *ὧν ἀφαρπάζειν – πόδα*: τὸ ἄνθος τῶν νέων γυναικῶν φιλεῖ ἁρπάζειν ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνδρός, τῶν δὲ ὑπαναχωρεῖν, δηλονότι τῶν πρεσβυτέρων. L T

1 lm. scripsi: *ὀφθαλμοῦ* (ὀφθαλμὸς scripsit Papageorgiou) *ἄνθος* L: deest in T post ἄνθος add. φησὶ T **2** τοῦ ἀνδρός] τῶν ἀνδρῶν T

550–1 *πόσις … ἀνήρ*: διαφορὰν ταύτην ἔχει ὁ *πόσις* πρὸς τὸν *ἄνδρα*· *πόσις* γὰρ λέγεται καὶ ὁ πρὸ πολλοῦ ἀποστὰς τῆς γυναικός, *ἀνὴρ* δ᾽ ὁ συνὼν καὶ ὁ πρὸ ὀλίγου χωρισθεὶς ὡς τὸ

ἆνερ, ἀπ᾽ αἰῶνος νέος ὤλεο.

5 δέδοικα οὖν, φησί, μὴ ἐμὲ καταλιπὼν πόσις ἐμὸς κληθῇ ὡς συνοικήσας μοί ποτε, ταύτης δὲ ἀνὴρ ὡς ἔτι αὐτῇ συνοικῶν. L

1 διαφορὰν – *ἄνδρα*: cf. Eust. *Od.* I 9, 38–40 Ὅτι δοκεῖ μὲν ἀδιάφορα εἶναι ὁ πόσις τε καὶ ὁ ἀνήρ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Τραχινίαις ὑπεμφαίνει διαφοράν τινα τῶν λέξεων τούτων ἔνθα δέδοικεν ἡ ὑπέρακμος Δηϊάνειρα, μή ποτε ὁ Ἡρακλῆς αὐτῆς μὲν εἴη πόσις, τῆς δὲ νεωτέρας Ἰώλης ἀνήρ; Id. *Il.* IV 983, 23 – 984, 2 εἰ δὲ τῆς Ἀνδρομάχης εἰπούσης ἄνδρα τὸν Ἕκτορα ἐν τῷ «ἆνερ, ἀπ᾽ αἰῶνος ὤλεο» Ἑλένη οὐκ ἄνδρα τὸν Πάριν ἔφη ἀλλὰ πόσιν, ζητητέον, εἴ τίς ἐστι διαφορὰ πόσιος καὶ ἀνδρός, καθὰ Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις ἐμφαίνει, ὅπου ἡ Δηϊάνειρα δέδοικε, μή ποτε ὁ αὐτὴν ἔχων Ἡρακλῆς τῇ μὲν αἰχμαλώτῳ Ἰόλῃ εἴη ἀνήρ, αὐτῇ δὲ πόσις **4** Hom. *Il.* 24.725

1 lm. sic L; pars 5 – fin. ad vv. 550–1 *ταῦτα – καλῆται* spectat ὁ *πόσις* Lascaris: ἡ πόσις L (quod recepit λέξις subaudiens Papageorgiou): τὸ πόσις Lp **2** ἀποστὰς τῆς Lascaris: ἀποστάτης L, quam lectionem retineri posse censet Wansink 103 (ἀποστὰ τῆς dedit Papageorgiou) **5** post πόσις add. μὲν Papageorgiou

550 *πόσις*: *πρόσις* τις ὢν παρὰ τὸ προσιέναι. L

1 προσιέναι Lascaris: προϊέναι L

552 *ἀλλ᾽ οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον*: οὐ χρὴ τὴν συνετὴν γυναῖκα θυμοῦσθαι τῷ ἀνδρί· ᾧ δὲ τρόπῳ τῆς λύπης ἴαμα σχοίην ὑμῖν ἐρῶ. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 552–4 *ἀλλ᾽ – φράσω* post χρὴ add. φησὶ T **2** ἴαμα] pertinet ad *λυτήριον* quod scholiasta pro substantivo accipere videtur (cf. sch. **554**) ἴαμα] ἴαμ᾽ ἂν Blaydes 122; de modo cf. sch. **1057a**.2 εἴη post ἐρῶ add. *ἦν μοι παλαιὸν δῶρον* (v. 555) καὶ τὰ ἑξῆς T

554 (*λύπημα*): ἀντὶ τοῦ τῆς λύπης. L

1 lm. add. Papageorgiou vide ad sch. **552**.2 ἴαμα

556a *λέβητι χαλκέῳ*: δύο ὀνόματα ὡς *κρατερὸν αἰχμητήν*. L

1 *κρατερὸν αἰχμητήν*: Hom. *Il.*3.179 ἀμφότερον βασιλεύς τ᾽ ἀγαθὸς κρατερός τ᾽ αἰχμητής

1 de scholio vide Xenis

556b (*κεκρυμμένον*): ὡς ἔκτοτε ἀποθεμένης λέβητι ἐπὶ τῷ κατὰ καιρὸν χρήσασθαι αὐτῷ. L; cf. gl. in T$^{s.l.}$

1–2 haec a sch. pr. separavi et lemmate instruxi; vide Xenis **1** ὡς – fin.] ἐπὶ τῷ κατὰ καιρὸν χρήσασθαι αὐτῷ gl. ad *κεκρυμμένον* nec plura T τῷ T: τὸ L **2** αὐτῷ TLp (Lascaris): αὐτὸ L

557 *παῖς*: νεωτέρα· οὐ γὰρ παρθένος. L T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T

558a *ΕΚ ΦΟΝΩΝ*: ἀντὶ τοῦ αἵματος· Ὅμηρος
ἄκρον ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος·
ἢ ἐκ τοῦ τόπου ὅθεν ἐφονεύθη ὁ Νέσσος· Ὅμηρος
ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν. L T

1 αἵματος: cf. sch. Aesch. *Ch.* 1012 <φόνου>] τοῦ αἵματος; id. *Th.* 44f; ibid. 939a; Hesych. φ 737 φόνος· ... ἢ αἷμα; Σ φ 166 Φόνος ἔρρευσεν· αἷμα ἔρρευσεν = Phot. 653, 17 = Su. φ 573; Eust. *Il.* II 17, 1 Φόνος δὲ τὸ αἷμα; ibid. I 721, 2–3; ibid. IV 763, 5–6; ibid. II 286, 27–8 Ὅμηρος: *Il.* 16.162 **3** ἐκ τοῦ τόπου: cf. sch. Hom. *Il.* 15.633 ...*φονῇσι* δὲ τῷ φόνῳ, ἢ τῷ τόπῳ, ἔνθα πεφόνευται; sch. D Hom. *Il.* 10.521 φονῆισι: τοῖς τόποις ἐν οἷς ἔκειντο οἱ νεκροί; sch. Pi. *P.* 11.55 … φοναὶ δὲ οἱ τόποι εἰς οὓς φονεύονται καλοῦνται. Ὅμηρος (K 521)· ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν; sch. Lyc. 1113c … *φοναῖς* δέ· ἀντὶ <τοῦ> τοῖς τοῦ φόνου τόποις, ἔνθα ἐφονεύθη, ὡς καὶ Ὅμηρος (K 521) «ἄνδρας τ᾽ ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσι», ἐν τοῖς φονικοῖς τόποις; Hesych. φ 733 φοναί· οὕτω καλοῦνται οἱ τόποι ἔνθα τινὲς ἀναιροῦνται (K 521); Eust. *Il.* II 286, 27–8; ibid. III 123, 27–8 Ὅμηρος: *Il.* 10.521

1 lm. scripsi: *ἐκ φόνων* T: *ἐκ φόνων ἀνειλόμην* L; in parte 1–2 *φόνων* explicat scholiasta; in sequentibus *φονῶν* ἀντὶ τοῦ L: τουτέστι T **2** *ἄκρον* cum *φόνον* coniunxit scholiasta (cf. sch. Hom. *Il.* 16.162b τινὲς δὲ τῷ *φόνον* ἐπισυνάπτουσιν, *ἄκρον φόνον*,…) *ἐρευγόμενοι*] ἐρευγόμενος T **3** ὅθεν] ἔνθα T Νέσσος Brunck[2]: Νέσος, simplici σ, LT ut semper in scholiis et in poetae verbis (hoc amplius non notatur) **4** *φονῇσιν* L (φονῆσιν dedit Papageorgiou) T

558b (*φόνων*): τῶν σφαγῶν. L[s.l.] T[s.l.]

1 cf. Hesych. φ 737 φόνος· ὁ διὰ σφαγῆς θάνατος…

1 lm. add. Elmsley

560 (*πόρευε*): διεπέρα, διεπόρθμευεν. L T[s.l.]

1 διεπόρθμευεν: cf. sch. Eur. *Alc.* 439 ... (ad lm. *γυναῖκ᾽ ἀρίσταν λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας*) ἀρίστην γυναῖκα πορθμεύσας εἰς τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην

1 lm. add. Brunck[2]; (*πόρευε* s.) L διεπέρα, διεπόρθμευεν inverso ordine T

562–3 (*τῶν πατρῴων*) *ἡνίκα στόλων* | (– *ἑσπόμην*): *στόλον* φησὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ δούλων τε καὶ ἀδελφῶν· ἡνίκα οὖν καταλιποῦσα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς ἔρημος ἐπηκολούθησα τῷ Ἡρακλεῖ. L T

1 lm. L supplevi: deest in T; interpretem *τῶν πατρῴων* ... *στόλων* pro *τὸν πατρῷον* ... *στόλον* habuisse coni. Wolff 217 φησὶ post πλῆθος transp. T **2** post οἰκίᾳ add. αὐτῆς T ἡνίκα οὖν] οἷον ἦν. T **3** ἔρημος] scholiasta εὖνις orbatam significare censuit, ut vidit Wolff l.c. post Ἡρακλεῖ add. καὶ τὰ ἑξῆς T

565 *ματαίαις χερσίν*: ὅτι οὐδὲν ἤνυσεν· ἔφθασε γὰρ ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας καὶ ἀνελὼν αὐτόν. L T

566 *ἐπιστρέψας* [*χεροῖν*]: εὐτρεπίσας· ἢ στρέψας καὶ κάμψας τὴν νευράν· ἢ εἰς αὐτὸν στραφεὶς καὶ βλέψας. L T

1 lm. L decurtavit Brunck[2]: *ἐπιστρέψας* δὲ T, quippe qui hoc sch. annotationi priori continuet εὐτρεπίσας ἢ om. T ante στρέψας add. ἀντί τοῦ T

567 *κομήτην*: ἢ διὰ τοὺς ὄγκους ἢ διὰ τὴν πτέρωσιν· τὸ δὲ *πνεύμονας* ἀντὶ ἑνικοῦ. L

1 ὄγκους: cf. sch. **680a**

1 lm. scripsi: ἧκεν κομήτην ἰόν L

568 (*διερροίζησεν*): μετὰ ἤχου ὥρμησεν. L[s.l.] T[s.l.]

1 ὥρμησεν: cf. Σ δ 207 διαῤῥοίζεται· ὁρμᾷ = Phot. δ 421 = Su. δ 739

1 lm. add. Brunck[2]

570a *τοσόνδ᾽ ὀνήσῃ*: ὠφεληθήσῃ καὶ ὄνησιν λήψῃ ἐκ τῶν ἐμῶν πορθμῶν. L; cf. gl. in T[s.l.]

1 cf. e.g. sch. D Hom. *Il.* 6.260 καὶ αὐτὸς ὀνήσεαι: καὶ αὐτὸς ὠφεληθήσῃ; Hesych. o 879 ὀνήσεαι· ὄνησιν λήψῃ (Z 260)

1 lm. accuratiss. 570–1 *ὀνήσῃ – πορθμῶν* ὠφεληθήσῃ – fin.] ὠφεληθήσῃ gl. ad *ὀνήσῃ* nec plura T

570b (*ἐὰν πυθῇ*): γράφεται ἐὰν πιθῇ. L

1 lm. add. Lascaris γρ. L πιθῇ] solum de litteris πι constat in L

572 (*ἀμφίθρεπτον*): τὸ πεπηγός· θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι. L T$^{s.l.}$

1 cf. sch. Hom. *Od.* 9.246 θρέψας] πήξας; Apollon. S. 88, 14 θρέψας· πήξας...; Hesych. θ 727 θρέψαι· πῆξαι (ι 246)...; Σ θ 105 θρέψας· πήξας... = Phot. θ 217 θρέψας (ι 246)· πήξας = Su. θ 477; Eust. *Od.* I 340, 11

1 lm. add. Lascaris; (*ἀμφίθρεπτον* s.) L post τὸ (pr.) add. ἀπὸ τῆς ὕδρας T

573 (*ᾗ*): ὅπου ἢ ἐν ᾧ. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Brunck[2]

574 (*θρέμμα … ὕδρας*): περιφραστικῶς ἡ ὕδρα. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. addidi

575 *ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον*: ἐπιτήδειον πρὸς τὸ παῦσαι καὶ κηλῆσαι· καταπαυστήριον τῆς φρενὸς τοῦ Ἡρακλέους τοῦ πρὸς ἄλλην ἔρωτος ἢ κατακηλοῦν τὴν ψυχὴν τοῦ Ἡρακλέους τῷ πρὸς τὴν Δηιάνειραν ἔρωτι. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 575–6 *ἔσται – Ἡρακλείας* **2** post κηλῆσαι add. αὐτόν T καταπαυστήριον] οἷον κ. T **3** κατακηλοῦν T: κατακηλοῦντος L

579 (*ἐγκεκλεισμένον*): τηρούμενον. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris; *ἐγκεκλειμένον* apud poetam praebet L, *ἐγκεκλεισμένον* T

580–1 (*προσβαλοῦσ´ – εἶπε*): τοῦτό φησιν ὡς κατ´ ἐντολὴν Νέσσου καὶ ἄλλα τινὰ συμμίξασα. L T

1 lm. addidi **2** τινὰ συμμίξασα inverso ordine T

581 *καὶ πεπείρανται τάδε*: κατείργασται, τετελείωται καὶ ἤνυσται. L T; cf. etiam gl. in T[s.l.]

1 τετελείωται: cf. e.g. Σ π 312 περαίνοντας· τελειοῦντας = Phot. 413, 3 = Su. π 1046; Eust. *Od.* II 2, 24–5 Ἔστι δὲ τὸ πεπείρανται ἀντὶ τοῦ τετελείωνται (scribe τετελείωται), ἀπὸ τοῦ πειραίνω, ὡς ἐκ τοῦ φαίνω τὸ πέφανται. ἤνυσται: cf. Hesych. π 1534 περαίνει· ... ἀνύει

1 lm.] *πεπείραται* T; cum sch. **580–1** c. in T (*πεπείραται* δὲ) κατ., τετελ. καὶ ἤν.] ἤν., κατ. T τετελείωται invenitur tantum ut gl. ad *πεπείραται* (sic) in T

582a *κακὰς δὲ τόλμας*: μὴ εἰδείην, φησί, κακοῖς πράγμασιν ἐπιχειρεῖν, οἷον δολοφονῆσαι αὐτὸν ἤ τι τοιοῦτον, ἀλλ᾽ ἄχρι τοῦ μεταθεῖναι αὐτοῦ τὴν γνώμην διὰ τοῦ κατασκευάσματος τούτου. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. v. 582–6 *κακὰς δὲ – τοὔργον* **2** post τοιοῦτον add. ἐργάσασθαι T

582b (*τόλμας*): τὰς φαρμακείας. L[s.l.]

1 lm. add. Elmsley

584–7 (*φίλτροις – πεπαύσομαι*): εἰ μὴ μάταιόν ἐστι τοῦτο τὸ κατασκεύασμα, προσδοκῶ ταύτην ὑπερβαλέσθαι τῇ πρὸς τοῦ Ἡρακλέους εὐνοίᾳ· εἰ δὲ μὴ ἐπιτυγχάνω, παύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως. L T

1–3 haec a sch. **582a** separavit Papageorgiou **1** lm. addidi post ἐστὶ add. φησὶ T τοῦτο post κατασκεύασμα transp. T **2** πρὸς] παρὰ T **3** Ἡρακλέους T Lp (Lascaris): Ἡρακλέος L

584–6 (*φίλτροις –*) *μεμηχάνηται τοῦργον*: τοῦτο, φησί, τὸ ἔργον μεμηχάνηται οὐκ ἐπ᾽ ὀλέθρῳ, ἀλλ᾽ ἵνα ταύτην φίλτροις ὑπερβαλώμεθα. L T

1 lm. L supplevi: deest in T τοῦτο – **2** μεμηχάνηται om. T

587 *εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι*: εἰ δὲ μὴ ἐνεργήσῃ, παύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως. L T[s.l.]

1 lm. deest in T ἐνεργήσῃ L, de modo cf. sch. **458**.2 et vide ad sch. *El.* 86a.9: ἐνεργήσει T **2** ἐπιχειρήσεως] ἐγχειρήσεως T

588 *ἀλλ᾽ εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις*: ἀλλ᾽ εἰ πεπίστευκας ὅτι δρᾷ τι τοῦτο, ἄριστά μοι δοκεῖς βεβουλεῦσθαι. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 588–9 *ἀλλ᾽ εἴ τις – κακῶς* **2** δρᾷ] δράσει T

590–1 (*τὸ μὲν – προσωμίλησά πω*): πιστεύω μὲν ἀληθὲς εἶναι, οὐ μὴν πεπείραμαι. L

1 lm. addidi

592a[1] *ἀλλ᾽ εἰδέναι χρὴ δρῶσαν*: δεῖ σε δρῶσαν ἔχειν τὴν γνῶσιν καὶ μὴ μόνον δοκεῖν ἐπίστασθαι· οὔπω γὰρ ἔχεις τὴν γνῶσιν, ἕως οὐ πεπείρασαι. L T[s.l.]

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 592–3 *ἀλλ᾽ εἰδέναι – πειρωμένη* post σε add. φησὶ T τὴν γνῶσιν scripsi: τὴν (om. T) πίστιν codd. **2–3** ἕως οὐ πεπείρασαι] πρὶν πειραθῆναι T

592a[2] (*ἀλλ´ εἰδέναι χρὴ δρῶσαν*): δεῖ σε, φησίν, ἐπιχειροῦσαν γνῶναι. L T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris

593 (*ἂν γνῶμα*): γράφεται ἄγνωμα. L

1 lm. add. Papageorgiou γρ. L '*huic scholio manus multo recentior in L adscripsit* τὸ γνῶμα' Dindorf 71

594 *ἀλλ´ αὐτίκ´ εἰσόμεθα*: γνωσόμεθα, φησί, τὴν δύναμιν τοῦ σκευάσματος· βλέπω γὰρ τὸν Λίχαν πλησίον πορευόμενον, ὃς ἀποκομίσει τὸν πέπλον τῷ Ἡρακλεῖ καὶ ἔσται ἡμῖν διὰ τούτου πεῖρα. L T

1 lm.] *ἀλλ´ αὐτίκ´* tamquam initium scholii praebet T, (qui pergit φησί, γνωσόμεθα, inverso ordine); accuratiss. vv. 594–5 *ἀλλ´ αὐτίκ´ – θυραῖον ἤδη* **2** σκευάσματος] κατα- T πορευόμενον ΛTLp: πορευσόμενον L, quam lectionem defendit Wansink 104–5 quasi grammaticus verba *διὰ τάχους δ´ ἐλεύσεται* v. 595 illustrare voluisset; re vera tamen *θυραῖον* respicit

596a (*στεγοίμεθα*): κρυπτοίμεθα, οἷον σιωπὴ γένοιτο. L

1 στεγοίμεθα: cf. sch. *Ph.* 136 στέγειν] κρύπτειν; sch. Eur. *Phoen.* 1214 (ad lm. *στέγεις ὑπὸ σκότῳ*): a. καλύπτεις ἐν ἀφανείᾳ, b. κρύπτεις; Σ σ 199 στεγόμενα· κρυπτόμενα = Phot. 536, 9 = Su. σ 1024

1 lm. add. Elmsley γένοιτο L[a.c.]: γένηται L[p.c.]

596b (*σκότῳ*): λάθρᾳ. L[s.l.] T[s.l.]

cf. sch. *Ant.* 692 ὑπὸ σκότου] λαθραίως; ibid. 493 ubi *ἐν σκότῳ* per *λάθρᾳ* illustratur; sch. *Ph.* 578 κατὰ σκότον –l διεμπολᾷ] λάθρᾳ ἀπατᾷ

1 lm. add. Elmsley

597 *πράσσῃς*: ἀντὶ τοῦ πράσσῃ τις, ὡς τὸ *ἔνθ᾽ οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις.* L; cf. gl. in T[s.l.]

1–2 cf. sch. Hom. *Il.* 3.220a φαίης κεν: ...κατὰ μέντοι γε Ὁμηρικὴν συνήθειαν ἐκληπτέον ἐν ἴσῳ τῷ ἔφη τις ἄν, ὡς ἔχει τὸ «ἔνθ᾽ οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις» (Δ 223) ἀντὶ τοῦ ἴδοι τις ἄν; sch. *Il.* 4.223c. ἴδοις: {ὅτι} ἡ διπλῆ, ὅτι οὐ πρὸς ὑφεστὸς πρόσωπον, ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ ἴδοι τις ἄν **2** Hom. *Il.* 4.223

1 lm. scripsi (cf. gl. in T): *μόνον παρ᾽ ὑμῶν εὖ* (v. 596) L **1** ἀντὶ – fin.] ἀντὶ τοῦ πράσσῃ τις gl. ad *πράσσῃς* nec plura T πράσσῃ T (coni. iam Kruytbosch 47): πράσσοι L **2** *ἂν ... ἴδοις*] i.e. haec ἂν ... ἴδοι τις valent

599 (*τῷ μακρῷ χρόνῳ*): ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνταῦθα χρόνῳ ἐνδιατρῖψαι. L

1 lm. add. Lascaris χρόνῳ del. Zielinski 54

602a *εὐυφῆ πέπλον*: ἰσχνουργῆ· οὐκ εὖ δὲ τὸν ἀνδρεῖον χιτῶνα *πέπλον* φησί. L

1 (lm.) *'hoc vocabulum, ταναϋφῆ, is legit in Sophoclis Trachiniis, qui annotavit ἰσχνουργῆ'* Wunder[2] 27

602b γράφεται [δὲ] *ἀυφῆ* ἀντὶ τοῦ λεπτοϋφῆ. L

1 haec a sch. pr. separavi δὲ delevi γρ. L *ἀυφῆ*] *ταναϋφῆ* Wunder[2] 27 (cf. Hesych. τ 139 τ α ν ο ϋ φ ῆ · λεπτοϋφῆ; Phot. 568, 12 Ταναϋφῆ: λεπτοϋφῆ = Su. τ 72)

607 [*μήτ΄*] *ἐφέστιον σέλας*: ἀντὶ τὸ κατ΄ οἶκον πῦρ· *ἕρκος* δὲ *ἱερόν* ὁ βωμὸς ἢ τὸ ἱερόν. L; cf. gll. in T$^{s.l.}$

1 πῦρ: cf. sch. *Ph.* 986 σέλας Ἡφαιστότευκτον] τὸ Ἡφαίστειον πῦρ…; sch. Hom. *Il.* 19.17a … σέλας δὲ … πᾶν πῦρ…; Hesych. σ 368 σέλας·…πῦρ…; Phot. 505, 11 Σέλας: πῦρ… = Su. σ 193

1 lm. L decurtavit Brunck^{2} **1** ἀντὶ – fin.] ὁ βωμὸς ἢ τὸ ἱερόν gl. ad *ἕρκος ἱερόν* et ἀντὶ τοῦ τὸ κατ΄ οἶκον πῦρ gl. ad *ἐφέστιον σέλας* nec plura T

608 *πρὶν κεῖνος αὐτόν*: πρὶν αὐτὸς ἐνδυσάμενος ἐπὶ τῆς οἰκίας φανερὸς καὶ ὑπ΄ ὄψεσι πάντων προελθεῖν, καθ΄ ἣν μέλλει ταύρους θύειν τοῖς θεοῖς εὐχαριστήρια. L T

1 lm. sic Λ: *πρὶν κεῖνος* L: deest in T; accuratiss. vv. 608–9 *πρὶν κεῖνος – ταυροσφάγῳ*, grammaticum pronomen *αὐτόν* (608) (*αὐτὸν ... δείξῃ*) sensu ἑαυτόν accepisse et ad Ἡρακλῆ, non ad χιτῶνα, rettulisse conieci αὐτὸς] ἐκεῖνος T **2** φανερὸς L$^{p.c.}$: φανερῶς L$^{a.c.}$: om. T καὶ om. T προελθεῖν] προέλθῃ T post προέλθῃ add. καὶ δείξῃ ἑαυτὸν φανερὸν τοῖς θεοῖς ἐμφανῶς σταθεὶς T ante καθ΄ ἣν add. καὶ L post καθ΄ ἣν add. ἡμέραν T μέλλει T: μέλλοι L

611 (*πανδίκως*): ἀνενδοιάστως. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris

612 *στελεῖν χιτῶνι τῷδε*: σκεπάσειν, ἐνδύσειν, περιβαλεῖν αὐτὸν τούτῳ τῷ χιτῶνι < * * * * *> φανῆναι αὐτὸν σφαγέα τῶν θυμάτων. L

2 lacunam post χιτῶνι statuerunt Papageorgiou et dubitanter Wansink 106; quam suppleam e.g. <ὥστε ἐν καινοπρεπεῖ χιτῶνι> coll. sch. **613** post χιτῶνι textum ita refinxerunt: <καὶ> φανεῖν etc Papageorgiou, <καὶ οὕτω λαμπρὸν> φανεῖν etc Wansink l.c.

613 (*καινόν*): καινοπρεπῆ. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris; (*καινὸν* s.) L καινοπρεπῆ] καινοπρεπεῖ T, quippe qui ad *καινῷ*, non *καινόν*, adscribat glossam post καινοπρεπεῖ add. πέπλῳ T

614 (*ἀποίσεις*) *σῆμ΄ ὃ κεῖνος εὐμαθές*: εὔγνωστον σημεῖον κομίσεις, ὅπερ ἐκεῖνος ἐπιγνώσεται ἐπιθεὶς τὸ ὄμμα τῇ σφραγῖδι, γνοὺς ὅτι παρ΄ ἐμοῦ εἴη ἡ σφραγίς. L T

1 εὔγνωστον: sch. Aeschin. 1, 8 <εὐμαθεῖς>] εὐμαθὴς λόγος λέγεται ὁ εὔγνωστος …; Thom. Mag. *Ecl.* 144, 7–8 καὶ εὐμαθὴς ὁ εὔγνωστος; κομίσεις: cf. sch. Theocr. I 3–4h ἀποισῇ: κομίσῃ

1 lm. L extendi: deest in T; accuratiss. vv. 614–5 *τῶνδ΄ ἀποίσεις – ἐπ΄ ὄμμα θήσεται* εὔγνωστον del. Lascaris εὔγνωστον – κομίσεις ita retractavit T: καὶ κόμισον φησὶ τὸ σημεῖον τῶνδε εὔγνωστον **2** ante γνοὺς add. καὶ T **3** εἴη] ἐστιν T, idque proposuit Blaydes 134

615 (*σφραγῖδος ἕρκει*): περιφραστικῶς τῇ σφραγῖδι. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris; (*σφραγίδος*, hoc accentu, s.) L περ. τ. σφ. L: ἤτοι τ. σφ. περ. T

616 *ἀλλ΄ ἕρπε, καὶ φύλασσε*: οὗτός ἐστιν ὁ προσήκων νόμος τοῖς διακονοῦσιν ὥστε μηδὲν περαιτέρω δρᾶν τῶν προσταττομένων αὐτοῖς· ἐμφαίνει δὲ αὐτῷ μὴ ἀποσφραγίσαντα περιεργάζεσθαι τί ἔγκειται. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 616–7 *ἀλλ΄ ἕρπε – περισσὰ δρᾶν* προσήκων TLp (Lascaris): προσῆκον L **2** μηδὲν] μὴ T προσταττομένων] προστεταγμένων T αὐτοῖς T (Lascaris): αὐτῷ L **3** περιεργάζεσθαι] περιεργάσασθαι T post ἔγκειται add. ἐντός T

618 *ἔπειθ᾽ ὅπως ἂν ἡ χάρις*: γνησίως διακονούμενος διπλασιάζεις τὴν χάριν καὶ ἴσως φιληθήσῃ παρ᾽ ἑκατέρου. L

1 lm. accuratiss. vv. 618–9 *ἔπειθ᾽ ὅπως – διπλῆ φανῇ* διπλασιάζεις] διπλασιάσεις Kruytbosch 47

620 (*Ἑρμοῦ–τέχνην*): κῆρυξ γὰρ ὁ θεός. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Papageorgiou

622 (*τόδ᾽ ἄγγος*): τὸ κιβώτιον. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

623a *λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις*: ἔντειλαι δέ μοι, φησί, καὶ περὶ πραγμάτων ἄλλων μυστικῶν καὶ λόγους ἀνακοίνωσαί μοι καὶ φυλάξω. L T

1–2 hoc sch. post sch. **623b** praebet T **1** lm. deest in T; scholiastam ἐφάρμοσαι pro ἐφαρμόσαι legisse coni. Wolff 217 φησί om. T

623b (*λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφάρμοσαι*): ἐπίθες, φησίν, ἣν θέλεις σφραγῖδα. L T

1 lm. addidi; interpretem *ἐφάρμοσαι* pro *ἐφαρμόσαι* habuisse conclusit Wolff 217 θέλεις] ἔχεις T

628 *προσδέγματα*: ὑποδοχάς. λέγει δὲ ὅτι οἶσθα πῶς φιλοφρόνως αὐτὴν προσηκάμην. καὶ τοῦτο δὲ ἐπαγωγὸν πρὸς Ἡρακλέα, εἴ γε τὴν ὑπονοουμένην φιλοφρόνως προσεδέξατο. L T

1 lm] pars λέγει (1) – fin. ad vv. 627–8 *ἀλλ´ οἶσθα – φίλως* pertinet ὑποδοχάς] τὰς ὑποδοχὰς λέγει T λέγει] φησὶ T **2** προσηκάμην] ἐδεξάμην T post ἐδεξάμην add. καὶ εἰπέ T **3** πρ. φιλ. inverso ordine T

629 *ὥστ´ ἐκπλαγῆναι*: ὅτι ἀσμένως αὐτὴν ὑπεδέξω· ὡς θαυμάσαι με καὶ ἐπὶ τούτῳ χαρῆναι. L T

1 θαυμάσαι: cf. Hesych. ε 1623 ἐκπλαγείς· θαυμάσας; ibid. ε 3731

1–2 hoc sch. cum sch. **628** c. in T (πρὸς ὃ ἐπάγει· τοσοῦτον οἶδα ὥστε ἐκπλαγῆναι) **1** lm.] tamquam partem scholii praebet T (vide notam praecedentem); accuratiss. v. 629 *ὥστ' ἐκπλαγῆναι – κέαρ* ὅτι – ὑπεδέξω] haec e lemmatis voce *ἐκπλαγῆναι* pendent, cf. sch. *Ant.* 376 ... ἐκπλήττονται ὅτι γυνὴ ἦν ἡ ὑπερβᾶσα τὸ κήρυγμα ὡς θαυμάσαι με om. T **2** τούτῳ T, cf. sch. **763–4.**2 χαίρων ἐπὶ τῷ πέπλῳ: τουτο, sine accentu L

630 *δέδοικα γάρ*: δέδοικα γάρ, φησί, μὴ πρὸ καιροῦ εἴποις τὸν ἐξ ἐμοῦ πόθον, ἕως μάθωμεν εἰ καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ποθεῖ. διὰ δὲ τούτων ἐρεθίζει αὐτὸν πλέον εἰπεῖν. L

1 lm. accuratiss. vv. 630–2 *δέδοικα γάρ – ποθούμεθα* εἴποις] εἴπῃς **a** **2** ἕως] expectes ἕως ἄν, sed vide ad sch. **144–9.**1

633a[1] *ὦ ναύλοχα*: ὁ χορὸς τοὺς περὶ τὴν Οἴτην οἰκοῦντας προσκαλεῖται ἐπὶ τῷ πανηγυρίσαι διὰ τὴν προσδοκωμένην ἐπιδημίαν τοῦ Ἡρακλέους· ὁ δὲ νοῦς· οἱ τὰ παραθαλάσσια θερμὰ λουτρὰ ἐνοικοῦντες καὶ οἱ παρὰ τοὺς τραχεῖς καὶ ὀρεινοὺς τόπους τῆς Οἴτης
5 καὶ τὸν Μηλιακὸν κόλπον, ἔτι τε καὶ τὴν ἀκτὴν τῆς χρυσοτόξου Ἀρτέμιδος, ἔνθα φασὶν εἶναι τῶν Ἑλλήνων τὰ συνέδρια, ἄρτι ὁ καλλιφωνότατος πάλιν ἥξει αὐλὸς καὶ καταλήψεται ὑμῶν τὰς ἀκοὰς ἡδύ τι καὶ μουσικὸν προσπνέων. L T

6 *ἀγορά* per συνέδριον explicatur in e.g. sch. D Hom. *Il.* 1.54 ἀγορὴν δὲ καλέσσατο: ἐκκλησίαν, συνέδριον…; ibid. 1.305; Σ^b α 179 ἀγορήν· ἐκκλησίαν, συνέδριον…

1 lm. deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **634** coniungat (προσκαλεῖται δὲ; vide notam proxime sequentem); accuratiss. vv. 633–43 *ὦ ναύλοχα – μούσας* ὁ χορὸς – προσκαλεῖται ita reformavit T: προσκαλεῖται δὲ ὁ χορὸς τοὺς περὶ τοὺς τραχεῖς καὶ ὀρεινοὺς τόπους τῆς Οἴτης οἰκοῦντας **2** τῷ T: τὸ L **3** post νοῦς add. ὦ ἄνδρες T **4** ἐνοικοῦντες] οἰκοῦντες T παρὰ] περὶ T **5** καὶ del. Papageorgiou, sed cf. sch. Hom. *Il.* 7.276c **6** φασὶν Elmsley: φησὶν codd. '*i.e. Sophocles*' Wolff 14 **7** αὐλὸς post καλλιφωνότατος transp. T ὑμῶν] ἡμῶν T **8** προσπνέων om. T

633a² *ὦ ναύλοχα*: παραθαλάττια λουτρά. L T

1 lm. deest in T παραθαλάττια] παραθαλάσσια T

633b¹ (*θερμὰ λουτρά*): φησὶ τὰ Ἡράκλεια ἅπερ λέγεται αὐτῷ ἡ Ἥρα ἀνεῖναι· *πετραῖα* δὲ διὰ τὸ ἐν ὄρει τῇ Οἴτῃ κεῖσθαι· ἔνιοι δὲ ἐν Σικελίᾳ φασὶν ἀναδοθῆναι τῷ Ἡρακλεῖ τὰ θερμὰ λουτρά. L T

2 ἔνιοι – fin.: cf. Hesych. η 722 ... ἄλλοι δὲ Νύμφας αὐτῷ ποιῆσαι ἐν Σικελίᾳ (scil. τὰ θερμὰ λουτρά); Paus. att. η 15 = Phot. η 225 …οἱ δὲ ἐν Σικελίᾳ τὰς Νύμφας…

1–3 haec a sch. **633a²** separavi **1** lm. addidi post φησὶ add. δὲ L ἡ Ἥρα αὐτῷ inverso ordine T Ἥρα] Ἀθηνᾶ Lascaris coll. sch. vet. Ar. *Nub.* 1051a et b prob. Wansink 107, fortasse recte, quamquam tales errores scholiastae non desunt; cf. ad sch. *El.* 62.7

633b² *θερμὰ λουτρά*: δοκεῖ τοῦτο παρ᾽ ἱστορίαν εἶναι· φασὶ γὰρ πρῶτον ἐν Τραχῖνι τῷ Ἡρακλεῖ ἀναδεδόσθαι, ἐνταῦθα δὲ ὡς προϋπαρχόντων αὐτῶν φησιν. L

1–3 haec scholio **633a¹** anteposuit L **1** lm. scripsi: *ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα* L

634 *καὶ πάγους*: πάγοι εἰσὶν ὑψηλοὶ τόποι ἢ αἱ ὀξεῖαι πέτραι· καὶ οἱ παρὰ τοὺς τραχεῖς καὶ ὀρεινοὺς τόπους τῆς Οἴτης οἰκοῦντες. L T

1 πάγοι – πέτραι: cf. sch. Hom. *Od.* 5.405 πάγοι] αἱ εἰς ὕψος διήκουσαι πέτραι, ἢ πετρώδεις ἐξοχαί QT. οἱ ὀξεῖς τόποι, αἱ πετρώδεις ἐξοχαί. ἢ ὀξεῖαι πέτραι, ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι πέτραι. ἀνατεταμένοι τόποι V; Apollon. S. 126, 4 πάγοι· αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν· «σπιλάδες τε πάγοι τε.»; Hesych. π 27 πάγοι· αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν = Σ π 5 = Phot. 368, 3 = Su. π 16; cf. praeterea sch. **1191** et sch. *Ant.* 985 ubi *πάγος* per ὄρος explicatur

1 lm. deest in T; pars καὶ (1) – fin. vv. 634–5 *πάγους – παραναιετάοντες* explicat ὑψηλοὶ] οἱ ὑψ. T καὶ – fin. om. T

636 *Μηλίδα παρὰ λίμναν*: λίμνην φησὶ τὴν θάλασσαν· Ὅμηρος
αἰθυίᾳ δ᾽ ἐικυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης·
ὁ δὲ Μηλιακὸς κόλπος Τραχίνιός ἐστιν. L T

1 λίμνην – θάλασσαν: cf. sch. Eur. *Hec.* 446 … λίμνην τὴν θάλασσάν φησιν Ὅμηρος [γ 1]· «Ἠέλιος δ᾽ ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην»…; sch. Ar. *Av.* 1339 ἐπ᾽ οἶδμα λίμνας: καὶ οὗτος λίμνην τὴν θάλασσαν εἴρηκεν; sch. D Hom. *Il.* 13.32 λίμνης: νῦν τῆς θαλάσσης…; sch. Hom. *Il.* 21.317b; Apollon. S. 108, 28 λ ί μ ν η ἐπὶ μὲν τῆς θαλάσσης «βαθείῃ δ᾽ ἔμπεσε λίμνῃ,»…; Apion 246, 1 L. λίμνη· ἡ θάλασσα (ε 337)…; Hesych. λ 1039 λίμνη· ἡ θάλασσα…; Phot. λ 321 λιμνην· τὴν θάλασσαν κυρίως; Su. λ 551 Λ ί μ ν η : ἡ θάλασσα παρ᾽ Ὁμήρῳ, καὶ ….; Eust. *Il.* IV 507, 1 Ὅμηρος: *Od.* 5.337

1 lm. deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **633b[1]** coniungat (λίμνην δὲ) **1** Ὅμηρος – **2** *λίμνης* om. T **2** *αἰθυίᾳ* hoc scripsisse scholiastam censeo: *αἰθυία* Λ: αἰθύαι L (cf. ad sch. **504**.1): αἰθυίῃ Homerus **3** Τραχίνιος] Τραχῖνος Kruytbosch 48 et dubitanter proposuit Papageorgiou coll. sch. *Ph.* 453, 725

637a[1] (*χρυσαλακάτου τ᾽ ἀκτὰν κόρας*): ἐν Εὐβοίᾳ τιμᾶται χρυσότοξος Ἄρτεμις, ὅπου καὶ ἡ ἐπ᾽ Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίᾳ συνέβη τοῖς Ἕλλησιν. L; cf. sch. retractatum in T[s.l.]

1–2 cf. Hdt. VII 176 ἐκ δὲ τοῦ στεινοῦ τῆς Εὐβοίης ἤδη τὸ Ἀρτεμίσιον δέκεται αἰγιαλός, ἐν δὲ Ἀρτέμιδος ἱρόν; Plut. *Them.* 8 ἔχει δὲ ναὸν (scil. τὸ Ἀρτεμίσιον) οὐ μέγαν Ἀρτέμιδος ἐπίκλησιν Προσηῴας **1** χρυσότοξος: sch. D Hom. *Il.* 16.183 χρυσηλακάτου: καλλιτόξου, ἢ χρυσῷ τῷ βέλει χρωμένης; ibid. 20.70 χρυσηλάκατος: … νῦν δὲ τῆς χρυσοῦν τόξον ἐχούσης, τοξευτικῆς; ibid. 6.491; sch. Hom. *Il.* 16.183b χρυσηλακάτου: χρυσοῖς βέλεσι χρωμένης· τὸν κάλαμον γὰρ τῶν βελῶν τινες ἠλακάτην φασί…; Apollon. S. 168, 29 χρυσηλακάτου καλλιτόξου;

Hesych. χ 783 χρυσηλάκατος· καλλίτοξος· ἠλακάτη γὰρ ὁ τοξικὸς κάλαμος; Σ χ 131 χρυσηλάκατος· ἡ καλλίτοξος, ἡ χρυσότοξος = Su. χ 562; Eust. *Il.* III 832, 2–3 ἀναμνηστέον δ΄ ἐνταῦθα, ὅτι τε ἠλάκατα οὐδετέρως καὶ τὰ τόξα, ὅθεν χρυσηλάκατος ἡ χρυσότοξος; ibid. IV 372, 20

1 lm. addidi ἐν – **2** Ἄρτεμις] ita retractavit T: τὴν Εὔβοιαν δηλονότι ὅπου τιμᾶται χρυσότοξος Ἄρτεμις **2** ὅπου – fin.] inter sch. **637a**^{3}.2 Τραχῖνα et ἐν Θερμοπύλαις inserta in L huc transp. Wolff 199–200 (quem secutus sum coll. Hdt. et Plut. ll.cc.): om. T

637a^{2} εἰς τὸ αὐτό: τὴν Μαγνησίαν. L

1 hoc sch. post sch. **638** scriptum in L huc traieci **1** haec verba sui iuris scholium esse vidit Wolff 200

637a^{3} (*χρυσαλακάτου τ΄ ἀκτὰν κόρας*): [ἔνθα] τὴν τῆς Ἀρτέμιδος παραθαλάσσιον Τραχῖνα· ἐν Θερμοπύλαις. L

1–2 haec a sch. **637a**^{2} separavi **1** lm. addidi ἔνθα delevi ut vocem cui sch. **637a**^{3} cum **a**^{2} copulatum est τὴν τῆς scripsi: τὸν τῆς L **2** post Τραχῖνα verba ὅπου καὶ ἡ ἐπ΄ Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία συνέβη τοῖς Ἕλλησιν leguntur in L quae post sch. **637a**^{1}.1 χρυσότοξος collocavit Wolff 199–200 (vide ad sch. **637a**^{1}.2)

638 *ἔνθ΄ Ἑλλάνων ἀγοραί*: ὅπου συνάγονται οἱ Ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην Πυλαίαν περὶ ἧς Ἀγάθων φησὶ Πυλάδην τὸν Στροφίου πρῶτον συστήσασθαι ἐν τῇ Φωκίδι καθαιρόμενον τὸ ἐπὶ Κλυταιμήστρᾳ μύσος καὶ ἀπ΄ αὐτοῦ τὴν σύνοδον Πυλαίαν φησὶ προσαγο-
5 ρεύεσθαι· ἢ ὅτι Τραχὶν πύλη τῆς Ἑλλάδος ἐστίν. L T

1 ὅπου – **2** Πυλαίαν: cf. Hesych. π 4348 πυλάτιδες ἀγοραί· ὅπου συνίασιν οἱ Ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην Πυλαίαν ἐν τῇ πανηγύρει **2** Ἀγάθων] fragmentum Ag. Samio (*FGrHist* 843) tribuit Stiehle^{2} 482 **4** ἀπ΄ αὐτοῦ – fin.] aliter Strab. IX 3, 7 τὴν δὲ σύνοδον Πυλαίαν ἐκάλουν … ἐπειδὴ ἐν Πύλαις συνήγοντο (ἃς καὶ Θερμοπύλας καλοῦσιν) **5** Τραχὶν – fin.: cf. Hdt. VII 176 Ἡ δὲ αὖ διὰ Τρηχῖνος ἔσοδος ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐστὶ τῇ στεινοτάτη ἡμίπλεθρον.

1 lm.] *ἔνθ΄ Ἑλλάνων* T; accuratiss. v. 638 *ἔνθ΄ Ἑλλάνων – καλέονται* post συνάγονται add. φησὶν T Ἀμφικτύονες T (Lascaris): ἀμφικτυόνες sic L **3–4** Κλυταιμήστρᾳ] Κλυταιμνήστρᾳ T φησὶ del. Kruytbosch 48 **5** ἢ – fin. om. T Τραχὶν (τραχίη L)] ὁ τόπος Lascaris: del. Papageorgiou quippe qui Τραχῖνος ex L retinuisset (vide notam proximam) Ἑλλάδος Lascaris prob. Wolff 199 et Zielinski 55 (contuli Hdt. l.c.): Τραχῖνος L

640–3 (*οὐκ ἀναρσίαν – μούσας*): οὐκ ἐχθρὰν οὐδ΄ ἀπευκτὴν φωνὴν ἀλλὰ θείας μούσης ἀντίλυρον, ὅ ἐστι φωνῆς γλυκείας. L T

1 ἐχθράν: cf. sch. **852**.3; sch. D Hom. *Il.* 24.365 ἀνάρσιοι: ἄδικοι, ἐχθροί; sch. Hom. *Il.* 24.365a[2]; sch. Ap. Rh. 154, 18–9 τὸ δὲ ἀνάρσιος… σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐχθρόν…; Phot. α 1647 ἀναρσίας· ἐχθράς. οὕτως Ἴων (TrGF 19 F 53d)

1–2 haec a sch. **633a[1]** separavi **1** lm. addidi ἀπευκτὴν] ἀπεχθῆ Lp **2** φωνῆς γλυκείας] γλυκεῖα φωνή T

641 (*οὐκ ἀναρσίαν*): οὐκ ἐχθρὰν οὐδὲ θρήνων βοήν. L

1 ἐχθράν: vide ad sch. **640–3**

1 lm. add. Brunck[2] θρήνων] θρηνώδη Nauck 433

643a[1] *ἀντίλυρον*: ἀντίμιμον, ἀντῳδόν. L T

1 de sensu ἀντίμιμον cf. sch. *Ph.* 1460 ἀντίτυπον] ἀμοιβαῖον, ἀντίμιμον, sch. Ar. *Th.* 17 ἀντίμιμον: ὅμοιον... post ἀντίμιμον et ἀντῳδόν subauditur λύρᾳ

643a[2] (*ἀντίλυρον*): ἀντὶ οὐ μουσικὴν φωνήν, ἀλλὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐναντίου μέρους τῆς λύρας φωνήν· ἀφ΄ οὗ δηλοῦται, ὁμοῦ αὐλὸς καὶ λύρα ἀναφωνήσουσιν. L T

1–3 haec a sch. pr. separavi **1** lm. addidi ἀντὶ] ἀν. τοῦ T **2** post δηλοῦται add. ὅτι T (add. iam Lascaris) ὁμοῦ post λύρα transp. T

643a[3] (*ἀντίλυρον*): ἰσόλυρον. L

1 lm. addidi

645 (*σεῦται*): ὁρμᾶται, ἥξει. L

1 cf. e.g. sch. *OC* 119 συθείς] ὁρμήσας; sch. Aesch. *Ch.* 640b σοῦται] ὁρμᾷ; sch. Theocr. III 24c … σεύω τὸ ὁρμῶ; sch. Hom. *Il.* 23.198b[1]; 23.198b[2]; sch. D Hom. *Il.* 2.808; 6.505; 11.419; 13.79; 15.681; 22.146; sch. Pi. *O.* 1.32c; 1.33b

1 lm. add. Lascaris; (*σεῦται* s.) L

647 *ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν*: ὃν ἐκτὸς εἴχομεν τῆς πόλεως εἰς δωδεκάμηνον ἀναμένουσαι. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 647–9 *ὃν ἀπόπτολιν – χρόνον*

647–9 (*ὃν ἀπόπτολιν … πελάγιον*): τὸ [δὲ] ἑξῆς· ὃν ἀπόπτολιν πελάγιον, ἀντὶ τοῦ ἄποθεν τῆς πόλεως ἐν τῷ πελάγει. L T

1–2 haec a sch. pr. separavi **1** lm. addidi δὲ delevi **2** ἄποθεν L, retinendum: ἄπωθεν T

649 *πελάγιον*: ὅτι πολλάκις καὶ διὰ θαλάττης ἔπλεεν, εἴ ποτε εἰς νήσους ἀπῄει. L T

1 hoc sch. cum sch. **647–9** c. in T (*πελάγιον* δὲ) θαλάττης] θαλάσσης T

650 (*δάμαρ*): ἡ Δηιάνειρα. L T[s.l.]

1 lm. add. Papageorgiou

652 (*ὤλλυτο*): διεφθείρετο. L[s.l.] T[s.l.]

1 lm. add. Elmsley

653a *νῦν δ᾽ Ἄρης οἰστρηθείς*: μανεὶς ὁ περὶ τὴν Οἰχαλίαν πόλεμος ἐξέλυσεν ἡμᾶς τῆς ἀνίας ἣν ἐφ᾽ ἑκάστης ἡμέρας εἴχομεν. L T

1 μανείς: cf. Hesych. ο 411 οἰστρεῖ· ἐκμαίνει; Σ ο 77 οἰστρεῖ· … ἐκμαίνει = Phot. 324, 3 = Su. οι 178

1–2 sch. **653a** et **b** in unum ita composuit T: *Ἄρης*: ὁ περὶ τὴν Οἰχαλίαν πρὸς τὸν Εὔρυτον πόλεμος· ἐξ αὐτοῦ γὰρ εὐθὺς ἐπανῆλθεν. Ἐξέλυσεν ἡμᾶς φησὶ τῆς ἀνίας ἣν ἐφ᾽ ἑκάστης ἡμέρας εἴχομεν **1** lm.] e verbis ἐξέλυσεν ... τῆς ἀνίας (2) commentatorem pro *ἐξέλυσ᾽ ἐπίπονον ἁμέραν* habuisse *ἐξέλυσ᾽ ἐπιπόνων ἁμερᾶν* in libro suo collegit Wunder[3] 39; accuratiss. vv. 653–4 *νῦν δ᾽ Ἄρης – ἁμέραν*

653b εἰς τὸ αὐτό: *νῦν δ᾽ Ἄρης*: ὁ πρὸς τὸν Εὔρυτον· ἐξ αὐτοῦ γὰρ εὐθὺς ἐπανῆλθεν. L T

1–2 de T vide ad sch. **653a.**1–2

655 *μὴ σταίη πολύκωπον*: μηδαμοῦ ἡ ναῦς ἀλλαχοῦ ὁρμίσαι, ἕως ἐνταῦθα ἀφίκοιτο, τὴν Εὔβοιαν νῆσον ὑπερβὰς καὶ καταλιπών· καταστρεψάμενος γὰρ τὴν Οἰχαλίαν ἐκεῖ ἔμεινεν θῦσαι τῷ πατρί. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 655–9 *μὴ σταίη – θυτήρ* **1** ἡ ναῦς ... ὁρμίσαι] expectares τὴν ναῦν ... ὁρμίσαι vel ἡ ναῦς ... ὁρμήσαι, at cf. sch. Hom. *Od.* 9.182, sch. *Ph.* 244, 545 ubi ὁρμίζω intransitive usurpatur **2** ἀφίκοιτο – **3** Οἰχαλίαν] ἀφίκοιτο· τὴν Εὔβοιαν γὰρ ὑπερβὰς καὶ καταστρεψάμενος τὴν Οἰχαλίαν T

656a (*ὄχημα ναός*): ἀντὶ τοῦ ἡ ναῦς. L[s.l.]

1 lm. addidi

656b (*αὐτῷ*): τῷ Ἡρακλεῖ. L[s.l.]

1 lm. add. Elmsley

660a[1] *πανάμερος*: ἀντὶ τοῦ τὴν σήμερον ἡμέραν ἔλθοι τῷ πέπλῳ τῆς πειθοῦς θελχθεὶς ἐκ προφάσεως τοῦ Νέσσου κατεσκευασμένῳ· *πειθοῦς* δὲ *πέπλῳ* εἶπεν ὅτι γέγονεν ἐπὶ τῷ μεταπείθειν καὶ μετατιθέναι τὴν Ἡρακλέους γνώμην ἐπὶ τὴν Δηιάνειραν. L T

1 τὴν σήμερον ἡμέραν: cf. sch. **660a[2]**; aliter sch. Ap. Rh. 190, 1 ubi *πανήμεροι* per δι᾽ ὅλης τῆς ἡμέρας explicatur; Poll. I 64 τὸ δὲ δι᾽ ὅλης τῆς ἡμέρας πραττόμενον πανήμερον; Hesych. π 310 πανάμερος· δι᾽ ὅλης ἡμέρας; Phot. 376, 4 Πανάμερον: δι᾽ ὅλης τῆς ἡμέρας.

1 lm.] *μόλοι πανάμερος* T; accuratiss. vv. 660–2 *ὅθεν μόλοι – θηρός*; *παγχρίστῳ* neutrum adiectivi pro substativo dictum interpretatus est scholiasta, i.q. *τὸ πάγχριστον* **2** προφάσεως] παραινέσεως T Νέσσου] Νέσου codd. omnes, simplici σ, ut semper **3** γέγονεν post γνώμην (4) transp. T ἐπὶ τῷ T: ἐπὶ τὸ L μεταπείθειν] καταπεῖσαι T μετατιθέναι Elmsley: μετατεθεῖναι L: μεταθεῖναι T (Lascaris)

660a[2] *πανάμερος*: εὐμενὴς ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔλθοι εἰς ἔρωτα τῆς γυναικὸς διὰ τὸ τοῦ Νέσσου φάρμακον. L T

1 ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ: cf. sch. **660a[1]** et locos similes ibi laudatos

1 lm. deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **660a[1]** copulet (ἢ etc); accuratiss. 660–2 *μόλοι – θηρός* εὐμενὴς om. T ἐν] ἢ ἐν T ἔλθοι T (coni. iam Matthiae 89 et Kruytbosch 48): ἔλθοις L **2** τοῦ om. T

661 *παγχρίστῳ*: λείπει τὸ *πέπλῳ*, συγκεκραμένος καὶ ἁρμοσθεὶς τῇ πειθοῖ τοῦ θηρός. L T

1 hoc sch. cum sch. **660a[2]** c. in T (*παγχρίστῳ* δὲ); scholiasta *παγχρίστῳ* pro substantivo intellexisse vidit Jebb 102; (vide ad sch. **660a[1]**.1) lm.] pars συγκεκραμένος (1) – fin. vv. 661–2 *τᾶς πειθοῦς – θηρός* respicit λείπει τὸ πέπλῳ ita reformavit T: ἤτοι τῷ χρισθέντι πέπλῳ

663 *μὴ περαιτέρω*: ὑπὲρ τὴν συμφέρουσαν χρείαν καὶ πλείω τοῦ δέοντος. L

1 πλείω] πλέον Brunck[1]: πέρα Kruytbosch 48

668 *οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ*: τοῦτο κατ᾽ ἐρώτησιν· οὐχ ἕνεκα ὧν ἀπέσταλκας δώρων τῷ Ἡρακλεῖ ἀθυμεῖς; L T

1 lm. deest in T; accuratiss. v. 668 *οὐ δή τι – δωρημάτων* τοῦτο κατ᾽ ἐρώτησιν om. T οὐχ] μὴ T **2** δώρων] δωρημάτων T

669 *μάλιστά γ᾽ ὥστε μή*: ναί, φησί, περὶ τούτου φοβοῦμαι οὕτως, ὥστε μηδέποτε παραινέσαι τινὶ ἀδήλου πράγματος προθυμίαν λαβεῖν, ὅ ἐστιν ἀδήλῳ πράγματι ἐπιχειρεῖν. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 669–70 *μάλιστα – λαβεῖν* (commentatorem *ἔργου γ᾽ ἀδήλου* (670) legisse e ἀδήλου πράγματος et ἀδήλῳ πράγματι coni. Blaydes 147) ναί] καὶ T ὥστε] ὡς T

671 *εἰ διδακτόν*, [*ἐξ ὅτου φοβῇ*]: εἰ μὴ ἀπόρρητον εἴη. L

1 lm. L decurtavi διδακτὸν] δι ex μη in L

673 *θαῦμα ἀνέλπιστον παθεῖν*: θαυμαστὸν καὶ οἷον οὐκ ἄν τις ἐλπίζοι παθεῖν· γράφεται δὲ καὶ *μαθεῖν*. L T[s.l.]

1 lm. scripsi: *γυναῖκες, ὑμῖν, θαῦμα* L: deest in T **2** ἐλπίζοι] ἐλπίσοι T γράφεται – fin. om. T (*παθεῖν* apud poetam praebet T) γρ. L

678a *κατ΄ ἄκρας σπιλάδος*: σπιλάς ἡ πέτρα. ὡς οὖν ἐπὶ λίθου θεμένη αὐτὸ τοῦτό φησι· κατατήκεται οὖν καὶ ῥεῖ καὶ διαλύεται ἀπὸ τοῦ λίθου διαρρέον. L T

1 σπιλάς ἡ πέτρα: sch. Ap. Rh. 258, 17 σπιλάδας ἤτοι… ἀλλαχοῦ δὲ τὰς πέτρας; ibid. 292, 24–5 σπιλάδες δὲ αἱ πέτραι; sch. Opp. *Hal.* 2.307 σπιλάς· πέτρα; ibid. 5.595; Hesych. σ 1439 σπειλάς (rectius σπιλάς, ut vidit Musurus)· πέτρα[ς]; ibid. σ 1515 … σπιλάδες γὰρ πέτραι

1 lm. deest in T; pars κατατήκεται (2) – fin. ad lm. latius, v. 678 *καὶ ψῇ – σπιλάδος* pertinet

678b *ὡς δ΄ εἰδῇς ἅπαν*: ὅπως γνῷς ἀκριβῶς ὅλον τὸ πρᾶγμα, εἰς μῆκος ἁπλώσω τὸν λόγον. L; cf. gll. in T$^{s.l.}$

1 lm. accuratiss. 678–9 *ὡς δ΄ εἰδῇς – λόγον* ὅπως – πρᾶγμα] ἵνα γνῷς τὸ πρᾶγμα gl. ad *ὡς δ΄ εἰδῇς ἅπαν* nec plura T **1–2** εἰς μῆκος – fin.] τουτέστιν εἰς μῆκος ἁπλώσω τὸν λόγον gl. ad *μείζον΄ ἐκτενῶ λόγον* nec plura T

680a *ἐγὼ γὰρ ὧν ὁ θήρ με*: ὧν εἶπέν μοι ὁ Νέσσος ὅτε τὴν πλευρὰν ἤλγει τῷ βέλει τρωθείς. *γλωχῖνι* δὲ ἀπὸ μέρους τῷ βέλει· γλωχίν γὰρ ἡ ἀκίς, ὃ λέγει Ὅμηρος ὄγκον. L T

2–3 γλωχίν – fin.: γλωχίν ab ὄγκος distinguit Poll. I 137 καὶ τῆς ἀκίδος ὄγκοι μὲν αἱ πρὸς τῷ καλάμῳ, γλωχῖνες δὲ αἱ πρὸς τῇ ἀκμῇ προβολαί. ἡ ἀκίς: cf. sch. Opp. *Hal.* 3.286 γλωχῖνες· ἀγγίδες (scribendum ἀκίδες)…; Hesych γ 698 γλωχῖνα· ...κυρίως δὲ γλωχῖνες αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαὶ … **3** Ὅμηρος: *Il.* 4.151, 4.214

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 680–1 *ἐγὼ γὰρ – προὐδιδάξατο*

680b (*πονῶν*): ἀντὶ τοῦ ἀλγῶν. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

aliter Amm. 407 πονεῖν καὶ ἀλγεῖν διαφέρει. πονεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐνεργεῖν, ἀλγεῖν δὲ τὸ ὀδυνᾶσθαι unde Su. α 1094

1 lm. add. Elmsley ἀντὶ τοῦ om. T

682a (*παρῆκα*): λείπει ἄπρακτον. L; cf. gl. in T$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley ἄπρακτον gl. ad *οὐδὲν* nec plura T

682b *ἀλλ΄ ἐσῳζόμην*: ἀντὶ τοῦ ἔσωσα καὶ ἐφύλαξα· διεφύλαξα οὖν ὅσα μοι παρήγγειλεν ὡσανεὶ δέλτῳ χαλκῇ ἔχουσα ἐγκεχαραγμένα. L T

1 ἔσωσα: medium *σῴζεσθαι* per activum σῴζειν explanatur in sch. *El.* 993

1 (lm.) *ἐσωζόμην*, sine iota subscripto, codd.; pars διεφύλαξα – fin. ad lm. latius 680–3 *ἐγώ – γραφήν* spectat διεφύλαξα οὖν om. T, inciso post ἐφύλαξα sublato **2** δέλτῳ] ἐν δ. T ἔχουσα] ταῦτα ἔχ. T

683 *δύσνιπτον* [δὲ] ἀντὶ τοῦ δυσαπάλειπτον. L

1 haec a sch. **682b** separavi δὲ delevi

684a^1 *πρόρρητα*: πρὸς ἐμὲ ὑπὸ Νέσσου προειρημένα. L T

1 προειρημένα ante πρὸς transp. T ἐμὲ] με T

684a^2 (*πρόρρητα*): προμεμελετημένα μοι ἢ ἀπόρρητα. L T

1 haec cum sch. pr. coniuncta (ἢ T: om. L) separatim collocavit lm. addidi ἢ] καὶ T

685–6 (*ἄπυρον – ἄθικτον*): ἀπροσπέλαστον πυρὸς καὶ ἡλιακῆς ἀκτῖνος. L T

1 ἀπροσπέλαστον: cf. sch. *OT* 898 ubi *ἄθικτον* per ἀπροσπέλαστον illustratur

1 lm. addidi: deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **684a^2** coniungat (τὸ δὲ *θερμῆς ἄθικτον ἀκτῖνος* ἀντὶ τοῦ) T

687 (*ἀρτίχριστον*): παραυτὰ χριόμενον. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris παρ΄ αὐτοῦ χρισθὲν T

688 *νῦν δ΄, ὅτ΄ ἦν ἐργαστέον*: νῦν δέ, ὅτε ἐνέστη ὁ καιρὸς τοῦ χρῖσαι, ἔχρισα μαλλῷ ἐρίου. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 688–90 *νῦν – μαλλῷ* δὲ] φησὶν T ἐνέστη] ἐπέστη Papageorgiou, sed cf. sch. Ap. Rh. 266, 12 ἐνστάντος τοῦ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῶν καιροῦ etc et LSJ s.v. ἐνίστημι B.III.2. ὁ om. T **2** μαλλῷ Kruytbosch 48 '*non illa lana, sed ὁ πέπλος a Deianira unguitur idque lanae flocco*' et Zielinski 55: μαλλὸν codd.

690a (*σπάσασα*) *κτησίου βοτοῦ λάχνην*: ἀπὸ κτησίου προβάτου τὸν μαλλὸν σπάσασα· κτήνη δὲ καὶ τὰ πρόβατα λέγεται. L T

1 lm. L supplevi: deest in T ἀπὸ κτησίου T: ἀποκτικου L **2** post σπάσασα add. ἤγουν ἐν οἴκῳ τρεφομένου T κτήνη – fin. et sch. **690b** in unum composuit et ita retractavit T: κτήνη δὲ καὶ βοτὰ οὐ μόνον τἄλλα ἀλλὰ καὶ τὰ πρόβατα ἔλεγον κτήνη – fin.] '*apparet scholiastam explicare voluisse cur adiectivum κτήσιος de ovibus usurpari possit*' Wansink 107

690b (*βοτοῦ*): βοτὰ ἔλεγον τὰ πρόβατα. L; cf. sch. retractatum in T

1 haec a sch. **690a** separavi praeeunte Dindorf 72 qui annotaverat '*alius scholiastae sunt*' de retractatione in T vide ad sch. **690a** lm. addidi

691 (*ἀλαμπὲς ἡλίου*): μὴ καταυγασθέν. L

1 lm. add. Lascaris

692 (*κοίλῳ ζυγάστρῳ*): εἰς ξύλινον σορόν, τουτέστι κιβωτόν. L

1 cf. Paus. att. ζ 6 ζύγαστρον (e. g. Soph. Tr. 692)· ἡ κιβωτός. κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορὸς παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι... = Phot. ζ 51; Hesych. ζ 187 ζύγαστρον· κιβωτός, σορός, †ζυγός (Soph. Trach. 692); Su. ζ 177 ... ζύγαστρον γὰρ ἡ ξυλίνη σορός; Eust. *Il.* III 541, 12–4 ἔστι καὶ σανδαλίου ζυγὸς … καὶ κιβωτοῦ δέ, ὡς δηλοῖ τὸ ζύγαστρον, ἡ ξυλίνη σορός, παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι οἷον κοίλῳ ζυγάστρῳ; id. *Od.* I 307, 31

1 lm. add. Lascaris ξύλινον L: malim ξυλίνην, sed cf. sch. Eur. *Alc.* 365 … ἐν τοῖς αὐτοῖς σοροῖς... σορόν Lascaris: σωρόν L

693 (*φάτιν*): φάσμα, φαντασίαν. L$^{s.l.}$

1 aliter sch. *Ai.* 173a et sch. *OT* 151 ubi *φάτις* per φήμη et μαντεία explanatur

1 lm. add. Elmsley '*abiecto vitioso lemmate scribendum erat φάσμα*: φάντασμα' Nauck 433 qui *φάσμα* pro *φάτιν* apud poetam restituerat

694 *ἄφραστον*: ἀφανῆ, ἀνεκδιήγητον. *ἀξύμβλητον* δὲ ἀσυνείκαστον πρὸς τὸ μαθεῖν ἀνθρώπῳ· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπαράβλητον, οἷον οὐκ ἔχουσαν ἄλλῳ παραβληθῆναι ὥστε πιστεῦσαι καὶ μαθεῖν τὸν ἀκούοντα. L

1 ἀνεκδιήγητον: cf. sch. **1057a.1** ubi *ἀφράστῳ* per ἀλέκτῳ explanatur; Hesych. α 8759 ἄφραστον· …ἀνεκλάλητον, ἀνεκδιήγητον, ὃ μὴ φράζεται. ἄλεκτον (Eur. Hipp. 820) **2** ἀπαράβλητον: cf. Eust. *Od.* I 42, 9–10 ἐπεὶ δὲ ξυμβάλλειν καὶ τὸ συγκρίνειν. ἀκολούθως ἐξ αὐτοῦ, ἀξύμβλητος ὁ ἀσύγκριτος, ὁ καὶ ἀπαράβλητος

1 ἀφανῆ scripsi: ἀφανές L **2** ἔχουσαν scripsi: ἔχον L **1–2** vocabula ἀφανές et ἔχον ut ad *φάσμα* pertinentia (vide ad sch. **693**) retineri posse notat Cunningham

695a *τὸ γὰρ κάταγμα*: τὸ γὰρ ἔριον τοῦ προβάτου μετὰ τὸ χρῖσαι τὸν πέπλον ἔρριψα εἰς τόπον καταλαμβανόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ αὐγὴν *ἀκτῖνα ἡλιῶτιν* εἶπεν. L T

1 ἔριον: cf. Eust. *Od.* I 32, 32–3 …καὶ τὸ κατειργασμένον ἔριον, τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τραχινίαις κάταγμα

1 lm. accuratiss. 695–7 *τὸ γάρ – ἡλιῶτιν*; grammaticum *πλάκα* pro *φλόγα* legisse e voce τόπον (2) coni. Wolff 54 τὸ γὰρ ἔριον] τὸ ἔριον, φησί T **2** εἰς T: ὑπὸ L καταλαμβανόμενον] βαλλόμενον καὶ πυρούμενον T: καταλαμπόμενον Brunck[1] et Blaydes 153

695b (*κάταγμα*): τὸ αἴγειον μήρυμα. L

1 μήρυμα: cf. Moer. μ 20 κάταγμα Ἀττικοί, μήρυμα Ἕλληνες; Tim. κ 5 κάταγμα· ἐρίου σπάσμα (ἱερὸν πλάσμα cod.) καὶ μήρυμα; Poll. VII 29 κατάγειν, κάταγμα· τὸ δ΄ αὐτὸ καὶ μήρυμα; Hesych. κ 1035 κατάγματα· μηρύματα ἐρίου ἢ κατασπάσματα; Σ κ 97 κάταγμα· κατάσπασμα ἢ μήρυμα = Phot. κ 235; Su. κ 505 Κάταγμα: ἐρίου κατάσπασμα, ἢ μήρυμα; sch. Ar. *Lys.* 583 κατάγματα: τὰ τῶν ἐρίων κατασπάσματα οὕτω ἐκάλουν

1 lm. add. Elmsley; (*κάταγμα* s.) L: sch. ad *αἰγός* pro *οἰός* spectare coni. Wolff 54 τὸ ἔριον <ἢ> μήρυμα sic textum refinxit Nauck 433 αἴγειον] ἄρνειον Kruytbosch 49

697 *ὡς δ΄ ἐθάλπετο*: ὡς δὲ ἐθερμάνθη, ὑπέρρευσεν ἀφανῶς, λέλυται. L

1 ἐθερμάνθη: cf. Hesych. θ 59 θάλπω· θερμαίνω…; ibid. ε 625

1 lm. accuratiss. 697–8 *ὡς – κατέψηκται* post ἀφανῶς add. καὶ Papageorgiou

699 *μορφῇ μάλιστ΄ εἰκαστόν*: ἐοικὸς πρίσματι ξύλου· θαυμαστῶς δὲ *βρώματα πρίονος* εἶπεν τὸ πρίσμα. τρόπον γάρ τινα ἐσθίων τὸ ξύλον ὁ πρίων ἐκεῖνο τὸ λεπτὸν ἀποβάλλει. L T; cf. etiam gl. in T[s.l.]

1 lm. deest in T; accuratiss. 699–700 *μορφῇ – ξύλου* ἐοικὸς πρίσματι ξύλου om. T in margine sed ut gl. ad *εἰκαστόν* praebuit πρίσματι Lascaris: πρίσματος L: πρίσμα[τ] T δὲ om. T **2** πρίονος, ut apud poetam: πριόνος Dindorf 72, at cf. Hdn. *καθ. προσ.* I 20, 13 (= [Arc.] 18, 3) τὸ (alt.) L[p.c.]: τὰ ξύ L[a.c.] (fieri potest, ut scholiasta τὰ ξύσματα voluerit) **3** πρίων] πριὼν Dindorf l.c., sed vide 2 ἀποβάλλει] ἀποπέμπει T

701 (*προπετές*): ἐρριμμένον καὶ προπεσὸν χαμαί. L T$^{s.l.}$

1 προπεσόν: cf. sch. **976b**; Erot. π 1 προπετής: προπίπτων…

1 lm. add. Lascaris προπεσὸν χαμαί] χαμαὶ πεσὸν T

702a (*ἀναζέουσι*): ἀνακαχλάζουσι. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris, nisi quod pro *ἀναζέουσι* scripsit *ἀναζέουσιν*

702b *θρομβώδεις ἀφροί*: ἐπηρμένοι· θρόμβος γὰρ ὁ ὄγκος. ἢ περιφερῆ φυσήματα. L; cf.etiam gl. in T$^{s.l.}$

1 ἐπηρμένοι – fin.] περιφερῆ φυσήματα gl. ad *θρομβώδεις ἀφροί* nec plura T

703a^{1} *γλαυκῆς ὀπώρας*: τοῦ γλεύκους τοῦ ἀρτίως ἐκπιασθέντος καὶ νέου. μάλιστα δὲ ὁ νέος οἶνος θερμὸς ὤν, εἰ πέσοι χαμαί, ἀφρίζει. L T

1 lm. ex LT: *ποτοῦ* UY: deest in A; accuratiss. v. 703 *γλαυκῆς – ποτοῦ* ἐκπιασθέντος L (forma ex huius aetatis Graecitate; cf LSJ s.v. πιέζω): ἐκπιεσθέντος T (Lascaris) **2** δὲ] γὰρ T

703a^{2} *γλαυκὴν ὀπώραν* τὸν νέον οἶνον εἶπεν διὰ τὴν λαμπρότητα. L T

1–2 haec a sch. pr. separavi **1** *γλαυκὴν* scripsi: *γλαυκὴν* δὲ L: *γλαυκὴν* οὖν T εἶπεν] λέγει T

708 (*ἧς … ὕπερ*): ὑφ᾽ ἧς, δι᾽ ἥν. L

1 lm. add. Lascaris

709 (*τὸν βαλόντ´*): τὸν τοξεύσαντα. L

1 lm. add. Lascaris; (*τὸν βαλόντ´* s.) L

710 *ὧν ἐγὼ μεθύστερον*: ὧν, τῶν εἰρημένων μοι ὑπ´ ἐκείνου, νῦν τὴν γνῶσιν μανθάνω, ὅτε οὐκέτι με ὠφελεῖ. L T; cf. etiam gl. in T[s.l.]

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 710–1 *ὧν ἐγὼ – ἄρνυμαι* ὧν om. T τῶν – ἐκείνου om. in margine sed ut gl. ad *ὧν* praebuit T νῦν] νῦν, φησί, τούτων T **1–2** τὴν γνῶσιν μανθάνω] '*expectamus* τὴν γνῶσιν λαμβάνω' Nauck 433 **2** με om. T

711 *ἀρκεῖ*: ὠφελεῖ· Ὅμηρος
ἄρκιον ἐσσεῖται. L T[s.l.]

1 ὠφελεῖ: sch. D Hom. *Il.* 20.289 ἤρκεσεν: ἐβοήθησεν, ὠφέλησεν Ὅμηρος: *Il.* 2. 393

1 lm. deest in T

712 *εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι*: εἰ μὴ διαμάρτοιμι τῆς γνώμης ἣν ἔχουσα περὶ αὐτοῦ τυγχάνω. L; cf. gl. in T[s.l.]

1 lm. accuratiss. vv. 712–3 *εἴ τι μὴ – γνώμης* εἰ μὴ – fin.] διαμάρτοιμι gl. ad *ψευσθήσομαι* nec plura T

715 *χὥσαπερ ἂν θίγῃ*: καὶ ὅσα ἂν θίγῃ τοῦ Ἡρακλείου βέλους, εἴτε ἄνθρωπος εἴτε θηρίον, ἀπόλλυται. L T

1 lm. scripsit Brunck[2]: *χὥσπερ* (sic ut apud poetam) *ἂν θίγῃ* L: deest in T; accuratiss. 715–6 *χὥσαπερ – κνώδαλ´* καὶ om. T ὅσα] ὅσαπερ T, quippe qui *χὥσαπερ* (spiritu aspero) apud poetam praebeat ἂν θίγῃ] φησί, θίγῃ T

716 (*ἐκ δὲ τοῦδε*): ἐκ τοῦ Νέσσου· ἀντὶ τοῦ διὰ Νέσσου. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris ἐκ om. T

719 *καίτοι δέδοκται*: κἀγώ, φησίν, ἀποθανεῖν βουλήσομαι, ἵνα μὴ δόξω πονηρίᾳ ἀνῃρηκέναι τὸν Ἡρακλέα ἀλλ᾽ ἀκουσίῳ γνώμῃ. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 719–22 *καίτοι δέδοκται – πεφυκέναι* βουλήσομαι] βούλομαι T **2** ἀκουσίῳ] οὐκ ἀκ. T

720 *ταύτῃ σὺν ὀργῇ*: τούτῳ τῷ τρόπῳ, τουτέστι διὰ τοῦ πέπλου. L T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T; commentatorem incisum non post *σφαλήσεται*, sed post *ὀργῇ* posuisse vidit Wunder^{3} 52

721 *ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν*: γυναῖκα κακοδοξοῦσαν οὐ δεῖ ζῆν, ἥτις μὴ θέλει δοκεῖν ἐκ φύσεως εἶναι κακή. L T

1 lm. deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **719** coniungat (γυναῖκα γὰρ); accuratiss. vv. 721–2 *ζῆν γὰρ – πεφυκέναι*

723 *ταρβεῖν μὲν ἔργα*: ἀνάγκη μὲν εὐλαβεῖσθαι τὰ δεινὰ ἔργα, οὐ χρὴ δὲ πρὸ τῆς ἐκβάσεως καὶ τῶν συμβησομένων αἱρεῖσθαι τὰ δεινά. L T

1 εὐλαβεῖσθαι: sch. D Hom. *Il.* 4.388 τάρβει: … ηὐλαβεῖτο; Hesych. τ 172 ταρβήσαντε[ς]·… εὐλαβηθέντες (A 331); ibid. τ 184 τάρβησαν· ηὐλαβήθησαν (O 280)

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 723–4 *ταρβεῖν – πάρος* post μὲν add. φησὶν T **2** πρὸ τῆς ἐκβάσεως καὶ τῶν συμβησομένων] πρὸ τῆς ἐκβάσεως τῶν γενησομένων T: καὶ πρὸ τῆς ἐκβάσεως τῶν συμβησομένων Papageorgiou renuente Wansink 107

725 *οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς*: ἐν τοῖς πονηροῖς βουλεύμασιν οὐδὲ ὑπολείπεται χρηστὴ ἐλπὶς ἥτις παρέχει πεποίθησιν καὶ θάρσος. ἀντὶ τοῦ δύσελπίς εἰμι. L T

2 πεποίθησιν: sch. D Hom. *Il.* 5.2 θάρσος: … πεποίθησις

1 lm. sic Lp: post *μὴ* spatium vacuum quattor litt. in L: deest in T; accuratiss. vv. 725–6 *οὐκ ἔστιν – προξενεῖ* post πονηροῖς add. φησὶ T οὐδὲ] δὲ serius additum in L: οὐχ Lp **2** θάρσος] θάρρος T **2–3** ἀντὶ τοῦ L: τουτέστι T

727 *ἀλλ᾽ ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ᾽ξ ἑκουσίας*: τοῖς ἀκουσίως σφαλεῖσιν ἡ ἐπαγομένη ὀργὴ πεπεμμένη ἐστὶ καὶ πραεῖα καὶ συγγνωστή, ἧς σε δίκαιον τυγχάνειν παρὰ τοῦ Ἡρακλέους· ἄκουσα γὰρ ἥμαρτες. L T; cf. etiam gl. in T$^{s.l.}$

1 lm. sic L, nisi quod *ἑκουσίας* per compendium reddit: deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **725** copulet (πρὸς ὃ ἐπάγει); accuratiss. vv. 727–8 *ἀλλ᾽ ἀμφὶ – πρέπει* τοῖς – σφαλεῖσιν om. T in margine, sed praebuit ut gl. ad *τοῖς σφαλεῖσιν* **2** καὶ συγγνωστὴ post ἥμαρτες (3) transp. Zielinski 55

729–30 (*τοιαῦτα – βαρύ*): ὁ μὴ δυστυχῶν τοιαῦτα ἂν εἴποι. L

1 lm. addidi

731a *σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι*: πρέπει σοι λοιπὸν σιωπᾶν καὶ μηκέτι περὶ τούτων πλείω λέγειν, εἰ μὴ ἄρα τι τῷ σῷ παιδὶ μέλλεις ἐρεῖν παραγινομένῳ. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 731–3 *σιγᾶν – πάρεστι* post σοι add. φησί T λοιπὸν om. T **3** post παραγινομένῳ add. ἤδη T

731b (*χρόνον*): γράφεται *λόγον*. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley γρ. L

736 (*ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρ᾽*): αἰσχύνομαι γὰρ ἐπὶ σοί. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 sch. ad v. 734 spectans in codd. ad hunc v. rettulit Lascaris lm. add. Elmsley

737 (*ποθέν*): ἐκ θεοῦ τινος. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

738 (*στυγούμενον*): λυπηρὸν καὶ μίσους ἄξιον. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris

742–3 *τὸ γὰρ* | *φανθέν*: τὸ ἅπαξ πραχθὲν καὶ ἐπὶ πέρας ἐλθὸν πῶς ἄν τις μὴ γενέσθαι ποιήσειεν; Πίνδαρος

τῶν δὲ πεπραγμένων
ἀποίητον οὐδ᾽ ἂν
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος. L T

2 Πίνδαρος: Pi. *Olymp.* 2. 15–17 ...τῶν δὲ πεπραγμένων | ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν ἀποίητον οὐδ᾽ ἂν | χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 742–3 *τὸ γὰρ – ποεῖν* ἐπὶ] εἰς T **2** γενέσθαι] γενήσεσθαι T ποιήσειεν] ποιήσῃ T Πίνδαρος] καὶ Π. T **3** *δὲ* om. T **4** *οὐδ᾽ ἂν*] οὐδὲν T **5** *θέμεν* T Lp (Lascaris): θέμεναι L

745 *ἄζηλον*: φαῦλον, ὃ οὐδεὶς ζηλώσειεν. L T$^{s.l.}$

1 cf. sch. **284**; Su. α 590 Ἄζηλον: ὃ οὐκ ἄν τις ζηλώσει (sic). ἄζηλον οὕτως ἔργον ἐργάσθαι με φῄς…

1 lm. deest in T ζηλώσειεν] ἐζήλωσεν T; vide ad sch. **322**.2 προκομίσειεν

746 *αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφοράν*: τὰ μὲν ἑώρακα πάσχοντος, τὰ δὲ ἀνοιμώζοντος ἤκουσα. L **t**(TTa)

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 746–7 *αὐτὸς – κλύων* post ἑώρακα add. φησὶ T

747a (*πατρός*): περὶ τοῦ πατρός. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

747b *καὶ κατὰ γλῶσσαν*: ἀντὶ ἀνοιμώξαντος αὐτοῦ κατὰ τὴν γλῶσσαν. L

1 lm.] καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων L

748 *ποῦ δ᾽ ἐμπελάζεις*: προσπελάζεις· *παρίστασαι* δὲ ἀντὶ τοῦ πλησίον γέγονας. L

750–2 (*ὅθ᾽ εἶρπε…, ἀκτή τις…*): καινοπρεπὴς ἡ φράσις. L T

1 lm. addidi

752–3 (*ἀκτή τις – Κήναιόν ἐστιν*): ἦλθεν εἰς τὴν Εὔβοιαν ᾗ ἀκρωτήριόν ἐστι τὸ Κήναιον. L T$^{s.l.}$

1 vide ad sch. **750–2**

1 lm. addidi ᾗ] ἧς T (Lascaris) **2** Κήναιον T: Κηναῖον L, etiam apud poetam, at cf. sch. **238c.**1 et **993.**2

754 *τεμενίαν τε φυλλάδα*: τὸν ἀπὸ τῶν τεμενῶν στέφανον· ἢ τέμενος πολύφυλλον. L T$^{s.l.}$

1 στέφανον: hoc sensu vocem *φυλλάδα* accepit scholiasta ad Eur. *Or.* 383

1 lm. ex Lp (Lascaris): deest in LT τὸν **a** T (Lascaris): τῶν L τῶν τεμενῶν] τοῦ τεμένους T ἢ – fin. om. T

757 (*οἰκεῖος*): ἐλέγετο ὁ Λίχας σύντροφος εἶναι Ὕλλου. L

1 lm. addidi

759 (*ἐνδὺς – προὐξεφίεσο*): ἐνδυσάμενος, ὡς σὺ ἐνετείλω. L; cf. etiam gl. in T$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley ἐνδυσάμενος – fin.] ἐνδυσάμενος gl. ad *ἐνδὺς* nec plura T

763–4 (*δείλαιος – κατηύχετο*): ὁ Ἡρακλῆς ἱλαρᾷ τῇ φρενὶ κατηύξατό σοι χαίρων ἐπὶ τῷ πέπλῳ. L T$^{s.l}$

1 ἱλαρᾷ: cf. Hesych. ι 518 ἵλαος· ἱλαρός; ibid. ι 521; ibid. ι 523; ibid. ι 535; ibid. ι 538; Phot. ι 106

1 lm. addidi ὁ Ἡρακλῆς om. T τῇ om. T κατηύξατο] κατηύχετο T

764 (*κατηύχετο*): λείπει τὸ σοι. L

1 lm. add. Papageorgiou

765–7 (*ὅπως δὲ – χρωτί*): ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν θυμάτων καὶ τῶν ξύλων ἡ φλὸξ ἀνεκαίετο, τότε ἱδρὼς ἀνῄει περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ. L T

1 lm. addidi ὅτε δὲ] ὅτε, φησίν, T ἀπὸ] ἀπό τε T **2** ἀνῄει T (Lascaris): ἀνείη L

766 *φλὸξ αἱματηρά*: *αἱματηρά* ὅτι ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἱερείων συνίσταται· *πιείρας* δὲ *δρυός* λιπαροῦ ξύλου· δρῦν γὰρ λέγει πᾶν δένδρον. L T

2 λιπαροῦ: cf. Apollon. S. 131, 26 πιείρη λιπαρά…; sch. D Hom. *Il.* 1.40 πίονα: … λιπαρά; ibid. 2.403; ibid. 5.512; ibid. 9.207; sch. Theocr. VII 143a θέρεος μάλα πίονος: μεγάλως λιπαροῦ …; Hesych. κ 1657 … πίων γὰρ ὁ λιπαρός; ibid. π 2407 πίων· λιπαρά[ν]; ibid. π 2329; ibid. π 2333; Σ π 481 = Phot. 430, 20 = Su. π 1630 δρῦν – fin.: cf. sch. Hom. *Il.* 11.86a … δρῦν γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ ἀπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου πᾶν δένδρον; sch. Eur. *Andr.* 167 … Ἀχελῷον δὲ πᾶν ποτάμιον ὕδωρ φασὶν ὡς δρῦν πᾶν δένδρον…; sch. Ar. *Eq.* 675b … οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλουν…; Hesych. δ 2438 δρῦς· πᾶν ξύλον καὶ δένδρον; Σ δ 371 δρῦς· εἶδος δένδρου, καὶ πᾶν δένδρον = Phot. δ 772

1 lm. deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **765–7** coniungat (*αἱματηρά* δὲ) ἐκ] ἀπὸ T **2** συνίσταται] συνίστατο T post *δρυός* add. τουτέστι T λέγει πᾶν] πᾶν λέγουσι T

768 *ἀρτίκολλος ὥστε τέκτονος*: ὡς ὑπὸ τέκτονος καλῶς συγκεκολλημένος. τὸ δὲ ἑξῆς· καὶ προσκολλητὸς ὁ χιτὼν κατὰ πᾶν μέρος ὡς ἂν ξύλῳ νεαρὰ κόλλη ὑπὸ τέκτονος προσείη χρισθεῖσα. L T

1–2 καλῶς συγκεκολλημένος: cf. sch. Aesch. *Ch.* 580a <ἀρτίκολλα>] σύμφωνα καὶ ὑγιῶς συναρμοζόμενα ταῖς νεωστὶ συνθήκαις ἡμῶν; Hesych. α 7507 ἀρτίκολλα· ἡρμοσμένα

1 lm. scripsit Brunck[2]: *πλευραῖσιν ἀρτίκολλος* L: deest in T; accuratiss. vv. 768–9 *πλευραῖσιν – ἄρθρον*, enarratorem *ὥστε τέκτονος* | *ξύλῳ νεώρης κόλλα προσχρισθεῖσ΄ ὕπο* | *χιτὼν* etc legisse coni. Bergk lix **1** ὡς – **2** συγκεκολλημένος om. T **2** δὲ om. T καὶ om. T **3** νεαρὰ κόλλη Lascaris (contuli Gal. 18b.398.5–7 Kühn ὁποῖον γάρ τι τοῖς ἑνουμένοις ξύλοις ἐστὶν ἡ κόλλη, τοιοῦτον τοῖς συντριβομένοις ὀστοῖς ὁ πῶρος): νεαρᾶ κόλλη L: νεαρὰ κόλλα T

770a *ὀδαγμός*: κνησμός· δήξασθαι γὰρ τὸ κνήσασθαι. *ἀντίσπαστος* δὲ ἴσος σπασμοῦ ἢ μετὰ σπασμοῦ. γίνεται δὲ κνησμὸς ἀπὸ σπασμοῦ. L T

1 κνησμός – κνήσασθαι: cf. Moer. α 85 ἀδαγμός ἀδάξασθαι Ἀττικοί, κνησμός κνήσασθαι Ἕλληνες; Hesych. α 970 ἀδαγμός· κνησμός (Soph. Tr. 770); Σ^b α 347 ἀδαγμός· ὀδαξησμός, ὅπερ ἐστὶ κνησμός. οὕτως Σοφοκλῆς (Tr. 770) = Phot. α 322

1 lm.] *ὀδαγμὸς ἀντίσπαστος* L δήξασθαι (cunctanter retinui)] ὀδάξασθαι Bernardakis 61: ὀδάξεσθαι Heath 81: ὀδαξήσασθαι Nauck 433, sed scholiasta ab hoc nomine, i.e. δάκνεσθαι, etymon vocis *ὀδαγμός* ducit; cf. Gal. 19.70.1 Kühn ἀδάξασθαι: δάκνεσθαι κνησμωδῶς **2** σπασμοῦ (pr.)] σπασμῷ Lascaris, at ἴσος cum genitivo construitur etiam in e.g. sch. Hom. *Il.* 3.370 ἴσον ἦν θανάτου τὸ ὑπεκστῆναι τοῦ μετρητοῦ, ibid. 8.163c γυναικὸς ἴσος ἦσθα γίνεται – fin. del. Lascaris κνησμὸς scripsi: ὁ ψόφος codd. ('i.e. θάνατος' Papageorgiou, sed huius significationis exempla desunt)

770b (*φοινίας*): Τυφῶνος [μὲν] γὰρ καὶ Ἐχίδνης Ὕδρα. L T

1 lm. add. Papageorgiou: *ἐχθρᾶς* δὲ *ἐχίδνης* T (δὲ praebet T, quippe qui hoc sch. scholio **770a** continuet) Τυφῶνος μὲν γὰρ] ἐπεὶ Τυφῶνος T μὲν del. Brunck[1] ὕδρα] ἡ ὕδ. T

771 (*ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο*): ὡς κατήσθιεν αὐτὸν ὁ ἰός. L

1 κατήσθιεν: cf. sch. **1088** ubi *δαίνυται* per ἐσθίει explicat grammaticus; Su. ε 198 Ἐδαίσατο: κατέφαγεν

1 lm. add. Lascaris

775 *τὸ σὸν μόνης* | *δώρημ᾽ ἔλεξεν*: εἶπεν ὅτι σὺ αὐτῷ προσήγαγες τὸν πέπλον, ὡς ἀπέσταλται ὑπὸ σοῦ. οἷον οὐδὲν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ πανουργήσας. L; cf. retractationem in T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 775–6 *τὸ σὸν – ἐσταλμένον* **1–2** sch. ita reformavit T: εἶπε, φησίν, ὅτι σὺ αὐτῷ τοῦτον ἀπέστειλας ὥσπερ ἦν ἀπεσταλμένον ὑπὸ σοῦ καὶ οὐκ αὐτὸς ἦν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ πανουργήσας **1** αὐτῷ i.e. Herculi **2** ὡς significat

ὅτι, non ὥσπερ (sicut), et sententia ὡς ἀπέσταλται ὑπὸ σοῦ a verbo εἶπεν regitur; aliter interpretatus est T

779a *μάρψας ποδός νιν*: δραξάμενος τοῦ ποδὸς τὸν Λίχαν κατ᾽ ἐκεῖνο τὸ μέρος ἔνθα δεσμεῖται τὸ ἄρθρον· λέγει δὲ τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέρος οὗ εἰώθαμεν δεσμεῖν ὑπόδημα ἤ τι τοιοῦτο. L T

2 δεσμεῖται: de *λυγίζεσθαι* sensu δεσμεῖσθαι vel sim. accepto cf. sch. Theocr. I 95–8g λυγιξεῖν: τὸ βεργίοις δήσειν, ἤτοι δήσειν λύγοις [παρὰ τὸ δεσμεύειν]. καὶ Ὅμηρος (Λ 105)· «δίδη μόσχοισι λύγοισιν». ἢ κλάσειν· ἁπαλὸς γὰρ ὁ λύγος; ibid. 95–8l <ἐλυγίχθης:> ἐδεσμεύθης· μεταφορικὴ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ λύγου

1 lm. deest in T; accuratiss. v. 779 *μάρψας – λυγίζεται* post δραξάμενος add. φησὶ T τὸν Λίχαν Valckenaer 73[v]: τοῦ Λίχα LT **2** δεσμεῖται τὸ ἄρθρον] λυγίζεται καὶ περιστρέφεται, ὅπου ἐστὶν ὁ δεσμὸς τῶν νεύρων, T **3** post μέρος add. ἔρριψεν αὐτόν T **3** οὗ – fin. om. T οὗ Brunck[1]: ὃ L: ᾧ Lascaris

779b (*λυγίζεται*): εἴρηται [δὲ] ἀπὸ τῶν λύγων· εὐέλικτον γὰρ τὸ φυτὸν νέον ὄν· Ὅμηρος

δίδη μόσχοισι λύγοισι. L T

1–3 vide locos similes ad sch. pr. congestos **2** Ὅμηρος: *Il.* 11. 105

1–3 haec a sch. pr. separavi: cum sch. **779c**.2 ὑποδεσμούμεθα coniunxit Nauck 434 **1** lm. addidi δὲ delevi εὐέλικτον] εὐλύγιστον T **2** νέον – fin. om. T

779c (*ἄρθρον*) *ᾗ λυγίζεται*: ἁρμόζεται, κάμπτεται, συστρέφεται· ὅπου ἐστὶν ὁ δεσμὸς τῶν νεύρων, ἔνθα ὑποδεσμούμεθα. L; cf. gl. in T[s.l.]

1 κάμπτεται, συστρέφεται: cf. sch. Theocr. I 95–8c; ibid. 95–8e; sch. Plat. *R.* 405c; Erot. λ 19; Phot. λ 430 = Su. λ 771; Hesych. λ 1333 λυγίζεται· συνδέδεται. στρέφεται (Soph. Trach. 779); ibid. λ 1332; ibid. λ 1334; Phot. λ 429

1 lm. L supplevi ἁρμόζεται – συστρέφεται] κάμπτεται gl. ad *λυγίζεται* nec plura T

780 (*ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου*): τὴν ἐκ τοῦ πόντου ἀμφοτέρωθεν κλυζομένην. L T$^{s.l.}$

1 lm. addidi ἐκ τοῦ πόντου om. T

781 *κόμης δὲ λευκὸν μυελόν*: διὰ δὲ τῆς κόμης τὸν ἐγκέφαλον ἐκραίνει κατὰ μέσον τῆς κεφαλῆς διασχισθείσης. L T

1 lm. deest in L; accuratiss. vv. 781–2 *κόμης δὲ – διασπαρέντος* διὰ δὲ τῆς κόμης] ἐκ τῆς κόμης, φησίν, T τὸν ἐγκέφαλον] τὸν μυελὸν T **2** κατὰ μέσον Wolff 200: κατὰ τὸ μέσον T: κατὰ μέσος L

781–2 (*κόμης – ὁμοῦ*): ὅ ἐστι διαιρεθείσης τῆς κεφαλῆς διὰ τῆς κόμης ἀνεπέμπετο ὁ ἐγκέφαλος σὺν τῷ αἵματι. L T

1–2 haec a sch. pr. seiunxi **1** lm. addidi; enarratorem *αἱμάδας θ΄ ὁμοῦ* pro *αἵματός θ΄ ὁμοῦ* legisse collegit Hermann 135 διὰ] ἐκ T **2** τῷ om. T

783 (*ἀνευφήμησεν*): κατὰ τὸ ἐναντίον, ἀντὶ ἐστέναξεν. L

1 ἐστέναξεν cf. Hesych. α 4999 ἀνευφημήσει· ἀνοιμώξει, κατὰ ἀντίφρασιν. Σοφοκλῆς Τραχινίαις (783); sch. Eur. *Tr.* 578 τί παιᾶν΄ ἐμόν: ἐπειδὴ εἶπεν οἴμοι, λέγει· διὰ τί τὸν ἐμὸν θρῆνον θρηνεῖς; παιᾶνα δέ φησι κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς τὸ [Soph. Trach. 783] "ἅπας δ΄ ἀνευφήμησεν οἰμωγῇ λεώς"; Σ^{b} α 1331 Ανευφήμησεν· ἀντὶ τοῦ ἐθρήνησε. Πλάτων (Phaed. 60a). = Phot. α 1892 = Su. α 2348

1 lm. add. Papageorgiou: deest in L qui apud poetam *ἄνευ φωνῆς ἐν* praebet; grammaticum *ἀνευφήμησεν* legisse coni. Hermann 136 (contuli etiam locos similes)

784 *τοῦ μὲν νοσοῦντος*: τοῦ Ἡρακλέους νοσοῦντος, τοῦ δὲ Λίχα ἤδη ἀνυσθέντος, ὅ ἐστι πεφονευμένου. L; cf. gll. in T$^{s.l.}$

2 πεφονευμένου: cf. Lex. Vind. δ 22 διαπράττομαι τὸ φονεύω…

1 lm. accuratiss. v. 784 *τοῦ μὲν – διαπεπραγμένου* τοῦ Ἡρακλέους νοσοῦντος] τοῦ Ἡρακλέους gl. ad *τοῦ μὲν* nec plura T **1–2** τοῦ δὲ Λίχα ἤδη ἀνυσθέντος] τοῦ Λίχα gl. ad *τοῦδε* nec plura T **1** Λίχα Brunck[1] (cf. gl. in T), cf. sch. **779a.**1 (app. crit.): Λίχου L **2** ὅ ἐστι πεφονευμένου] πεφονευμένου gl. ad *διαπεπραγμένου* nec plura T

786 (*ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε*): σπασμῷ γὰρ εἵληπτο κείμενος ἐπὶ τῆς γῆς. L T[s.l.]

1 lm. add. Elmsley τῆς om. T

788 *Λοκρῶν [ὄρειοι πρῶνες]*: Ὅμηρος
Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας
Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. L T

2 *Il.* 2. 527 **3** *Il.* 2.535

1 lm. L decurtavi: deest in T **2** *ἡγεμόνευεν*] ἡμογένευεν (sic) T **3** *οἳ* TLp (Lascaris): οἶοι L

789 *ἐπεὶ δ΄ ἀπεῖπεν*: ἀπέκαμεν, ἀπηγόρευσεν ἑαυτόν, ὑπερκέκμηκεν, ἀπείρηκεν πρὸς τὰς ὀδύνας ἐπὶ γῆς κυλιόμενος. L T

1 ἀπέκαμεν, ἀπηγόρευσεν cf. sch. Eur. *Hec.* 942 (ad lm. *τάλαιν΄ ἀπεῖπον ἄλγει*): ἀπείρηκα τοῖς κακοῖς ἡ ἀθλία ἐγώ; sch. D Hom. *Il.* 9.675 ἀπέειπε: ἀπηγόρευσε; Harp. 43, 7 Ἀπειπεῖν·, ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆσαι… = Σ^b α 1672 = Phot. α 2315 = Su. I 280, 25 s.v. α 3124; Phot. α 2316 ἀπειπεῖν· τὸ καμεῖν καὶ ἀπαγορεῦσαι...; Lex. Vind. α 106 ἀπειπεῖν· ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεῦσαι· οἷον ἀπειπεῖν πρὸς ἀλλεπαλλήλους συμφοράς...; Su. α 3125 … ἢ Ἀπειπών, ἀποκαμών, ἀπαγορεύσας…; Eust. *Od.* I 24, 20–1 λέγεται δέ ποτε ἀπειπεῖν, καὶ τὸ ἐν ἀγῶνι ἢ μάχῃ ἀπαγορεῦσαι καὶ ἀποκαμεῖν. ὅ πέρ ἐστιν ἶσον τῷ ἀπαυδῆσαι καὶ ἀπειρηκέναι καὶ ἀπαγορεῦσαι; ibid. II 126, 26–8 Ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλως κοινότερον τὸ ἀπειπεῖν παρὰ τοῖς μεθ΄ Ὅμηρον· ταυτὸν γάρ ἐστι τῷ ἀπαγορεῦσαι, οἷον· τάλαιν΄ ἀπεῖπον ἄλγει. τὸ δ΄ αὐτὸ καὶ ἀπαυδᾶν καὶ ἀπειρηκέναι λέγεται

1 lm.] *ἀπεῖπεν* T; accuratiss. vv. 789–90 *ἐπεὶ – ἑαυτόν* ἀπέκαμεν – ἑαυτόν] post κυλιόμενος (2) praeposito ἢ transp. T, nisi quod ἑαυτοῦ pro ἑαυτὸν (1) scripsit

ἀπηγόρευσεν ἑαυτόν] cf. [Arc.] 2, 1–2 ἡ μὴ [ἐπιπολλοῖς ἅμα διὰ] τῶν παραδειγμάτων εὐθὺς παράθεσις ἀπαγορεύει διάνοιαν…

791a[1] *ἐνδατούμενος*: σφοδρῶς λοιδορούμενος· ἐνδατεῖσθαι γὰρ σφοδρῶς ἐσθίειν. L T

1 λοιδορούμενος: cf. sch. **791a[2]**; Hesych. ε 2740 ἐνδατούμενος· μεριζόμενος. καὶ οἱονεὶ κακῶς λέγων σφοδρῶς. ἀπὸ τῆς δαιτός (Eur. Herc. 218)

1–2 de T vide ad sch. **791a[2]**.1–5

791a[2] (*ἐνδατούμενος*): λοιδορῶν, μεμφόμενος, κατὰ μέρος τῶν λεγομένων ἀνακαλῶν· ἐνδατεῖσθαι γὰρ τὸ μερίσασθαι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δαινυμένων. ἄλλως· *ἐνδατούμενος* νῦν σφόδρα κακῶς λέγων, δυσφημῶν, συνεχῶς μεμφόμενος, ἐπαρώμενος· ἔνιοι δὲ γράφουσιν *ἐμματούμενος* ἀντὶ μασώμενος. L T

1 λοιδορῶν: vide ad sch. pr. **2** ἐνδατεῖσθαι γὰρ τὸ μερίσασθαι: cf. sch. *OT* 205 ἐνδατεῖσθαι] ἐν μερισμῷ δίδοσθαι καὶ διατρίβειν· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν διανεμομένων; sch. Aesch. *Th.* 578h ἐνδατούμενος· διαιρῶν, μερίζων εἰς δύο τὸ ἓν σύνθετον ὄνομα…; Hesych. ε 2740 ἐνδατούμενος· μεριζόμενος. καὶ οἱονεὶ κακῶς λέγων σφοδρῶς. ἀπὸ τῆς δαιτός (Eur. Herc. 218); ibid. ε 2739; Eust. *Il.* IV 173, 22 – 174, 1 ἐντεῦθεν δὲ καὶ Σοφοκλῆς λαβὼν τὸ ἐπικουρίαν ποθὲν μερίζειν ἐνδατεῖσθαι ἔφη; ibid. IV 426, 4 θείαν γοῦν δύναμιν ἐνδατεῖσθαί φασί τινες, ἤγουν κατὰ ἕκαστον μερίζεσθαι…

1–5 haec quae scholio priori subiungit L separatim posui et lemmate instruxi **1–5** haec cum sch. pr. composuit et ita retractavit T: *ἐνδατούμενος*: σφοδρῶς λοιδορῶν, μεμφόμενος, κατὰ μέρος κακῶς λέγων αὐτὸ καὶ δυσφημῶν καὶ συνεχῶς ἐπαρώμενος· ἡ μεταφορά ἀπὸ τῶν δαιννυμένων (sic, duplici ν)· ἐνδατεῖσθαι γὰρ τὸ σφοδρῶς ἐσθίειν **2** ἐνδατεῖσθαι T (Lascaris): ἐνδατοῦσθαι L **4** γράφουσιν] γρ. L

793 (*κατακτήσαιτο*): πλεονάζει ἡ κατά καὶ ἔστι κτήσαιτο ἀντὶ τοῦ ἔσχεν. L

1 lm. add. Lascaris

794a *τότ' ἐκ προσέδρου*: ὅτε ἀπέκαμεν κυλιόμενος, τότε ἀνατείνας τὸν ὀφθαλμὸν διὰ τῆς κεχυμένης τῷ σώματι λιγνύος εἶδέν με δακρυρροοῦντα. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 789–96 *ἐπεὶ δ΄ ἀπεῖπε πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ | ῥίπτων ἑαυτόν … τότ΄ ἐκ προσέδρου λιγνύος – δακρυρροοῦντα* post ὅτε add. φησὶν T ἀπέκαμεν] ἀπεῖπε καὶ ἐπαύσατο T **2** κεχυμένης] κατακεχυμένης coni. Hermann[2] 118 τῷ σώματι Kruytbosch 49: τοῦ σώματος L: τοῖς ὄμμασι T

794b <*προσέδρου*> *λιγνύος* [δὲ] ἢ τῆς παρακειμένης ἀναθυμιάσεως καὶ καπνοῦ ἢ τῆς παρακειμένης καὶ περικεχυμένης αὐτῷ φλογώδους νόσου. L T

1 ἀναθυμιάσεως et **2** καπνοῦ, φλογώδους sch. Aesch. *Th.* 494e λιγνύν] καπνόν, ἀναθυμίασιν; Erot. γ 5 γλῶσσα λιγνυώδης … ὠνόμασται δὲ παρὰ τὴν λιγνύν, ἥτις ἐστὶ καπνώδης αἰθάλη. γίνεται δὲ τοιαύτη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν φλόγωσιν…; sch. Ap. Rh. 40, 6 <λιγνύν:> καπνόν; ibid. 309, 6 λιγνύς: ἡ καπνώδης ἀναφορά…; Hesych. η 355 ἡ λιγνύς· ὁ καπνός; ibid. λ 972 λιγνύς· … φλόξ; Σ λ 100 λιγνύς· ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ = Phot. λ 301 = Su. λ 502

1–3 haec a sch. pr. separavi *λιγνύος* – fin. ita reformavit T: *λιγνὺν* δὲ τὴν περικεχυμένην τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἀχλὺν λέγει, ἀπὸ τῆς νόσου **1** *προσέδρου* addidi δὲ delevi **2** αὐτῷ Stephanus 359: αὐτὸν L: possis etiam <περὶ> αὐτὸν

799 (*ἆρον*): προστακτικῶς. L

1 lm. add. Brunck[2]; αἶρον (sic) apud poetam praebet L

801 *εἰ δ΄ οἶκτον ἴσχεις, ἀλλά μ΄ ἔκ γε τῆσδε*: ἐνῄσχυ<ν>ται γὰρ αὐτοῦ θανεῖν μὴ ἐγγελασθῇ ὑπὸ τῶν Οἰχαλίων. L T

1 lm. deest in L; accuratiss. vv. 801–2 *εἰ δ΄ οἶκτον – θάνω* ἐνῄσχυ<ν>ται Elmsley prob. Nauck 434 (cf. sch. **1018b.1** ὤξυνται): ἐνῄσχυται L: αἰσχύνεται T γὰρ om. T **2** Οἰχαλίων] Οἰχαλιέων Brunck[1], sed cf. Steph. Byz. 488, 7 λέγεται καὶ Οἰχάλιος

805 (*βρυχώμενον σπασμοῖσι*): ἀνοιμώζοντα μεγάλως ἐκ τῶν σπασμῶν. L

1 ἀνοιμώζοντα: cf. sch. **1072** (*βέβρυχα*): ἀναβοῶ

1 lm. add. Papageorgiou

808 (*ποίνιμος*): ἡ τιμωρός, ἡ ποινὴν ἀπαιτοῦσα. L T$^{s.l.}$

Su. π 3092 ... καὶ Ποίνιμοι, αἱ τιμωρητικαὶ Ἐριννύες. Σοφοκλῆς. ἴτε, ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ᾽ Ἐριννύες, γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.

1 lm. add. Elmsley ἡ ποινὴν T (Lascaris): ἡ ποινὴ ἡ L

810 *θέμις δ᾽, ἐπεί μοι τὴν θέμιν*: θέμις δέ ἐστιν ἡμᾶς καταρᾶσθαί σοι, ἐπεὶ σὺ προτέρα τὴν θέμιν ἀπέρριψας καὶ παρεῖδες. ἐὰν δὲ *προὔλαβες*, ἀντὶ τοῦ φθάσασα τὴν θέμιν [καὶ] οὐκ ἐξεδέξω, ἕως τι κατὰ τὸ δίκαιον πράξῃς. L T

1 lm. deest in T; annotatorem ad *προὔβαλες* spectare e πρότερα ... ἀπέρριψας (2) conicias; accuratiss. v. 810 *θέμις δ᾽ – προὔβαλες* / *προὔλαβες* θέμις δέ ἐστιν] θέμις ἐστίν, φησίν T **2** ἐὰν – **3** θέμιν om. T (*προύλαβες* apud poetam praebet T) **2** ἐὰν δὲ *προὔλαβες*] scil. γράφηται **3** ἀντὶ τοῦ Lp (Lascaris): ἀν (sic) τοῦ L φθάσασα] ἔφθασας Blaydes 174 servato καὶ καὶ del. Kruytbosch 49 ἐξεδέξω] ἐδέξω T **4** πράξῃς] πράξειας T (coni. iam Kruytbosch 49)

813 *τί σῖγ᾽ ἀφέρπεις;*: *σῖγα* ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ σιωπηλῶς· τουτέστι, διὰ τί οὐδὲν ἀποκρίνῃ πρὸς τὸν Ὕλλον; L T$^{s.l.}$

1 *σῖγα* – σιωπηλῶς: cf. sch. *Ph.* 22 σῖγα] ἀντὶ τοῦ σιωπῇ

1 lm. deest in T (lm.) *ἀφέρπεις*] ἀφέρψεις Lp$^{a.c.\ aut\ p.c.}$ *σῖγα* om. T **1–2** τουτέστι – fin.] ita retractavit T: ἐπεὶ οὐκ ἀποκρίνῃ τῷ Ὕλλῳ T

814 (*ξυνηγορεῖς*): συνᾴδεις, συμφωνεῖς. L[s.l.] T[s.l.]

1 συμφωνεῖς: cf. sch. **1164** ubi *μαντεῖα* ... *ξυνήγορα* per μαντείαν ... συμφωνοῦσαν explicuit scholiasta

1 lm. add. Lascaris

815 *οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν*: εἴθε οὖρος καλὸς ἐπιπνεύσειεν αὐτῇ ἀπιούσῃ, ἵνα μηκέτι αὐτὴν ἴδοιμι. τροπικῶς δὲ τὸ *οὖρος* ὡς ἐπὶ νεώς, ἀντὶ τοῦ οὐριοδρομείτω. L T

1 lm. deest in T; commentatorem *καλός* pro *καλῶς* apud poetam invenisse coni. Wolff 56; accuratiss. vv. 815–6 *οὖρος – καλός* post εἴθε add. φησίν T ἐπιπνεύσειεν T **a** Lp: ἐπιπνεύσει L: ἐπιπνεύσαι Blaydes 174: ἐπιπνεύσοι Lascaris

817a *ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος*: τί γὰρ μάτην ἐπαιρόμεθα τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι οὐδὲν ἄξιον αὐτῆς διαπραξαμένης ὧν φύσις καὶ ὁ θεσμὸς ἀπῄτει; L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 817–8 *ὄγκον – δρᾷ* γὰρ om. T post ἐπαιρόμεθα add. φησὶ T **2** αὐτῆς] αὐτῆς T post ὧν add. ἡ Lascaris ὁ om. T

817b (*τρέφειν*): ἀντὶ τοῦ ἔχειν. L[s.l.]

1 vide ad sch. **28**

1 lm. add. Lascaris

821a *ἴδ᾽ οἷον, ὦ παῖδες*: ὁ χορὸς πρὸς ἀλλήλας διαλέγεται περὶ τοῦ δεδομένου μαντείου τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τῇ Δωδώνῃ ὅτι νῦν ἀπέβη. τὸ δὲ *οἷον* ἀντὶ οἵως, οἷον· ὁρᾶτε, ὦ φίλαι, οἵως ἡμῖν ἀθρόως συνέπεσεν καὶ εἰς οἷον κακὸν ἀπέβη τὸ ἔπος ἐκ τῆς μαντείας πάλαι χρησθέν. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 821–3 *ἴδ᾽ οἷον – προνοίας* ὁ χορὸς ... διαλέγεται] αἱ τοῦ χοροῦ ... εἰσὶ διαλεγόμεναι T **2** μαντείου] μαντεύματος T **2** τὸ δὲ – **3** οἵως (pr.) om. T **3** οἷον (alt.) (*scilicet* h.l. valet)] καί φησιν T ὁρᾶτε – ἀθρόως] οἷον ἡμῖν, ὦ φίλαι, T **4** post ἔπος add. τὸ T (add. iam Papageorgiou) τῆς μαντείας] τοῦ μαντείου T

821b[1] *προσέμιξεν* <*ἄφαρ*> [δὲ] ἀντὶ τοῦ προσερράγη ὀξέως. L

1 *προσέμιξεν* – fin.: cf. sch. **821b[2]**; sch. *Ph.* 106 προσμῖξαι] πλησιάσαι; Hesych. π 3840 προσμίξας· προσελθών...

1 haec a sch. pr. separavi *ἄφαρ* addidi δὲ delevi

821b[2] (*προσέμιξεν*): προσερράγη. L[s.l.] T[s.l.]

vide ad sch. **821b[1]**

1 lm. add. Elmsley

823 *τᾶς παλαιφάτου προνοίας*: γράφεται *παλαιφοίβου*, ἵν᾽ ᾖ τῆς πάλαι μαντευσαμένης· φοιβᾶσθαι γὰρ τὸ μαντεύεσθαι. L

2 φοιβᾶσθαι – fin.: cf. Apollon. S. 164, 12–3 … ἀπὸ τοῦ φοιβᾶσθαι, ὅ ἐστι μαντεύεσθαι; Hesych. φ 676 φοιβάζει· μαντεύεται (Lycophr. 6)

1 γρ. L

824 *ὅ τ᾽ ἔλακεν*: ὅπερ ἐφθέγξατο, ἐπειδὰν ἐνιαυτὸς παρέλθοι, τότε διαδοχὴν γενέσθαι τῶν πόνων τῷ Ἡρακλεῖ, τῷ Διὸς παιδί. L T

1 ἐφθέγξατο: cf. sch. *Ant.* 1094 λακεῖν] φθέγξασθαι; Hesych. ε 1854 ἔλακεν· ἐφθέγξατο; λ 377 λάσκειν· … φθέγγεσθαι; Phot. λ 39 λακεῖν· ἀντὶ τοῦ φθέγγεσθαι

1 lm.] *ἔλακεν* δὲ T, quippe qui hoc sch. cum sch. **821a** copulet; accuratiss. vv. 824–6 *ὅ τ᾽ ἔλακεν – αὐτόπαιδι* ὅπερ] ἀντὶ τοῦ ὅπ. T ἐπειδὰν] ὡς ἐπ. T παρέλθοι (de modo vide ad sch. **151–2.**1 ἐπειδὰν γαμηθείη τις; SD II 338)] παρέλθῃ T **2** γενέσθαι] γενήσεσθαι T

824–5 *τελεόμηνος …* (*ἄροτος*): ὁ ἐνιαυτὸς ὁ τέλειον ἔχων τὸ δωδεκάμηνον. L T

1 ἐνιαυτός: vide ad sch. **69**

1 lm. L extendi: *τελεόμηνος* δὲ T, quippe qui hoc sch. cum sch. **825b** iungat

825a [καὶ] *ἄροτος* ὁ ἐνιαυτός· ἀπὸ τοῦ ἅπαξ κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἀροῦν. L T

1 vide ad sch. **69**

1 haec cum sch. **824–5** coniuncta in codd. (καὶ *ἄροτος* L: ὁμοίως δὲ καὶ *ἄροτος* T) separatim collocavi καὶ quod est in L delevi: ὁμοίως δὲ καὶ T

825b *ἀναδοχὰν* [δὲ] ἀνάπαυσιν, ἀνακωχήν, ἀναδοχήν. L T

1 haec a sch. **824** deleto δὲ separavi sch. ita rescripsit T: ἀναδοχὴν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνάπαυσιν, διαδοχήν, ἀνακωχήν ἀναδοχήν] διαδοχήν coni. Wansink 108 (cf. T): del. Papageorgiou, perperam; nam formam doricam vulgari explicat interpres; cf. sch. *El.* 199a.1 ubi *μορφάν* per μορφήν explicatur

826 (*αὐτόπαιδι*): γνησίῳ παιδί. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris

827 *καὶ τάδ᾽ ὀρθῶς*: ταῦτα δέ, τὰ χρησθέντα, ἀσφαλῶς νῦν ἡμῖν ἀποβαίνει. L; cf. gll. in T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 827–8 *καὶ τάδ᾽ – κατουρίζει* **1–2** ταῦτα δέ – fin.] τὰ χρησθέντα gl. ad *τάδ᾽ ὀρθῶς* et ἀσφαλῶς ἀποβαίνει gl. ad *ἔμπεδα* nec plura T$^{s.l.}$ **2** ἀποβαίνει] i.e. scholiasta *κατουρίζει* sensu intrasitivo accipit

827–8 (*καὶ τάδ᾽ – κατουρίζει*): τροπικῶς *κατουρίζει*, ὥσπερ οὐρίῳ πνεύματι προσορμίζει ἡμῖν κατ᾽ ὀρθὸν ἀνυόμενα. L T

1 *κατουρίζει* – fin.: cf. Eust. *Il.* IV 661, 15–6 … κατουρίζειν δέ γε τὸ κατ᾽ οὖρον πλέειν, ὡς τὸ πόλιν κατ᾽ ὀρθὸν οὔρισας.

1–2 haec ut sui iuris scholium leguntur in T: cum sch. **827** coniunguntur in L (τροπικῶς δέ) **1** lm. addidi *κατουρίζει* L: τὸ *κατουρίζει* T post *κατουρίζει* add. ἀντὶ τοῦ T **2** προσορμίζει L$^{a.c.}$T (scholiasta *κατουρίζει* pro verbo transitivo accipit): προσορμεῖ L$^{p.c.}$

828 (*κατουρίζει*): προσπνεῖ. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris προσπνεῖ] προσπνέει T

829 *πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων*: πῶς γὰρ ὁ μηκέτι ὁρῶν τὸ φῶς παρὰ Εὐρυσθέως κελεύοιτο; L T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 829–30 *πῶς γὰρ – λατρείαν* μηκέτι] μὴ T **2** κελεύοιτο] de ἄν omittendo vide ad sch. *El.* 1253.1

831a *εἰ γάρ σφε Κενταύρου*: εἰ γὰρ αὐτόν, τὸν Ἡρακλέα, τὸ αἷμα τὸ θανάσιμον τοῦ Κενταύρου περιέχει, πλευρᾷ προστακέντος ἰοῦ, πῶς ἂν ἕτερον ἥλιον ἢ τὰ νῦν ἴδοι; L T

1 lm. deest in T; annotationem ad nominativum *φοινία νεφέλα* spectare vidit Wolff 233; cf. etiam sch. **831b**; accuratiss. vv. 831–5 *εἰ γάρ σφε – ἴδοι* **2** πλευρᾷ] τὰ πλευρὰ T ἰοῦ] τοῦ ἰοῦ T

831b (*φοινία νεφέλα*): τὸ αἷμα τὸ θανάσιμον. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

831–2 (*φοινίᾳ νεφέλᾳ* |) *χρίει δολοποιός* (*ἀνάγκα*): χρίει δὲ τὸ ἱμάτιον τῷ αἵματι ἡ ἀνάγκη τῆς Δηιανείρας ἡ μετὰ δόλου τεχνησαμένη. ἠνάγκασται γὰρ ὑπὸ ζήλου δι᾽ οὗ ἥρα τῷ δόλῳ τοῦτο τεχνάσασθαι. L T

1 lm. L supplevi: deest in T; auctorem huius scholii dativum *φοινίᾳ νεφέλᾳ* habuisse collegit Wolff 232; accuratiss. v. 831–2 *φοινίᾳ νεφέλᾳ – ἀνάγκα* post δὲ add. λέγει T **2** τῆς] ὡς τῆς T ἡ (alt.) Lp (Lascaris): ἢ L: om. T post τεχνησαμένη add. τοῦτο T **3** τῷ δόλῳ] τὸν δόλον T τοῦτο Lascaris: του L: om. T τεχνάσασθαι L (cf. sch. **973** τεχνάσομαι, sch. Eur. *Phoen.* 1606 … ἐτεχνάσατο ...): τεχνήσασθαι T

834a *ὅν τέκετο θάνατος*: τοῦτον, τὸν ἰόν, ἐγέννησεν ὁ αἰόλος δράκων, μᾶλλον δὲ ὁ θάνατος. L

1 lm. accuratiss. v. 834 *ὅν τέκετο – δράκων*

834b (*δράκων*): ἡ ὕδρα. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley ante ἡ add. τουτέστιν T

835 (*ἀέλιον*): ἀντὶ τοῦ ἡμέραν. L[s.l.]

1 lm. add. Elmsley

836–7 (*ὕδρας*) | *προστετακὼς φάσματι*: προσκεκολλημένος τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας. τοῦτο δὲ καθ᾽ ἑαυτό, αἰτιατικὴν γὰρ ἐπιφέρει. ἄλλως· προσκεκολλημένος τῷ ἰῷ ἢ τῷ ὀλεθρίῳ, παρὰ τὸ πεφονεῦσθαι. L T

2 τοῦτο δὲ καθ᾽ ἑαυτό: i.e. scholiasta *προστετακώς* cum *ἂν … ἴδοι*, non cum *αἰκίζει* construit αἰτιατικὴν γὰρ ἐπιφέρει: vide v. 838 *νιν αἰκίζει*

1 lm. L supplevi: *προστετακὼς* δὲ T, quippe qui hoc sch. cum sch. **831–2** copulet προσκεκολλημένος] ἀντὶ τοῦ πρ. T **2** ἄλλως om. T **3** ἢ del. Papageorgiou qui τῷ ὀλεθρίῳ pro adiectivo accepit τῷ ὀλεθρίῳ] τῷ ὀλέθρῳ Hermann 144 prob. Wunder[3] 71, sed τῷ ὀλεθρίῳ neutrum est adiectivi pro substativo dictum παρὰ τὸ πεφονεῦσθαι (i.e. etymon vocis φάσμα)] παρὰ <τὸ πεφάσθαι> τὸ πεφονεῦσθαι Scaliger 360 et Hermann l.c. prob. Wunder[3] l.c. et Zielinski 55

837 *φάσματι*, τουτέστι τῷ ἱματίῳ τῷ κεχρισμένῳ τῷ φαρμάκῳ τῆς ὕδρας, τουτέστι τῇ χολῇ. L T

1–2 haec a sch. **836–7** separavi praeeunte Dindorf 73 *φάσματι*] *ὑφάσματι* coni. Schneider in *Lexico Gr.* prob. Hermann 144, Wunder[3] 71 et Zielinski 55 **2** τουτέστι] ἤγουν T

837–8 *μελαγχαίτα τ᾽* | *ἄμμιγα*: τοῦ δασυτρίχου· καὶ ἅμα τῷ φάσματι τῆς ὕδρας καὶ τὰ κέντρα τοῦ Νέσσου αἰκίζει αὐτόν. L T; cf. etiam gl. in T[s.l.]

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 838–40 *μελαγχαίτα – κέντρ᾽* τοῦ δασυτρίχου om. in margine sed praebuit ut gl. ad *μελαγχαίτα* T

839–40 (*φοίνια … κέντρ᾽*): δῆλον [δὲ] ὅτι *φοίνια* τὰ κέντρα τοῦ Νέσσου· λέγει δὲ τὸ αἷμα αὐτοῦ συμμεμιγμένον τῇ χολῇ τῆς ὕδρας. L T

1–2 haec a sch. pr. separavi; scholiastae verba poetae *Νέσσου ὑ᾽ ὕπο* defuisse conicias **1** lm. addidi δὲ delevi *φοίνια*] φόνια T (Lascaris) *φοίνια* τὰ κέντρα] *φοίνια κέντρα* τὰ Wansink 108 **2** Νέσσου TLp (Lascaris): νόσου L

840a *δολόμυθα*: ὅτι τοῖς δολίοις τοῦ Νέσσου λόγοις ἀπατηθεῖσα τετόλμηκεν. L T

1 hoc sch. cum sch. **839–40** c. in T (*δολόμυθα* δὲ *κέντρα* φησίν) **2** τετόλμηκεν] ταῦτα τ. T

840b *δολόμυθα κέντρα* τὰ δόλια φάρμακα· καὶ γὰρ ἕτερά τινα ἐκέλευσεν αὐτῇ συμμῖξαι τῷ αἵματι ὡς ὀπίσω εἶπεν. L T

2 ὀπίσω: vv. 580–1

1–2 haec cum sch. pr. coniuncta (ἄλλως L: sine verbo coniunctivo T) separavi sch. ita reformavit T cum sch. pr. coniungens: εἶπε γὰρ αὐτῇ καὶ ἕτερά τινα συμμίξαι τῷ αἵματι **1** *δολόμυθα κέντρα* scripsi: *φοίνια δολόμυθα* L

840c (*ἐπιζέσαντα*): ἐπιχυθέντα, ἀνακαχλάσαντα ἐκ τῆς θέρμης τοῦ πυρός. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris; (*ἐπιζέσαντα* s.) L

841a *ὧν ἅδ᾽ ἁ τλάμων*: ὧν τὴν βλάβην ὁρῶσα ἡ Δηιάνειρα τοῖς οἴκοις συμβᾶσαν αὐτὴν μὲν ἐξ ἀρχῆς οὐ συνεῖδεν, ἐκ κατασκευῆς δὲ τῆς Νέσσου καὶ τῆς τούτου φωνῆς γενομένην ὡς δῆθεν ἐπὶ τῷ διαλλάττειν αὐτῇ τὸν Ἡρακλέα λίαν ὀδύρεται καὶ στένει. L T

2 οὐ συνεῖδεν: cf. sch. **843**

1 lm. deest in T; βλάβην ... συμβᾶσαν (1–2) ad *βλάβαν ... ἀίσσουσαν* et γενομένην (3) ad *μολοῦσαν* spectare conieci; accuratiss. vv. 841–6 *ὧν ἅδ΄ – στένει* ὧν] τούτων T βλάβην] β. φησὶ μεγάλην T **1–2** Δηιάνειρα τοῖς οἴκοις συμβᾶσαν] Δ. καὶ ταχεῖαν συμβήσεσθαι τοῖς δόμοις T **2** αὐτὴν ... οὐ συνεῖδεν] αὐτὴ ... οὐκ εἶδεν T **2–3** τῆς Νέσου L: τοῦ Νέσου T **3** τούτου] αὐτοῦ T ἐπὶ τῷ Stephanus 361: ἐπὶ τὸ L: om. T

841b *ἄοκνον* [δὲ] τὴν ὀξεῖαν καὶ ἀμέλλητον· ἢ πολύοκνον, ὅ ἐστι πολύφοβον, κατ΄ ἐπίτασιν δὲ τὸ α. L; cf. gl. in T$^{s.l.}$

1–2 haec a sch. **841–5** separavi **1** δὲ delevi ὀξεῖαν ut gl. ad *ἄοκνον* praebet T

841–5 (*ὧν – συναλλαγαῖς*): ὧν, τῶν νεωστὶ δρωμένων <καὶ> συμβάντων κακῶν, τὴν ἀμέλλητον βλάβην ὁρῶσα συμβᾶσαν τοῖς οἴκοις Δηιάνειρα τὰ κακὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς αὐτὴ οὐ συνεῖδεν, ἀπὸ γνώμης δὲ ἑτέρας, τοῦ Νέσσου, γενόμενα ὡς δῆθεν ἐπὶ τῷ διαλλάττειν τὸν
5 Ἡρακλέα. L

1–5 haec sch. **841a** uno tenore excipiunt in L (ἄλλως) **1** lm. addidi; scholiastam *ἀίσσουσαν* pro *ἀισσόντων* habuisse conieci ego et *κακῶν* pro *γάμων* coniecit Wolff 138 καὶ add. Wolff 58 **3** αὐτὴ Brunck[1]: αὕτὴ duobus accentibus L **4** ἐπὶ τῷ Stephanus 361: ἐπὶ τὸ L

842 (*νέων ἀισσόντων*): νεωστὶ προσβαλλόντων. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris (nisi quod *νέον* pro *νέων* scripsit); (*νέων* s.) L

843 (*οὔ τι προσέβαλεν*): οὐκ ἔγνω, οὐ συνῆκεν. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

cf. sch. **841a.**2 ubi *οὔτι προσέβαλεν* per οὐ συνεῖδεν explicatur

1 lm. add. Lascaris

844a *τὰ δ΄ ἀπ΄ ἀλλοθρόου*: ἀλλοφώνου, ὅτι ἀπὸ τῆς Νέσσου φωνῆς γέγονεν ἡ κατὰ Ἡρακλέα συμφορά. L T

1 ἀλλοφώνου: Hesych. α 3144 ἀλλοθρόους· ἀλλοφώνους (α 183) = Σ α 326 = Phot. α 999 = Su. α 1322; sch. Hom. *Od.* 1.183g ἀλλοθρόους ἀνθρώπους: 'ἀλλοθρόους' ἀντὶ τοῦ ἀλλογλώσσους...

1 lm.] *ἀλλοθρόου* T ἀλλοφώνου] ἀντὶ τοῦ ἀλ. T **2** Ἡρακλέα] τοῦ Ἡρακλέους T

844b (*ἀλλοθρόου*): οἷον τῆς ἄλλα εἰπούσης καὶ οὐ τὰ ἀληθῆ· ἢ ἀλλοφώνου ὡς ἠλλαγμένην τοῦ Νέσσου φωνὴν ἔχοντος. L T

2 ἀλλοφώνου: vide ad sch. **844a**.1

1–2 haec a sch. **844a** separavi **1** lm. addidi οἷον – ἀληθῆ] ἢ ὡς ἄλλα εἰπούσης καὶ μὴ τὰ ἀληθῆ τῆς Δηιανείρας T **1–2** ἢ – fin.] ἢ ὡς ἐνηλλαγμένης τῆς φωνῆς τοῦ Νέσου T

844c (*ἀπ΄ ἀλλοθρόου*): ἀπὸ τοῦ Νέσσου. L

1 lm. add. Elmsley

845 *ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς*: ἢ ὀλεθρίαις καὶ ἐπιβλαβέσι φιλίαις ἢ ἐπεὶ ἀντὶ τοῦ ἰδίου θανάτου Νέσσος ἀντήλλαξεν αὐτῇ τὸ αἷμα· ἢ ὅτι ὁ μὲν Νέσσος εἶπεν αὐτῇ πόθου καὶ διαλλαγῆς ἐργαστήριον εἶναι τὸ φάρμακον, γέγονε δὲ ὄλεθρος Ἡρακλέους. L T

1 φιλίαις: cf. sch. *OT* 34 ubi *συναλλαγαῖς* per κοινωνίαις καὶ φιλίαις explanatur et ibid. 960 **3** διαλλαγῆς: cf. sch. *Ai.* 732 Papageorgiou ἐν ξυναλλαγῇ λόγου] τῇ ἀμοιβῇ τοῦ λόγου καὶ συμβιβάσει

1–4 haec rescripsit et cum sch. **844b** coniunxit T: ὁ μὲν γὰρ εἶπεν αὐτῇ πόθου καὶ διαλλαγῆς εἶναι ἐνεργὰ τὰ φάρματα, τὰ δὲ γέγονεν ὄλεθρος Ἡρακλέους. *συναλλαγαῖς* δὲ ἢ φιλίαις ἢ διότι ἀντὶ τοῦ ἰδίου θανάτου Νέσος ἀντηλλάξατο καὶ ἀντέδωκεν αὐτῇ τὸ αἷμα **2** post θανάτου add. ὁ Lp (Lascaris) ἀντήλλαξεν] ἀντηλλάξατο καὶ ἀντέδωκεν T

846a *ἦ που ὀλοὰ στένει*: ὄντως δὴ ἡ ἀθλία καταστάζει καὶ καταβρέχει πολλῶν δακρύων ἀφρόν· ἐμφαντικὸν δὲ τὸ *ἄχνα* διὰ τὸ πλῆθος. L T

1 *ἄχνη* per ἀφρός explicatur in sch. **848b**; sch. Hom. *Il.* 15.625–6b; id. *Od.* 5.403; Apion 226, 9 L.

1 lm. deest in T **2** δὲ T (Lascaris): om. L

846b *ὀλοά*: ἡ δυστυχὴς ἢ ἡ τοῦ ὀλέσθαι ἀξία. L T

1 lm. deest in L; (*ὀλοά* s.) L

847a (*ἀδινῶν*): ἀθρόων ἢ πολυθρηνήτων. L

1 ἀθρόων: cf. e.g. sch. Hom. *Il.* 2.469b ἀδινάων: ἀθρόως ἱπταμένων; sch. D Hom. *Il.* 2.87 ἀδινάων: τῶν ἅδην καὶ ἀθρόως πετομένων; ibid. 2.469 ἀδινάων: ἀθρόως πετομένων; Apollon. S. 8, 30–1 ... ἢ τῶν ἀθρόων καὶ πολλῶν (scil. ἀδινάων)...; Hesych. α 1138 ἀδινάων· ἀθρόων…

1 lm. add. Brunck[2]; (*ἀδινῶν* s.) L

847b *χλωρὰν* [οὖν] *ἄχναν* τὸν νεαρὸν ἀφρόν. L T

1 ἀφρόν: vide locos similes ad sch. **846a** allatos νεαρόν: cf. sch. **1055b**; sch. Hom. *Il.* 11.631a χλωρόν: … νέον; sch. D Hom. *Il.* 7.479 χλωρόν: τὸ νέον; ibid. 11.630

1 haec a sch. **846a** deleto οὖν seiunxi

848a (*δακρύων ἄχναν*): περιφραστικῶς τὰ δάκρυα. L T

1 hoc sch. cum sch. **847b** conectit T (περιφραστικῶς δὲ) lm. add. Lascaris

848b (*ἄχναν*): τὸν ἀφρόν. L[s.l.]

vide locos similes ad sch. **846a** congestos

1 lm. add. Elmsley

849a *ἁ δ΄ ἐρχομένα μοῖρα*: ἡ προσδοκωμένη κακομοιρία τοῦ Ἡρακλέους ἐμφαίνει μεγάλην ἑτέραν ἄτην· προσδοκῶσι δὲ ὅτι ἀπολλυμένου Ἡρακλέους αὐτόχειρ ἑαυτῆς γενήσεται. L T

1 lm.] *ἡ ἐρχομένη* T; accuratiss. vv. 849–50 *ἁ δ΄ ἐρχομένα – ἄταν* προσδοκωμένη] πρ., φησί, T κακομοιρία] κακὴ μοῖρα T **2** ἄτην] ἄτ. καὶ βλάβην T **3** Ἡρακλέους] τοῦ Ἡρ. T ἑαυτῆς] καὶ αὐτὴ T

849b (*δολίαν*): δόλῳ γὰρ αὐτὴν καὶ λάθρᾳ ἀναιρήσει. L

1 lm. add. Brunck[2] αυτὴν cum spiritu incerto in L

851 *ἔρρωγεν παγά*: ἀντὶ τοῦ πάρεστιν ἡμῖν δακρύειν ὡς ἀπὸ πηγῆς κρουνηδόν· ἐκτέταται γὰρ τὸ κακὸν καὶ πανταχοῦ διαβήσεται ἡ κατὰ τὸν Ἡρακλέα συμφορά. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 851–2 *ἔρρωγεν – νόσος* ἀντὶ τοῦ om. T ἡμῖν] ἡμῖν, φησί, T **3** συμφορά] νόσος T

852 *ὦ πόποι*: φεῦ, φεῦ, κακόν, φησί, γέγονε τῷ Ἡρακλεῖ οἷον οὐδὲ παρὰ τοῖς πολεμίοις ἀνοίκτιστον σιωπηθήσεται· τὸ γὰρ *οὔπω* ἀντὶ τοῦ οὐχί. ἢ οὕτως· οἷον κακόν, φησίν, οὐδέποτε ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συνέβη τῷ Ἡρακλεῖ, τοῦτο ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτῷ γεγένηται. L T; cf. etiam gl. in T[s.l.]

2 πολεμίοις: cf. sch. **855**; sch. Arat. 125 …ἀνάρσιον δὲ ἀντὶ τοῦ πολέμιον…; Apollon. S. 32, 10; Hesych α 4562; Phot. α 2840 **2–3** τὸ γὰρ – οὐχί: cf. sch. Hom. *Il.* 14.143a <σοὶ δ΄ οὔπω:> ἀντὶ τοῦ οὐδ΄ ὅλως…; ibid. 14.143b; 18.513a; ibid. 24.411 **3** ἐχθρῶν: vide locos similes ad sch. **640–3** allatos

1–3 φεῦ – οὕτως om. T in margine, sed φεῦ, φεῦ praebuit ut gl. ad *ὦ πόποι* **1** lm. ex L: deest in T (vide 1–3); accuratiss. vv. 852–5 *ὦ πόποι – οἰκτίσαι*; **3** οἷον – fin. ita retractavit T: οἷον κακὸν γέγονε τῷ Ἡρακλεῖ οὐδέπω ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, τοῦτο ὑπὸ τῶν ἰδίων γεγένηται **4** ἀπὸ] ὑπὸ Bernardakis 61

855 *ἀπέμολε πάθος*: ἀντὶ τοῦ ἀπομόλοι, οἷον οὐδέποτε ἀπὸ τῶν πολεμίων γένοιτο. L

2 πολεμίων: vide ad sch. pr.

1–2 grammaticus *ἀπέμολε* cum *ἀναρσίων* construxit

856a *ἰὼ κελαινὰ λόγχα*: κελαινὴν εἶπεν τὴν λόγχην διὰ τὸν ἐξ αὐτῆς ἀποτελούμενον θάνατον, μέλας δὲ ὁ θάνατος. δυσφορεῖ δὲ ἐπὶ τῷ αἰχμάλωτον εἰλῆφθαι τὴν Ἰόλην· διὰ γὰρ ταύτην ἡ συμφορά. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 856–9 *ἰώ – αἰχμᾷ* **2** δέ (pr.)] γὰρ καὶ T **3** εἰλῆφθαι] εἰληφέναι T

856b *λόγχα* [δὲ] *δορός* περιφραστικῶς τὸ δόρυ. L T

1 haec a sch. pr. separavi δὲ delevi *λόγχα*] λόγχη T τὸ δόρυ scripsi: ἡ λόγχη codd.

856c *προμάχου* [δὲ] τοῦ προβεβλημένου. τὸ δὲ *λόγχα* πρὸς τὸ *αἰχμᾷ*. L

1 *προμάχου* δὲ τοῦ προβεβλημένου: de Hercule accepit sch. **856d**

1 haec a sch. pr. separavi δὲ delevi *αἰχμᾷ* Heath 81: αἷμα L

856d *προμάχου* [*δορός*]: τὸ *προμάχου* ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ληπτέον, οἷον τοῦ πρὸ πάντων μαχομένου. τὸ *νύμφαν* δὲ συναπτέον τῷ *τάνδε*. L; cf. gll. in T[s.l.]

1 τὸ – **2** μαχομένου: aliter sch. **856c** quod *προμάχου* cum *δορός* coniunxit

1 lm. L decurtavi τὸ προμάχου – **2** μαχομένου] τοῦ πρὸ πάντων μαχομένου et τοῦ Ἡρακλέους gll. ad *τοῦ προμάχου* nec plura T **2** τὸ *νύμφαν* – fin.] *τάνδε* ἐνταῦθα γὰρ συνάπτεται gl. ad *νύμφαν* nec plura T *τάνδε* TLp (Lascaris): τᾶνδε L

856–9a[1] (*ὦ κελαινά – αἰχμᾷ*): ὁ [δὲ] λόγος· ὦ θανατοποιὲ λόγχη ἥτις τότε ἀνελοῦσα τὸν Εὔρυτον ἐνταῦθα τὴν Ἰόλην ἤγαγες ἐκ τῆς ὑψηλῆς Οἰχαλίας ὡς εἴθε μήποτε. L T

2 ὑψηλῆς : cf. sch. Eur. *Andr.* 103 ubi αἰπεινᾷ per ὑψηλῇ explicatur; sch. D Hom. *Il.* 2.573; ibid. 6.35a; ibid. 15.558; sch. Pi. *P.* 4.135; id. *O.* 9.161b; Hesych. α 2046 αἰπεινόν· ὑψηλόν (O 257); Su. αι 269

1–3 haec a sch. **856c** separavi **1** lm. addidi; scholiastam *ὦ* pro *ἰώ* legisse conieci δὲ delevi ὁ δὲ λόγος L: καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὕτως T **2** ἤγαγες] ἀπέπεμψας T **3** ὡς – fin. om. T

856–9a[2] (*ἰὼ κελαινά – αἰχμᾷ*): τουτέστι φεῦ τῆς λόγχης ἐκείνης ἐν ᾗ ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν ὁ Ἡρακλῆς, ἵνα ἐνέγκῃ τὴν Ἰόλην· διὰ γὰρ ταύτην ἡ συμφορὰ ἐγένετο. τὸ δὲ ἄρθρον τῷ *λόγχη* συναπτέον, ἥτις λόγχη. L

1–4 haec a sch. pr. separavi **1** lm. addidi ἐν del. Bernardakis, sed cf. sch. *OT* 1374 ἅπερ οὐκ ἦν ἰᾶσθαι οὐδὲ ἐν θανάτῳ

857 (*θοάν*): ἀντὶ τοῦ θοῶς· τινὲς δὲ τὴν ταχέως νυμφευθεῖσαν. L

1 lm add. Brunck[2]

858 (*αἰπεινᾶς*): ἐν ὕψει κειμένης. L

cf. sch. D Hom. *Il.* 6.35b αἰπεινήν: ἐν ὕψει κειμένην et locos similes ad sch. **856–9a**[1] allatos

1 lm. add. Elmsley κειμένης Lascaris: κειμένην L

859 (*αἰχμᾷ*): νόμῳ πολέμου. L

1 lm. add. Lascaris; (*αἰχμᾷ* s.) L

860a *ἁ δ΄ ἀμφίπολος Κύπρις*: ὁ νοῦς· ἡ δὲ Κύπρις ἦν ἄρα φανερῶς ἡ πάντων τούτων ἐργάτις εἰς ἔρωτα Ἰόλης βαλοῦσα τὸν Ἡρακλέα. L

1 lm. accuratiss. vv. 860–1 *ἁ δ΄ – πράκτωρ*

860b (*ἀμφίπολος*): ἡ ὑπηρετησαμένη τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὸν ἔρωτα. L

1 lm. add. Elmsley; (*ἀμφίπολος* s.) L

861 (*πράκτωρ*): πρακτική. L

1 lm. add. Lascaris

863 *πότερον ἐγὼ μάταιος*: ὁ χορὸς τῆς τροφοῦ ἀκούων θρηνούσης ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῆς Δηιανείρας φησὶ τοῦτο· ἆρα ἀναίσθητός εἰμι ἢ κατακούω θρήνου τινός; L T

2 ἀναίσθητος: cf. sch. **943.**2 ubi *μάταιος* per ἀνόητος interpretatus est scholiasta

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 863–4 *πότερον – οἴκτου* post ἐπὶ add. τῷ θανάτῳ ἤγουν T **2** τοῦτό φησι, inverso ordine, T ἢ om. L **3** κατακούω] ἀκούω T

866 *οὐκ ἄσημον* [*ἀλλὰ δυστυχῆ*]: οὐ μικρὸν ἀλλὰ μέγαν καὶ ἐξάκουστον· τοῦτο δὲ ὡς ᾐσθημένη μείζονος βοῆς. L T

1 lm. L decurtavi: *ἠχεῖ γάρ τις οὐκ ἄσημον*, haud male T μέγαν Stephanus 362: μέγα codd.

867 *καί τι καινίζει στέγη*: ἔοικέ τι νεώτερον ἔχειν ὁ οἶκος. L T

1 hoc sch. cum sch. **866** c. in T (τὸ δὲ *καί τι καινίζει στέγη*) lm. ex T (vide notam praecedentem): deest in L; (*καί* s.) L ἔοικε] ἀντὶ τοῦ ἔοικε T νεώτερον] καινότερον T

868a *ξύνες δέ*: ἀντὶ τοῦ τῆσδε ἄκουσον· παρὰ τὸ ἔθος γὰρ κατεστυγνακυῖα πρόσεισιν. L T

1–2 sch. **868a** post sch. **868b** praebet T **1** lm.] *ξύνες* T; accuratiss. vv. 868–70 *ξύνες – συνωφρυωμένη χωρεῖ* ἄκουσον τῆσδε, inverso ordine, T **1–2** κατεστυγνακυῖα] στυγνή T **2** πρόσεισιν] πρόεισιν T

868b (*ξύνες*): ἀλλήλαις παρακελεύονται αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ. L T

1 vide ad sch. **868a.**1–2 lm. addidi παρακελεύονται post χοροῦ transp. T

872 (*τὸ δῶρον … τὸ πόμπιμον*): τὸ πεμφθέν· λέγει δὲ τὸν χιτῶνα. L; cf. gll. in T[s.l]

1 τὸ πεμφθέν: cf. sch. Eur. *Hipp.* 577 ubi *πομπίμα* per πεμπομένη explicatur

1 lm. addidi τὸ πεμφθέν] τὸ πεμφθὲν ἐκείνῳ gl. ad *πόμπιμον* T λέγει – fin.] ὁ χιτὼν gl. ad *δῶρον* nec plura T

874 *βέβηκε Δηιάνειρα*: βέβηκε, φησίν, ἡ Δηιάνειρα εἰς Ἅιδου οὐ τοῖς ποσὶ βεβηκυῖα· τὸ γὰρ σῶμα οὐκ ἄπεισιν εἰς Ἅιδου. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 874–5 *βέβηκε – ποδός* **2** οὐκ ἄπεισιν] οὐ κάτεισιν T

876 *οὐ δήπου΄ ὡς θανοῦσα;*: κατ΄ ἐρώτησιν· οὐχὶ ὡς θανοῦσα βέβηκεν; <*θανοῦσα*> δέ, ἐπεὶ καὶ ζῶντά ἐστί που πορευθῆναι. L T

1–2 hoc sch. cum sch. **874** c. in T (πρὸς ὃ ἐπάγει κατ΄ ἐρώτησιν) **1** lm. deest in T οὐχί] οὐκ ἆρα T **2** *θανοῦσα* add. Papageorgiou δὲ om. T ἐστί ante καὶ ζῶντα transp. T πορευθῆναι] π. τινά T

879a *σχετλιώτατα*: σχετλιώτατα ἦλθε πρὸς τὴν ἀναίρεσιν, τουτέστιν ὡς ἄν τις ἰδὼν ἢ ἀκούσας σχετλιάσειεν τὴν πρᾶξιν. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. v. 879 *σχετλιώτατα – πρᾶξιν* ἦλθε del. O. Hense, *Studien zu Sophokles*, Leipzig 1880, 175

879b *εἰπὲ τῷ μόρῳ*: τίνι θανάτῳ συνέπεσεν; ἀντὶ τίνι τρόπῳ ἐτελεύτησεν; L T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T; accuratiss. vv. 879–80 *εἰπέ – ξυντρέχει;* συνέπεσεν om. T ἀντί] ἀν. τοῦ T

881 (*αὐτὴν διηίστωσεν*): αὐτὴ ἑαυτὴν ἀφανῆ ἀπὸ τοῦ βίου ἐποίησεν. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris ἑαυτὴν] ἑαυτὴν ἠφάνισεν ἀντὶ τοῦ T ἐποίησεν] πεποίηκεν T

882 *τίς θυμὸς ἢ τίνες νόσοι*: τίνι θυμῷ χρησαμένη ἑαυτὴν ἀνεῖλεν; L

1 lm. accuratiss. vv. 882–4 *τις θυμός – ξυνεῖλε;*

882–4a[1] (*τίς θυμός – ξυνεῖλε;*): [ἢ] τίς θυμός, φησίν, ἀνεῖλε τὴν Δηιάνειραν; L

1 haec a sch. pr. deleto ἢ segregavi lm. addidi

882–4a[2] (*τίς θυμός – ξυνεῖλε;*): τίς θυμὸς συνεῖλεν; L

1 lm. addidi in initio scholii subauditur τὸ ἑξῆς

883 *τάνδ᾽ αἰχμὰν βέλεος*: περιφραστικῶς τὸ βέλος· *βέλος* δὲ εἶπεν τὴν Δηιάνειραν, ὅτι τρόπον βέλους ἀνεῖλεν ἑαυτήν· ἢ ἥτις ὡς βέλος ἰοβόλον μέγα κακὸν προσετρίψατο τῷ Ἡρακλεῖ. L; cf. gl. in T[s.l.]

1 lm. ex Lp: *τᾶνδ᾽ αἰχμᾶν βέλεος* L **1** περιφραστικῶς – fin.] ἤγουν βέλος περιφραστικῶς gl. ad *αἰχμὰ βέλεος* nec plura T **3** προσετρίψατο Stephanus 363: προετρίψατο L

885 (*πρὸς θανάτῳ θάνατον*): τὸν ἑαυτῆς πρὸς τῷ Ἡρακλέους. L; cf. gll. in T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris **1** τὸν – fin.] τῷ τοῦ Ἡρακλέους gl. ad *θανάτῳ* et ἑαυτῆς gl. ad *θάνατον* nec plura T

888 *ἐπεῖδες, ὦ ματαία*: τεθέασαι τὴν ἐκείνης τόλμαν; ἐκαρτέρησας ἰδεῖν τὴν ὠμότητα; οὕτως γὰρ εἶπεν τὴν *ὕβριν*. καὶ νῦν δὲ τὸ *ματαία* κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ ὦ μελέα· καὶ Ὅμηρος γὰρ τὸ μάταιον *μέλεον* καλεῖ·

οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος. L T

2 ὠμότητα: cf. sch. Aristid. 1, 80 Lenz-Behr τὴν ὕβριν] ἀντὶ τοῦ τὴν ὠμότητα καὶ νῦν: cf. sch. **863** **3** καὶ Ὅμηρος – **4** καλεῖ: cf. sch. Hom. *Il.* 23.795a[1] {ἀντίλοχ΄ οὐ μέν τοι} μέλεος: ὅτι μάταιος καὶ πρὸς οὐδέν· οἱ δὲ νεώτεροι τὸν ταλαίπωρον μέλεον; 23.795a[2] {οὐ μέν τοι} μάταιος· οὐκ οἰκτρός, ὡς οἱ τραγικοί; Hesych. μ 678 μέλεος· μάταιος (Ψ 795); Σ μ 95 μέλεος· ἄθλιος, μάταιος, ταλαίπωρος, δυστυχής = Phot. μ 230 = Su. μ 477+ **5** Hom. *Il.* 23.795

1 lm. deest in T; accuratiss. v. 888 *ἐπεῖδες – ὕβριν;* τεθέασαι – τόλμαν om. T ἐκαρτέρησας] ἐκ. φησὶν T **2** τὴν ὠμότητα] τήνδε τὴν ὕβριν τουτέστι τὴν ὠμ. T οὕτως] οὕτω T εἶπεν – *ματαία*] χρὴ νοεῖν τὴν ὕβριν· τὸ δὲ *ματαία* T **3** γὰρ om. T

890 (*τίς ἦν;*) ἀντὶ τίνα θυμὸν εἶχεν τότε; L

1 sch. ad lm. *τίς θυμός* v. 882 adscripsit Elmsley lm. addidi

891 (*αὐτή – τάδε*): ταῦτα τῇ χειρὶ ἑαυτῆς διεπράξατο. L[s.l.] T[s.l.]

1 lm. addidi ταῦτα post διεπράξατο transp. T

892a (*τί φωνεῖς;*): ἀντὶ τοῦ ἄπιστα λέγεις. L[s.l.]

1 lm. add. Lascaris

892b (*σαφηνῆ*): ἀληθῆ. L[s.l.] T[s.l.]

1 lm. add. Elmsley

894 (*ἁ νέορτος ἅδε νύμφα*): ἡ νεωστὶ ἐνταῦθα ὁρμήσασα Ἰόλη· *ἀνέορτος* δὲ ἀντὶ τοῦ αἰσχρὰ καὶ ἀπρεπής. L; cf. gll. in T[s.l.]

1 νεωστί: cf. sch. *OC* 1507 νέορτον] ἀντὶ τοῦ νέον; Su. ν 202 Νέορτον: νέον

1 lm. add. Papageorgiou; auctorem huius scholii inter *ἁ νέορτος* et *ἀνέορτος* fluctuare patet (vide Wolff 58; haec diversis ab interpretibus scripta esse coni. Valckenaer 75[r]) **1** ἡ νεωστὶ – fin.] ἡ αἰσχρὰ καὶ ἀπρεπὴς gl. ad *ἀνέορτος* et ἡ νεωστὶ ἐνταῦθα ἐλθοῦσα Ἰόλη gl. ad *ἅδε νύμφα* T

898 (*κτίσαι*): κατασκευάσαι καὶ ποιῆσαι· καλῶς δὲ ὡς ἐπὶ μεγάλῳ τολμήματι εἶπεν τὴν λέξιν. L T; cf. etiam gll. in T[s.l.]

1 ποιῆσαι: cf. sch. Aesch. *Eum.* 17 κτίσας· ποιήσας. ἰδίωμα δὲ τοῦτο Αἰσχύλου.; id. *Pers.* 289 ἔκτισαν] ἐποίησαν; id. *Supp.* 636a κτίσαι] ποιῆσαι

1 lm. add. Brunck[2]; (*κτίσαι* s.) L κατασκευάσαι καὶ ποιῆσαι om. in margine, sed κατασκευάσαι, ποιῆσαι praebuit ut gll. ad *κτίσαι* T δὲ om. T, quoniam ab καλῶς scholium incipit

899 (*πεύσῃ – ἐμοί*): οὕτως ἀκριβῶς διηγήσομαί σοι τὸ πρᾶγμα ὡς πεισθῆναί σε ὅτι ἀληθῆ λέγω. L T

1 lm. addidi; (*πεύσῃ* s.) L

901 (*κοῖλα*): γράφεται *κοινά* ἢ τὰ τοῦ θανάτου ἢ τὰ αὐτῆς καὶ τὰ αὐτοῦ. L; cf. sch. retractatum in T; cf. etiam gl. in T[s.l.]

1 lm. add. Elmsley; (*κοῖλα* s.) L γράφεται *κοινά* om. in margine T, sed praebuit ut gl. ad *κοῖλα* γρ. LT ἢ (pr.) – fin. ita reformavit T: *κοῖλα* τὰ τοῦ θανάτου ἢ *κοινὰ* τὰ αὐτοῦ καὶ τὰ αὐτῆς **1–2** τὰ αὐτοῦ T (coni. iam Papageorgiou): τοῦ αὐτοῦ L: [τοῦ] αὐτοῦ Wolff 58

902 (*παῖδα ... στορνύνθ᾽*): τὸν Ὕλλον στρωννύντα. L T

1 στρωννύντα: cf. sch. Hom. *Od.* 3.158 ἐστόρεσεν] ἔστρωσεν; Apollon. S. 77, 33 ἐστόρεσεν· ἔστρωσεν; Σ ε 876 ἐστόρεσεν: ἔστρωσεν = Su. ε 3230; Hesych. ε 6420 ἐστόρεσαν· ἔστρωσαν; sch. D Hom. *Il.* 9.621 στορέσαι: στρῶσαι; Σ σ 240 στορέσαι: στρῶσαι = Phot. 540, 25 = Su. σ 1143; Hesych. ε 6421 ἐστορέσθη: ἐστρώθη; Σ ε 877 ἐστορέσθη: ἐστρώθη = Phot. ε 2035 = Su. ε 3231

1 lm. addidi in initio scholii εἶδε praefixit T

905–6 (*κλαῖε – πάρος*): καὶ <εἰ> ἥπτετό τινος ἐργαλείου ὧν εἰώθει μεταχειρίζεσθαι συνόντος αὐτῇ τοῦ Ἡρακλέους, οἷον ἱστοῦ ἤ τινος τοιούτου, ὠδύρετο ὡς λοιπὸν καταλιμπάνουσα αὐτά. L T

1 *ψαύσειεν* per ἥπτετο explicatur etiam in sch. D Hom. *Il.* 16.216 ψαῦον: … ἥπτοντο; ibid. 13.132 ψαῦον: … ἥπτοντο; Hesych. ψ 83 ψαῦσαι· ἅψασθαι; Σ ψ 5 ψαύει: ἅπτεται = Su. ψ 30+ *ὄργανον* per ἐργαλεῖον explicatur etiam in Hesych. ο 1107 ὄργανον· … ἐργαλεῖον

1 lm. addidi εἰ add. Papageorgiou ἥπτετο] ἥπτ., φησί, T εἰ ἥπτετο pro εἰ ἅπτοιτο usu recentiore adhiberi videtur εἰώθει T (coni. iam Bernardakis 62): εἴωθε L **3** ὠδύρετο] καὶ ὠδ. T

905a (*ἐρήμη*): χήρα. L[s.l.]

1 lm. add. Elmsley

905b[1] (*ὀργάνων*): ἱστοῦ [δὲ] ἴσως ἐφήπτετο διὰ τὸν κατασκευασθέντα πέπλον ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς. L T

1–2 haec a sch. **905–6** separavi **1** lm. addidi δὲ delevi

905b[2] *ὀργάνων*: ἢ τῶν ἱστουργικῶν ἢ τῶν ἐργαλείων οἷς τὸν πέπλον ἔχρισεν. L[s.l.] T

1 lm. deest in L

907 (*ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ*): ἀντὶ τῇδε κἀκεῖσε. L T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris ἀντί om. T

911a *τὰς ἄπαιδας*: ἐπεὶ μηκέτι ἔμελλεν παῖδας τίκτειν ἤτοι σχήσειν, ὅτι τοῦ λοιποῦ οὐ γενήσονται συνουσίαι πρὸς τὸν Ἡρακλέα εἰς παιδοποιίαν. L T

1 lm. ex T (*τὰς ἄπαιδας* λέγει, ἐπεὶ etc): deest in L; accuratiss. v. 911 *τὰς ἄπαιδας – οὐσίας* ἐπεὶ μηκέτι pro ἐπεὶ οὐκέτι usu recentiore; vide ad sch. *El.* 31.3 **2** ὅτι] οὐσίαι δὲ ὅτι T

911b *οὐσίας* [δὲ] κοίτας, συνουσίας. L

1 haec a sch. pr. separavi δὲ delevi

914 (*ἐπεσκιασμένη*): περικεκαλυμμένη, κρύπτουσα. L[s.l.]

1 lm. add. Lascaris

915 (*φρούρουν*): ἐφύλαττον. L[s.l.]

1 cf. sch. *Ph.* 151 φρουρεῖν …: … φυλάττειν; Hesych. φ 919 φρουρεῖ· φυλάττει; Σ φ 207 φρουρεῖ· φυλάσσει = Su. φ 740

1 lm. add. Lascaris

915–6 (*δεμνίοις* | *τοῖς Ἡρακλείοις*): ἔνθα συνεκάθευδεν· ἄλλο γὰρ ἦν ὅπερ ἐστόρεσεν ὁ Ὕλλος. L T

1 ἄλλο – fin. v. 901

1 lm. add. Brunck[2]: *θάλαμον* (913) T: deest in L συνεκάθευδεν] συνεκάθευδον Papageorgiou, sed ad *γυναῖκα* spectat scholiasta post συνεκάθευδεν add. τῷ Ἡρακλεῖ T **2** ἐστόρεσεν] ἔστρωσεν T

917 (*ἐπενθοροῦσ᾽ ἄνω*): ἐναλομένη ἄνω εἰς τὴν κλίνην. L; cf. gll. in T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris; (*ἐπενθοροῦσ᾽* s.) L ἐναλομένη – fin] ἐναλλομένη gl. ad *ἐπενθοροῦσα* et εἰς τὴν κλίνην gl. ad *ἄνω* nec plura T **1** ἐναλομένη dubitanter Papageorgiou, confidenter ego coll. sch. **1a**.10 προβαλομένου: ἐναλλομένη LT

922 (*εὐνήτριαν*): εὐναζομένην, κοιμωμένην. L T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris, sed pro *εὐνήτριαν* scripsit *εὐνήτρειαν*

925a (*προὔκειτο*) *μαστῶν περονίς*: πρὸς τῷ στήθει γὰρ ἐπερονῶντο αἱ γυναῖκες. L T

1 lm. T supplevi: deest in L; (*προύκειτο* s.) L πρὸς … γὰρ] ὅτι πρὸς T

925b *ἐκ δ᾽ ἐλώπισεν*: ἐγύμνωσεν, ἐξέδυσεν· λῶπος γὰρ τὸ ἱμάτιον. L T

ἐξέδυσεν: cf. Ael. D. ε 42 ἐξελώπισας· ἀντὶ τοῦ ἐξέδυσας, ἔξω τοῦ λοποῦ ἐποίησας; Hesych. ε 3701 ἐξελώπισεν· †ἀπήνθησεν. ἐξεσκύλευσεν, ἐξέδυσεν (Soph. Trach. 925); Eust. *Od.* II 47, 20–1 … ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ ἐξελώπισας ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ ἀντὶ τοῦ ἐξέδυσας, ἔξω τοῦ λοποῦ ἐποίησας λῶπος – fin.: cf. sch. Ar. *Plut.* 165a …λῶπος γὰρ τὸ ἱμάτιον λέγεται; Hesych. λ 1513 λῶπος· ἱμάτιον; Σ λ 178 λῶπος· ἱμάτιον = Phot. λ 505 = Su. λ 735; Eust. *Od.* II 47, 22 … καὶ λῶπος προπερισπωμένως τὸ ἱμάτιον; EM 571, 1

1 lm. Lascaris: *ἐλώπισε* δὲ T, quippe qui hoc sch. cum sch. **925a** coniungat; (*ἐλώπισεν* s.) L ἐγύμνωσεν] ἀντὶ τοῦ ἐγ. T λῶπος] λώπη T

928 (*τῷ παιδὶ – τάδε*): τῷ Ὕλλῳ, τῷ παιδὶ τῆς τοιαῦτα τολμώσης. L; cf. gll. in T[s.l.]

1 lm. addidi τῷ Ὕλλῳ – fin.] τῷ Ὕλλῳ gl. ad *τῷ παιδί* et τῆς τὰ τοιαῦτα τολμώσης gl. ad *τῆς τεχνωμένης τάδε* nec plura T

929 *κἀν ᾧ*: καὶ ἐν ᾧ· καὶ ἐν ὅσῳ διετρέχομεν πρὸς τὸν Ὕλλον, εἶτα πάλιν πρὸς τὴν Δηιάνειραν, ἔφθασεν ἑαυτὴν ἀνελοῦσα. L T

1 lm. deest in L; (*κἀν ᾧ* s.) L; pars καὶ ἐν ὅσῳ (1) – fin. ad lm. latius spectat vv. 929–31 *κἀν ᾧ – πεπληγμένην* καὶ ἐν ᾧ om. T ὅσῳ] ὅσῳ, φησί, T πρὸς] ἐπὶ T **2** πρός] ἐπὶ T

931 *ὑφ΄ ἧπαρ*: περὶ τὸ ἧπαρ γὰρ φρένες εἰσὶ παχεῖαι· Ὅμηρος *ὅθι τε φρένες ἧπαρ ἔχουσιν.* L T; cf. etiam gl. in T[s.l.]

1 περὶ – παχεῖαι: cf. Hp. *Oss.* IX 180, 2–3 Littré Φρένες δὲ προσπεφύκασι τῷ ἥπατι, ἃς οὐ ῥᾴδιον χωρίσαι; sch. Hom. *Od.* 9.301 ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν] ὅπου αἱ φρένες τὸ ἧπαρ συνέχουσιν. φρένες δὲ λέγονται ὁ ὑμὴν ὁ σκέπων τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἧπαρ; id. *Il.* 1.103c … εἰσὶ δὲ τῶν ἐντοσθίων αἱ φρένες· «πλευρὰς ὑφ΄ ἧπαρ καὶ φρένας» (Soph. *Trach.* 931)…; ibid. *Il.* 13.412 ἧπαρ <ὑπὸ πραπίδων>: ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ἧπαρ ὑποκάτω τῶν φρενῶν. φρένες δὲ αἱ διεζωσμέναι τὸν ὑπὸ τῷ πνεύμονι καὶ τῇ καρδίᾳ τόπον, ὃς καλεῖται διάφραγμα 'ὑφ΄ ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένη<ν>' (Soph. *Trach.* 931) Ὅμηρος: *Od.* 9.301 οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσι

1 lm. ex Λ: deest in LT; accuratiss. *ὑφ΄ ἧπαρ καὶ φρένας* **1** περὶ – παχεῖαι] om. in margine T, sed retractata ut gl. ad *ὑφ΄ ἧπαρ καὶ φρένας* praebuit: ἐπειδὴ περὶ τὸ ἧπαρ φλέβες εἰσὶ παχεῖαι φλέβες in linea et ρ supra λ et ν supra β scripta ut fiat φρένες L: φλέβες ΛT παχεῖαι T: ταχεῖαι L Ὅμηρος] καὶ Ὅμ. T **2** *τε*] τοι T

932 *ἔγνω γὰρ τάλας*: ἔγνω γὰρ κατὰ ποῖον τρόπον τοῦτο ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· συνεῖδεν ὡς ὀργισθεῖσα ἐπὶ τῷ ἠπατῆσθαι παρὰ τοῦ Νέσσου τὸ ἔργον τοῦτο διεπράξατο. L T

1 lm. ex Λ: deest in LT; accuratiss. vv. 932–5 *ἔγνω γὰρ – τάδε*; (*ἔγνω* s.) L ἔγνω] ἔγ., φησί, T γὰρ om. T **1–2** ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ] *ἐφάψειεν* ad Deianirae tribuit scholiasta **2** συνεῖδεν ὡς om. T ὀργισθεῖσα] ὀρ. γὰρ T ἠπατῆσθαι] ἐξηπατῆσθαι T

937 (*ἀμφί νιν*): περὶ αὐτήν, τὴν μητέρα. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris

939 *πλευρὰν παρεὶς ἔκειτο*: <*πλευρὰν*> *παρείς*, ἐκτείνας ἑαυτὸν ἢ προσκολλήσας, ὠδύρετο ὅτι αὐτὴν ματαίως ᾐτιάσατο ὡς κακοήθως ἀποστείλασαν αὐτῷ τὸν χιτῶνα. L; cf. retractationem in T

1–3 haec ita retractavit T: (lm. om.) ἐκτείνας ἑαυτὸν ἐπὶ πλευρὰν ἢ προσκολλήσας ἐκείνῃ, ὠδύρετο ὅτι αὐτὴν ματαίως ᾐτιάσατο ὡς κακοήθως ἀποστείλασαν αὐτῷ τὸν χιτῶνα. **1** lm. accuratiss. 939–40 *πλευρὰν – κακῇ* πλευρὰν addidi **3** αὐτῷ ex T: αὐτὴν L: del. Lascaris

943 *ὥστ᾽ εἴ τις δύο | ἢ καὶ πλείους*: τῶν ἀνθρωπίνων ἀδήλων ὄντων ἀνόητοί εἰσιν οἱ λογιζόμενοι δύο ἢ καὶ πλείους ἡμέρας καὶ οὐ προσδοκῶντες καθ᾽ ἑκάστην ὥραν τὸν θάνατον· πολλάκις γὰρ λύπῃ τινὶ ἢ δυστυχίᾳ περιπεσόντες ἑαυτοὺς ὑπεξάγουσι τοῦ βίου παραχρῆμα
5 καὶ οὐκ ἀναμένουσι τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ὡς καὶ Δηιάνειρα. L T

2 ἀνόητοι: cf. sch. **863.**2 ubi *μάταιος* per ἀναίσθητος explanatur

1 lm. deest in T; accuratiss. 943–6 *ὥστ᾽ – ἡμέραν* (lm.) *πλείους* Λ: π^{λ} compendiose L (*πλείους* apud poetam) τῶν ἀνθρωπίνων ἀδήλων ὄντων] τοιούτων ὄντων τῶν ἀνθρωπίνων ἤγουν ἀδήλων T **2** καὶ (pr.) om. T **4** παραχρῆμα] παραυτίκα T **5** καὶ (alt.)] ἡ T

947 *πότερ᾽ ἂν πρότερα*: ποῖα, φησί, στένω, τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλέα ἢ τὰ κατὰ τὴν Δηιάνειραν; ποῖα χαλεπώτερα καὶ περαιτέρω δεινότητος; δυσκατάληπτά ἐστιν ἰσομέγεθα ὄντα. L T

3 δυσκατάληπτα quod ad *δύσκριτ᾽* (949) pertinet: cf. sch. Aesch. *Pr.* 458a δυσκρίτους· δυσκαταλήπτους et 458b δυσκρίτους: Δυσκαταλήπτους, δυσγνώστους…

1 lm. deest in T; accuratiss. 947–9 *πότερ᾽- δυστάνῳ*; grammatico non *τέλεα* sed *μέλεα* fuisse cognitum coni. Wunder[3] 126 **2** δεινότητος] δειν. ἢ ποῖα τελείως περαιτέρω τοῦ δέοντος T **3** δυσκατάληπτα – fin.] om. in margine sed supra lineam praebuit T ἐστιν] εἰσιν T ἰσομέγεθα] ἰσομεγέθη Lascaris

948 *τάδε μὲν ἔχομεν*: τὰ μὲν κατὰ τὴν Δηιάνειραν αὐταῖς ὄψεσιν ἔξεστι θεωρεῖν ἐν τῷ οἴκῳ, τὰ δὲ κατὰ τὸν Ἡρακλέα ἐκδεχόμεθα. L; cf. gll. in T[s.l.]

2 *μένομεν* per ἐκδεχόμεθα explanatur etiam in sch. Aesch. *Th.* 393k μένει] ἐκδέχεται …; ibid. 912c μένουσι] ἐκδέχονται; sch. Eur. *Or.* 1217 μένουσα: … ἐκδεχομένη; id. *Phoen.* 1637; sch. Hom. *Od.* 1.304d μένοντες] ἐκδεχόμενοι

1 lm. accuratiss. 948–51 *τάδε μέν – ἐλπίσιν*; interpretem *μένομεν* pro *μέλλομεν* legisse ex ἐκδεχόμεθα (3) coni. Wunder[3] 128 **1–2** τὰ μὲν – οἴκῳ] τὰ κατὰ τὴν Δηιάνειραν gl. ad *τάδε μὲν ἔχομεν* nec plura T **2** τὰ δὲ – Ἡρακλέα] τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλέα gl. ad *τάδε δὲ μέλλομεν* nec plura T ἐκδεχόμεθα] ἤγουν ἐκδεχόμεθα gl. ad *ἐπ᾽ ἐλπίσιν* T

952a[1] *κοινὰ δ᾽ ἔχειν τε καὶ μέλλειν*: κοινὰ δέ ἐστι τὰ ἀμφοτέρων κακὰ καὶ τὰ μὲν ἔχομεν, τὰ δὲ μέλλομεν. L T

1 lm.] deest in T δὲ om. T **2** μέλλομεν] μέλ. ἕξειν T (Lascaris)

952a[2] (*κοινὰ δ᾽ ἔχειν τε καὶ μέλλειν*): ἴσον δέ ἐστι τὸ ἔχειν κακὰ καὶ τὸ προσδοκᾶν. L

1 lm. addidi; (*κοινά* s.) L

953 *εἴθ᾽ ἀνεμόεσσά τις*: *ἀνεμόεσσα αὔρα* περιφανὴς ἄνεμος, *ἔπουρος* οὔριος, *ἑστιῶτις* κατοικίδιος. ὁ δὲ νοῦς· εἴθε ὡς ἔστηκα πνεύσειεν ἄνεμος οὔριος ἐπὶ τῆς οἰκίας, ἵνα με λαβὼν ταύτης ἀπαγάγῃ τῆς ἑστίας καὶ ἀποχωρίζοι, ὅπως μὴ παραχρῆμα ἀποθάνω θεασαμένη τὸν Ἡρακλέα κακῶς διακείμενον. τοῦτο δὲ λέγει ὡς μὴ καρτεροῦσα ἰδεῖν τὰς συμφοράς. L T; cf. etiam gll. in T[s.l.]

4 *εἰσιδοῦσ᾽* per θεασαμένη explanatur etiam in sch. Hom. *Il.* 24.206 ἐσόψεται: … θεάσεται; id. *Od.* 1.118 εἴσιδε: ἐθεάσατο; sch. D Hom. *Il.* 5.212 ἐσόψομαι: … θεάσομαι; *ἄφαρ* per παραχρῆμα explanatur etiam in sch. Hom. *Il.* 13.813–4 ἄφαρ … παραχρῆμα

1 lm. deest in T; pars ὁ δὲ νοῦς (2) – fin. ad lm. 953– 61 pertinet **1–2** *ἀνεμόεσσα* (alt) – νοῦς] haec om. in margine, sed οὔριος ut gl. ad *ἔπουρος* et κατοικίδιος ut gl. ad *ἑστιῶτις* praebuit nec plura T **1** αὖρα (ut apud poetam) L **2** εἴθε] εἴθε, φησίν, T **3** ἐπὶ] ἀπὸ T ἀπαγάγῃ] ἀπαγάγοι T **3–4** ἀπαγάγῃ ... ἀποχωρίζοι] de aoristo iuxta presentem posito vide sch. **1064.**3 **3** ἑστίας] οἰκίας T **4** ἀποχωρίζοι] ἀποχωρίσοι T: ἀποχωρίζῃ '*si quid mutandum sit hisce in verbis*' Wansink 109: ἀποχωρίσειεν Papageorgiou, ἀπαγάγοι in 4 recepto **5** καρτεροῦσα] ἀνεχομένη T

954 (*ἑστιῶτις*): ἐπὶ τοῦ οἴκου τούτου. L

1 lm. add. Elmsley

955 (*ἀποικίσειεν ἐκ τόπων*): ἀποχωρίσειεν ἐκ τούτων τῶν τόπων. L

1 lm. add. Elmsley

957 (*ταρβαλέα*): μὴ ἐνεγκοῦσα τὴν θέαν. L T[s.l.]

1 lm. add. Papageorgiou verbum περίφοβος scholio praefixit T

959 *δυσαπαλλάκτοις*: δυσιάτοις. L T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T

959–61 *ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις – ϑέαμα*: λέγουσι γὰρ παμμέγεϑές τι κακὸν πλησίον που τῆς οἰκίας χωρεῖν δυσιάτους ὀδύνας ἡμῖν ἐφελκόμενον. L T

1 lm. scripsi: *χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν* (v. 960) L: deest in T γὰρ scripsi (cf. ad sch. **112–3.**4): τι L: om. T (vide notam sequentem) λέγουσι γὰρ] ἐπεὶ λ. T **1** λέγουσι – **2** κακὸν] λέγουσι [τι] παμμέγεϑές τι κακὸν Papageorgiou: λέγουσί τι παμμέγεϑες [τι] κακὸν Lascaris et Blaydes 207: λέγουσί τι, παμμέγεϑές τι κακόν, Wolff 60

961 (*ἄσπετον*): μέγα καὶ ἄπιστον. L T$^{s.l.}$

1 μέγα: cf. sch. Hom. *Il.* 17.332; Hesych. α 7765 ἄσπετος· … μέγας

1 lm. add. Elmsley

963 *προὔκλαιον* [*ὀξύφωνος*]: ἀντὶ τοῦ προκλαίουσιν. ὁ χορὸς αἰσϑάνεται τοῦ Ἡρακλέους πλησίον φερομένου καὶ πλήϑους ϑρηνούντων ἐπακολουϑοῦντος αὐτῷ. L T

2 *ἀγχοῦ* per πλησίον explanatur in sch. D Hom. *Il.* 2.173 ἀγχοῦ: … πλησίον; ibid. 3.129 ἄγχου: πλησίον; Hesych. α 928 ἀγχοῦ …· πλησίον …

1 lm. L decurtavit Brunck^{2}: deest in T ἀντὶ – προκλαίουσιν om. T *προὔκλαιον* de hospitibus qui ingrediuntur intellexit scholiasta **2** ϑρηνούντων] ϑρ. καὶ T **2–3** πλήϑους … ἐπακολουϑοῦντος Nauck 434: πλῆϑος ... ἐπακολουϑούντων codd.: πλήϑους ... ἐπακολουϑούντων dubitanter Papageorgiou xvii et Bernardakis 62

964 *ξένων γὰρ ἐξόμιλος*: ἐκ τῆς βαδίσεως συνῆκεν τὸ φαινόμενον ἄθροισμα ξένων ἀνδρῶν εἶναι· † οἷον βάδισις ξένων ἀνδρῶν ἐστι καὶ ἄλλου πλήθους συνέστηκεν. † L T

1 lm. deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **963** copulet (ἐκ τῆς βαδίσεως δέ); accuratiss. 964 *ξένων – βάσις* **2** ξένων] τῶν ξ. T **2** εἶναι – fin. om. T post ἐστι add. ὁ γὰρ στόλος ἐξ Εὐβοέων Wolff 144 post καὶ add. ἐξ Bernardakis 62 (cf. Blaydes 208) καὶ – fin.] ἡ <ἐξ> ἄλλου πλήθους συνεστηκυῖα temptavi

965 *πᾷ δ᾽ αὖ φορεῖ νιν;*: ποῦ, φησί, καὶ φέρει αὐτὸν ὁ ὅμιλος; ὡς γὰρ ὑπὲρ φίλου κηδομένην ἄψοφον φέρει τὴν βάσιν. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 965–7 *πᾷ – βάσιν* καὶ om. T **2** ἄψοφον post βάσιν transp. T

968 (*ἄναυδος*): μηδὲ φωνὴν προέσθαι δυνάμενος. L T

1 lm. add. Lascaris μηδὲ] μὴ δὲ T

969 *τί χρή, θανόντα νιν*: τί, φησί, δεῖ κρῖναι περὶ αὐτοῦ καὶ τί ἄν τις δοξάσειεν; πότερον τέθνηκεν ἢ ὕπνῳ βεβάπτισται; L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 969–70 *τι χρή – κρῖναι;*

971–2 (*ὤμοι – μέλεος*): Ἄλλος ἀπαντήσας τῷ πατρὶ θρηνεῖ. L T

1 lm. addidi Ἄλλος] ὁ Ἄλ. T ἀπαντήσας] ὑπαντήσας T

973 (*τί δὲ μήσομαι;*): τί τεχνάσομαι ὅπως σωθείης; L T$^{s.l.}$

1 τεχνάσομαι: cf. Hesych. μ 1147 μήδεσθαι· τεχνήσασθαι

1 lm. add. Elmsley τί om. T de forma τεχνάσομαι vide ad sch. **831–2.**3 σωθείης] de modo vide ad sch. *El.* 526.3

974 *σίγα, τέκνον*: γέρων τις ἀκολουθῶν τῷ Ἡρακλεῖ ἀπὸ Εὐβοίας πρὸς τὸν Ὕλλον φησί· μὴ ἀνεγείρῃς αὐτόν. τοῦτο γὰρ αἴτιον ὀδύνης τοῖς κάμνουσιν. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 974–5 *σίγα - πατρός*

975 (*ὠμόφρονος*): ἐκ τῶν ὀδυνῶν ἠγριωμένου. L

1 lm. add. Brunck^{2}

976a *ζῇ γὰρ προπετής*: *προπετὴς* εἰς τὸν θάνατον προνενευκὼς ἢ παρειμένος. L T

1 προνευνευκώς: cf. sch. Eur. *Alc.* 909 ἤδη προπετὴς ὤν: ἤδη προνενευκὼς ἐπὶ τὰς πολιὰς χαίτας...; id. *Hec.* 150 (ad lm. *τύμβῳ προπετῆ*): προνενευκυῖαν

1 lm. deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **974** coniungat (*προπετὴς* δὲ)

976b (*προπετής*): εἰς τὴν γῆν πεσὼν ἢ ἐπὶ πρόσωπον κοιμώμενος ἢ καὶ μόνον κείμενος. L T

1 εἰς τὴν γῆν πεσών: cf. sch. **701** ἐπὶ πρόσωπον: cf. sch. Eur. *Alc.*909 … τῷ ὄντι γὰρ οἱ γέροντες προπετεῖς εἰσιν, ἐπὶ πρόσωπον φερόμενοι

1–2 haec cum sch. pr. coniuncta (καὶ εἰς T: sine voce coniunctiva L) separatim posui
1 lm. addidi τὴν om. T **1** κοιμώμενος – **2** μόνον om. T

980 (*φοιτάδα*): τὴν μανιώδη. L[s.l.] T[s.l.]

cf. sch. *Ai.* 59a ἐγὼ δὲ φοιτῶντ΄ ἄνδρα μανιάσιν νόσοις: ἤτοι μαινόμενον· φοῖτος γὰρ ἡ μανία…

1 lm. add. Brunck[2] τὴν om. T

981 *ἀλλ΄ ἐπί μοι μελέῳ*: ἀλλ΄ ἐνθουσιᾷ μοι τῷ μελέῳ ἡ φρὴν διὰ τὸ ἄπλετον βάρος. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 981–2 *ἀλλ΄ – φρήν*; scholiastam legisse *ἐμμέμηνε* pro *ἐμμέμονε* coni. Valckenaer 75[v] μοι T: με L

981–2 (*ἀλλ΄ – φρήν*): ἐν ἐπιθυμίᾳ, φησίν, ἔχω τὸ βάρος καὶ σιωπᾶν οὐ δύναμαι. L T

1 ἐν ἐπιθυμίᾳ ... ἔχω: cf. Hesych. μ 814 μέμονε· θέλει….

1–2 haec a sch. pr. separavi; nam h.l. alio modo ordo verborum construitur: *φρὴν ἐμμέμονε ἄπλετον βάρος ἐπί μοι μελέῳ* **1** lm. addidi

983–4 *ὦ Ζεῦ, | ποῖ γᾶς ἥκω;*: Ἡρακλῆς ὡς ἐξαναστὰς καὶ ἀγνοῶν ποῦ μετενήνεκται. L T

1 lm.] ὦ Ζεῦ T Ἡρακλῆς] Ἡρ. ταῦτα φησὶν T

987 (*ἡ δ΄ αὖ μιαρὰ βρύκει*): ἐσθίει με ἡ νόσος καὶ ἀναλίσκει. L; cf. gll. in T[s.l.]

cf. sch. *Ph.* 745 βρύκομαι] ἐσθίομαι, καταναλίσκομαι; sch. Ar. *Lys.* 367a βρύκουσα] ἐσθίουσα, δάκνουσα…; id. *Av.* 26 βρύκουσ΄] ἐσθίουσα; Hesych. β 1238 βρύκειν· λάβρως ἐσθίειν. ἀπὸ τοῦ τρίζειν τοὺς ὀδόντας. οἱ δὲ μασᾶσθαι; Su. β 573 Βρύκουσα: ἐσθίουσα, δάκνουσα; Eust. *Od.* II 195, 38–9 ὅρα τὸ βρύκων, ἤγουν τραχέως μετὰ ποιοῦ τινὸς ἤχου ἐσθίων, οὗ χρῆσις ἐν τοῖς τοῦ κωμικοῦ Ὄρνισιν

1 lm. addidi; (*ἡ δ´* s.) L **1** ἐσθίει – fin.] νόσος gl. ad *ἡ δ´ αὖ* et ἐσθίει καὶ ἀναλίσκει gll. ad *βρύκει* nec plura T

988 *ἆρ´ ἐξῄδης*: πρὸς τὸν Ὕλλον λέγει· ἆρα, φησίν, ὅσον ἦν κέρδος τὸ σιωπᾶν ἔγνως καὶ μὴ διασκεδάσαι τὸν ὕπνον; L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 988–91 *ἆρα – ὕπνον;* λέγει] φησὶν T ἆρα T: ἄρα L φησὶν om. T **2** ἔγνως ante ὅσον transp. T διασκεδάσαι] δ. ἀπ´ αὐτοῦ T

991 *οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἄν*: ἀδυνάτως ἔχω καρτερεῖν ἐπὶ τηλικούτῳ κακῷ. L T

1 lm. deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **988** coniungat praefixis verbis ὁ δὲ φησίν; accuratiss. 991–2 *οὐ γάρ – λεύσσων*

993 *ὦ Κηναία κρηπίς*: *κρηπίς* τὸ ἔδαφος, περιφραστικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ὦ Κήναιον· μέμφεται δὲ τῷ τόπῳ ὅτι οὐκ ἐπὶ αἰσίοις αὐτῷ γέγονεν τὰ ἐκεῖ θύματα· οἷαν οὖν, φησί, χάριν ἀπὸ τῶν θυμάτων διεπράξω! L T; cf. etiam gll. in T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T; scholiastae defuisse ἀντί coni. Hermann 171; accuratiss. 993–5 *ὦ – ἠνύσω* (*ὦ Ζεῦ* cum sequentibus coniunxit scholiasta) **1** *κρηπίς* (alt.) – **2** Κήναιον] haec om. in margine, sed retractata περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ὦ Κήναιον ἔδαφος ut gl. ad *ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν* praebuit T **2** δὲ om. T, quippe qui priorem partem scholii a reliqua enarratione seiunxisset τῷ τόπῳ] τὸν τόπον T **3** οἷαν οὖν, φησί,] καί φησι, οἷαν T

995–6 *ὦ Ζεῦ,* | *οἷαν μ´ ἄρ´ ἔθου λώβαν*: οἷαν μοι, φησί, προσετρίψω βλάβην, ὦ Ζεῦ, τὴν ταῖς μανίαις ἀκμάζουσαν· λέγει δὲ ταῦτα ἀφορῶν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. L T

2 βλάβην: cf. sch. Hom. *Od.* 2.323c … ὅθεν καὶ λώβη ἡ βλάβη …; sch. D Hom. *Il.* 19.208; Hesych. λ 1483 λώβη· βλάβη …; ibid. λ 1481 λώβας· βλάβας …; ibid. μ 627 … λῶβαι· … βλάβαι; Σ λ 172 λώβη· βλάβη … = Phot. λ 498

1 lm. scripsit Wolff 11: *οἵαν ἀνθ΄ οἵων θυμάτων* (v. 994) L: deest in T; accuratiss. 995–9 *ὦ Ζεῦ – καταδερχθῆναι* post οἵαν add. ἀνθ΄ οἵων T φησί om. T **2** ταῖς μανίαις] ἐν μανίαις T

998 (*ἀκήλητον*): ἀνίατον, ἀκαταπράυντον· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ *ὤφελον*. L T[s.l.]

1 lm. add. Brunck[2] **1** ἀπὸ – fin.] om. T; i.e. *ὤφελον* spectat ad *προσιδεῖν* et *καταδερχθῆναι*

999 (*μανίας ἄνθος*) *καταδερχθῆναι*: θεωρῆσαι, ἰδεῖν τὴν ἀκμὴν τῆς μανίας. L

1 cf. sch. **1089** ubi *ἤνθηκεν* per ἤκμασεν explicatur

1 lm. L supplevi

1000 *τίς γὰρ ἀοιδός*: τίς, φησίν, ἐπῳδὸς ἢ ἰατρὸς διὰ χειρῶν τὴν τέχνην τῆς ἰατρικῆς ἐνδεικνύμενος θεραπεύσει τὸ πάθος μου, εἰ μὴ ὁ Ζεὺς βούλοιτο; L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 1000–2 *τις γάρ – κατακηλήσει;*

1003a *θαῦμ΄ ἂν πόρρωθεν*: ἥδιστα ἄν, καὶ εἰ μακρόθεν μεταπέμψοιτό τις τὸν θεραπεύσοντα, θεασαίμην. L T

1–2 sch. **1003a** et **1003b** in unum composita ita retractavit T: ἥδιστα ἄν, φησί, θεασαίμην εἰ μακρόθεν τὸν θεραπεύσοντα μεταπέμψαιτό τις ὑμῶν ἥδιστα] ἥκιστα Wolff 200 μεταπέμψοιτο] μεταπέμψαιτο T **2** θεραπεύσοντα T: θεραπεύσαντα L

1003b (*πόρρωθεν*): μεταπεμψαμένων ὑμῶν. L

1 haec a sch. pr. seiunxi lm. addidi in initio scholii subauditur λείπει

1005a (*δύσμορον*): γράφεται *ὕστατον*. L

1 lm. add. Lascaris γρ. L

1005b (*εὐνᾶσαι*): ἢ τὸ καθευδῆσαι ἢ τὸ ἀποθανεῖν. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris; (*εὐνᾶσαι* s.) L ἢ τὸ (pr.) om. T τὸ (alt.) om. T

1007a^{1} *πᾷ μου ψαύεις;*: ὡς ἐφαπτομένου αὐτοῦ τοῦ παιδὸς ἐπὶ τῷ γνῶναι πῶς ἔχει τῷ σώματι. *ποῖ ψαύεις* ἀντὶ τοῦ παῦε ψηλαφῶν καὶ μεταφέρων τῇδε κἀκεῖσε τὸ σῶμά μου. L

2 *ψαύειν* per ψηλαφᾶν explanatur etiam in Hesych. ψ 77 ψαύεται· ψηλαφᾶται

(lm) **2** ἀντὶ τοῦ – fin. ad 1007 *πᾷ – κλίνεις;* spectat **1** scholiastam *κινεῖς* apud poetam pro *κλίνεις* legisse e μεταφέρων (3) coni. Zielinski 57 coll. etiam sch. **1009a**.1 et sch. **1010a**.1, sed coniectura necessaria non esse videtur ἐπὶ τῷ Stephanus 367: ἐπὶ τὸ L

1007a^{2} (*πᾷ μου ψαύεις;*): ποῦ προσάγεις τὰς χεῖρας; L T$^{s.l.}$

1 lm. addidi χεῖρας] χ. σοῦ T

1009a *ἀντέτροφας*: ὅ τι ἂν ἡσυχάσῃ τοῦ κακοῦ τούτου, πάλιν κινήσας ἀνέτρεψας. L

1 lm. accuratiss. 1008 *ἀντέτροφας – μύσῃ* **2** ἀνέτρεψας Lascaris: ἀνατρέψας L

1009b (*ἀντέτροφας – μύσῃ*): οἷον ὅ τι ἂν τῶν ὀδυνῶν παύσῃ, τοῦτο διήγειρας. L

1–2 haec a sch. pr. separavi **1** lm. addidi παύση L: supra παύση praebet μύση L

1010a (*ἧπταί μου*): τὸ κινηθῆναι ὑπὸ σοῦ καθήψατό μου. L; cf. gll. in T[s.l.]

1 lm. add. Elmsley τὸ κινηθῆναι – fin.] καθήψατο gl. ad *ἧπταί μου* et ἐν τῷ κινηθῆναί με ὑπὸ σοῦ gl. ad *ἤδ᾽ αὖθ᾽ ἕρπει* nec plura T

1010b (*ἤδ᾽ αὖθ᾽ ἕρπει*): ἡ νόσος, φησί, πάλιν ἐπίκειται. L

1 lm. add. Elmsley; (*ἤ δ᾽* s.) L

1010–1 *πόθεν ἔστ᾽, ὦ* | *Ἕλλανες πάντων*: οὐ πρὸς τοὺς φέροντάς φησιν ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας τοὺς εὐεργετηθέντας πρῴην ὑπ᾽ αὐτοῦ. ποῦ, φησίν, ἆρα ἐστέ, ὦ πάντων Ἕλληνες ἀδικώτατοι, τουτέστιν ἀχα-ριστότατοι, οὓς ἐγὼ πῇ μὲν κατὰ θάλατταν πῇ δὲ ἐν γῇ σῴζων, πάντα τόπον καθαίρων ὑπὲρ σωτηρίας ἐκείνων, ἐγγὺς θανάτου ἐγενόμην; τὴν δὲ ἐκ τόπου σχέσιν εἶπεν ἀντὶ τῆς ἐν τόπῳ ὡς

σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη

ἀντὶ τοῦ σχεδόν. L T

5 τὴν δὲ ἐκ τόπου –fin.: cf. Apollon. Dysc. *Adv.* 185, 23 – 186, 1; ibid. 208, 30 – 209, 3; id. *Pron.* 66, 20 – 67, 2; sch. *Ant.* 521… Αἴας <δ᾽> ἐγγύθεν (H 219) ἦλθε ἀντὶ τοῦ ἐγγύς…; sch. Hom. *Od.* 2.267c. σχεδόθεν: πλησίον, ἐγγύς… **7** Hom. *Od.* 2.267, 13.221, 20.30

1 lm. ex L: deest in T; pars ποῦ (3) – fin. ad 1010–3 *πόθεν ἔστ᾽ – ὠλεκόμαν ὁ τάλας* spectat (lm.) *Ἕλλανες πάντων* Sophocli restituit Koechly (*ZA* 9 (1842) 787) et hoc vel simile quid pro *πάντων Ἑλλάνων* (L) legisse scholiastam conicias φέροντας] φ. αὐτὸν T **3** φησίν om. T ἆρα] ἄρα T ἐστέ ante ἆρα transp. T Ἕλληνες scripsi: Ἑλλήνων codd. **4** οὓς] malim οἷς sed scholiasta eo quod in libro suo invenit, i.e. οὕς, utitur ἐν γῇ] κατὰ γῆν T σῴζων scripsi: ἔσῳζον L, quo recepto post πάντα add. τε

Bernardakis 62: ἔσῳζον καὶ T **5** ἐκείνων] ὑμῶν T ἐγενόμην] ἐγινόμην Bernardakis 62, at cf. sch. **1013a.**1 **6** ὡς] ὡς τὸ T

1010 (*πόθεν*): ἀντὶ ποῦ. L[s.l.]

vide sch. **1010–1.**6 τὴν δὲ – fin.

1 lm. add. Elmsley

1013a (*ὠλεκόμαν*): ἔκαμνον καὶ ἐγγὺς θανάτου ἐγενόμην. L T[s.l.]

1 lm. add. Brunck[2] ἐγενόμην] ἐγινόμην T, coni. iam Bernardakis 62, at cf. sch. **1010–1.**5

1013b *καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι*: καὶ νῦν, φησίν, οὐδεὶς ἐκείνων ἐπ᾽ ἐμοὶ νοσοῦντι οὐ πῦρ, οὐ ξίφος σωτήριον προσαγαγὼν ἀπαλλάξει με τοῦ ζῆν; L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 1013–4 *καὶ νῦν – τρέψει;* καὶ – ἐκείνων] οὐδείς φησι νῦν ἐκείνων T

1013c (*τῷδε*): δεικτικῶς ἀντὶ ἐμοί. L T[s.l.]

δεικτικῶς: cf. sch. Aesch. *Th.* 651f τῶνδε] γράφεται τῷδε, ἤγουν ἐμοὶ δεικτικῶς; sch. Eur. *Alc.* 1090 (ad lm. *τῷδε*) δεικτικῶς, ἐμοί; id. *Med.* 1337 (ad lm. *τῷδε*) δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ …

1 lm. add. Elmsley; (*ἐπί* s.) L ἀντὶ] ἀν. τοῦ T

1014a (*οὐ πῦρ*): λείπει *προσαγαγών*. L

1 lm. add. Elmsley

1014b (*ὀνήσιμον*): ὠφελήσιμον, σωτήριον. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

Su. o 356 Ὀνήσιμος: ὠφέλιμος...

1 lm. add. Elmsley

1015 *οὐδ᾽ ἀπαράξαι*: οὐδεὶς ἐκείνων, φησί, βούλεται ἐλθὼν τὴν κεφαλήν μου ἀποτεμεῖν καὶ ἐλευθερῶσαι τοῦ μοχθηροῦ βίου. L; cf. gll. in T$^{s.l.}$

2 ἀποτεμεῖν: cf. Hesych. α 5792 ἀπάραξεν· ἀπέτεμεν

1 (lm.) *ἀπαράξαι* Λ: *ἀπαρά*$^{\xi}$ compendiose L (*ἀπαράξαι* apud poetam); accuratiss. 1015–6 *οὐδ᾽ – στυγεροῦ* **1** οὐδεὶς – **2** ἀποτεμεῖν] ἀποτεμεῖν gl. ad *ἀπαράξαι* nec plura T **2** καὶ – fin.] μοχθηροῦ, μισητοῦ gll. ad *στυγεροῦ* nec plura T

1017 (*ὦ παῖ*): εἷς τῶν γερόντων ἀκολουθῶν ἐξ Εὐβοίας τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὸν Ὕλλον φησί. L

1 lm. add. Elmsley

1018a *τοὖργον τόδε μεῖζον ἀνήκει*: τὸ βοηθῆσαι ἢ βαστάξαι τὸν Ἡρακλέα μεῖζόν ἐστιν ἢ κατ᾽ ἐμέ. L; cf. gl. in T$^{s.l.}$

1 lm. accuratiss. 1018–9 *τοὖργον – ῥώμην* τὸ – fin.] τὸ βοηθῆσαι ἢ βαστάσαι αὐτὸν gl. ad *τοὖργον τόδε* nec plura T

1018b *ἀνήκει* [δὲ] ἀντὶ ὁρμᾷ· ὤξυνται μεῖζον, φησίν, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν· *τοὖργον* δὲ τὴν νόσον φησί. L; cf. gl. in T$^{s.l.}$

1–2 haec a sch. **1018a** separavi; nam h.l. *τοὖργον* de morbo accipitur et *ἀνήκει* sensu ὁρμᾷ, ὤξυνται explanatur **1** δὲ delevi *ἀνήκει* – fin.] ἀντὶ ὁρμᾷ gl. ad *ἀνήκει* nec plura T

1019 *σὺ δὲ σύλλαβε*: σὺ γὰρ νέος εἶ καὶ ὀξύτερόν σοι τὸ ὄμμα πρὸς τὸ σῴζειν τὸν πατέρα μᾶλλον ἢ δι᾽ ἐμοῦ. L

1 lm. accuratiss. 1019–20 *σὺ δέ – σῴζειν*

1020a (*ἔμπλεον*): ὀξύτερον. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley (lm.) apud poetam habet *ἔμπλεων* T

1020b *ψαύω μὲν ἔγωγε*: εἰ τὸ κατασχεῖν αὐτὸν ἰᾶται, ἰδοὺ ἐφάπτομαι αὐτοῦ, ἴσθι δέ, φησίν, ὅτι τὴν λαθίπονον ἴασιν τῶν ὀδυνῶν οὔτε διὰ στόματος οὔτε ἔξωθεν προσάπτειν δύναμαι· οὐκ οἶδα γάρ· τοιαῦτα γὰρ ἀλγήματα δίδωσιν ὁ Ζεύς. L

1 lm. accuratiss. 1020–2 *ψαύω – Ζεύς*; scholiastam *ὀδυνᾶν* pro *ὀδύναν* legisse e 3 τῶν ὀδυνῶν conclusit Wolff 62 et *λαθίπονον* pro neutro adiectivi pro substativo positi habuisse (i.e. τὸ λαθίπονον) **2–3** διὰ στόματος] optime defendunt Bernardakis 62 et Wansink 110 haec annotans: scholiasta '*ἔνδοθεν et θύραθεν accepit de medicamentis quae aut per os imbibuntur et intus adhibentur aut corpori oblinuntur et exterius applicantur*'; scripturam libri defendit etiam Zielinski 57

1021–2 (*λαθίπονον – βιότου*): τὴν ὀδύνην τοῦ βίου αὐτοῦ τὴν λαθίπονον ἐξανύσαι οὐ δύναμαι. L T

1 lm. addidi; hunc interpretem *ὀδύναν*, non *ὀδυνᾶν*, legisse coni. Wolff 62 αὐτοῦ – fin.] αὐτοῦ, φησίν, οὐ δύναμαι λαθίπονον ἐξανύσαι T

1021a (*λαθίπονον δ᾽ ὀδυνᾶν*): λείπει φάρμακον. L

1 lm. add. Papageorgiou; grammaticum *ὀδυνᾶν* pro *ὀδύναν* apud poetam invenisse coni. Wolff 62 φάρμακον Neue 590 prob. Wolff l.c.: φαρμάκου L

1021b *οὔτ᾽ ἔνδοθεν οὔτε θύραθεν*: οὔτε ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ οὔτε ἀπό τινος τῶν ξένων δύναμαι ἐξανύσαι. L T

1 ἀπὸ – **2** ξένων: cf. Hesych θ 927 θυρεός· …καὶ <θυραῖος> ὁ ξένος…; ibid. θ 925 θυραία· … ξένη; Su. θ 603 θυραῖος: ξένος …

1 lm. scripsi post Wolff 62 qui scholiastam *θύραθεν* pro *θύραζε* legisse coniecerat: *οὔτ᾽ ἔνδοθεν οὔτε θ*^{ν} (compendiose) L: deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **1021–2** coniungat **2** δύναμαι ἐξανύσαι om. T

1021c (*ἔνδοθεν*): διὰ στόματος. L$^{\text{s.l.}}$

1 lm. add. Elmsley διὰ στόματος] vide ad sch. **1020b.**2–3

1023 (*ὦ παῖ*): αἰσθάνεται τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Ἡρακλῆς. L T

1 lm. addidi

1028a (*θρῴσκει*): ἀναζωπυρεῖται ἡ νόσος. L T$^{\text{s.l.}}$

1 lm. add. Lascaris ἀναζωπυρεῖται] ἀναζωοποιεῖται T

1028b (*δειλαία*): δειλοποιός. L$^{\text{s.l.}}$ T$^{\text{s.l.}}$

1 lm. add. Lascaris

1030 (*ἀποτίβατος*): ἀπροσπέλαστος. L$^{\text{s.l.}}$ T$^{\text{s.l.}}$

1 lm. add. Lascaris

1031a (*ἰὼ Παλλάς*): ἐπικαλεῖται τὴν Ἀθηνᾶν εἰς βοήθειαν. L T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris

1031b *ἰὼ παῖ*: κἂν σύ, ὦ παῖ, τὸν φύσαντα οἰκτείρας ἐπίσπασαί μοι ξίφος ἀνεμέσητον, ἐφ᾽ ᾧ οὐδείς σε μέμψεται ὡς πατροκτόνον. L; cf. gll. in T[s.l.]

1 ἐπίσπασαι: cf. e.g. sch. Hom. *Il.* 1.190 ἐρυσσάμενος: σπασάμενος; sch. D Hom. *Il.* 1.190 ἐρυσσάμενος: σπασάμενος; ibid. 3.271 ἐρυσσάμενος: σπασάμενος; Hesych. ε 6041 ἐρυσάμενος· σπασάμενος (A 190)

1 lm. accuratiss. 1031–4 *ἰὼ παῖ – ἔγχος* κἂν – fin.] ἀνεμέσητον gl. ad *ἀνεπίφθονον*, ἐπίσπασαί μοι gl. ad *εἴρυσον* et ξίφος gl. ad *ἔγχος* nec plura T

1036a[1] (*ἐχόλωσεν*): ἐπίσσωσεν. L[s.l.]

1 lm. add. Elmsley

1036a[2] (*ἐχόλωσεν*): γράφεται *ἐχόλησεν*, οἷον χολῇ ἔχρισε τὸν χιτῶνα. L

1 lm. deest in L γρ. L

1038–9 (*ἂν ὧδ᾽ – αὔτως*): ἣν ἴδοιμι τῷ αὐτῷ νοσήματι περιπεσοῦσαν. L; cf. gl. in T[s.l.]

1 lm. addidi; (*ἂν* s.) L τῷ αὐτῷ νοσήματι] τῷ αὐτῷ νοσήματι gl. ad *ὧδ᾽ ἐπίδοιμι* nec plura T

1039 (*αὔτως*): ὁμοίως. L$^{s.l.}$

1 cf. sch. Hom. *Il.* 4.17b … αὔτως …: ἀντὶ τοῦ ὁμοίως …; ibid. 1.133b; ibid. 24.413a; id. *Od.* 16.143 αὔτως] … ἀντὶ τοῦ ὁμοίως …; sch. D Hom. *Il.* 2.138 αὔτως: … ὁμοίως; ibid. 3.220 αὔτως: … ὁμοίως; ibid. 3.339; ibid. 19.195; sch. Ap. Rh. 133, 7

1 lm. add. Elmsley, nisi quod *αὕτως* pro *αὔτως* scripsit; αὕτως, cum spiritu aspero, apud poetam praebet L

1041 *ὦ Διὸς αὐθαίμων*: ὦ τοῦ Διὸς ἀδελφέ, Ἀϊδωνεῦ. L

1 cf. Hesych. α 8258 αὔθαιμοι· ἀδελφοί (Soph. OC 1078); Phot. α 3167 αὔθαιμος· ... αὐθαίμων δὲ Σοφοκλῆς (Tr. 1041); Su. α 4423 αὔθαιμοι: οἱ ἀδελφοὶ

1042 (*ὠκυπέτᾳ*): ταχεῖ. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 cf. sch. D Hom. *Il.* 8.42 ὠκυπέτα: ὠκυπέτας, ταχεῖς; Σ ω 15 ὠκυπέτας: τοὺς ταχεῖς = Su. ω 56

1 lm. add. Elmsley

1049 (*στυγνός*): στυγνοποιός, διὰ τὰς τῶν ἄθλων προστάξεις. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley; (*στυγνός* s.) L ὁ στυγνοποιὸς διὰ τὰς τῶν ἄλλων (sic) προσταγάς T

1052 (*ἀμφίβληστρον*): τὸν χιτῶνα ὡς ἀμφίβληστρον. L; cf. gl. in T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris τὸν – fin.] τὸν χιτῶνα λέγει gl. ad *ἀμφίβληστρον* nec plura T

1053 (*προσμαχθέν*): προσκολληθέν. L[s.l.] T[s.l.]

1 προσκολληθέν: cf. sch. Ar. *Eq.* 815c προσέμαξεν: … προσεκόλλησεν; Su. π 2636 προσέμαξε: προσεκόλλησε

1 lm. add. Lascaris

1054 (*ἀρτηρίας*): τὰς φλέβας. L[s.l.]

1 cf. Erot. φ 3 φλεδονώδεα ...φλέβας γὰρ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰς ἀρτηρίας ἐκάλουν; ἀρτηρίαι ab φλέβες distinguuntur in sch. Eur. *Hec.* 567 (*πνεύματος διαρροάς*): τὰς ἀρτηρίας. τὰς φλέβας. διαφέρει δὲ ἀρτηρία φλεβὸς ταύτῃ, τῷ τὴν ἀρτηρίαν μὲν ὀλίγον ἔχειν αἷμα, πνεῦμα δὲ πολύ, τὴν δὲ φλέβα τὸ ἐναντίον τὸ μὲν αἷμα πολὺ, τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ ἐν τῇ ἀρτηρίᾳ

1 lm. add. Lascaris

1055a (*ῥοφεῖ*): ἐκπίνει. L[s.l.] T[s.l.]

1 cf. Hesych. ρ 456 ῥοφεῖ· καταπίνει (Soph. Trach. 1055)…

1 lm. add. Lascaris

1055b (*χλωρόν*): νέον ἢ νεκρόν. L[s.l.] T[s.l.]

1 νέον: vide ad sch. **847b** fortasse recte

1 lm. add. Elmsley ἢ νεκρόν om. T νεκρόν] νεαρόν Bernardakis 62 (cf. sch. **847b**)

1057a *ἀφράστῳ*: ἀπροσδοκήτῳ, ἀνεννοήτῳ ἢ ἀλέκτῳ· ἢ περὶ ἧς οὐκ ἔχει τις φράσασθαι τίς εἴη τὴν φύσιν. L T

1 ἀπροσδοκήτῳ: cf. sch. Eur. *Hipp.* 820 κηλὶς ἄφραστος: κακὸν ἀπροσδόκητον; sch. Ap. Rh. 190, 22 ἀφράστοιο: ἀπροσδοκήτου ἀνεννοήτῳ: cf. Hesych. α 8759 ἄφραστον· ἀπρονόητον, ὥστε μηδένα νοῆσαι... ἀλέκτῳ: vide ad sch. **694.**1

1 lm.] *ἀφράστῳ τῇδε χειρωθείς* L ἢ (pr.) om. T **2** φράσασθαι] φράσαι T εἴη (de modo cf. sch. **552.**2 σχοίην)] ἐστι T

1057b (*πέδῃ*): ἐποχῇ, ἥττῃ. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

1058a *κοὐ ταῦτα λόγχη πεδιάς*: ἡ ἐν τῷ πεδίῳ βαλλομένη· ἢ ἐπεὶ ἐν τῷ Θεσσαλικῷ πεδίῳ ἐμαχέσατο πρὸς Κενταύρους. L T

1 lm.] *λόγχη πεδιάς* T; accuratiss. 1058 *πεδιάς* **2** Θεσσαλικῷ] Θετταλικῷ T Κενταύρους] Κεν. τοῦτο λέγει T

1058b *λόγχη πεδιάς*: ἡ ἐν πεζομαχίᾳ. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι οὔτε παρατττόμενος οἷον πρὸς Λαομέδοντα οὔτε πρὸς Αὐγέαν ἢ Κενταύρους. L T

1 lm.] ἢ *πεδιὰς* T, quippe qui hoc sch. scholio **1058a** subiungat **2** Λαομέδοντα] τὸν Λ. T οὔτε] ἢ Zielinski 57, sed οὔτε tolerandum est Αὐγέαν] τὸν Αὐγείαν T Κενταύρους] τοὺς Κ. T

1059 *θήρειος βία*: λέοντος, ὕδρας, Κερβέρου καὶ τῶν λοιπῶν. L T$^{s.l.}$

1 (lm.) *θήρειος* (sicut apud poetam) T: *θήριος* (sicut apud poetam) L post λέοντος add. ταύρου T

1060 (*ἄγλωσσος*): κακόγλωσσος, βάρβαρος ἢ ἀλλόγλωσσος. L T[s.l.]

1 βάρβαρος: cf. Poll. II 109 Σοφοκλῆς δὲ ἄγλωττον τὸν βάρβαρον; Hesych. α 626 ἄγλωσσοι· βάρβαροι

1 lm. add. Brunck[2]; (*ἄγλωσσος* s.) L κακόγλωσσος et ἢ om. T

1064 *ὦ παῖ*: ὦ Ὕλλε, δεῖξον τοῖς ἔργοις ὅτι ἀληθῶς ἐξ Ἡρακλέους ἔχεις τὸ γένος καὶ μή μου προκρίνῃς τὴν Δηιάνειραν, ἀλλὰ ταῖς σαῖς χερσὶ τῆς οἰκίας αὐτὴν ἔξαγε καὶ παράδος μοι. ταῦτα δὲ ἀγνοῶν ὅτι τέθνηκεν. L T

1 *ἐτήτυμος* per ἀληθής explanatur in e.g. sch. Hom. *Od.* 1.174c1 ἐτήτυμον: ἀληθές, ἀληθῶς; ibid. 1.174c2 ἐτήτυμον] ἀληθῶς; sch. D Hom. *Il.* 1.558 ἐτήτυμον: ἀληθές; Hesych. ε 6596 ἐτήτυμον· ἀληθές (A558) ἢ ἀληθῶς; ibid. ε 6606 ἐτήτυμος· ἀληθής; ibid. ε 6607 ἐτητύμως· ἀληθῶς; ibid. ε 6623 ἐτήτυμα· ἀληθῆ; Su. ε 3311 ἐτήτυμος: ὁ ἀληθής

1 lm. deest in T; accuratiss. 1064–7 *ὦ παῖ – τεκοῦσαν* ὦ Ὕλλε – **3** μοι om. T **3** ἔξαγε] ἐξάγαγε Bernardakis 62, sed vide ad sch. **953.**3–4 ταῦτα – fin.] haec ita reformavit T: ἀγνοῶν ἔτι ὅτι τέθνηκεν ταῦτα λέγει T

1067 *ὡς εἰδῶ σάφα*: ἵνα μάθω πότερον ὑπὲρ ἐμοῦ νοσοῦντος λυπῇ <ἢ> ὅταν ἴδῃς τὸ σῶμα τῆς Δηιανείρας παρ᾽ ἐμοῦ βλαπτόμενον καὶ δικαίως καταπονούμενον. L

1 lm. accuratiss. 1067–9 *ὡς εἰδῶ – κακούμενον* ἢ add. Papageorgiou

1071 *ὅστις ὥς τις παρθένος*: Ὅμηρος

ἠΰτε κούρη
νηπίη, ἥ θ᾽ ἅμα μητρὶ κλαίουσ᾽ ἀνελέσθαι ἀνώγει. L T

1 Ὅμηρος: Il. 16. 7–8 τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεες, ἠΰτε κούρη | νηπίη, ἥ θ᾽ ἅμα μητρὶ θέουσ᾽ ἀνελέσθαι ἀνώγει

1 lm. deest in T; accuratiss. 1071–2 *ὅστις – κλαίων* (lm.) *ὥς τις*, ut apud poetam L
3 *νηπίη*] νήπιος T *ἥ* – fin. om. T

1072 (*βέβρυχα*): ἀναβοῶ. L[s.l.]

cf. sch. **805** ubi *βρυχώμενον* per ἀνοιμώζοντα explicatur

1 lm. add. Elmsley

1074 (*αἰὲν εἰπόμην κακοῖς*): ὑπέφερον πᾶν κακόν. L[s.l.] T[s.l.]

1 lm. add. Elmsley; auctorem scholii *εἰπόμην* pro *ἑσπόμην* legisse coni. Wolff 62 (cf. sch. *Ai.* 318)

1075 *νῦν δ᾽ ἐκ τοιούτου*: ἐξ ἰσχυροῦ γέγονα ἀσθενής· ἢ ὑπὸ τοιούτου κακοῦ. L T

1 *θῆλυς* per ἀσθενής explanatur etiam in sch. Eur. *Med.* 928 γυνὴ δὲ θῆλυ: ἀντὶ τοῦ· ἀσθενὲς τὸ γυναικεῖον γένος πέφυκε …; Hesych. θ 488 θῆλυ· ἀσθενές (Eur. *Med.* 928)

1 lm. deest in T; 1075 *νῦν – εὕρημαι* ἰσχυροῦ] ἰσχ., φησί, T

1077 (*σκέψαι*): σκόπει. L[s.l.] T[s.l.]

1 lm. add. Elmsley

1079 (*θεᾶσθε πάντες*): ὁ λόγος πρὸς τοὺς περιεστῶτας. L T

1 lm. addidi

1081 (*αἰαῖ*): ὀδυνώμενος ἀναβοᾷ. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris

1082 *ἔθαλψέ μ΄ ἄτης*: πάλιν ἐξεπύρωσέν με ὁ τῆς νόσου σπασμός. L; cf. gll. in T$^{s.l.}$

1 νόσου: vide ad sch. 1104

1 lm. ex L, nisi quod *ἔθαλψεν* pro *ἔθαλψέ μ΄* praebet; commentatorem *ἔθαλψέ μ΄* pro *ἔθαλψεν* legisse collegit Wunder 164; accuratiss. 1082 *ἔθαλψέ μ΄ – αὖ* πάλιν – με] ἐξεπύρωσεν gl. ad *ἔθαλψεν* nec plura T ὁ – fin.] τῆς νόσου gl. ad *ἄτης* nec plura T

1083–4 *οὐδ΄ ἀγύμναστόν μ΄ ἐᾶν* | *ἔοικεν*: ὀδύνης ἀπείραστον, ἄνετον ὀδυνῶν· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐνδίδωσί μοι. L T

1 ὀδύνης – **2** ὀδυνῶν] haec separavit et ad lm. *ἀγύμναστον* rettulit Bernardakis 62; reliquam enarrationem (2 ἀντὶ – fin) ad lm. *οὐδέ με ἐᾶν ἔοικεν* adscripsit **1** lm.] *ἀγύμναστον* T ὀδύνης] οὐκ ὀδ. T ἀπείραστον] ἄπειρον T ἄνετον] οὐκ ἄν. T

1086 (*ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον*): ὦ κεραυνέ, εἴθε με βάλοις. L T

1 βάλοις: cf. sch. Ar. *Vesp.* 222a βαλλήσομεν: … οἷον παιήσομεν; sch. Hom. *Il.* 6.9a ἔβαλε: ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔπαισε; ibid. 8.313c βάλε στῆθος: πρὸς τὸ βάλε ἀντὶ τοῦ ἔπαισεν; ibid. 8.299a βαλέειν: ὅτι ἀντὶ τοῦ παῖσαι τὸ βαλεῖν; ibid. 20.462a2 τὸ<ν> δὲ σχεδὸν <… τύψας>: σχέδην παίσας, ἀντέθηκε δὲ τὸ βαλών

1 sch. **1086** post sch. **1087** praebet T **1** lm. add. Elmsley βάλοις T (recepit Blaydes 234 prob. Nauck 434 et Kruytbosch 50): λάβοις L

1087 (*ἐγκατάσκηψον βέλος … κεραυνοῦ*): τόξευσον κατ΄ ἐμοῦ τὸν κεραυνόν. L$^{s.l.}$ T

1–2 de T vide ad sch. **1086.**1 **1** lm. addidi

1088 (*δαίνυται*): ἐσθίει με ἡ νόσος. L$^{s.l.}$

1 ἐσθίει: cf. sch. **771** ubi *ἐδαίνυτο* per κατήσθιεν explanatur; sch. D Hom. *Il.* 7.320 δαίνυντο: ἤσθιον

1 lm. add. Lascaris

1089 *ἤνθηκεν*, *ἐξώρμηκεν*: ἤκμασεν, ἀνεκάχλασεν καὶ ἐξεγήγερται. L T$^{s.l.}$

1 ἤκμασεν: cf. sch. **999** ubi *μανίας ἄνθος* per τὴν ἀκμὴν τῆς μανίας explanatur

1 lm. deest in T καὶ om. T

1089–90 *ὦ χέρες – βραχίονες*: ἀφορῶν εἰς ἓν ἕκαστον μέλος δυσφορεῖ ὅτι ἀφ᾽ οἵου οἷον γένονεν αὐτοῦ τὸ σῶμα. L T

1 lm. scripsi: *ὦ νῶτα καὶ στέρνα* L: deest in T ἓν Stephanus 369: ἕνα L: om. T μέλος] τῶν μελῶν αὐτοῦ T post δυσφορεῖ ita pergit T: ἀριθμεῖ δὲ τοὺς ἄθλους οὓς Εὐρυσθεῖ τετέλεκεν **2** ὅτι – fin. om. T

1091 *ὑμεῖς ἐκεῖνοι*: ἆρα ὑμεῖς ἐστε αἱ τὸν Νεμεαῖον χειρωσάμεναι λέοντα, τὸν τὴν Νεμέαν λυμαινόμενον; L

1 lm. accuratiss. 1091–4 *ὑμεῖς – κατειργάσασθε* **2** Νεμέαν Lp (Lascaris): νεμαίαν L

1093a [*λέοντ᾽*,] *ἄπλατον*: ἀπρόσιτον. L T$^{s.l.}$

cf. sch. Pi. *P.* 1.40 ἀπλάτου: ἢ ἀπροσπελάστου …; Hesych. α 6225 ἄπλητον· ἀπρόσιτον

1 lm. L decurtavi: deest in T

1093b[1] (*κἀπροσήγορον*): ἀναγόρευτον, ἀδιήγητον ἢ φαῦλον καὶ μεμισημένον, ὃ οὐκ ἄν τις προσφθέγξαιτο. L T

2 ὃ – fin.: cf. Phryn. *PS* fr. 255 ἀπροσήγορος ἄνθρωπος: ὃν οὐχ οἷόν τε προσαγορεῦσαι διὰ τρόπου τραχύτητα = Σ^b α 2051 = Phot. α 2741 = Su. α 3697

1–2 hoc sch. cum sch. **1093a** copulat L **1** lm. add. Brunck[2] **2** ὃ Stephanus 370: ὃν codd.

1093b[2] (*κἀπροσήγορον*): ἀδιήγητον. L[s.l.]

1 lm. add. Elmsley

1095–6 (*διφυῆ τ´ … ἱπποβάμονα στρατόν* | *θηρῶν*): τὸν τῶν Κενταύρων. L

1 lm. addidi; (*ἄμικτον* s.) L

1095 *ἄμικτον*: ἀπροσπέλαστον, ᾧ οὐκ ἦν συμμῖξαι καὶ συμβαλεῖν. L T

1 haec separatim collocat T: cum sch. pr. coniungit L lm. ex T: deest in L (vide 1)

1096 *ὑπείροχον βίαν*: ὑπερέχοντα κατὰ τὴν δύναμιν. *ὑβριστὴν* δὲ μάχιμον, ὠμόν, οὐ σώφρονα· διὰ τὸν Νέσσον καὶ τὸν Πειρίθου γάμον. L T

1 ὑπερέχοντα: cf. sch. D Hom. *Il.* 208 ὑπείροχον: ὑπερέχοντα; sch. Pi. *N* 3 42a … ὑπερόχους, οἷον ὑπερέχοντας …; sch. Ap. Rh. 158, 16 ὑπείροχος: ὑπερέχων …; Hesych. υ 291 ὑπείροχος· ὑπέροχος, ὑπερέχων (Z 208)

1 lm. deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **1095** coniungat omissis verbis ὑπερέχοντα – δύναμιν **2** διὰ – fin.] διὰ τὸν νέον τοῦ Πειρίθου γάμον T

1098a *τρίκρανον*: Ἡσίοδος πεντηκοντοκέφαλον αὐτόν φησιν εἶναι, οὗτος δὲ τρίκρανον. L; cf. sch. reformatum in T

1 Ἡσίοδος: *Th.* 312 πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε

1–2 sch. ita retractavit T: Τρίκρανον λέγει τὸν κύνα ὃν Ἡσίοδος πεντηκοντοκέφαλον ἔφησεν **1** πεντηκοντοκέφαλον] πεντηκοντα- Lascaris, at cf. Pi. fr. 93.2 S.-M.

1098b (*σκύλακ'*): τὸν Κέρβερον. L[s.l.]

1 lm. add. Elmsley

1099–1100 *τόν τε χρυσέων* | *δράκοντα*: φασὶ τὸν Ἄτλαντα τῷ Ἡρακλεῖ κεκομικέναι τὰ μῆλα ὅτε καὶ αὐτὸς διαδεξάμενος τὸν οὐρανὸν ἐβάστασεν. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 1099–1100 *τόν τε χρυσέων – τόποις* **2** αὐτὸς] αὐτὸν (aut τὸν Ἄτλαντα significat aut cum τὸν οὐρανὸν coniungendum) Elmsley, sed h.l. αὐτὸς Herculem respicit et cum διαδεξάμενος subaudiri αὐτὸν (i.e. τὸν Ἄτλαντα) potest

1100 (*ἐπ' ἐσχάτοις τόποις*): τοῖς τῆς Λιβύης. L

aliter Apollodorus II 113 ταῦτα δὲ (scil. τὰ χρυσᾶ μῆλα) ἦν, οὐχ ὥς τινες εἶπον ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἄτλαντος ἐν Ὑπερβορέοις

1 lm. add. Lascaris

1101 (*ἐγευσάμην*): ἐπειράθην. L$^{s.l.}$

1 cf. sch. *Ant.* 1005 ubi *ἐγευόμην* per ἀπεπειρώμην explicat commentator et sch. Eur. *Hipp.* 663 ubi *γεγευμένος* per πειπειραμένος et πεῖραν λαβών explicatur; Hesych. γ 463 γεύσει· ἀποπειράσει; ibid. γ 462 γεύσασθαι· πειρᾶσαι

1 lm. add. Lascaris

1103 *ἄναρθρος*: οὐκ ἔχων τὰ ἄρθρα τῶν μελῶν διὰ τὸ σεσῆφθαι αὐτά. *κατερρακωμένος* δὲ τὰς σάρκας σαπεὶς καὶ ἔχων αὐτὰς κρεμαμένας ὡς ῥάκη. L T

1 cf. sch. Eur. *Or.* 228 (ad lm. *ἄναρθρος*) ἀδύνατος, μὴ δυνάμενος κεχρῆσθαι τοῖς ἄρθροις

2 post τὰς σάρκας add. τουτέστι T κρεμαμένας] ἐκκρεμαμένας T

1104 *τυφλῆς ὑπ᾽ ἄτης*: ὑπὸ νόσου ἀφανοῦς καὶ ἀκαταλήπτου, ἣν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν. L T

1 νόσου: cf. sch. **1082** ubi *ἄτης* per νόσου explanatur; *Ph.* 705 ἄτα: ἡ νόσος; sch. Eur. *Hipp.* 276 *ὑπ᾽ ἄτης* per ὑπὸ τῆς νόσου explicatur ἀφανοῦς: cf. sch. Aesch. *Pr.* 250b τυφλάς] … ἀφανεῖς

1 lm.] *τυφλῆς* δὲ T, quippe qui hoc sch. cum sch. **1103** iungat ὑπὸ] ἤγουν ὑπὸ T νόσου post ἀκαταλήπτου transp. T ἣν – fin.] fortasse a prioribus seiungenda ut sui iuris scholium

1107 (*ἴστε*): ὦ παρόντες. L T$^{s.l.}$

1 lm. addidi ὦ] οἱ T

1109 *κἀκ τῶνδε*: ἀντὶ τοῦ καὶ οὕτως ἔχων, καὶ οὕτω διακείμενος. L T$^{s.l.}$

1 lm. scripsit Bernardakis 62 (hoc lm. subaudit Blaydes 240): *κἂν τὸ μηδὲν ὦ* | *κἂν μηδὲν ἔρπω* (vv. 1107–8) L: deest in T; '*scholion quod est ad verba versus 1107, κἂν τὸ μηδὲν ὦ* | *κἂν μηδὲν ἔρπω prius aliud habebat lemma, nempe ἀλλ΄ εὖ γέ τοί*' Wansink 111 ἀντὶ τοῦ καὶ om. T

1113 (*ἀνδρὸς τοῦδέ γ΄ εἰ σφαλήσεται*): εἰ ἀποτεύξεται τούτου. L

1 ἀποτεύξεται: cf. sch. Eur. *Ph.* 725 (ad lm. *σφαλείς*) ἀποτυχών; ibid. 758 (ad lm. *σφαλῶ*) … ἀποτύχω; id. *Med.* 197 ubi *σφάλλουσι* per ἀποτυγχάνειν ποιοῦσι explicatur; Hesych. σ 2844 σφαλεῖεν· ἀποτύχοιεν; ibid. σ 2894 σφήλειεν· ἀποτυχεῖν ποιήσειεν; Σ σ 401 σφαλείς· ἀποτυχών = Phot. 559, 22 = Su. σ 1715

1 lm. addidi ἀποτεύξεται Lascaris: ἀποτεύξηται L

1115 (*σιγὴν παρασχών*): ἀντὶ σιωπήσας καὶ ἡσυχάσας. L T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris ἀντὶ om. T

1118 *οὐ γὰρ ἂν γνοίης*: τουτέστιν ἐὰν μὴ τοῦ θυμοῦ παύσῃ πρότερον, οὐ δυνήσῃ γνῶναι ὑπὸ τῆς ὀργῆς σκοτούμενος ὅτι ἀδίκως αὐτὴν ἀνελεῖν βούλει, ὅπερ σοί ἐστι μεγίστη χαρά, οὐδὲ ὅτι μάτην ἀλγεῖς τὴν ψυχὴν νεμεσῶν τῇ οὐδὲν ἀδικησάσῃ. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 1118–9 *οὐ γάρ – μάτην* τουτέστιν om. T θυμοῦ] θυμ., φησί, T **2–3** αὐτὴν ἀνελεῖν inverso ordine T **3** μεγίστη] μεγάλη T μάτην ἀλγεῖς inverso ordine T **4** τῇ ... ἀδικησάσῃ scripsi: τὴν ... ἀδικήσασαν codd. quo servato μισῶν pro νεμεσῶν coni. Zielinski 57

1119 (*χαίρειν*): ἀνελεῖν αὐτὴν βουλόμενος. L

1 lm. addidi

1121 (*ποικίλλεις*): σοφίζῃ, καλλωπίζεις τῷ λόγῳ. L T$^{s.l.}$

1 σοφίζῃ: cf. sch. *Ph.* 130 ubi *ποικίλως αὐδωμένου* per σοφιζομένου illustravit scholiasta καλλωπίζεις: cf. Hesych. π 2714 ποικίλα· πεποικιλμένα, <κε>καλλωπισμένα

1 lm. add. Elmsley σοφίζῃ T (quod haesitans commendat Blaydes 242): σοφίζεις L τῷ λόγῳ] τὸν λόγον T

1124 *ὦ παγκάκιστε*: αὕτη τοῦ μίσους ἐπίτασις, ὅτι καὶ μνήμην τῆς μητρὸς ἐποιήσατο καὶ οὐ τοῦτο μόνον ἀλλὰ καὶ Ἡρακλέους ἀκούοντος. L

1 lm. accuratiss. 1124–5 *ὦ παγκάκιστε – ἐμέ;*

1126 *ἔχει γὰρ οὕτως*: τὸ γὰρ κατ᾽ αὐτήν, φησί, πρᾶγμα ἐκτός ἐστιν ἀδικίας, ὡς μὴ δέον εἶναι τοῦτο σιωπῇ παραδοῦναι. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 1126 *ἔχει – πρέπειν* γὰρ om. T **2** μὴ δέον Papageorgiou: μηδὲν L: μὴ δὲ T

1129 *λέγ᾽, εὐλαβοῦ δέ*: εὐλαβοῦ μὴ δι᾽ ὧν ὑπὲρ τῆς μητρὸς λέγεις περὶ ἐμὲ φαῦλος ἐξελεγχθῇς. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 1129 *λέγ᾽ – γεγώς*

1131 *πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν*: πρὸς τίνος; ἄπιστον γὰρ διὰ δυσφήμων ὥσπερ ἐμαντεύσω· τουτέστιν ἄπιστον λέγεις ὅτι ἑαυτὴν ἀνεῖλεν, εἰ μὴ ἄρα μαντικῆς μετέχων τοῦτο ἔγνως ὡς μάντευμα ἄπιστον. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ πολλάκις τὰ μὴ προσδοκώμενα μαντεύονται
5 οἱ θεοί. L T

1 lm.] *τέρας* T; accuratiss. 1131 *πρὸς τοῦ; – ἐνθέσπισας* πρὸς τίνος; om. T ἄπιστον T (Lascaris): ἀπιστῶν L γὰρ] γάρ, φησί, T **2** δυσφήμων Hermann 188: δυσφημῶν L: δυσφημιῶν T ὥσπερ om. T **4** μαντεύονται] μαντεύουσιν T

1132 (*πρὸς ἐκτόπου*): ὑπὸ ἄλλου, ξένου. L

1 ξένου: cf. Hesych. ε 1740 ἔκτοπα· ξένα; ibid. ε 1742 ἔκτοπον· … ξένον; Σ ε 250 ἔκτοπα· ξένα = Phot. ε 516 = Su. ε 663

1 lm. add. Elmsley post ἄλλου interpunxi

1134 (*στραφείη θυμός*): λήξειεν ἡ ὀργή. L

1 ὀργή: cf. sch. *Ph.* 324, 3 θυμῷ: ὀργῇ; sch. Aesch. *Th.* 692i θυμὸς] ὀργή; sch. Hom. *Il.* 15.24b2 ‘θυμός’ ἀντὶ τοῦ ὀργή; ibid. 15.24b3; sch. D Hom. *Il.* 2.196 θυμός: … ἡ ὀργή

1 lm. add. Lascaris; (*στραφείη* s.) L

1135 *δεινοῦ λόγου*: θαυμαστοῦ· ἄπιστον γάρ, εἰ παύσομαι τῆς ὀργῆς· ὅμως εἰπέ. L T

1 θαυμαστοῦ: cf. sch. Eur. *Hec.* 592 δεινόν: … θαυμαστὸν; id. *Phoen.* 355 *δεινὸν* per θαυμαστὸν explicatur; sch. D. Hom. *Il.* 18.394 δεινή: … ἡ θαυμαστή

1 lm. accuratiss. 1135 *δεινοῦ – νοεῖς*

1136 *ἅπαν τὸ χρῆμ᾽ ἥμαρτε*: ζητοῦσα, φησί, χρηστόν τι διαπράξασθαι τοῦ ὅλου πράγματος ἥμαρτεν. L T

1 *μωμένη* per ζητοῦσα explanatur etiam in sch. Aesch. *Ch.* 45 μωμένα] ζητοῦσα; sch. Hes. *Op.* 5.2 ἀπὸ τοῦ μῶσθαι τὸ ζητεῖν; Hesych. μ 2074 μῶται· ζητεῖ …; ibid. μ 2049 μώμεθα· ζητοῦμεν; ibid. μ 2073 μῶσο· ζήτει; ibid. ε 2578 ἐμώσατο· … ἐζήτησεν; Phot. 284, 3–4 … τὸ γὰρ μῶσθαι, ζητεῖν; Su. μ 1346 Μῶσθαι· … ἀντὶ τοῦ ζητεῖν …

1 lm. deest in T; accuratiss. 1136 *ἅπαν – μωμένη* (interpretem *μωμένη* pro *μνωμένη* legisse e ζητοῦσα (1) collegit Wolff 63) **2** πράγματος] χρήματος T

1143 *ἰοὺ ἰού*: ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἀπὸ Δωδώνης μαντείας ταῦτα λέγει ἀριθμήσας τὸν χρόνον. L T

1 lm. deest in T; 1143–50 *ἰού – ἐγώ*

1145 (*φρονῶ – ἔσταμεν*): ἄρτι ἔγνων ὅτι εἰς ἔσχατον ἦλθον συμφορᾶς. L T

1 haec a sch. pr. separavi lm. addidi ἄρτι] ἀρτίως γάρ, φησίν, T

1147 (*σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων*): ἀντὶ τοὺς σοὺς ἀδελφούς. L T$^{s.l.}$

1 ἀδελφούς: cf. sch. Aesch. *Th.* 351k ὁμαίμονες] ἀδελφοί; Ael. D. o 15 …ὁμαίμων· ἀδελφός… = Σ o 127 = Phot. 330, 20 = Su. o 236; Su. o 235

1 lm. add. Elmsley

1148–9 (*Διὸς | μάτην ἄκοιτιν*): τὴν Ἀλκμήνην· τοῦτο δέ φησιν ὡς ἀνάξια πάσχων. L T

1 lm. addidi τὴν Ἀλκμήνην om. T δὲ om. T **2** ἀνάξια] ἀν. τοῦ Διὸς T

1149–50 (*τελευταίαν ἐμοῦ | φήμην*): τὴν περὶ τῆς τελευτῆς μου φήμην. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Papageorgiou φήμην om. T

1151 (*ἐπακτίᾳ*): παραθαλαττίᾳ. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 παραθαλατίᾳ: cf. sch. *Ai.* 413c ἐπάκτιον: παραθαλάσσιον

1 lm. add. Brunck^{2}, nisi quod *ἐπακτία* pro *ἐπακτίᾳ* scripsit παραθαλαττίᾳ] παραθαλασσίᾳ T

1152 (*ἕδραν*): διατριβήν. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 διατριβήν: cf. sch. Th. V 7, 2 τῇ ἕδρᾳ: τῇ διατριβῇ …

1 lm. add. Elmsley

1157–8 (*ἐξήκεις – καλῇ*): εἰς ἡλικίαν ἥκεις ἵνα φανῇς ἄξια πράττων παῖς ἐμὸς εἶναι. L$^{s.l.}$ T

1 lm. addidi φανεῖς Blaydes 248 prob. Nauck 434 et Bernardakis 63, sed scholiasta ἵνα adverbium quasi coniunctionem intellexit

1159 *ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόσφαντον*: προσμεμαντευμένον, προσειρημένον ὑπὸ τοῦ Διός· οὕτω δὲ διὰ τοῦ σ ἐν τῇ *Τραγικῇ λέξει*. L T$^{s.l.}$

2 *Τραγικῇ λέξει*: Did. fr. 90

1 lm. deest in T προσμεμαντευμένον προσειρημένον (προμεμαντευμένον in linea et σ supra ο scriptum ut fiat προσμεμαντευμένον) L: προκεχρησμένον προμεμαντευμένον T (*πρόφαντον* apud poetam praebet T) **2** οὕτω – fin.] om. T: ad *Σελλῶν* relata in initio scholii **1167a** posuit Brunck^{1} prob. Dindorf 73 et Wansink 111–2 et post sch. **1167a.**1 ἀποδεχόμενοι inseruit Heath 81 scholium *πρόσφαντον*: προσμεμαντευμένον, <οἱ δὲ> (sic; debuit <οἱ δὲ *πρόφαντον*>) προειρημένον (pro- sic, quasi ex L) ὑπὸ τοῦ Διός· οὕτω δίχα τοῦ σ ἐν τῇ *Τραγικῇ λέξει* rescripsit Schmidt 90 coll. Hesych. π 4062 πρόφαντον· λόγιον, θεοπρόπιον, προδεδηλωμένον quem ad locum Sophocleum refert; Hesychium Herodotum V 63, 2 respicere censet Hansen

1160 *πρὸς τῶν πνεόντων*: τῶν ζώντων· πνεῦμα γὰρ ἡ ψυχή·
ψυχὴν ἐκάπυσ<σ>εν.
καὶ
ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει. L T

1 ψυχή: cf. sch. Aesch. *Th.* 981h πνεῦμ΄] τὴν ψυχήν; sch. Eur. *Hec.* 1.10 τὸ δὲ πνεῦμα δηλαδὴ ἡ ψυχή; sch. Hom. *Il.* 5.696a[1] … ψυχή: ψυχὴ τὸ ἐκπνεόμενον πνεῦμα; ibid. 696a2 ψυχή: ψυχὴ τὸ πνεῦμα; ibid. 13.84 καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ πνεῦμά ἐστιν; ibid. 13.654a … δῆλον ὅτι πνεῦμα ἡ ψυχή; Hesych. ψ 293 ψυχή· πνεῦμα (Ε 296..); ibid. ψ 289 ψυχάς· πνεύματα (Α 3..); Su. π 1820 πνεῦμα: ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου **2** Hom. *Il.* 22. 467 ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε **4** Hom. *Il.* 17. 446–7 οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς | πάντων, ὅσσά τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.

1 lm.] *τῶν πνεόντων* T ψυχὴ] ψυχή, ἀπὸ δὲ ψυχῆς τὸ πνέειν T **2** *ψυχὴν ἐκάπυσσεν* om. T **3** καὶ] καὶ Ὅμηρος T **4** *ὅσσα τε* T: ὅσα L *ἔπι πνείει* Homerus: ἐπιπνείει codd. post *ἕρπει* add. ἔνθεν γὰρ ἡ ψυχή L

1163 *οὕτω ζῶντα μ΄ ἔκτεινεν θανών*: δυνάμει γὰρ αὐτὸς αὐτὸν ἀνεῖλεν. L

1 lm. accuratiss. 1163 *ἔκτεινεν*

1164 *φανῶ δ΄ ἐγώ*: ἐρῶ σοι ἄλλην μαντείαν νεωτέραν συμφωνοῦσαν τῇ προτέρᾳ. L

1 συμφωνοῦσαν: cf. sch. Ar. *Nub.* 67b ξυνέβημεν] συνεφωνήσαμεν; Hesych. σ 2268 συμβαίνοντα· συμφωνοῦντα; ibid. σ 2275; ibid. σ 2438; ibid. ο 1881; Σ σ 286 συμβαίνοντα· συμφωνοῦντα = Phot. 548, 16 = Su. σ 1362; Su. σ 1361; ibid. σ 1363; ibid. σ 1358; ibid. σ 1365; ibid. σ 1471 de vocabulo ξυνήγορα per συμφωνεῖν explicato cf. sch. **814**

1 lm. accuratiss. 1164–5 *φανῶ – καινά*; interpretem *συμβαίνοντά σοι* pro *συμβαίνοντ΄ ἴσα* legisse coni. Wunder[3] 157

1167a *Σελλῶν*: ἔνιοι χωρὶς τοῦ σ γράφουσιν Ἑλλοὺς ἀποδεχόμενοι καὶ Ἑλλοπίαν τὴν Δωδώνην νομίζουσιν εἶναι· τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει ἐν *Ἠοίαις* λέγων οὕτως·

ἔστί τις Ἑλλοπίη πολυλήιος ἠδ΄ εὐλείμων
ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
ἔν δ΄ ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
πολλοί, ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων·
ἔνθα δὲ Δωδώνη τις ἐπ΄ ἐσχατιῇ πεπόλισται,
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι
τίμιον ἀνθρώποις· ναῖον δ΄ ἐν πυθμένι φηγοῦ
ἔνθεν ἐπιχθόνιοι μαντήια πάντα φέρονται
ὃς δὴ κεῖθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνῃ
δῶρα φέρων <τ΄> ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν·

ἐντεῦθεν δὲ λέγουσιν εἶναι Ἑλλοπιεῖς καὶ τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ οἰκήσαντας. L T

1 ἔνιοι – ἀποδεχόμενοι: cf. sch. Hom. *Il.* 16.234b Σελλοί: πρὸς τὸ τῆς γραφῆς ἀμφίβολον. οἱ μὲν γὰρ Σελλούς, οἱ δὲ Ἑλλοὺς ἐξεδέξαντο…; ibid. 16.234c. {ἀμφὶ δὲ} Σελλοί: ὁ μὲν Πίνδαρος (fr. 59,3) Ἑλλοὺς αὐτοὺς οἴεται. δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ ς ἄρχεσθαι τὴν λέξιν, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ…; ibid. 16.234d[1] Σελλοί: «Ἕλλοί», ἀπὸ Ἑλλοῦ τοῦ Θεσσαλοῦ. οὕτω δὲ ὁ ποιητὴς καὶ οἱ παλαιοί. τινὲς δὲ Σελλοί, ἀπὸ Σελλήεντος τοῦ ποταμοῦ…; Strab. VII 7, 10 πότερον δὲ χρὴ λέγειν Ἑλλούς, ὡς Πίνδαρος (fr. 59, 3 Sn.-M.), ἢ Σελλούς, ὡς ὑπονοοῦσι παρ΄ Ὁμήρῳ (Π 234) κεῖσθαι, ἡ γραφὴ ἀμφίβολος οὖσα οὐκ ἐᾷ διισχυρίζεσθαι; Steph. Byz. 268, 18-20; EM 709, 30-7; Eust. *Il.* III 844, 15-8 **2** Ἑλλοπίαν – **8** *πεπόλισται*: cf. Philochorus (FGrHist 328 F 225) ap. Strab. VII 7, 10 **3** ἐν *Ἠοίαις*: Hes. fr. 240 M.-W. **14** ἐντεῦθεν – fin. cf. Steph. Byz. 268, 17–8

1 lm. scripsi: *Σελλῶν προσελθών* (*προσελθών* apud poetam) T: deest in L, quippe qui hoc sch. cum. sch. **1167b** coniungat (ἔνιοι δὲ) verba scholii **1159.**2 οὕτω – fin. δὲ deleto huic explicationi praeposuit Brunck[1] (ad lm. *Σελλῶν*) ἔνιοι – ἀποδεχόμενοι] ἔνιοι Ἐλλῶν (Ἐλ- spiritu leni) χωρὶς τοῦ σ γράφουσι T Ἑλλοὺς spiritu aspero L post ἀποδεχόμενοι verba scholii **1159.**2 οὕτω – fin. inseruit Heath 81 **2** Ἑλλοπίαν scripsi: Ελλοπίαν, sine spiritu, L: Ἐλλοπίαν T **3** ἐν *Ἠοίαις* om. T **4** *Ἑλλοπίη* spiritu leni codd. **8** *ἔνθα δὲ* Meineke Straboni VII 7, 10 (ἐνθάδε) restituit: ἔνθα τε T: ἔνθα L **9** *ἐφίλησε* T Lp (Lascaris): φίλησε L **13** *τ΄* add. Papageorgiou *ἔλθῃσι* Lp (Lascaris): ἔλθῃ L: ἵκοιτο T **14** λέγουσιν] λέγει T Ἑλλοπιεῖς scripsi: Ἐλλοπιεῖς spiritu leni T: Ελλοπίεῖς, sine spiritu, duobus accentibus L

1167b *εἰσεγραψάμην*: ἀκούσας ἔγραψα· ἔθος γὰρ τοὺς χρησμὸν δεχομένους παραχρῆμα γράφειν, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται. L T

1–2 hanc annotationem separatim praebet T; in initio sch. **1167a** legitur in L **1** lm.] *Σελλῶν εἰσελυθὼν* L ἀκούσας] ἀντὶ τοῦ ἀκ. T **1–2** τοὺς … δεχομένους] τοῖς … δεχομένοις T

1168 *καὶ πολυγλώσσου δρυός*: ἤτοι πολλὰ μαντευομένης καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ φθεγγομένης ἢ τῆς διαφόροις διαλέκτοις χρησμῳδούσης πρὸς τὴν ἑκάστου τῶν μαντευομένων γλῶσσαν. L T

cf. Eust. *Il.* III 843, 9–11 … καὶ τὸ τοῦ Διὸς δὲ ἱερὸν ἐκεῖσε εἶναι τὸ κατὰ τὴν μαντικὴν φηγόν, ἣν Σοφοκλῆς πολύγλωσσον ἐν Τραχινίαις φησίν, ὡς πολύφωνον, οἷα καὶ πολλοῖς μαντευομένην; Eust. *Il.* I 524, 22–3 … ἣν δρῦν πολύγλωσσον λέγει ὁ Σοφοκλῆς, ἤγουν πολύφωνον

1 lm.] *πολυγλώσσου* δὲ *δρυός* T, quippe qui hoc sch. cum sch. **1167b** coniungat

1169 *χρόνῳ τῷ ζῶντι*: τῷ ὑφεστῶτι· ὁ γὰρ παρελθὼν οἱονεὶ διέφθαρται, ὁ δὲ μέλλων πάλιν ἄδηλος. L T

1 lm.] *τῷ ζῶντι* T τῷ (alt.)] ἤτοι τῷ T ὑφεστῶτι] ἐφεστῶτι καὶ παρόντι νῦν T **1–2** διέφθαρται] δ. καὶ τέθνηκεν T

1174 *ταῦτ´ οὖν ἐπειδὴ λαμπρά*: φανερά, σαφῆ, πρόδηλα. L

1 φανερά: cf. sch. Thuc. II 7, 1 λαμπρῶς: φανερῶς, ἀναμφισβητήτως. οὐκ ἐπὶ τοῦ μεγάλως ἐνταῦθα κεῖται ἡ λέξις, ἀλλὰ μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ φανερῶς; Ael. D. λ 2 λαμπρῶς τὸ φανερῶς, οὐ τὸ ἐνδόξως· καὶ παρὰ Θουκυδίδηι «καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν»· καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς παλαιοῖς = Phot. λ 78 = Su. λ 100

1174–5 (*ταῦτ´ οὖν – σύμμαχον*): ἐπεὶ οὖν, φησίν, ὁ χρησμὸς ἀπέβη, δεῖ σε γενέσθαι σύμμαχον ἐμοί. L T

1–2 haec separatim leguntur in T: cum sch. pr. coniunguntur in L **1** lm. addidi οὖν om. T δεῖ] χρὴ T

1176a[1] *καὶ μὴ ΄πιμεῖναι*: καὶ μὴ ἀπειθήσας μοι παροξύνῃς εἰς λοιδορίας κατὰ σοῦ. L T

1 lm. deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **1174–5** conectat; accuratiss. 1176 *καὶ μή – στόμα* **1–2** sch. ita reformavit T καὶ μὴ ἀπειθήσῃς ὥστε παροξῦναί με λοιδορίας κατὰ σοῦ ἐπαγαγεῖν **1** παροξύνῃς O. Hense: παροξυνεῖς L

1176a[2] (*μὴ ΄πιμεῖναι*): ἀπειθοῦντά μοι. L[s.l.]

1 lm. addidi

1177 *ἀλλ΄ αὐτὸν εἰκάθοντα*: ἀπὸ κοινοῦ τὸ *δεῖ* <δεῖ> δέ σε εἴκοντα τῇ ἐμῇ προστάξει πράττειν ὃ βούλομαι· τὸ γὰρ τοῖς γονεῦσι πείθεσθαι νόμος ἐστὶ κάλλιστος καὶ εὐκλεὴς παρὰ πᾶσιν. L T

1 lm. accuratiss. 1177–8 *ἀλλ΄ αὐτόν – πατρί* δεῖ add. Brunck[1] δὲ om. T, inciso post *δεῖ* (pr.) sublato ante εἴκοντα deletum ἢ habet L

1179a *ταρβῶ μὲν εἰς λόγου*: εὐλαβοῦμαι μὲν εἰς τοιαύτην ὁμιλίαν ἐλθὼν μὴ οὐχ αἱρετά μοι προτείνῃς· πράξω δὲ ὅμως κἂν δεινὰ ᾖ. L T

1 εὐλαβοῦμαι: cf. sch. D Hom. *Il.* 4.388 τάρβει: … ηὐλαβεῖτο; Hesych. τ 184 τάρβησαν· ηὐλαβήθησαν (O 280); ibid. τ 172 ταρβήσαντε[ς]· … εὐλαβηθέντες

1 lm.] *ταρβῶ* T; accuratiss. 1179–80 *ταρβῶ – δοκεῖ* εὐλαβοῦμαι] περιφραστικῶς φησιν· εὐλ. T μὲν om. T **2** ἐλθὼν] ἐλθεῖν T

1179b (*εἰς λόγου στάσιν*): περιφραστικῶς εἰς λόγους. L$^{s.l.}$

1 lm. add. Brunck^{2}

1182 (*πίστιν – ἐπιστρέφεις;*): ζητεῖς, ἐπάγεις μοι ἀκριβῆ πίστιν; L

1 lm. addidi; (*ἐπιστρέφεις* s.) L

1183 (*ἀπιστήσεις ἐμοί*): γράφεται *προσστήσει γ΄ ἐμοί*, ἐναντιωθήσῃ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ βρώσει ψωμῶν προσισταμένων. L

1 lm. addidi γρ. L *προσστήσει γ΄* scripsi praeeuntibus Hermann 193 (*προστήσει γ΄*) et Papageorgiou xvii (*προσστήσῃς*): *προστήσῃς* L: *προστήσεις* Lascaris ἐναντιωθήσῃ] in ἐναντιώσῃ mutatum a reliqua enarratione separavit et ut glossam ad *ἀπιστήσεις* rettulit Wolff 234, non intelligens ἐναντιωθήσῃ h.l. medio sensu, non passive, usurpari

1186 (*ἦ μὴν τί δράσειν;*): ἐπὶ τῷ τί δρᾶσαι; L$^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley τῷ scripsi: τὸ L

1188 (*ἐπώμοτον*): ὅρκιον. L$^{s.l.}$

1 Su. ε 2839 Ἐπώμοτον· Σοφοκλῆς· ὄμνυμ΄ ἔγωγε Ζῆν΄ ἔχων ἐπώμοτον. τουτέστι τοῦ ὅρκου ἐγγυητήν.

1 lm. add. Lascaris

1189 (*εἰ δ΄ ἐκτὸς ἔλθοις*): εἰ παραβαίης τοὺς ὅρκους. L

1 lm. add. Lascaris

1190a *οὐ μὴ λάβω*: οὐ χρεία βλαβῆναί με· ποιήσω γὰρ ἃ προστάξεις μοι. L

1 lm. add. Lascaris; accuratiss. *οὐ μὴ λάβω·δράσω γάρ;* (*οὐ μή* s.) L

1190b (*εὔχομαι δ᾽ ὅμως*): [ἢ] ποιήσω δέ, εἰ βούλει σύ. L

1 haec a sch. pr. deleto ἢ seiunxi; lm. addidi ποιήσω, i.e. εὔξομαι

1191 (*τὸν Οἴτης Ζηνὸς*) *ὕψιστον πάγον*: ὑψηλὸν ὄρος ἐν Εὐβοίᾳ ἡ Οἴτη· πᾶν δὲ ὄρος ὄρος τοῦ Διὸς ὀνομάζεται. L; cf. sch. retractatum in T

1 ὄρος: cf. ad sch. **634**

1 lm. L supplevit Brunck[2]: deest in T; (*ὕψιστον* s.) L **1–2** de T vide ad sch. **1192**.1–2

1192 (*ὡς – ἄνω*): ἐπεί, φασίν, ὑψίστῳ ὄντι τῷ θεῷ ἐν ὕψει <δεῖ> τὰς θυσίας ποιεῖσθαι. L; cf. sch. retractatum in T

1–2 haec cum sch. pr. coniuncta in L et T (ὄρος Εὐβοίας ὑψηλὸν ἡ Οἴτη· πᾶν δὲ ὄρος τοῦ Διὸς ὀνομάζεται· ὑψίστῳ γὰρ ὄντι, φασί, τῷ θεῷ καὶ ἐν ὕψει δεῖ τὰς θυσίας ποιεῖσθαι τὰς πρὸς αὐτόν) separatim posui **1** lm. addidi φασίν Stephanus 373 suo Marte (nam Turnebus 135 hoc vocabulum non praebet): φησιν L (de Hyllo accepit Wolff 14 prob. Dindorf 73) δεῖ add. Stephanus 373 ex Turnebo 135

1194 *αὐτόχειρα*: ταῖς σαυτοῦ χερσὶ μεθ᾽ ὧν θέλεις φίλων. οὐ γὰρ μόνος ἐδύνατο φέρειν αὐτόν. L T

1 ταῖς σαυτοῦ χερσί: cf. sch. *Ai.* 57a αὐτόχειρ: ἐν ταῖς ἰδίαις χερσίν; sch. Aesch. *Supp.* 592 ubi *αὐτόχειρ* per τῇ ἑαυτοῦ χειρί explicatur; Σ[b] α 2481 αὐτόχειρα· … ἐπὶ τοῦ πράξαντος ὁτιοῦν τῇ ἑαυτοῦ χειρί = Phot. α 3263

1 lm. ex T: *ἐξαρέντα* (sic) *σε* (v. 1193) L; accuratiss. 1194 *αὐτόχειρα – φίλων* ταῖς] ἤγουν ταῖς T μεθ᾽] καὶ μεθ᾽ T **2** ἐδύνατο] ἠδύνατο T

1196–7 (*ἄρσεν΄ … ἄγριον ἔλαιον*): ἄκαρπον ἀγριέλαιον. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 cf. Ael. D. α 25 (Phryn. *PS* fr. 63) ἄγριος ἔλαιος: ἣν οἱ πολλοὶ ἀγριέλαιον καλοῦσιν. ἔστι παρὰ Πινδάρῳ ἐν ὕμνοις (fr. 46 S.) = Σ^{b} α 300 = Phot. α 261; Su. ε 766 ἔλαιον ἄγριον: τὸν ἀγριέλαιον

1 lm. addidi ἄκαρπον om. T

1201–2 (*εἰ δὲ μή – βαρύς*): εἰ δὲ μὴ ταῦτα ποιήσεις, διατελέσω ταῖς κατάραις καὶ καθ΄ Ἅιδου βαρῶν σε. L; cf. gl. in T$^{s.l.}$

1 lm. addidi; (*εἰδεμή* s.) L εἰ δὲ – fin.] εἰ μὴ ταῦτα ποιήσεις gl. ad *εἰ δὲ μή* nec plura T

1202 (*ἀραῖος*): ἐπάρατος, τιμωρὸς δαίμων. L T$^{s.l.}$

1 ἐπάρατος: passive explicatur apud Hesych. α 6947 ἀραῖον· κατάρατον…; Su. α 3816 Ἀραῖος: ἀρᾷ ὑποκείμενος. μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ΄ ἀραῖος, εἴ σέ τι δέδρακ΄, ὀλοίμην. καὶ Σοφοκλῆς· εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ΄ ἐγὼ καὶ νέρθεν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς. ὁ Ἡρακλῆς φησι τελευτῶν πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ…; sch. Soph. *Ant.* 867 ἀραῖος] ἐπικατάρατος...; τιμωρός: de *ἀραῖος* sensu activo usurpato cf. sch. Eur. *Med* 608 (*σοῖς ἀραία ... δόμοις*): ἐπικατηραμένη τοῖς σοῖς οἴκοις; id. *Hipp.* 1415 (ad lm. *εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσιν βροτῶν γένος*): εἴθε ἦν καταρᾶσθαι ἄνθρωπον θεῶν…; Hesych. α 6947 ἀραῖον· … Ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραῖός μοι νέκυς. οἷον ἀρὰν προσετρίβετο καὶ κατευχήν. Σοφοκλῆς Πολυΐδῳ (fr. 367)

1 lm. add. Brunck^{2}; (*ἀραῖος* s.) L

1203 *οἷά μ᾽ εἴργασαι*: οἷα θέλεις ἐργάσασθαι κατ᾽ ἐμοῦ πατροφόντην γενέσθαι παρακελευόμενος. L

1 lm. ex Lp (Lascaris): deest in L; (*οἷα* s.) L

1204 *ὁποῖα δραστέ᾽ ἐστίν*: τοιαῦτά σοι παρακελεύομαι οἷα δρᾶσαι ὀφείλεις· εὐεργετήσεις με γάρ. L

1 lm. ex Lp (Lascaris): deest in L; (*ὁποῖα* s.) L

1204–5 (*πατρὸς – ἔτι*): ξένος ἀλλ᾽ οὐκ ἐμὸς ὢν υἱός. L

1 lm. addidi

1206 (*ἐκκαλῇ*): ἀναγκάζεις. $L^{s.l.}$ $T^{s.l.}$

1 lm. add. Elmsley

1207 (*παλαμναῖον*): ἀλάστορα, μιαιφόνον, αὐτόχειρα. $L^{s.l.}$ $T^{s.l.}$

1 cf. Ael. D. π 4 παλαμναῖος· φονεὺς ἢ μιαρός. παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν παλάμην… = Paus. att. π 3 ('*Paus. fortasse abiundicandum*' Erbse) = Eudem. Rhet. 170b, 4–5 = Σ π 26 = Phot. 371, 13 = Su. π 46; Harp. 233, 3–4 …τοὺς αὐτοχειρίᾳ τινὰς ἀνελόντας τῇ παλάμῃ παλαμναίους ἐκάλουν… = Phot. 374, 23–4; Hesych. π 151 παλαμναῖος· … φονεύς, ὁ αὐτοχειρίᾳ τινὰ ἀνελών. ὁ ἐνεχόμενος μιάσματι οἰκείῳ; sch. Aesch. *Eum.* 448b <τὸν παλαμναῖον>] τὸν φονέα; sch. Ap. Rh. 291, 5 παλαμναῖον λέγει τὸν φόνον εἰργασμένον…

1 lm. add. Elmsley μιαιφόνον om. T

1211 (*ἀλλ´ – ἔργασαι*): ἀλλ´ εἰ παραιτῇ τὸ ἀνελεῖν με, τὰ ἄλλα ποίησον, τουτέστι τὴν ὕλην συνάγαγε. L; cf. gl. in T[s.l.]

1 lm. addidi; (*ἀλλ´* s.) L ἀλλ´ – fin.] ἤγουν τὴν ὕλην συνάγαγε gl. ad *τἄλλα μ´ ἔργασαι* nec plura T

1213 (*ἦ – πλήρωμα;*): ὄντως οὖν πληρώσεις τὴν πυρὰν τῆς ὕλης; L T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris; (*ἦ* s.) L

1214–5 (*ὅσον – πράξω*): πάντα, φησί, ποιήσω πλὴν τοῦ σώματος ἅψασθαι. L T

1 lm. addidi **1–2** πλὴν τοῦ σώματος ἅψασθαι] πλὴν ἅψασθαι τοῦ σώματός σου T: πλὴν τοῦ <τοῦ> σώματος ἅψασθαι Bernardakis 63

1216–7a[1] (*ἀλλ´ – διδούς*): καὶ ταῦτα μὲν ἀρκέσει, βραχὺ δὲ τούτοις πρόσθες. L

1 lm. addidi; (*ἀλλ´* s.) L

1216–7a[2] (*ἀλλ´ – διδούς*): οἷον ταῖς ἄλλαις εὐεργεσίαις καὶ ἑτέραν βραχεῖαν χάριν πρόσθες γήμας τὴν Ἰόλην. L

1–2 haec a sch. pr. separavi **1** lm. addidi

1221 (*σ´ ἐπισκήπτω*): ἐντέλλομαί σοι, παρρεγγυῶ. L T[s.l.]

1 ἐντέλλομαι: cf. sch. *Ai.* 752 <κἀπέσκηψε:> ἐνετείλατο; sch. Aesch. *Pr.* 664a ἐπισκήπτουσα] ἐντελλομένη; sch. Eur. *Alc.* 365 ubi *ἐπισκήψω* per ἐντελοῦμαι explicatur; id. *Phoen.* 774 (ad lm. *ἐπισκήπτω*) ἐντέλλομαι; Hesych. ε 5179

ἐπισκήπτει· … ἐντέλλεται; Σ ε 727 ἐπισκηπτόμενος: ἐντελλόμενος; Su. ε 2083 … ἐπέσκηψεν, ἀντὶ τοῦ ἐνετείλατο

1 lm. add. Brunck[2]; (*ἐπισκήπτω* s.) L σοι om. T παρεγγυῶ] παρεγγυῶμαι T

1224 (*προσθοῦ δάμαρτα*): γυναῖκα ποίησον. L[s.l.]; cf. gl. in T[s.l.]

1 lm. add. Papageorgiou γυναῖκα ποίησον] ποίησον gl. ad *πρόσθου* (paroxytonum) et γυναῖκα gl. ad *δάμαρτα* nec plura T

1225–6 (*μηδ´ – ποτέ*): ἄτοπον γάρ, φησί, τὴν ἅπαξ ἀνακλιθεῖσάν μοι ἑτέρῳ ξένῳ παρακαθευδῆσαι. L T

1 lm. addidi γὰρ om. T ἀνακλιθεῖσαν] συνανακλιθεῖσαν T (coni. iam Heath 81): παρακλιθεῖσαν Nauck 434 **2** ξένῳ om. T παρακαθευδῆσαι] παρακαθεύδειν T

1227 (*κήδευσον*): οἰκείωσαι. L[s.l.] T[s.l.]

1 lm. add. Elmsley οἰκείωσαι] οἰκονόμησον, οἰκείωσον T

1228 (*μεγάλα πιστεύσαντ´*): ἐὰν γὰρ ἐν τοῖς μείζοσι θέμενος <***>. L

1 lm. addidi; (*τό* s.) L post θέμενος in L duo puncta post θέμενος add. πίστιν Papageorgiou

1230–1 (*τὸ μέν – φέροι;*): τὸ θυμοῦσθαι, εἰ μὴ πεισθείην αὐτῷ, καὶ τὸ πείθεσθαι ὧδε φρονοῦντι δυσχερές. L T

1 lm. addidi; enarratorem *νοσοῦντα* pro *νοσοῦντι* legisse coni. Wakefield (teste Wolff 191) θυμοῦσθαι] scil. Ἡρακλέα **2** πείθεσθαι] scil. ἐμέ (τὸν Ὕλλον)

1232 (*ὡς – ϑροεῖς*): οὕτω λαλεῖς ὡς μηδὲν πράξων ὧν λέγω. L[s.l.]

1 lm. addidi

1233 *τίς γάρ ποϑ΄ ἥ μοι μητρί*: τὸ *τίς* ἐφ΄ ἑαυτοῦ ἔϑηκεν ἀντὶ τοῦ πῶς ἂν ἐγὼ ἑλοίμην γῆμαι αὐτὴν τὴν τῶν κακῶν αἰτίαν οὖσαν; L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 1233–6 *τίς γάρ – ἕλοιτο;* ἔϑηκεν] τέϑεικεν T **2** τὴν – fin.] τὴν κακῶν αἴτιον οὖσάν σοί τε καὶ τῇ ἐμῇ μητρί T

1235–6 (*τίς*) *ταῦτ΄ ἄν, ὅστις μὴ ΄ξ ἀλαστόρων* (*νοσοῖ* | *ἕλοιτο;*): τίς ἂν ταῦτα πράττειν ἕλοιτο ἐκτὸς ὢν μανίας καὶ ϑεηλασίας; ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν ἑλοίμην, εἰ μὴ μαινοίμην. L T

1 lm. L supplevi: deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **1233** coniungat **2** ϑεηλασίας T (Lascaris): ηλασίας L, sine spiritu ἐκτὸς ὢν μανίας καὶ ϑεηλασίας] καὶ ϑεηλασίας καὶ μανίας ἐκτὸς ὢν T μανίας καὶ ϑεηλασίας] μανίας ϑεηλάτου Nauck 434 renuente Bernardakis 63

1238–9 (*νέμειν ἐμοὶ* | *φυϑίνοντι μοῖραν*): ἀντὶ τοῦ μέρος εὐποιίας προσνέμειν μοι. L T

1–2 sch. **1239** et **1238–9** in unum composuit et ita reformavit T: φϑειρομένῳ μοι, φησίν, εὐποιίας μέρος οὐ προσνέμοι ἄν **1** lm. addidi

1239 (*φυϑίνοντι*): φϑειρομένῳ. L[s.l.]

1 cf. sch. *Ant.* 1013 φϑίνοντ΄: … φϑειρόμενα

vide ad sch. **1238–9.**1–2 **1** lm. add. Elmsley

1241 (*ὡς ἔοικας*) *ὡς νοσεῖς, φράζεις*: ὡς φανερὸς εἶ νοσῶν χαλεπῶς, οὕτως καὶ χαλεπῶς διαλεγόμενος. L

1 lm. L supplevi; scholiasta *φράζεις* pro *φράσεις* legit

1242 *σὺ γάρ μ᾽ ἀπ᾽ εὐνασθέντος*: σύ, φησίν, ἀναταράττεις ἀπὸ τοῦ καταπραϋνθέντος κακοῦ μὴ πειθόμενος. L T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T; accuratiss. 1242 *σὺ γάρ – κακοῦ* (lm.) *ἀπ᾽ εὐνασθέντος*] *ἀπευνασθέντος* L σύ, φησίν, om. T post σύ add. με Lascaris, sed facile subauditur ἀναταράττεις – fin. ita retractavit T: πραϋνθέντος τοῦ κακοῦ, ταράττεις μὴ πειθόμενος δηλονότι

1243 *δείλαιος, ὡς ἐς πολλά*: ἄτοπον γὰρ καὶ ἐναντιοῦσθαι καὶ πείθεσθαι, δι᾽ ὃ ἀπορῶ. L T$^{s.l.}$

1 lm. deest in T; accuratiss. 1243 *δείλαιος – ἔχω* **2** δι᾽ ὃ ἀπορῶ om. T

1244 (*δικαιοῖς*): δίκαιον νομίζεις. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris

1245 (*ἀλλ᾽ ἐκδιδαχθῶ – πάτερ;*): τοῦτο κατ᾽ ἐρώτησιν. πρὸς ὃν ὅτι οὐκ ἄδικον τοῦτο ἡγοῦμαι ἀλλὰ εὐσεβές, τὸ πειθαρχεῖν τῷ πατρί. L T

1 lm. addidi; pars πρὸς ὅν – fin. ad v. 1246 spectat τοῦτο κατ᾽ ἐρώτησιν om. T **1–2** πρὸς – fin.] huc traieci: post sch. **1247.2** Ἰόλῃ demigraverunt in L: ut sui iuris scholium praebet T, omissis verbis πρὸς ὃν ὅτι οὐκ – fin.] haec ita reformavit T: οὐκ ἄδικον ἡγοῦμαι, φησί, τὸ πειθαρχεῖν τῷ πατρί, ἀλλὰ μᾶλλον εὐσεβές, quibus vv. 1250–1, non v. 1246, explicat

1247 *πράσσειν ἄνωγας*: δίκαιόν σοι τοῦτο φαίνεται, τὸ συναφθῆναί με τῇ Ἰόλῃ; L

1 lm. accuratiss. 1247 *πράσσεις – τάδε;* **2** με Λ Lp (Lascaris): μαι L

1249–50 (*τὸ σὸν*) | *θεοῖσι δεικνὺς ἔργον*: διαμαρτυράμενος τοὺς θεοὺς γαμήσω τὴν Ἰόλην. L T

1 lm. L supplevi: deest in T, quippe qui hoc sch. cum sch. **1245** coniungat (διαμαρτυράμενος οὖν) τοὺς θεοὺς] τοῖς θεοῖς T **2** γαμήσω] μνηστεύσομαι T

1252 (*καλῶς τελευτᾷς*): ἀντὶ τοῦ καλῶς τὸν λόγον ἐπεραίωσας. L$^{s.l.}$ T$^{s.l.}$

1 lm. add. Lascaris ἐπεραίωσας] ἐτελείωσας T: ἐπεράτωσας Neue 602

1253 *ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν*: ὡς εἰς πυράν με θῇς πρὶν ταραχθῆναι ὑπὸ τῆς νόσου. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 1253–4 *ὡς – θῇς* ὡς (alt.)] ἵνα T post ὡς add. πρὶν L

1255a (*ἐγκονεῖτ´*): ἐνεργεῖτε καὶ ἀνακουφίσατε. L T$^{s.l.}$

cf. sch. *Ai.* 810b ἐγκονῶμεν: … ἐνεργῶμεν; ibid. 988c ἐγκόνει: ἐνέργει; sch. Ar. *Plut.* 255: ἴτ´, ἐγκονεῖτε: ἀντὶ τοῦ «ἐνεργεῖτε», «ταχύνατε»…; sch. Hom. *Od.* 7.340 ἐγκονέουσαι] … ἐνεργοῦσαι; sch. D Hom. *Il.* 24.648 ἐγκονέουσαι: ἐνεργοῦσαι; sch. Ap. Rh. 190, 5 ἐγκονέοντες: ἐνεργοῦντες; Hesych. ε 139 ἐγκονεῖν· ἐνεργεῖν …; ibid. ε 243 ἐγκονέοντες· … ἐνεργοῦντες; Su. ε 109 ἐγκονεῖτε: ἐνεργεῖτε …; ibid. ο 839 ἐγκονήσεις: … ἐνεργήσεις; ibid. ε 108 καὶ ἐγκονεῖν, ἐνεργεῖν

1 lm. add. Brunck^{2}, nisi quod *ἐγκονεῖτε* pro *ἐγκονεῖτ´* scripsit ἐνεργεῖτε καὶ om. T ἀνακουφίσατε] ἀν. με T

1255b *παῦλά τοι κακῶν*: μόνη γὰρ ἀνάπαυσις τὸ παραθεῖναί με τῷ πυρὶ καὶ τοιαύτῃ τελευτῇ χρήσασθαι. L T

1 ἀνάπαυσις: cf. sch. *Ph.* 1329 παῦλαν: ἀνάπαυσιν; Hesych. π 1145 παῦλα· … ἀνάπαυσις; Σ π 256 παῦλα· ἀνάπαυσις = Phot. 403, 5 = Su. π 806

1 lm. deest in T; accuratiss. 1255–6 *παῦλα – ὑστάτη* μόνη γὰρ ἀνάπαυσις] μόνη αὕτη ἀνάπαυσίς ἐστι τῶν κακῶν, φησί, T

1259 *ἄγε νυν πρὶν τήνδ᾽ ἀνακινῆσαι*: ἑαυτὸν παραθαρρύνει ὥστε μὴ βοᾶν κομιζόμενον εἰς τὴν πυράν. ἄγε οὖν, φησίν, ὦ σκληρὰ ψυχή, ὡς ἀπὸ χαλυβίνου σιδήρου πεποιημένη, πρὶν τήνδε ἀνακινῆσαι νόσον, ἐνδοῦσα τὸ σεαυτῆς στόμα ἐμφραγῆναι, ὡσανεὶ στόμα φρέατος λίθῳ
5 κεκολλημένον πρὸς τὸ μηκέτι ὕδωρ ἀνιμᾶσθαι. L T

1 lm.] *ἄγε νῦν πρὶν τῆνδ᾽ ἀνακινῆσαι* L: deest in T; scholiastam ita interpunxisse conicias *ἄγε νυν, πρὶν τήνδ᾽ ἀνακινῆσαι* | *νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρὰ χάλυβος,* | *λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ᾽*; accuratiss. 1259–62 *ἄγε – βοήν* **2** ἄγε οὖν, φησίν] καί, φησίν, ἄγε T **2** ὡς – **3** πεποιημένη] χάλυβος, ἀντὶ τοῦ σιδηροτέρα σιδήρου, T **3** χαλυβίνου scripsi: χαλυβινοῦ L: χαλυβικοῦ Lascaris, at quidni dici potest χαλύβινος (cf. λίθινος, ξύλινος, πεύκινος)? '*usitata forma est χαλυβδικοῦ*' Dindorf 74 τήνδε] τῆνδε L **4** ἐνδοῦσα] ἐνδιδοῦσα Bernardakis 63 τὸ σεαυτῆς στόμα] τὸ στόμα τὸ σεαυτῆς T σεαυτῆς T: σεαυτοῦ L **5** κεκολλημένον T: κεκολλημένου L ἀνιμᾶσθαι] ἀν., ἀνάπαυε τὴν βοὴν T

1260 (*ὦ ψυχὴ σκληρὰ χάλυβος*): λείπει [δὲ] τὸ ὡς, ὡς ἀπὸ χάλυβος γενομένη. L

1–2 haec a sch. pr. separavi coniunxisse apparet **1** lm. addidi; scholiastam *χάλυβος* cum *ψυχή* δὲ delevi

1260–1 (*χάλυβος* | *λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ᾽*): λίθινον καὶ σκληρὸν χαλινὸν σαυτῇ ἐπιβαλοῦσα. L T

1 lm. scripsit Elmsley, nisi quod pro *παρέχουσ᾽* dedit *παρέχουσα*: *λιθοκόλλητον* δὲ *στόμιον* T, quippe qui hoc sch. cum sch. **1259** coniungat: deest in L; scholiastam

χάλυβος cum *στόμιον* coniunxisse cunctanter conieci λίθινον] ἀντὶ τοῦ λ. T **2** σαυτῇ] σεαυτῇ T ἐπιβαλοῦσα] ἐμβαλοῦσα Nauck 435: ἐμβάλλουσα Bernardakis 63

1262 *ἀνάπαυε βοήν*: ἀνάπαυσον τὴν βοὴν ὡς εἰς ἐπίχαρτον ἅμα καὶ ἀκούσιον πρᾶγμα χωροῦσα, τὴν πυράν. πῶς δὲ ἐπίχαρτον καὶ ἀκούσιον; ἐπίχαρτον μὲν ὅτι ἀπαλλάττεται τῆς νόσου, ἀκούσιον δὲ ὅτι λυπεῖ πάντα ἡ ἀποστέρησις τοῦ βίου· παρὰ τὸ
5 *ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.* L T

5 Hom. *Il.* 4.43

1 lm. deest in T; accuratiss. 1262–3 *ἀνάπαυε – ἔργον*; '*τελέουσ' fortasse legit scholiasta*' Dindorf[2] 275 ἀνάπαυσον] ἀνάπαυε T εἰς T (Lascaris): om. L **2** καὶ] ἅμα καὶ T **4** πάντα] πάντοτε T

1264 *αἴρετ', ὀπαδοί*: οὐκ οἰκέταις ἀλλὰ τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ ἐξ Εὐβοίας φησί. L T

1 lm.] *ὀπαδοὺς* T οὐκ οἰκέταις … τοῖς ἀκολουθοῦσιν] οὐκ οἰκέτας … τοὺς ἀκολουθοῦντας, haud male, T

1265 *συγγνωμοσύνην*: ἀντὶ συγγνώμην, ὅτι κατὰ γνώμην πατρῴαν τοῦτο ποιῶ. L T

1 haec separatim leguntur in L: cum sch. **1264** coniunguntur in T (καὶ τὸ *συγγνωμοσύνην*); pars ὅτι (1) – fin. ad lm. 1264–5 *μεγάλην – συγγνωμοσύνην* spectat ἀντὶ] ἀν. τοῦ T

1268 *οἳ φύσαντες καὶ κληζόμενοι*: εἰς τὸν Δία ἡ ἀπότασις τοῦ λόγου· ἐκείνους, φησίν, ἀγνώμονας ἡγεῖσθε οἵτινες γεννήσαντες αὐτὸν περιορῶσι τοιαῦτα πάσχοντα. L T

1 lm. deest in T; accuratiss. 1268–9 *οἳ – πάθη*

1270 (*ἐφορᾷ*): περιττὴ ἡ πρόθεσις. L; cf. sch. reformatum in T[s.l.]

1 lm. add. Lascaris sch. ita retractavit T: ἀντὶ τοῦ ὁρᾷ

1272 (*αἰσχρὰ δ᾽ ἐκείνοις*): τοῖς γεννήσασιν ἐπονείδιστα. L T[s.l.]

1 lm. add. Elmsley ἐπονείδιστα] ὠνείδιστα T

1274 (*τῷ τήνδ᾽ ἄτην ὑπέχοντι*): τῷ Ἡρακλεῖ. L[s.l.] T[s.l.]

1 lm. add. Elmsley

1275–8 (*λείπου – Ζεύς*): χορός· τινὲς Ὕλλος. L

1 lm. addidi

1275 *λείπου μηδὲ σύ, παρθένε*: ἔοικεν Ὕλλος ἀποστραφεὶς ταῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγειν τοῦ μὴ ἀπολιμπάνεσθαι τῶν οἴκων, ἕως ἂν ἐπανέλθωσιν ἀπὸ τῆς πυρᾶς. τινὲς δὲ γράφουσιν *ἐπ᾽ οἴκων·* τουτέστι μηδὲ ὑμεῖς περιλείπεσθε ἐνταῦθα, ἀλλ᾽ ἀκολουθήσατε. L; cf. sch. retractatum in T

1 lm.] *λείπου μὴ* T; accuratiss. 1275 *λείπου μηδὲ σύ, παρθένε, ἀπ᾽ οἴκων* (scholiastam *ἀπ᾽ οἴκων* pro *ἐπ᾽ οἴκων* legisse apparet) **1–3** ἔοικεν – πυρᾶς om. T (*ἐπ᾽ οἴκων* apud poetam praebet T) **2** τοῦ (alt.) del Papageorgiou, at vide LSJ s.v. μή B.5.b: τὸ Wolff 64 **3** ἐπανέλθωσιν **a** (coni. iam Elmsley): ἐπέλθωσιν L τινὲς – fin.] haec ita reformavit T: αἱ τοῦ χοροῦ πρὸς ἑαυτὰς τοῦτό φασι· μὴ δὲ ὑμεῖς περιλείπησθε ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν οἴκων, ἀλλ᾽ ἀκολουθήσατε. γρ. L

1277 (*καινοπαγῆ*): νεοκατασκεύαστα. L$^{s.l.}$

cf. sch. Aesch. *Th.* 642g καινοπηγές] νεοκατασκεύαστον

1 lm. add. Elmsley; hoc legisse annotatorem pro *καινοπαυθῆ* conicias

1278a^{1} (*ὅ τι μὴ Ζεύς*): λείπει τὸ *ἐποίησεν* Δία δὲ τὴν εἱμαρμένην ἥτις καὶ κακῶν ἐστιν αἰτία. L

1 lm. addidi Δία Elmsley: διὰ L **2** κακῶν scripsi: ἀγαθῶν L quo servato post ἥτις add. κακῶν Lascaris

1278a^{2} (*ὅ τι μὴ Ζεύς*): λείπει τὸ ἐποίησεν. L$^{s.l.}$ **a**(AUY)

1 hoc sch. h.l. collocavit **a**: voci *πολλά* v. 1277 superscripsit L lm. addidi τὸ om. **a**

1278a^{3} (*ὅ τι μὴ Ζεύς*): οὐδὲν τούτων οὐδεὶς ἔπραξεν, εἰ μὴ μόνος ὁ Ζεύς. L

1 lm. addidi

Indices

Scriptores in scholiis laudati

Adespota	tragica: fr. 460 Kannicht-Snell: **296**
Aratus	*Phaenom.* 225: **130–1**
Aristocrates	*FGrHist* 591 fr. dub. 6: **266**
Aristophanes	*Vesp.* 1428: **394b**
Callimachus	fr. 303 Pfeiffer: **7b**; fr. 679: **308a**
Creophilus	*Oech. Hal.* fr. 3 Bernabé = fr. 3 Davies: **266**
Didymus	*Τραγικὴ λέξις* fr. 90 Schmidt: **1159**
Euripides	*Hipp.* 223: **29a**; *Med.* 48: **144–9**; fr. 1021 Kannicht: **172**
Herodorus	*FGrHist* 31 fr. 33: **253**
Herodotus	II 57: **172**
Hesiodus	*Th.* 312: **1098a**; 321: **520a**; 530: **116**
	Op. 30: **56–7**
	Sc. 353–4: **40**
	fr. 26.27–31 et 31a Merkelbach-West: **266**; fr. 240: **1167a**
Homerus	*Il.* 2. 393: **711**; 2.527: **788**; 2.535: **788**; 2.606 = 3.305 = 8.499 = 12.115 = 13.724 = 18.174 = 23.64 = 23.297: **327a**; 2.742: **207–8c**; 2.750 = 16.234 = *Od.* 14.327 = 19.296: **171–2**; 4.43: **1262**; 4.151 = 4.214: **680a**; 4.223: **597**; 4.539–40: **21b**; 5.255: **7b** et **181**; 3.179: **556a**; 10.298 = 10.469 = 23.806: **50**; 10.521: **558a**; 11.105: **779b**; 12.463 = 14.261: **94**; 16.7–8: **1071**; 16.162: **558a**; 17.447: **1160**; 21.237: **13a**; 22.308: **513**; 22.467: **1160**; 23.795: **888**; 24.527–8: **126–7**; 24.725: **550–1**
	Od. 2.267 = 13.221 = 20.30: **1010–1**; 5.337: **636**; 9.301: **931**; 11.109 = 12.323: **96–8** et **102a**; 14.327 = 19.296 = *Il.* 2.750 = 16.234,: **171–2**; 17.219, 21.362: **284**
Isocrates	1, 8: **117b**[2]
Menecrates Nysaensis	*FHG* II 344–5 Müller: **352–5**
Oraculum	53 Parke – Wormell: **1a**
Pherecydes	*FGrHist.* 3 fr. 82a: **352–5**
Pindarus	fr. 58 Maehler: **172**; *Olymp.* 2.15–17: **742–3**

Verba de quibus scholia agunt

ἄβουλος **140**
ἄγγος **622**
ἀγένητος **742–3**
ἀγέννητος **61**
ἀγνώμων **473**
ἀγορά **372a, b**
ἀγοραὶ Πυλάτιδες **638**
ἀγχιστήρ **256**
ἄγλωσσος **1060**
ἀγύμναστος **1083–4**
ἀγώνιος **26**
ἀδάκρυτος **106–7a**
ἀδινός **847a**
ἄεθλον **506**
ἀείρεσθαι **216**
ἀέλιος **835**
ἄζηλος **284**, **745**
ἄθικτος
  θερμῆς ἀκτῖνος **685–6**
αἱματηρός **766**
αἰόλος **94**
αἰπεινός **856–9a**[1], **858**
αἴρειν **794a**
ἀΐσσειν **842**
αἰσχρός **1272**
αἰτεῖν **96**
αἰχμάζειν **355b**
ἀκήλητος **998**
ἀκήρυκτος **45**
ἀλαλή **206**
ἀλαμπής **691**
ἁλιοῦν **258a**
ἄλλῃ **907**
ἀλλόθρους **841–5**, **844a, b**
ἄμικτος **1095**
ἄμμιγα **837–8**
ἀμφί **937**
ἀμφίγυος **504**
ἀμφίθρεπτος **572**
ἀμφίκλυστος **780**
ἀμφινεικής **104**
ἀμφινείκητος **527**
ἀμφίπλεκτος **520b**
ἀμφίπολος **860a, b**
ἀναδαίειν **765–7**
ἀναδοχή **824**, **825b**
ἀναζέειν **702a**
ἀνάλγητος **126–7**
ἀνάμιγδα **519**
ἀναμπλάκητος **119**, **120**
ἀνανεοῦσθαι **396**
ἄναρθρος **1103**
ἀνάρσιος **640–3**, **641**
ἄναυδος **968**
ἀνέλπιστος **673**
ἀνεμέσητος **1031b**
ἀνεμόεις **953**
ἀνέορτος **894**
ἀνευφημεῖν **783**
ἀνέχεσθαι **276**
ἀνήκειν **1018b**
ἀνήρ **550–1**
ἀνήρεις **460**
ἀνήριθμος **247**
ἀνθεῖν **1089**
ἄνθος
  μανίας **999**
ἀνιστορεῖν **317**
ἀνίσχειν **203–4**
ἀντανίστασθαι **441–2**
ἀντίλυρος **643a**[1], **a**[2], **a**[3]
ἀντιπέμπειν **540–2**
ἀντίπρῳρος **223**
ἀντίσπαστος **770a**
ἀνύεσθαι **993**
ἀνώνυμος **377–8**

ἀξύμβλητος **694**
ἀοιδός **1000**
ἄοκνος **841b**, **841–5**
ἀολλής **513**
ἀπαγορεύειν **789**
ἄπαις **911a**
ἀπαράβλητος **694**
ἀπαράσσειν **1015**
ἄπλατος **1093a**
ἀποικίζειν **955**
ἀπόπτολις **647**, **647–9**
ἀποτίβατος **1030**
ἀποτρύειν **124**
ἀποφέρειν **614**
ἄπυρος **685–6**
ἀραῖος **1202**
ἀράσθαι **48**
ἀρκεῖν **710**, **711**
ἄρνυσθαι
μάθησιν **710**
ἄροτος **69**, **824**, **824–5**, **825a**
ἄρσην **1196–7**
ἀρτηρία **1054**
ἀρτίκολλος **768**
ἀρτίπους **58**
ἀρτίχριστος **687**
ἀρχαῖος **1b**
ἄσημος **866**
ἄσκοπος **246**
ἄσπετος **961**
ἀταρβής **21b**
ἄτη **1104**
ἀτηρός **264b**
ἄτομος **200**
αὐθαίμων **1041**
αὐλών **100a**, **b**
αὔρα **953**
αὐτόκλητος **392**
αὐτόχειρ **1194**
αὕτως **1039**
ἄφαρ **529**, **821b**[1]
ἀφαρπάζειν **548–9a**, **b**
ἄφραστος **694**, **1057a**
ἄχνα **847b**, **848b**
Βακχεῖος **510–1**
βάλλειν **709**
αἰτίᾳ **939**
βάσις **339**
βίοτος **1021–2**
βλαστάνειν **401**
βλάστη **382a**
βοᾶν **212**
βοτόν **690a**, **b**
βουθερής **188a**, **b**, **c**
βούκρανος **13a**
βρύκειν **987**, **1072**
βρυχᾶσθαι **805**
βρῶμα
πρίονος **699**
γεύεσθαι **1101**
γλωχίν **680a**
γῄτης **32**
δαίνυσθαι **771**, **1088**
δάκνεσθαι **254**
δακρυῤῥοεῖν **326**
δάσκιος **13b**
δείλαιος **1028b**
δεινός **1135**
δέχεσθαι **628**
διαϊστοῦν **881**
διαῤῥαίνειν **13b**
διαρροιζεῖν **568**
διασπείρειν **781**, **781–2**
διδακτός **671**
διήνεμος **327a**
δίκαιος **409**, **411b**
δικαιοῦν **1244**
δολόμυθος **840a**, **b**
δολοποιός **831–2**
δρῦς **766**
δυσαπάλλακτος **959**, **959–61**
δύσκριτος **947**
δύσνιπτος **683**
ἔγκαρπος **238b**
ἐγκατασκήπτειν **1087**
ἐγκλείεσθαι **579**
ἐγκονεῖν **1255a**
ἕδρα **1152**

εἰκαθεῖν 1177
εἰκαστός 699
εἰκέναι 1241
εἰσγράφεσθαι 1167b
ἐκκαλεῖν 1206
ἐκκινεῖν 1242
ἐκλύεσθαι 21a
ἐκλωπίζειν 925b
ἐκραίνειν 781–2
ἐκτείνειν 678b
ἔκτοπος 32, 1132
ἐκφέρειν 824
ἐκφέρεσθαι
νίκας 497d, e
ἑλικτός 12
ἐμμέμονα 981, 981–2
ἐμπελάζειν 748
ἐμπίπτειν 1253
ἔμπλεος 1020a
ἐμπολᾶσθαι 250a
ἐμπόλημα 536–7, 538
ἐμφανῶς 608
ἐνδατεῖσθαι 791a[1], a[2]
ἐνεῖναι 590–1
ἐνθερμαίνεσθαι 368
ἐνθύμιος 109
ἔννυχος 501
ἐξαγορεύειν 350a
ἐξαίρειν 147
ἐξαφίεσθαι 72
ἐξέρχεσθαι 505–6
ἐξήκειν 1157–8
ἐξόμιλος 964
ἐξορμᾶν 1089
ἐπάκτιος 1151
ἐπακτός 259, 491a[1]
ἐπενθρῴσκειν 917
ἕπεσθαι
κακοῖς 1074
ἐπισκήπτειν 1221
ἔπουρος 953
ἐπιζεῖν 840c
ἐπιμένειν 1176a[1], a[2]
ἐπιῤῥοθεῖν 264a
ἐπισκιάζειν 914
ἐπιστένειν 947
ἐπιστρέφειν 566, 1182
ἔπος θεοπρόπον 821a
ἔπουρος 953
ἐπώμοτος 1188
ἐργάζεσθαι 1232
ἔρημος 905a
ἕρκος
ἱερόν 607
σφραγῖδος 615
ἕρπειν 815, 1010b
πρόσω 547
ἐρύκειν 119
ἔρχεσθαι 849a
ἑστιῶτις 953, 954
εὐυφής 602a
εὐμαθής 614
εὐμάρεια 193, 193–5
εὐνάζειν 106, 1005b
εὐνάζεσθαι 1242
εὐνητήρ 922
εὐχή 240
ἐφαρμόζειν 623b
ἐφέστιος 206, 607
ἐφίεσθαι 286a
ἐφορᾶν 888
ζεύγνυσθαι 536–7
ζῆν 1169
ζύγαστρον 692
ἡδονή 147
ᾗ 573
θᾶκος 23
θάλπειν 1082
θάλπεσθαι 697
θαῦμα 673
θέλγειν 355a
θοός 857
θροεῖν 1232
θρομβώδης 702b
θρῴσκειν 1028a
θυμός 1134
θυτήρ 612
ἰατορία 1000

ἱδρῦσθαι **68**
ἱερά, τά (pro subst.) **993**
ἵεσθαι **514**
ἵλεως **763–4**
Καδμογενής **116**
καινίζειν **867**
καινοπαγής **1277**
καινός **613**, **1164**
κακῇ **939**
κἄλλῃ (καὶ ἄλλῃ) **907**
καναχή **640–3**, **641**, **643a**[2]
κάρα **781**, **781–2**, **1015**
κάταγμα **695a**, **b**
καταδέρκεσθαι **999**
κατειδέναι **86**
κατουρίζειν **827**, **827–8**, **828**
κελαινός **856a**, **856–9a**[1]
κεύθειν
σιγῇ **988**
κηδεύειν **1227**
κηλητήριος **575**
κήρ **454a**[1], **a**[2]
κινεῖν **974**
κλαίεσθαι **153**
κλῖμαξ **520c**
κλύειν **863**
κακῶς **721**
κοινωνός
κακοῦ **729–30**
κομήτης **567**
κρατιστεύειν **102b**
κρηναῖος **13b**, **14**
κρηπίς **993**
κριτός **27b**
κρουνοί **13b**
κρύφιος **360a**[1]
κτῆνος **690a**
κτῆσις **230a**[1]
κτίζειν **898**
λαμπρός **1174**
λάσκειν **824**
λατρεύειν **35**
λάτρις **70b**
λεύσσειν **829**
ληρεῖν **434–5a**
λιγνύς **794a**, **b**
λιθοκόλλητος **1259**, **1260–1**
λίμνη **636**
λόγος **1a**
λυγίζεσθαι **779a**, **c**
λύπημα **554**
λώβη **995–6**
λωβητός **536–7**
μαλλός **690a**
μαντεῖον **1164**
μάρπτειν **779a**
μάταιος **565**, **863**, **888**
μάτην **341**
μεθίεσθαι **197**
μέλεος
περαιτέρω **947**
μελαγχαίτης **837–8**
μέλλειν **952a**[2]
μεμπτός **446a** (εἰμί), **446b**
μεταίτιος **1233**
μήδεσθαι **973**
μοῖρα **849a**
μορφή **699**
μοῦσα θεία **640–3**
μυελός **781**, **781–2**
ναμέρτεια **173**
ναύλοχος **633a**[2]
νέμειν **1238–9**
νέορτος **894**
νεφέλη/α **831a**, **b**
νύμφια, τά **7b**
ξένος **263**
ξενοῦσθαι **65**
ξυναιρεῖν **882**, **882–4a**[1]
ξυναλλαγή **845**
ξυνέμπορος **318**
ξυνηγορεῖν **814**
ξυνίστασθαι **28**
ὀδαγμός **770a**
οἰκεῖος **757**
οἰκτρός **243a**
οἰστρᾶσθαι **653a**
ὄκνος **7b**, **181**

ὀλέθριος **845**
ὄλλυσθαι **652**, **1013a**
ὁλοός **846a**, **b**
ὁμαίμων **1147**
ὄμμα **203–4**
ὀνήσιμος **1014b**
ὀνινάναι **570a**
ὀπώρα **703a**[1], **a**[2]
ὀργαίνειν **552**
ὄργανον **905–6**, **905b**[1], **b**[2]
ὄργια, τά **765–7**
ὁρίζεσθαι **237**
ὅτλος **7b**, **c**
οὔπω **852**
οὐσία **911a**, **b**
πάγος **634**, **1191**
παίειν **1086**
παῖς **557**
παλαίφατος **821a**
παλαμναῖος **1207**
πανάμερος **660a**[1], **a**[2]
πανδίκως **611**
παραβαίνειν **500**
παριέναι **939**
παρίστασθαι **748**
παρωθεῖν **358a**, **b**
παῦλα **1255b**
πέδη **1057b**
πειθαρχεῖν **1177**
πειρᾶσθαι **581**
πελάγιος **649**
πελειάς **171–2**
πέπων **727**
πετραῖος **633b**[1]
πίων **766**
πλάξ **273**
πνέειν **1160**
ποικίλλειν **1121**
ποίνιμος **808**
πολύγλωσσος **1168**
πόμπιμος **872**
πονεῖν **70c**, **680b**
πορεύειν **560**
πόσις **550–1**, **550**
ποτόν **13b**
πράκτωρ **861**
προεξεφίεσθαι **759**
προκήδεσθαι **965**
προκηραίνειν **29a**
πρόμαχος **856c**, **d**
προξενεῖν **725**
προπετής **701**, **976a**, **b**
πρόρρητος **684a**[1], **a**[2]
προσβάλλειν **580–1**, **843**
πρόσδεγμα **628**
πρόσεδρος **794a**, **b**
προσήγορος **1093b**[1], **b**[2]
προσμάσσειν **1053**
προσμειγνύναι **821a**, **b**[1], **b**[2]
προσομιλεῖν
  πείρᾳ **590–1**
προστήκεσθαι **836–7**
πρόσφαντος **1159**
προφαίνειν **849a**
πυργώδης **273**
ῥαβδονομεῖν **515–6**
ῥίπτειν (ἐκτός) **269a**
ῥοφεῖν **1055a**
σαφηνής **892b**
σέλας **607**
σεύεσθαι **645**
σῆμα **614**
σιγήν παρέχειν **1115**
σκεδάζειν **988**
σκοπεῖσθαι **1077**
σκότος **596b**
σπᾶσθαι **786**
σπιλάς **678a**
στάσις **1179a**
στέγεσθαι **596a**
στέγη **867**
στέλλειν **612**
στέργειν **991**
στόλος **496**, **562–3**
στορνύναι **902**
στρέφειν **1134**
στυγεῖσθαι **738**
στυγερός **1015**

στυγνός **1049**
συγγνωμοσύνη **1265**
συγκατοικτίζεσθαι **535**
συμπράττειν **1177**
συνεῖναι **515–6**
συνιέναι **868a**
σφάλλεσθαι **1113**
σῴζεσθαι **682b**
ταρβαλέος **957**
ταρβεῖν **723**, **1179a**
ταυροσφάγος **608**
τάχα **185**
τεκνοῦν **308a**
τελεόμηνος **824–5**
τελευταῖος **1149–50**
τελευτᾶν **1252**
τεμένιος **754**
τέρμα **526b**
τετράορος **508**
τλᾶν **71**
τόλμη **582b**
τότε **151–2**, **272**
τρέπειν **1013b**
τρέφειν **117b**[1], **b**[2]
ὄγκον **817a**
τροπαῖος **303**
τύραννος **217b**[2]
τυφλός **1104**
ὑβριστής **1096**
ὑπείροχος **1096**
ὑπεκτρέπειν **548–9b**
ὑπεκτρέχειν **167**
ὑπὲρ **708**
ὑπερτελής **36**
ὑπερχλίειν **281a**, **b**
ὑπό **931**
ὑποστρέφειν **218**
φάσμα **509**, **837**
φάτις **693**
φθείρειν **715**
φθίνειν **548**
φθόνος **250b**
φίλως **628**
φιλεῖν **548–9a**, **b**
φλογίζεσθαι **95**
φοίνιος **831a**, **b**
φοιτάς **980**
φόνος **558b**
ΦΟΝΩΝ (subs. gen. pl.) **558a**
φράζειν **526b**, **1241**
φρενοῦν **52**
φρήν **217b**[1]
φρουρεῖν **915**
φῦναι **721**
ἥσσων **489**
φύτωρ **1031b**
φωνεῖσθαι **202**
χάρις **179a**
χαρτός **228**
χειροποιεῖσθαι **891**
χειροτέχνης **1000**
χλαῖνα **539–40**
χλωρός **847b**, **1055b**
χολοῦν **1036a**[1], **a**[2]
χρῆσθαι **905–6**
χρυσαλάκατος **637a**[1]
χρώς **765–7**
ψαύειν **905–6**, **1020b**
ψεύεσθαι **712**
ὠδίνειν **325**
ὠκυπέτης **1042**
ὠμόφρων **975**
ὥρα **56–7**

Grammatica

αἰτιατική **836–7**
ἀποδέχεσθαι **1167a**
ἀποδιδόναι **151**
ἀποκοπή
  κατὰ ἀποκοπήν **129a**
ἄρθρον **856–9a**[2]
ἀρσενικῶς λέγειν **434–5a**
Ἀττικόν, Ἀττικῶς **207–8c**, **319**, **455**
γρ(άφεται) **7b**, **d**, **105b**, **434**, **497a**, **593**, **602b**
γράφουσιν **791a**[2], **1167a**
δασέως **24**
δασύνειν **144**
δῆλον **839–40**
διὰ
  διὰ τοῦ σ **1159**
διαφορά **550–1**
ἐνικός **567**
ἐξῆς, τό **287**, **479–80a**, **647–9**, **768**, **882–4a**[2] (subauditur)
ἐπιρρηματικῶς **105a**, **813**
εὐθεῖα, ἡ **171–2**
ἐρώτησις
  κατ' ἐρώτησιν **390**, **668**, **876**
θέλει εἰπεῖν **1058b**
καθόλου ὁ λόγος **434–5a**
κοινοῦ
  ἀπὸ κοινοῦ **444**, **998**, **1177**
λαμβάνειν ἐπί τινος **856d**
λείπει **14**, **97–8**, **98–9**, **661**, **682a**, **764**, **1003b** (subauditur), **1014a**, **1021a**, **1260**, **1278a**[1], **a**[2]
  ἡ διά **106–7b**
  ἡ ὑπό **267–8**
λόγος, ὁ **856–9a**[1]
νοῦς, ὁ **13b**, **56–7**, **305**, **503**, **633a**[1], **860a**, **953**
ὅλον **26**
ὄνομα **188c**, **556a**
παραλαμβάνειν **130–1**
περισσὴ / περιττὴ
  ἡ ἀπό **434**
  ἡ πρόθεσις **1270**
πρὸς
  ἀντὶ τῆς ὑπέρ **150**
πρόθεσις **1270**
προσποιεῖσθαι **382b**[1]
προστακτικῶς **799**
πλεονάζει
  ἡ κατά **793**
  τὸ ἔτι **257**
πληθυντικῶς λέγεσθαι **510**
συνάπτειν **856d**
σχέσις
  ἐκ τόπου **1010–1**
  ἐν τόπῳ **1010–1**
τιθέναι
  τ. ἐφ' ἑαυτοῦ **1233**
τοπικός **402a**
ὑφ' ἓν **353**
χ, τό **402a**
ψιλοῦσιν **144**
ψιλῶς **24**
etymologia **36**, **58**, **69**, **188a**, **b**, **c**, **550**, **637a**[1], **638**
syntaxis **112–4**, **151**, **856c**, **836–7**

Rhetorica

ἀντιδιαστολή
πρὸς ἀντιδιαστολήν **510–1**
ἀντίφρασις
κατὰ ἀντίφρασιν **117b²**, **888**
ἀρχὴν ποιεῖσθαι **497b**
γνωμολογεῖν **296**
διατυποῦσθαι **13a**
δυνάμει **1163**
εἶδος **170**
ἐμφαντικόν **846a**
ἐναντίον
κατὰ τὸ ἐν. **783**
ἐπάγειν **122–3a**
ἐπαγωγόν **628**
ἐπίτασις **1124**
κατ᾽ ἐπίτασιν **841b**
ἐπιτατικόν **188a**, **c**
ἐπιφέρειν **836–7**
θαυμαστῶς **699**
καλῶς **404**, **483**, **510–1**
καινοπρεπής **750–2**
καταχρηστικῶς **513**
λέξις **483**, **898**
μεταφορά **791a²**
ἀπὸ μεταφορᾶς **1183**
ἐκ μεταφορᾶς **203–4**
οἰκεῖος **117b²**
παροιμία **1b**
περιφραστικῶς **497c**, **527**, **574**, **615**, **848a**, **856b**, **883**, **993**, **1179b**
στοχάζεσθαι **179b**
συγγνώμη **483**
συνιέναι **964**
τεκμαίρεσθαι **309**
τροπικῶς **815**, **827–8**
φράσις ἡδεῖα **7d**

Scaenica, ars tragica, histriones

ἀναβοᾶν **1081**
ἀνανεύειν **402b**
ἀνατείνειν
  τὸν ὀφθαλμόν **794a**
ἀναχρονισμός **1a**
ἀποδειλιᾶν **404**
ἀποστρέφεσθαι **1275**
ἀπότασις **1268**
δεικτικῶς **305**, **411a**, **548**, **1013c**
διαλέγεσθαι **531**, **821a**
εἰκός **402b**
εἰκότως **497b**
ἐξέρχεσθαι **531**
ἐπικαλεῖσθαι **1031a**
ἱκετεύειν **303**
ἱστορία
  ἀφ᾽ ἱστορίας **512**
  ἡδεῖα **7d**
  παρ᾽ ἱστορίαν **633b**[2]
κατασχοῦσα τῆς χειρός **402b**
μελιδάριον **216**
νεύειν κάτω **402b**
ὀρχεῖσθαι **216**, **217b**[2]
παραθαρρύνειν **1259**
παρόντες **1107**
περιεστῶτες **1079**
πρόσωπον
  ἀγγέλου **379a**
στάσιμον **216**
χορεία **217b**[1], **218**
χορός **1275–8** etc
  αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ **1275**
personarum distributio **974**, **983–4**, **988**, **1017**, **1275–8**, **1275**